

Ellen G. White

Evenimentele ultimelor zile

Last Day Events

Ellen G. White

Traducere:

Redactor: **Valentin Rusu**

Corectură: **Florica Gheciulescu**

Tehnoredactare: **Irina Toncu**

Coperta: **Dragoș Drumaș**

© 2003, **Editura „Viață și Sănătate”**, București, pentru ediția
în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

Ellen G. White

Evenimentele ultimelor zile / Ellen G. White

București, 2003

ISBN 973-9484-95-6

Cuprins

Prefață	5
Ultima criză de pe pământ	7
Semnele apropiatei reveniri a Domnului Hristos	12
„Când se vor întâmpla aceste lucruri?”	22
Biserica lui Dumnezeu din ultimele zile	30
Viața devoțională a rămășiței	45
Stilul de viață și activitatea rămășiței	54
Viața în mediul rural	69
Orașele	80
Legile duminicale	90
Un scurt timp de strâmtorare	104
Amăgirile lui Satana din ultimele zile	112
Zguduirea	124
Ploaia târzie	132
Marea strigare	142
Sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei	155
Încheierea timpului de probă	164
Cele șapte plăgi finale și cei păcătoși	172
Cele șapte plăgi finale și cei dreپți	183
Revenirea Domnului Hristos	196
Moștenirea sfinților	205

Prefață

Advenștii de ziua a șaptea cred că au fost chemați în mod special de către Dumnezeu pentru a propovădui lumii dezorientate și muribunde vestea bună a apropiatei reveniri a Domnului Hristos. Ellen White scria: „Trebuie să depunem cele mai mari eforturi pentru a păstra acest subiect în atenția poporului”¹. În cartea privitoare la marea luptă dintre Hristos și Satana, ea a descris într-o manieră atât de vie evenimentele mărețe și înspăimântătoare ale viitorului, încât nu mai există nici o altă descriere ca aceasta. Împlinirea profețiilor biblice pentru ultimele zile este tratată și în compilația de citate din scrierile ei, intitulată *Maranatha* și publicată în 1976.

Volumul prezent, *Evenimentele ultimelor zile*, reprezintă un efort în plus pentru a „păstra acest subiect în atenția poporului”. Multe dintre citatele aflate în această carte au fost extrase din scrieri publicate anterior, dar majoritatea acestora nu au fost publicate niciodată. Deși nu am inclus toate declarațiile lui Ellen White cu privire la evenimentele finale, ne-am străduit să le prezentăm pe cele mai semnificative. La încheierea fiecărui pasaj, am menționat sursa din care provine, precum și data când a fost scris sau data publicării în timpul vieții autoarei. De asemenea, acolo unde am considerat că sunt utile unele informații sau explicații suplimentare, am adăugat câteva note explicative.

Intenția noastră a fost aceea de a prezenta învățăturile lui Ellen White, cu privire la evenimentele finale, într-o ordine logică. Totuși, nu pretendem că am enumerat toate evenimentele viitoare în succesiunea exactă a desfășurării lor. Într-un domeniu de o asemenea importanță, cum este experiența poporului lui Dumnezeu în ultimele zile care ne stau în față, când fiecare va trebui să reziste singur, „ca și când ar fi singura persoană credincioasă de pe pământ”², este

¹ *Fundamentals of Christian Education*, p. 336.

² *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 983.

esențial ca toți creștinii să-și formeze convingeri proprii, întemeiate pe studiul individual și pe relația personală cu Domnul.

Ellen White declară că „mica noastră lume este manualul universului”³ și că lumea invizibilă privește scenele finale ale istoriei acestei lumi „cu un interes inexprimabil”⁴. Fie ca noi toți să ne străduim să surprindem un crâmpel al semnificației evenimentelor culminante ale lumii, în timp ce le vom privi în relația lor cu marea luptă dintre bine și rău, și să împărtășim altora adevărul că Domnul Isus vine în curând.

Administratorii publicațiilor Ellen G. White

³ *The Desire of Ages*, p. 19.

⁴ *Prophets and Kings*, p. 148.

Ultima criză de pe pământ

Se răspândește teama cu privire la viitor

Timpul prezent este de un interes copleșitor. Conducători și oameni de stat, persoane care ocupă poziții de încredere și au autoritate, bărbați și femei din toate categoriile, în stare să gândească, privesc cu luare aminte la evenimentele care au loc în jurul nostru și urmăresc relațiile dintre națiuni. Ei observă intensitatea cu care este luat în stăpânire fiecare element al naturii și recunosc că ceva deosebit de important și hotărâtor este pe cale să se întâmple, că lumea este în pragul unei crize uluitoare. – *Prophets and Kings* (c.1914), p. 537.

Dezastrele pe mare și pe uscat, tulburările sociale, zvonurile de război sunt de rău augur. Ele prezic apropierea unor evenimente de cea mai mare însemnătate. Agenții răului își unesc forțele și se întăresc pentru ultima mare criză. Curând, în lumea noastră vor avea loc mari schimbări, iar evenimentele se vor desfășura cu repeziciune. – *Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p.11.*

Curând vor veni vremuri tulburi

Vremea strâmtorării, care spre sfârșit va spori în intensitate, este foarte aproape. Nu avem timp de pierdut. Lumea este instigată de spiritul războiului. Profețiile din Daniel 11 au ajuns aproape de împlinirea lor finală. – *Review and Herald, 24 noiembrie 1904.*

Timpul strâmtorării – o strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile (Daniel 12,1) – este foarte aproape, iar noi suntem fecioarele adormite. Trebuie să ne trezim și să-L rugăm pe Domnul să ne cuprindă în brațele Sale veșnice și să ne poarte prin timpul de probă care ne stă în față. – *Manuscript Releases, vol. 3, 1906, p. 305.*

Lumea devine din ce în ce mai nelegiuită. În curând, se vor ivi mari tulburări printre națiuni – tulburări care nu vor înceta până va reveni Domnul Isus. – *Review and Herald*, 11 februarie 1904.

Suntem chiar în pragul timpului de strâmtorare și înaintea noastră se află încercări la care nici nu visăm. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 43.

Ne aflăm în pragul crizei veacurilor. Într-o succesiune rapidă, judecățile lui Dumnezeu urmează una după alta – foc și inundații, cutremure și războaie cu vărsare de sânge. – *Prophets and Kings* (c.1914), p. 278.

Înaintea noastră se află vremuri furtunoase, dar nu trebuie să rostim cuvinte de necredință și de descurajare. – *Christian Service*, 1905, p. 136.

Dumnezeu a atras întotdeauna atenția asupra judecăților care vor veni

Dumnezeu i-a avertizat întotdeauna pe oameni despre judecățile care aveau să vină. Toți cei care au crezut solia Sa din vremea lor și au acționat prin credință, în ascultare de poruncile Sale, au scăpat de judecățile care au căzut asupra celor neascultători și necredincioși.

Lui Noe i s-a spus: „Intră în corabie tu și toată casa ta; căci te-am văzut fără prihană înaintea Mea”. Noe a ascultat și a fost salvat. Lui Lot i s-a adus solia: „Ieșiți din locul acesta, căci Domnul are să nimicească cetatea” (Geneza 7,1; 19,14). Lot s-a lăsat în grija solilor cerești și a fost salvat. Tot așa și ucenicii lui Hristos au fost avertizați despre distrugerea Ierusalimului. Aceia care au fost atenți la semnul distrugerii ce avea să vină și care au fugit din cetate au scăpat de la pieire. La fel și noi, suntem avertizați acum în legătură cu a doua venire în curând a lui Hristos și cu nimicirea care va cădea asupra lumii. Cei care vor lua în seamă avertizarea vor fi salvați. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 634.

Dumnezeu ne-a spus la ce să ne așteptăm în zilele noastre

Înainte de răstignire, Mântuitorul le-a explicat ucenicilor că El avea să fie omorât și că urma să se ridice din mormânt, iar îngerii erau de față ca să imprime cuvintele Lui în mintea și în inima lor

(vezi Marcu 8,31-32; 9,31; 10,32-34). Cu toate acestea, ucenicii așteptaseră o eliberare vremelnică de sub jugul roman și n-au putut suporta gândul că Acela în care își pusese toate speranțele avea să sufere o moarte rușinoasă. Cuvintele care trebuiau să li se imprime în memorie fuseseră alungate din mintea lor și, când a venit vremea încercării, au fost găsiți nepregătiți. Moartea lui Isus le-a spulberat în totalitate speranțele, ca și când nici n-ar fi fost preveniți.

Viitorul ne este descoperit și nouă, prin profeți, tot atât de limpede cum le-a fost descoperit ucenicilor, prin cuvintele Domnului Hristos. Evenimentele legate de încheierea timpului de probă și de lucrarea de pregătire pentru vremea strâmtorării ne sunt clar prezentate. Dar oamenii înțeleg tot atât de puțin aceste adevăruri importante, ca și când nu le-ar fi fost descoperite niciodată. – *The Great Controversy*, 1911, p. 594.

Profețiile despre ultimele zile se impun atenției noastre

Apoi, am văzut îngerul al treilea (Apocalipsa 14,9-11). Îngerul care mă însoțea a spus: „Înfricoșătoare este lucrarea lui. Teribilă este misiunea sa. El este îngerul care trebuie să aleagă grâul de neghină și să sigileze ori să lege grâul pentru grânarul ceresc.” Aceste lucruri ar trebui să ne absoarbă toate gândurile și întreaga atenție. – *Early Writings*, 1854, p. 118.

Noi vom sta înaintea judecătorilor, ca să răspundem pentru supunerea noastră față de Legea lui Dumnezeu și să facem cunoscute motivele credinței noastre. Tinerii ar trebui să înțeleagă aceste lucruri. Ei ar trebui să cunoască lucrurile care se vor întâmpla înainte de încheierea istoriei acestui pământ. Aceste lucruri privesc bunăstarea noastră veșnică, iar profesorii și elevii ar trebui să le acorde mai multă atenție. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 128,129.

Noi ar trebui să studiem importantele semne indicatoare, care ne arată vremurile în care trăim. – *Manuscript Releases*, vol. 4, 1895, p. 163.

Cei care se predau lui Dumnezeu, pentru a fi îndrumați și călăuziți de El, vor prinde adevăratul înțeles al evenimentelor planuite de El. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 14.

Noi trebuie să vedem în istorie împlinirea profeției, să studiem intervenția Providenței în marile mișcări reformatoare și să înțelegem

desfășurarea evenimentelor care pregătesc națiunile pentru conflictul final al mării lupte. – *Idem*, vol. 8, 1904, p. 307.

Să studiem mai ales cărțile Daniel și Apocalipsa

Este nevoie de un studiu mai atent al Cuvântului lui Dumnezeu. În special cărțile Daniel și Apocalipsa ar trebui să fie în atenția noastră mai mult ca oricând... Lumina pe care Daniel a primit-o de la Dumnezeu a fost dată mai ales pentru aceste ultime zile. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1896, p. 112, 113.

Să studiem cu atenție capitolul al unsprezecelea din Daniel. El constituie o avertizare pe care trebuie s-o înțelegem cu toții înainte de timpul sfârșitului. – *Manuscript Releases*, vol. 15, 1903, p. 228.

Ultima carte a Noului Testament este plină de adevărul pe care avem nevoie să-l înțelegem. – *Christ's Object Lessons*, 1900, p. 133.

Prezicerile neîmplinite din cartea Apocalipsa se vor împlini în curând. Aceste profeții trebuie să fie studiate acum cu sârguință și înțelese de către poporul lui Dumnezeu. Ele nu ne ascund adevărul, ci ne avertizează, anunțându-ne cu privire la ceea ce va avea loc în viitor. – *Notebook Leaflets*, vol. 1, 1903, p. 96.

Soliile solemne, care au fost date în ordinea lor, în Apocalipsa, trebuie să ocupe primul loc în mintea poporului lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 302.

Subiectul trebuie să fie menținut în atenția poporului

Sunt mulți care nu înțeleg profețiile cu privire la aceste zile și trebuie lămurii. Este atât datoria slujbașilor, cât și a membrilor laici să dea un sunet lămurit de trâmbiță.

Veghetorii să-și înalțe acum glasul și să vestească solia care este adevărul prezent pentru acest timp. Să arătăm poporului unde ne aflăm în istoria profetică. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1889, p. 716.

Dumnezeu a hotărât un termen pentru încheierea istoriei acestei lumi: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24,14). Profeția se împlinește repede. Cu privire la acest subiect nemaipomenit de important, ar trebui să se vorbească

mai mult și tot mai mult. Ziua când soarta fiecărui om va fi hotărâtă pentru totdeauna este aproape.

Trebuie să se depună eforturi mari, pentru ca acest subiect să fie menținut în atenția oamenilor. Faptul solemn, care trebuie păstrat nu numai în atenția lumii, ci și în atenția bisericilor noastre, este că ziua Domnului va veni brusc, pe neașteptate. Avertizarea înfricoșătoare din profeție este adresată fiecărui suflet. Nimeni să nu se creadă scutit de pericolul de a fi luat prin surprindere. Nici o altă interpretare a profeției să nu vă răpească convingerea izvorâtă din cunoașterea evenimentelor care arată că revenirea Domnului este foarte aproape. – *Fundamentals of Christian Education*, 1895, p. 335, 336.

Evenimentele viitoare să fie menținute într-o perspectivă corespunzătoare

În prezent, noi nu suntem în stare să descriem cu precizie semnele care se vor desfășura în viitor pe pământ, dar este necesar să știm că acesta este timpul când trebuie să veghem în rugăciune, pentru că ziua cea mare a Domnului este aproape. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1901, p. 35.

Semnul fiarei este exact ceea ce s-a declarat a fi. În legătură cu această problemă, nu a fost înțeles încă tot și nici nu va fi înțeles până ce nu va fi desfășurat sulul cărții. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 17.

Mulți își vor întoarce privirile de la îndatoririle prezente, de la pacea și binecuvântările de acum și vor căuta necazul care însoțește criza viitoare. Aceștia își vor provoca un timp de strâmtorare înainte de vreme și nu vor primi nici un har pentru asemenea necazuri anticipate. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1884, p. 383, 384.

Există un timp de strâmtorare, care va veni peste poporul lui Dumnezeu, dar noi nu trebuie să atragem atenția poporului asupra lui, determinându-l să declanșeze un timp de strâmtorare înainte de vreme. Va fi un timp de zguduire în poporul lui Dumnezeu, dar nu acesta este adevărul care trebuie prezentat acum bisericilor. – *Selected Messages*, cartea 1, 1890, p. 180.

Semnele apropiatei reveniri a Domnului Hristos

Importanta profeție a Domnului Hristos

Domnul Hristos i-a avertizat pe ucenicii Săi cu privire la distrugerea Ierusalimului, atrăgându-le atenția asupra semnelor care vor avea loc înainte de venirea Fiului omului. Întregul capitol 24 din Matei constituie o profeție cu privire la semnele care vor preceda acest eveniment, iar distrugerea Ierusalimului este folosită ca o exemplificare a ultimei mari distrugerii a pământului, prin foc. – *Ellen G. White Manuscript 77, 1899.*

Pe Muntele Măslinilor, Domnul Hristos a repetat înfricoșătoarele judecăți care vor avea loc înainte de a doua Sa venire: „Veți auzi de războaie și vești de războaie... Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății, și pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate acestea nu vor fi decât începutul durerilor” (Matei 24,6-8). Deși aceste profeții s-au împlinit parțial la distrugerea Ierusalimului, ele au o aplicație cu mult mai directă pentru zilele din urmă. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1899, p. 753.

Semne în cer

Domnul Hristos a declarat că, la încheierea mării persecuții papale, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina, apoi stelele vor cădea din cer, și a spus: „De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă” (Matei 24,32-33).

Domnul Hristos ne-a încredințat semnele venirii Sale. El a declarat că putem ști când este aproape, când este chiar la uși. El le spune acelor care văd aceste semne că „nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri”. Semnele au apărut⁵. Acum, noi știm cu siguranță că revenirea Domnului este aproape. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 632.

Semne pe pământ

Domnul Isus declară: „Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri” (Luca 21,25; Matei 24,29; Marcu 13,24-26; Apocalipsa 6,12-17). Cei care asistă la semnele prevestitoare ale venirii Sale trebuie să știe că ea „este aproape, este chiar la uși” (Matei 24,33). – *The Great Controversy*, 1911, p. 37, 38.

Națiunile se frământă. Peste tot domnește confuzia. Inima oamenilor tremură de teama lucrurilor care vor veni asupra pământului. Dar cei care se încred în Dumnezeu vor auzi vocea Sa în mijlocul furtunii, spunându-le: „Eu sunt, nu vă temeți!”. – *The Signs of the Times*, 9 octombrie 1901.

O istorie stranie, bogată în evenimente, este înregistrată în cărțile din cer – evenimente despre care s-a declarat că trebuie să precedă brusc ziua cea mare a Domnului. Toate lucrurile în lume sunt într-o stare de neliniște. – *Manuscript Releases*, vol. 3, 1908, p. 313.

Profeți falși

Ca un semn al distrugerii Ierusalimului, Domnul Hristos a zis: „Se vor scula mulți profeți mincinoși și vor înșela pe mulți”. Și, într-adevăr, s-au ridicat profeți falși, care au amăgit lumea și au condus un mare număr de oameni în pustiu. Magicieni și vrăjitori, pretinzând că posedă puteri miraculoase, i-au atras pe oameni după ei în singurătățile munților. Această profeție a fost spusă și pentru zilele din urmă, iar semnul a fost dat pentru a anunța cea de-a doua venire. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 631.

⁵ Vezi *The Great Controversy*, 1911, p. 306, 308, 333, 334

Vor fi pretenții false, se vor ridica profeți falși, vor fi visuri și viziuni false, dar noi trebuie să propovăduim mai departe Cuvântul și să nu ne îndepărtăm de glasul lui Dumnezeu, care ne vorbește prin Cuvântul Său. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1894, p. 49.

Mi-au fost arătați mulți care vor pretinde că sunt învățați în mod special de Dumnezeu și vor încerca să-i instruiască și pe alții. Prin idei greșite despre datorie, ei își vor asuma o lucrare pe care Dumnezeu nu le-a încredințat-o niciodată. Acest fapt va produce confuzie. Fiecare să-L caute pe Dumnezeu cu tot mai multă sânguință, pentru el însuși, ca să poată înțelege în mod personal voia Lui. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1893, p. 72.

O experiență cu un profet fals

Aseară, un bărbat tânăr, necunoscut nici unuia dintre noi, dar susținând că este un frate din Victoria (Australia), ne-a vizitat și a dorit s-o vadă pe sora White. Era târziu, iar eu am refuzat să-l văd. L-am invitat totuși să rămână la noi peste noapte și să ia masa de dimineață cu noi. După altarul obișnuit de dimineață, când eram gata să plecăm fiecare la lucrul lui, acest tânăr s-a ridicat și, cu un gest de comandă, ne-a cerut să stăm jos. El a spus: „Aveți o carte de cântări? Vom cânta o cântare și apoi am să vă aduc o solie”. Eu am spus: „Dacă ai o solie, spune-o repede, pentru că noi suntem foarte grăbiți să rezolvăm corespondența și nu avem timp de pierdut”. El a început atunci să citească ceva ce scrisese, spunând, printre altele, că judecata asupra celor vii a început acum...

L-am ascultat, pe măsură ce continua, și, în cele din urmă, am spus: „Frate, mintea ta nu mai judecă bine! Spune lămurit ce legătură are solia ta cu noi! Lămurește-ne odată! Mintea ta este supraîncordată; tu îți alegi greșit lucrarea. Multe dintre cele spuse de tine sunt în concordanță cu Biblia, și noi credem fiecare cuvânt al acesteia. Dar tu ești extrem de agitat. Te rog, spune ce ai de spus pentru noi!”

Ei bine, a spus că trebuie să ne facem bagajele și să ne mutăm imediat în Battle Creek. I-am cerut motivele, și el a răspuns: „Ca să vestiți solia că a început judecata celor vii”. Eu i-am răspuns: „Încă nu s-a sfârșit lucrarea pe care ne-a încredințat-o nouă Dumnezeu.

Când lucrarea noastră de aici va fi încheiată, suntem siguri că Domnul ne va spune că este timpul să ne mutăm la Battle Creek, în loc să te învețe pe tine care este datoria noastră”... L-am lăsat în seama fratelui Starr, să vorbească mai departe cu el, iar eu am revenit la scrisul meu.

El i-a spus fratelui Starr că, atunci când sora White i-a vorbit atât de amabil și totuși cu atâta autoritate, a început să vadă că a făcut o greșală, că impresiile care îl mișcaseră cu atâta putere nu erau potrivite și rezonabile. Deși familia noastră este numeroasă, fiind formată din zece membri, pe lângă trei vizitatori, ne-am hotărât să-l reținem pe acest tânăr la noi pentru un timp. Nu îndrăzneam să-l lăsăm să se ducă în mijlocul unor oameni care să-l trateze cu asprime sau să-l condamne și nici nu doream ca el să-și repete „descoperirile”. Așa că urma să rămână un timp în mijlocul nostru și, pe cât era posibil, să-l conducem pe cărări sigure și lipsite de primejdie. – *Letter* 66, 1894.

Lăcomie și necumpătate

Lăcomia și necumpătarea se află la temelia mării depravări morale din lumea noastră. Satana este pe deplin conștient de aceasta și-i ispitește continuu pe bărbați și pe femei, ca să-și îngăduie satisfacerea gusturilor, în dauna sănătății și chiar a vieții. Mâncarea, băutura și îmbrăcămintea constituie scopul vieții lor pe acest pământ. Aceeași stare de lucruri a existat și înainte de potop. Iar această stare de irosire nechibzuită este una dintre dovezile importante, care arată că istoria acestui pământ se încheie în curând. – *Letter* 34, 1875.

Imaginea pe care a dat-o Inspirația despre lumea antediluviană se potrivește întru totul cu situația spre care se grăbește societatea modernă. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p.102.

Noi știm că Domnul va veni foarte curând. Lumea devine, cu repeziciune, asemenea celei din zilele lui Noe. Se dedă la îngăduirea satisfacțiilor egoiste. Mâncarea și băutura sunt duse până la exces. Bărbații beau băuturi îmbătătoare, care-i fac să-și piardă mințile. – *Letter* 308, 1907.

Fapte de violență

Sindicatele recurg repede la violență, dacă cererile nu le sunt îndeplinite. A devenit din ce în ce mai limpede faptul că locuitorii pământului nu mai sunt în armonie cu Dumnezeu. Nici o teorie științifică nu poate explica marșul susținut al lucrătorilor răului, sub comanda supremă a lui Satana. În fiecare mulțime, îngerii răi sunt la lucru, stârnindu-i pe oameni să comită fapte de violență...

Perversitatea și cruzimea oamenilor vor atinge o asemenea intensitate, încât Dumnezeu Se va descoperi în măreția Sa. Foarte curând, răutatea lumii va atinge limita maximă și Dumnezeu Își va revărsa judecățile la fel ca în zilele lui Noe. – *The Upward Look*, 1903, p. 334.

Teribilele rapoarte pe care le auzim despre crime și tâlhării, despre accidente de cale ferată și fapte de violență ne dau de știre că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Acum, chiar acum, trebuie să ne pregătim pentru revenirea Domnului. – *Letter 308*, 1907.

Războaie și nenorociri

Furtuna se apropie și noi trebuie să fim pregătiți pentru furia ei, prin pocăință înaintea lui Dumnezeu și credință în Domnul nostru Isus Hristos. Domnul Se va ridica să zguduie cu putere pământul. Vom vedea nenorociri pretutindeni. Mii de vapoare vor fi aruncate în adâncurile mării. Navele se vor scufunda și milioane de vieți omenеști vor fi sacrificate. Incendiile vor izbucni pe neașteptate și nici un efort omenesc nu va fi capabil să le stingă. Palatele pământului vor fi mistuite de furia flăcărilor. Nenorocirile feroviare vor deveni din ce în ce mai frecvente. Dezordine, ciocniri și moarte, fără vreo avertizare prealabilă, se vor întâmpla pe marile linii de călătorie. Sfârșitul este aproape, timpul de probă se încheie. Oh, să-L căutăm pe Domnul câtă vreme mai poate fi găsit, să-L chemăm cât mai este aproape! – *Messages to Young People*, 1890, p. 89, 90.

Mingii mari de foc

Vinerea trecută, dimineața, chiar înainte de a mă trezi, mi-a fost prezentată o scenă foarte impresionantă. Mi se părea că m-am

deșteptat din somn, dar nu eram acasă la mine. Am văzut pe fereastră un incendiu teribil. Mingii mari de foc cădeau peste case și, din aceste mingii, zburau săgeți de foc în toate direcțiile. Focurile aprinse erau imposibil de ținut sub control și multe locuri erau distruse. Groaza oamenilor era de nedescris. După un timp, m-am trezit și m-am regăsit acasă la mine. – *Evangelism*, 1906, p. 29.

Am văzut o minge imensă de foc, căzând printre clădiri frumoase și provocându-le distrugerea într-o clipă. Am auzit pe cineva spunând: „Noi am știut că judecățile lui Dumnezeu vor veni asupra pământului, dar nu am crezut că vor veni așa de curând”. Alții, cu voci muribunde, spuneau: „Voi ați știut! De ce nu ne-ați spus și nouă? Noi n-am știut”. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 28.

Cutremure de pământ și inundații

Dușmanul a lucrat și încă mai lucrează. El s-a coborât cu mare putere și Duhul lui Dumnezeu S-a retras de pe pământ. Dumnezeu Și-a retras mâna. Nu trebuie decât să privim la Johnstown (Pennsylvania). El nu l-a împiedicat pe diavol să șteargă un oraș de pe fața pământului⁶. Asemenea lucruri vor spori continuu, până la încheierea istoriei acestui pământ. – *Sermons and Talks*, vol. 1, 1889, p. 109.

Scoarța pământului va fi sfâșiată prin izbucnirea elementelor ascunse în adâncurile pământului. Aceste elemente, îndată ce vor fi eliberate din strânsoare, vor spulbera comorile celor care, de ani de zile, și-au sporit averea prin procurarea de mari posesiuni, în timp ce angajații lor erau plătiți atât cât să nu moară de foame. Lumea religioasă va fi de asemenea zguduită, pentru că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. – *Manuscript Releases*, vol. 3, 1891, p. 208.

Acum vine timpul când, pentru un moment, stăm pe pământ tare și, în clipa următoare, pământul poate să ne fugă de sub picioare. Cutremurele de pământ vor avea loc atunci când sunt cel mai puțin așteptate. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1896, p. 421.

⁶ Pe 31 mai 1889, aproximativ 2200 de oameni și-au pierdut viața în inundația de la Johnstown, când, după multe zile de ploaie torențială, s-a spart un stăvilor.

Prin incendii, prin inundații, prin cutremure, prin furia marelui adânc, prin dezastre pe mare și pe uscat, se dă avertismentul că Duhul lui Dumnezeu nu va rămâne pururi în om. – *Manuscript Releases*, vol. 3, 1897, p. 315.

Înainte ca Fiul omului să apară pe norii cerului, toate lucrurile din natură vor fi zdruncinate. Fulgere din cer, unite cu focul din interiorul planetei, vor face ca munții să ardă ca un cuptor și să-și reverse torențele de lavă peste sate și orașe. Cantități mari de rocă topită vor ieși din adâncuri și se vor revărsa în apă, făcând-o să fiarbă și să izbucnească afară, amestecată cu stânci și țărână. Vor avea loc mari cutremure de pământ și o mare distrugere de vieți omenești. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1907, p. 946.

Crime, foamete și epidemii

Satana acționează asupra atmosferei. El otrăvește aerul, iar în această privință suntem dependenți de Dumnezeu pentru viața noastră, atât cea prezentă, cât și cea viitoare. Având în vedere situația în care ne aflăm, ar trebui să fim pe deplin vigilenți, devotați și consacrați cu totul lui Dumnezeu. Dar noi stăm de parcă am fi paralizați. Dumnezeu cerului să ne trezească! – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1890, p. 52.

Dumnezeu nu a împiedicat puterile întunericului să-și ducă la îndeplinire lucrarea lor teribilă, de poluare a aerului, una din sursele de viață și de hrană. Nu numai viața vegetală este afectată, ci și omul suferă de epidemii... Aceste nenorociri sunt rezultatul păcăturilor căzute pe pământ din cupa mâniei lui Dumnezeu; și nu reprezintă decât niște slabe reprezentări ale lucrurilor care vor avea loc în viitorul apropiat.⁷ – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1891, p. 391 .

Foametea va crește. Epidemiile vor secera vieți cu miile. Primejdiile sunt pretutindeni în jurul nostru, datorită puterilor din afară și activităților satanice dinăuntru, dar, în prezent, puterea de înfrânare a lui Dumnezeu continuă să fie activă. – *Manuscript Releases*, vol. 18, 1897, p. 382.

⁷ Dumnezeu Își asumă răspunderea pentru ceea ce admite sau nu împiedică. Vezi Exod 7,3; 8,32; 1 Cronici 10,4.13.14.

Mi s-a arătat că Duhul lui Dumnezeu Se va retrage de pe pământ. În curând, puterea susținătoare a lui Dumnezeu va înceta să fie exercitată în dreptul tuturor celor ce continuă să nesocotească poruncile Sale. Zilnic ne vin relatări despre afaceri necinstite, omoruri și fărâdelegi de tot felul. Nelegiuirea a devenit ceva atât de obișnuit, încât nu mai zguduie inima oamenilor cum făcea odată. – *Letter 258*, 1907.

Intenția lui Dumnezeu prin îngăduirea calamităților

Ce să însemne dezastrele pe mare – vase aruncate în neant, fără nici o avertizare? Ce să însemne accidentele pe uscat – focul care consumă bogății acumulate de oameni, multe din ele fiind obținute prin opresiunea celor săraci? Dumnezeu nu intervine să protejeze bunurile celor care calcă Legea Sa, rup legământul Său și calcă Sabatul Său, acceptând o zi de odihnă falsă.

Plăgile lui Dumnezeu cad deja pe pământ, făcând să dispară cele mai costisitoare edificii, ca și cum peste ele ar fi căzut foc din cer. Îi vor face oare aceste judecăți pe aceia care se pretind creștini să-și vină în fire? Dumnezeu le îngăduie să vină, pentru ca lumea să ia aminte, ca păcătoșii să se teamă și să tremure înaintea Lui. – *Manuscript Releases*, vol. 3, 1902, p. 311.

Prin faptul că îngăduie aceste calamități, Dumnezeu intenționează să-i facă pe oameni să-și vină în fire. Prin fenomenele neobișnuite din natură, Dumnezeu le atrage atenția celor ce se îndoiesc, asupra descoperirilor clare, pe care le-a făcut în Cuvântul Său. – *Manuscript Releases*, vol. 19, 1902, p. 279.

Cât de adesea auzim de cutremure și uragane, de distrugeri prin foc și inundații, cu mari pierderi de vieți omenești și bunuri materiale! Aparent, aceste dezastre sunt dezlănțuiri capricioase ale puterilor naturii, dezorganizate și haotice, cu totul în afara controlului omenesc, dar în ele se poate citi întotdeauna intenția lui Dumnezeu. Ele fac parte din mijloacele prin care Domnul caută să-i trezească pe oameni, pentru a-i face să conștientizeze pericolul care-i așteaptă. – *Prophets and Kings*, p. 277 (cl 1914).

Evenimentele viitoare sunt în mâinile Domnului

Lumea nu este fără un Conducător. Programul evenimentelor viitoare este în mâinile Domnului. Maiestatea cerului are în grija Sa atât destinul națiunilor, cât și relațiile cu biserica Sa. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1899, p. 753.

Aceste reprezentări simbolice (șerpii înfocați din pustie) slujesc unui dublu scop. Din ele, poporul lui Dumnezeu învață nu numai că forțele fizice ale pământului sunt sub controlul Creatorului, ci și că mișcările religioase ale popoarelor sunt sub stăpânirea Sa. Aceasta este adevărat mai ales cu privire la impunerea respectării duminicii. – *Manuscript Releases*, vol. 19, 1902, p. 281.

În marea lucrare finală, vom întâmpina situații neclare, în care nu vom ști cum să procedăm; dar să nu uităm că cele Trei Mari Puteri ale cerului sunt la lucru, că o mână divină este la cârmă și că Dumnezeu Își va duce planul la îndeplinire. – *Evangelism*, 1902, p. 65.

Așa cum acele roți complicate erau mânuite de mâna de sub aripile heruvimului, tot astfel și desfășurarea evenimentelor omenești se află sub control divin. În mijlocul luptelor și al tumultului națiunilor, Cel care este deasupra heruvimilor continuă să conducă tot ceea ce se întâmplă pe pământ (vezi Ezechiel 1,4.26; 10,8; Daniel 4,17.25.32). – *Education*, 1903, p. 178.

În analele istoriei omenești, creșterea națiunilor, ridicarea și căderea imperiilor par a fi dependente de voința și de vitejia omului. Desfășurarea evenimentelor pare a fi determinată într-o mare măsură de puterea, ambiția și capriciile sale. Dar, în Cuvântul lui Dumnezeu, cortina este dată la o parte și noi vedem deasupra, dincolo și prin toate acțiunile și contraacțiunile intereselor puterii și patimilor omenești, mijloacele Celui plin de îndurare, lucrând tăcute, răbdătoare, după sfaturile voinței Sale. – *Prophets and Kings*, p. 499, 500 (c1914).

Preocuparea cerului pentru problemele pământului

Prin crucea vieții primului ucigaș, Dumnezeu i-a oferit întregului univers o lecție cu privire la marea confruntare. Planul Său a fost

nu numai să curme răzvrătirea, ci și să-i demonstreze întregului univers natura răzvrătirii... Locuitorii sfinți ai celorlalte lumi au urmărit cu cel mai adânc interes evenimentele care au avut loc pe pământ...

Dumnezeu are de partea Sa simpatia și aprobarea întregului univers, pe măsură ce, pas cu pas, mărețul Său plan înaintează spre desăvârșita lui împlinire. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 78, 79.

Actul Domnului Hristos de a muri pentru salvarea omului nu numai că va face cerul accesibil pentru oameni, dar, înaintea întregului univers, Îi va justifica pe Dumnezeu și pe Fiul Său, în ceea ce privește atitudinea Lor față de răzvrătirea lui Satana. – *Idem*, p. 68, 69.

Întregul univers urmărește cu un interes inexprimabil scenele de încheiere ale marii lupte dintre bine și rău. – *Prophets and Kings*, p. 148 (c 1914).

Mica noastră lume este cartea de studiu a întregului univers.⁸ – *The Desire of Ages*, 1898, p. 19

⁸ E.White declară că lumile necăzute și îngerii cerești au urmărit lupta lui Hristos în Ghetsemani „cu mare interes”. (DA 693). Dezvoltând subiectul luptei de patru mii de ani dintre Hristos și Satana și victoria Sa definitivă pe cruce, E. White folosește fraze ca: „întregul univers a privit”, „tot cerul și lumile necăzute au fost martore”, „ei au auzit”, „ei au văzut”, „cerul a văzut”, „ce privește pentru universul ceresc”. (vezi DA 693,759,760)

„Când se vor întâmpla aceste lucruri?”

Ucenicii Îl întreabă pe Domnul Hristos despre revenirea Sa

Cuvintele Domnului Hristos (Matei 24,2) fuseseră rostite în auzul unui mare număr de oameni, dar, când a rămas singur, Petru, Ioan, Iacov și Andrei au venit la El, pe când stătea pe Muntele Măslinilor. „Spune-ne”, au zis ei, „când se vor întâmpla acestea lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”

În răspunsul Său, adresat ucenicilor, Domnul Isus nu S-a referit în mod separat la distrugerea Ierusalimului și la marea zi a revenirii Sale. El a descris cele două evenimente împreună. Dacă le-ar fi descoperit ucenicilor Săi evenimentele viitoare, așa cum le vedea El, ei nu ar fi fost în stare să îndure priveliștea. Din milă pentru ei, Domnul a combinat descrierea celor două mari crize, lăsându-i pe ucenici să studieze mai departe înțelesul în mod personal. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 628.

Vremea revenirii lui Hristos nu este cunoscută

Mulți care s-au declarat a fi adventiști au stabilit date ale revenirii lui Hristos, dar toate au avut ca rezultat doar niște eșecuri repetate. Despre timpul precis al revenirii Domnului este declarat că se află dincolo de puterea de pricepere a muritorilor. Nici chiar îngerii, care slujesc pentru cei ce vor fi moștenitori ai mântuirii, nu știu nici ziua, nici ceasul. „Dar despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni; nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl”. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1879, p. 307.

Noi nu trebuie să știm timpul precis, nici pentru revărsarea Duhului Sfânt, nici pentru venirea lui Hristos. De ce nu ne-a dat

Dumnezeu această informație? Pentru că, dacă ar fi făcut-o, nu am fi folosit-o în mod corespunzător și acest fapt ar conduce la o stare de lucruri în poporul nostru, care ar întârzia foarte mult lucrarea lui Dumnezeu, de pregătire a oamenilor pentru ziua cea mare, care trebuie să vină. Noi nu trebuie să trăim într-o stare de tensiune cu privire la timp...

Tu nu vei fi în stare să spui că El va veni peste un an, doi sau cinci, nici să amâni venirea Sa, declarând că nu va veni în următorii zece sau douăzeci de ani. – *Review and Herald*, 22 martie 1892.

Ne apropiem de ziua cea mare a lui Dumnezeu. Semnele se împlinesc. Totuși, nu avem o solie care să ne spună ziua și ora apariției lui Hristos. Cu înțelepciune, Domnul ne-a ascuns aceste date, ca să putem fi tot timpul într-o stare de așteptare și de pregătire pentru cea de-a doua venire a Sa pe norii cerului. – *Letter* 28, 1897.

Timpul exact al celei de-a doua veniri a Fiului omului este taina lui Dumnezeu. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 633.

Solia noastră nu este aceea de a stabili un timp

Noi nu facem parte din acea categorie de oameni care precizează perioada exactă de timp, care ne desparte de cea de-a doua venire a lui Isus, cu putere și cu mare slavă. Unii au stabilit o dată, iar, când aceasta a trecut, mințile lor înfumurate nu a acceptat mustrarea, ci au stabilit un alt timp și apoi altul. Numeroasele eșecuri succesive le-au pus eticheta de falși profeți. – *Fundamentals of Christian Education*, 1895, p. 335.

Dumnezeu nu dă nimănui o solie în care să spună că vor mai fi cinci, zece sau douăzeci de ani până la încheierea istoriei acestui pământ. El nu va da nici unei ființe vii pretextul de a amâna pregătirea pentru venirea Sa. El nu vrea ca cineva să zică, așa cum a zis servul necredincios: „Domnul meu întârzie să vină”, pentru că aceasta duce la indiferență față de ocaziile și privilegiile avute în vederea pregătirii pentru ziua cea mare. – *Review and Herald*, 27 noiembrie 1900.

Stabilirea de date duce la necredință

Pentru că datele stabilite în mod repetat au trecut, lumea se află într-o stare de necredință și mai înverșunată ca înainte, cu privire la

apropiata revenire a lui Hristos. Ei privesc cu dispreț eșecurile celor ce au stabilit date și, pentru că oamenii au fost amăgiți în felul acesta, își întorc fața de la adevărul exprimat în Cuvântul lui Dumnezeu, care spune că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1879, p. 307.

Am înțeles că fratele (E.P.) Daniels a stabilit – ca să zicem așa – un timp, afirmând că Domnul va veni în circa cinci ani. Acum, sper că nu se va răspândi vestea că suntem dintre aceia care fixează date. Asemenea remarci nu trebuie să se facă. Ele nu aduc nimic bun. Nu căutați să obțineți o redeșteptare prin intermediul unor asemenea afirmații, ci fiți foarte atenți asupra fiecărui cuvânt pe care îl roștiți, pentru ca cei fanatici să nu găsească ceva ce ar putea crea o stare de agitație, și Duhul lui Dumnezeu să fie întristat.

Noi nu dorim să stârnim pasiunile oamenilor și să provocăm o agitație în care să fie stârnite sentimente care scapă de sub controlul rațiunii. Eu cred că trebuie să fim deosebit de atenți, pentru că Satana este la lucru și încearcă să facă tot ce-i stă în putință pentru a-și strecura vicleșugurile și născocirile care vor fi o forță aducătoare de mult rău. Trebuie să ne ferim de orice ar putea stârni agitație și ar crea o tulburare pe temeuri greșite, pentru că în mod sigur va veni și reacția. – *Letter 34*, 1887.

Întotdeauna vor exista în biserică mișcări false și fanatice, declanșate de persoane care pretind că sunt îndemnate de Dumnezeu – oameni care aleargă unde nu sunt trimiși și care vor fixa zile și vremi pentru o profeție neîmplinită. Vrajmașul este bucuros să-i vadă făcând astfel, pentru că eșecurile lor repetate și îndrumarea pe o cale greșită produc confuzie și necredință. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1897, p. 84.

Nici un timp profetic după 1844

La întrunirea din Jackson, eu le-am declarat limpede acelor grupuri de persoane fanatice că ei fac lucrarea vrăjmașului sufletelor și că sunt în întuneric. Ei pretindeau că au marea lumină că timpul de probă se va încheia în octombrie 1884. Acolo, am afirmat în mod public că Domnul a considerat potrivit să-mi arate că, după anul 1844, soliile date de Dumnezeu nu vor mai preciza nici o dată calendaristică. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1885, p. 73.

Poziția noastră a fost una de așteptare și veghere, fără nici o precizare a unei date care să intervină între 1844, când s-au încheiat perioadele profetice, și timpul revenirii Domnului nostru. – *Manuscript Releases*, vol. 10, 1888, p. 270.

Poporul nu va mai avea nici o altă solie cu privire la o dată precisă. După perioada de timp cuprinsă între 1842 și 1844 (Apocalipsa 10,4-6), nu mai poate fi nici o altă indicație precisă, referitoare la timpul profetic. Cea mai lungă perioadă de calcul s-a încheiat în toamna anului 1844. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1900, p. 971.

Ellen White a așteptat revenirea Domnului Hristos în vremea ei

Mi s-a arătat grupul de persoane prezente la Conferință. Îngerul a spus: „Unii vor fi hrană pentru viermi, dar câțiva vor trece prin perioada ultimelor șapte plăgi și vor rămâne în viață pe pământ, pentru a fi transformați la revenirea lui Isus”. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1856, p. 131, 132.

Pentru că timpul este scurt, ar trebui să lucrăm cu sârguință și energie îndoită. În privința copiilor noștri, este posibil să nu intre niciodată la colegiu. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, 1872, p. 153.

Într-adevăr, nu este înțelept să ai copii acum. Timpul este scurt, pericolele zilelor din urmă sunt asupra noastră și copiii mici vor fi afectați într-o măsură mai mare. – *Letter 48*, 1876.

În această generație, când scenele istoriei pământului urmează să se apropie treptat de încheiere și suntem pe punctul de a intra într-un timp de strâmtorare cum n-a mai fost niciodată, cu cât vor fi mai puține căsătorii, cu atât va fi mai bine pentru toți, atât bărbați, cât și femei. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 366.

Va veni clipa, și nu este prea departe, când unii dintre noi, care credem că vom rămâne în viață pe pământ, vom vedea precizarea confirmată și vom auzi glasul arhanghelului și trâmbița lui Dumnezeu răsunând din munți, câmpii și mare, spre cele mai îndepărtate colțuri ale pământului. – *Review and Herald*, 31 iulie 1888.

Timpul de încercare este foarte aproape de noi, pentru că marea strigare a îngerului al treilea a început deja, prin descoperirea

neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul care iartă păcatele. – *Selected Messages*, cartea 1, 1892, p. 363.

Explicarea întâzierii

Lunga noapte de întunecime este istovitoare, dar dimineața este amânată din milă, pentru că, dacă stăpânul ar veni, prea mulți ar fi găsiți nepregătiți – *Testimonies for the Church*, vol. 2, 1868, p. 194.

Dacă, după marea dezamăgire din 1844, adventiștii și-ar fi păstrat cu tărie credința și ar fi mers mai departe uniți pe drumul deschis de providența lui Dumnezeu, primind solia îngerului al treilea și vestind-o lumii, în puterea Duhului Sfânt, ei ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu. Domnul ar fi lucrat cu putere prin eforturile lor, lucrarea ar fi fost dusă la bun sfârșit, și Domnul ar fi putut deja să vină, ca să-Și primească poporul și să-l răsplătească... Nu a fost voința lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie astfel amânată. Timp de patruzeci de ani, necredința, murmurarea și răzvrătirea au împiedicat vechiul Israel să intre în țara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În nici un caz, nu au fost de vină făgăduințele lui Dumnezeu. Necredința, iubirea de lume, lipsa de consacrare și certurile între cei ce pretind a fi poporul Domnului sunt cele care ne-au menținut atât de mulți ani în această lume de păcat și suferință. – *Evangelism*, 1883, p. 695, 696.

Dacă biserica lui Hristos și-ar fi îndeplinit lucrarea încredințată, așa cum a hotărât Domnul, întreaga lume ar fi fost avertizată și Domnul Isus ar fi venit pe pământ cu putere și cu mare slavă. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 633, 634.

Făgăduințele lui Dumnezeu sunt condiționate

În soliile lor, îngerii lui Dumnezeu scot în evidență faptul că timpul este foarte scurt (vezi Romani 13,11-12; 1 Corinteni 7,29; 1 Tesaloniceni 4,15-17; Evrei 10,25; Iacov 5,8.9; 1 Petru 4,7; Apocalipsa 22,6.7). Acest fapt mi-a fost prezentat întotdeauna. Este adevărat că timpul a fost mai lung decât am crezut în primele zile de la vestirea acestei solii. Mântuitorul nostru nu a apărut așa de curând cum am sperat. Dar a greșit oare Cuvântul Domnului? Niciodată! Ar trebui

să ne reamintim că făgăduințele, ca și amenințările lui Dumnezeu, sunt la fel de condiționate (vezi Ieremia 18,7-10; Iona 3,4-10).

Poate că din cauza nesupunerii noastre, mai avem de stat în această lume încă mulți ani, așa cum au făcut-o copiii lui Israel, dar, pentru Numele lui Hristos, poporul Lui nu trebuie să adauge păcat după păcat și să dea vina pe Dumnezeu pentru urmările purtării lui greșite. – *Evangelism*, 1901, p. 695, 696.

Ce așteaptă Domnul Hristos

Cu o dorință arzătoare, Domnul Hristos așteaptă să Se manifeste în biserica Sa. Când caracterul lui Hristos va fi reprodus în poporul Său, în mod desăvârșit, atunci El va veni să-i ia cu Sine pe ai Săi.

Este privilegiul fiecărui creștin nu numai să aștepte, ci să și grăbească venirea Domnului nostru Isus Hristos. Dacă toți cei care mărturisesc Numele Lui ar aduce roade spre slava Sa, cât de repede ar fi răspândită sămânța Evangheliei în întreaga lume! Ultima mare recoltă ar fi gata de cules și Hristos ar veni să-Și adune grâul prețios. – *Christ's Object Lessons*, 1900, p. 69.

Stă în puterea noastră să grăbim revenirea Domnului nostru, vestind lumii Evanghelia. Nu trebuie doar să așteptăm, ci să și grăbim venirea zilei lui Dumnezeu – 2 Petru 3,12. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 633.

Domnul ne-a dat putere ca, prin conlucrarea cu El, să grăbim sfârșitul acestei stări de suferință. – *Education*, 1903, p. 264.

Răbdarea lui Dumnezeu are o limită

Cu o precizie care nu admite nici cea mai mică greșeală, Cel Infinit ține o socoteală pentru fiecare națiune. Cât timp acest cont rămâne deschis, îndurarea Sa este oferită prin chemări la pocăință, dar, când limita fixată de El va fi depășită, va începe revărsarea mâniei Sale. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 208.

Dumnezeu are însemnate în registrul Său toate națiunile. Cifrele cresc în dreptul lor în cărțile din ceruri și, când va fi pe punctul de a fi dată legea de pedepsire a celor ce calcă prima zi a săptămânii, paharul lor va fi plin. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1886, p. 910,

Dumnezeu ține o socoteală pentru fiecare națiune... Când nelegiuirea va depăși limitele îndurării lui Dumnezeu, va veni timpul ca îndelunga Sa răbdare să ia sfârșit. Când cifrele acumulate în cărțile de înregistrare ale cerului vor arăta că totalul nelegiuirilor a ajuns la limita stabilită, va veni mânia lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 524.

Cu toate că, în mila Sa, Dumnezeu Se dovedește îndelung răbdător cu cel nelegiuit, există totuși o limită dincolo de care omul nu mai poate continua să păcătuiască. Când această limită este depășită, ofertele harului sunt retrase și începe vremea judecății. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 162, 165.

Vine timpul când, prin necinste și obrăznicie, oamenii vor ajunge la un punct, dincolo de care Domnul nu le va îngădui să treacă, și vor afla că există o limită a îndelungii răbdări a lui Iehova. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 13.

Există o limită dincolo de care judecățile lui Iehova nu mai pot fi amânate. – *Prophets and Kings*, p. 417 (c1914).

Nelegiuirea a ajuns aproape de limita ei

Mai este puțin timp până când locuitorii pământului vor umple cupa nelegiuirilor și atunci se va trezi mânia lui Dumnezeu, care întârzie de atâta timp, și această țară a luminii va bea cupa neamestecată a mâniei Sale. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1863, p. 363.

Cupa nelegiurii este aproape plină, iar dreptatea răzbunătoare a lui Dumnezeu este gata să coboare asupra celor vinovați. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1880, p. 489.

Răutatea locuitorilor pământului aproape a umplut măsura nelegiuirilor lor. Acest pământ a ajuns aproape de punctul în care Dumnezeu îi va îngădui distrugătorului să-și facă lucrarea. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 141.

Nelegiuirea a ajuns aproape la limita ei de sus. Lumea este plină de confuzie și o mare groază va veni peste ființele omenești. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, care cunoaștem adevărul, trebuie să fim pregătiți pentru ceea ce va veni peste lume, ca o surpriză copleșitoare. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 302.

Trebuie să avem mereu în minte gândul că Ziua cea mare a lui Dumnezeu este aproape

Trebuie să ne obișnuim să avem mereu în minte marile scene ale judecății și, atunci când acestea se vor desfășura în fața ochilor noștri, când toate se vor descoperi, vor avea efect asupra caracterului nostru. Un frate mi-a spus odată: „Sora White, crezi că Domnul va veni în decurs de zece ani?” „Ce importanță are pentru tine dacă El vine peste doi, patru sau zece ani?” „Ei bine”, a spus el, „dacă aș ști că Domnul va fi să vină peste zece ani, cred că, în anumite privințe, aș acționa diferit de cum acționez acum”.

„Ce-ai face?”

„Ei bine”, a spus el, „mi-aș vinde averea, aș începe să cercetez Cuvântul lui Dumnezeu, aș încerca să-i avertizez pe oameni și să-i învăț să se pregătească pentru venirea Lui și aș stărui pe lângă Dumnezeu să mă ajute să fiu pregătit pentru a mă întâlni cu El.”

Atunci i-am spus: „Dacă ai ști că Domnul nu va veni încă timp de douăzeci de ani, ai trăi altfel?”

El a răspuns: „Cred că da”...

Cât de egoistă a fost exprimarea că ar trăi cu totul altfel, dacă ar ști că Domnul său va veni în decurs de zece ani! Ei bine, Enoch a umblat cu Dumnezeu timp de trei sute de ani. Aceasta este pentru noi o lecție care ne învață că trebuie să umblăm cu Dumnezeu în fiecare zi și că nu suntem în siguranță, dacă nu așteptăm și nu veghem. – *Ellen G. White Manuscris 10*, 1886.

Timpul este scurt

Fie ca Domnul să nu le dea odihnă, nici ziua, nici noaptea, acelor care acum sunt fără grijă și nepăsători pentru cauza și lucrarea lui Dumnezeu. Sfârșitul este aproape. Domnul Isus ar vrea să avem întotdeauna în minte gândul că timpul este scurt. – *Letter 97*, 1886.

Când vom sta cu cei răscumpărați la marea de cristal, cu harfele de aur și coroanele de slavă, având veșnicia fără de sfârșit înaintea noastră, atunci vom vedea cât de scurt a fost timpul de probă. – *Manuscript Releases*, vol. 10, 1886, p. 266.

Biserica lui Dumnezeu din ultimele zile⁹

Poporul lui Dumnezeu respectă poruncile Lui

Dumnezeu are o biserică pe pământ, care înalță Legea călcată în picioare și Îl prezintă pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii...

În lume nu există decât o singură biserică, ce stă în acest timp la spărtură, drege dărâmăturile și zidește iarăși cetățile pustiite...

Toți trebuie să aibă grijă să nu strige vorbe de ocară împotriva singurului popor care îndeplinește descrierea făcută poporului rămășiței, care ține poruncile lui Dumnezeu și are credința lui Isus... Dumnezeu are un popor deosebit, o biserică, pe pământ, care nu este cu nimic mai prejos, ci mai presus de toate celelalte, în posibilitățile ei de a învăța adevărul și de a susține Legea lui Dumnezeu... Frate, dacă înveți pe alții că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este Babilon, ești greșit. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1893, p. 50, 58, 59.

Ei au mărturia lui Isus

Pe măsură ce se apropie sfârșitul și pe măsură ce lucrarea de vestire a ultimei solii de avertizare se extinde în lume, pentru cei care acceptă adevărul prezent, devine din ce în ce mai important să

⁹ Cartea Apocalipsa atrage atenția asupra a două grupuri din poporul lui Dumnezeu – rămășița vizibilă (12,17) și „Poporul Meu” din Babilon (18,4). Acest capitol se ocupă de primul grup, iar capitolul 14 – „Marea strigare” – se ocupă de ultimul.

înțeleagă în mod clar natura și influența mărturiilor pe care Dumnezeu, în providența Sa, le-a dat în legătură cu lucrarea soliei îngerului al treilea, chiar de la începutul vestirii ei. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 654.

Oamenii pot să facă planuri după planuri, iar vrăjmașul poate căuta să abată sufletele de la adevăr, dar toți cei ce cred că Domnul a vorbit prin sora White și i-a dat o solie vor fi feriți de multe amăgiri care vor veni în aceste ultime zile. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1906, p. 83, 84.

Vor fi unii care vor pretinde că au viziuni. Dacă Dumnezeu vă dă dovada clară că viziunea este de la El, puteți s-o acceptați, dar să nu o acceptați pe baza altor dovezi, pentru că oamenii vor fi duși din ce în ce mai mult în rătăcire, atât în țările străine, cât și în America. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1905, p. 72.

„Pietrele de hotar” ale doctrinei biblice

Perioada de încheiere a anului 1844 a fost plină de evenimente, dezvăluind în fața ochilor noștri uimiți curățirea Sanctuarului, care începuse în ceruri și care avea o legătură de netăgăduit cu poporul lui Dumnezeu de pe pământ și, de asemenea, prima, a doua și a treia solie îngerească, care înalțau stindardul pe care scria: „poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. Una dintre pietrele de hotar ale acestei solii a fost Templul lui Dumnezeu din ceruri, văzut de poporul care iubește adevărul Lui, și chivotul care conține Legea lui Dumnezeu. Lumina Sabatului poruncii a patra și-a revărsat strălucitoarele ei raze pe cărarea celor ce călcaseră Legea lui Dumnezeu. O altă veche piatră de hotar este aceea că cei răi nu vor trăi veșnic. Eu nu pot să-mi amintesc nimic mai mult care să intre în categoria vechilor pietre de hotar. – *Counsels to Writers and Editors*, 1889, p. 30, 31.

Misiunea deosebită a adventiștilor de ziua a șaptea

Domnul ne-a făcut depozitarii Legii Sale. El ne-a încredințat un adevăr sfânt și veșnic, pe care să-l facem cunoscut și altora, cu avertizări credincioase, muștrări și cuvinte de încurajare. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 381.

Advențiștii de ziua a șaptea au fost aleși de Dumnezeu ca un popor deosebit, separat de lume. Prin sabia cea mare a adevărului, Domnul i-a despărțit de alergarea lumii și i-a adus în legătură cu El. I-a făcut reprezentanții Săi și i-a chemat să fie ambasadorii Lui în ultima lucrare de salvare. Cea mai mare bogăție de adevăr, încredințată vreodată muritorilor, cele mai solemne și înfricoșătoare avertizări, trimise vreodată omului de către Dumnezeu, le-au fost încredințate lor pentru a le vesti lumii. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 138.

Într-un înțeles special, advențiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină. Lor le-a fost încredințată ultima avertizare pentru o lume care piere. Peste ei strălucește lumina minunată din Cuvântul lui Dumnezeu. Lor li s-a încredințat o lucrare de cea mai solemnă însemnătate – proclamarea primei, a celei de-a doua și a celei de-a treia solii îngerești. Nu există o altă lucrare de o mai mare importanță. Ei nu trebuie să-și îngăduie nimic altceva care să le absoarbă atenția. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 19.

Motivele pentru care a fost organizată Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

Pe măsură ce numărul nostru a crescut, a fost evident că, fără o anumită formă de organizare, s-ar fi creat o mare confuzie și lucrarea n-ar mai fi putut fi dusă mai departe cu succes. Pentru procurarea celor necesare susținerii pastorilor care trebuie să lucreze în teritorii noi, pentru a apăra atât bisericile, cât și pe pastori de membrii nevrednici, pentru a proteja proprietatea bisericii, pentru a publica adevărul prin presă și pentru multe alte obiective, organizația a fost indispensabilă...

Prin Duhul Său, a fost dată lumina că în biserică trebuie să existe ordine și o disciplină desăvârșită. Organizarea și ordinea sunt manifestate în toate lucrările lui Dumnezeu, pretutindeni în univers. Ordinea este legea cerului și ea trebuie să fie legea poporului lui Dumnezeu pe pământ. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1902, p. 26.

Organizarea va fi întotdeauna esențială

Dacă bisericile nu sunt organizate, în așa fel încât să poată stabili și aplica ordinea, nu au nimic de sperat pentru viitor. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1862, p. 207.

Oh, cât s-ar bucura Satana, dacă ar putea reuși în eforturile lui de a pătrunde între oameni și de a dezorganiza lucrarea într-o vreme când o organizare deplină este esențială și constituie cea mai mare putere pentru a ține la distanță împotrivrile nelegiuite și pentru a respinge pretențiile neaprobatе de Cuvântul lui Dumnezeu! Trebuie să urmărim indicațiile corespunzătoare în așa fel, încât să nu fie dărâmat sistemul de organizare și ordine, care a fost construit prin muncă înțeleaptă și plină de grijă. Elementele turbulente, care doresc să stăpânească lucrarea în acest timp, nu trebuie îngăduite.

Unii au promovat ideea că, pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, fiecare copil al lui Dumnezeu va acționa independent de vreo organizație religioasă. Dar eu am fost instruită de Domnul că, în această lucrare, nu e posibil ca fiecare să fie independent.¹⁰ – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 257, 258.

Pe măsură ce ne apropiem de criza finală, în loc să presupunem că este mai puțină nevoie de ordine și armonie în acțiune, noi trebuie să fim mai organizați ca oricând. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1892, p. 26.

Autoritatea specială a bisericii lui Dumnezeu

Dumnezeu a investit biserica Sa cu autoritate și cu o putere specială, pe care nimeni nu poate fi îndreptățit să le desconsidere și să le disprețuiască, deoarece, procedând astfel, disprețuiește glasul lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, 1875, p. 417.

Dumnezeu i-a acordat bisericii Sale cea mai mare putere sub cer. În poporul Său unit ca biserică, vorbește chiar glasul lui Dumnezeu, care trebuie respectat. – *Idem*, p. 451.

¹⁰ Din manuscrisul citit în fața delegaților sesiunii Conferinței Generale, Washington, D.C., 30 mai 1909.

Un timp de slăbire și de orbire spirituală

Mi s-a confirmat tot ceea ce spuseseam la Minneapolis – că în biserică trebuia să aibă loc o reformă. Reformele trebuiau făcute, pentru că slăbiciunea spirituală și orbirea planau asupra oamenilor care fuseseră binecuvântați cu cea mai mare lumină și cu ocazii și privilegiile prețioase. Ei își părăsiseră bisericile denominaționale ca niște reformatori, dar acum procedau la fel ca bisericile din care au ieșit. Am sperat că nu va fi nevoie de altă ieșire.¹¹ În timp ce ne vom strădui să păstrăm „unitatea Duhului” în legăturile păcii, nu vom înceta să vorbim și să scriem, protestând împotriva bigotismului. – *The Ellen G. White 1888 Materials*, 1889, p. 356.

Acelora care se mândresc cu lumina lor, dar nu umblă în ea, Hristos le spune: „De aceea vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi. Și tu, Capernaume [advenștiții de ziua a șaptea care au avut o mare lumină], vei fi înălțat oare până la cer [într-o poziție privilegiată]¹²? Vei fi pogorât până în locuința morților. Căci, dacă minunile care au fost făcute în tine ar fi fost făcute în Sodoma, ea ar fi rămas în picioare până astăzi.” – *Review and Herald*, 1 august 1893.

Biserica se află în starea laodiceană. Prezența lui Dumnezeu nu este în mijlocul ei. – *Notebook Leaflets*, vol. 1, 1898, p. 99.

Abuz de putere la cartierele generale ale bisericii¹³

Conferința Generală devine coruptă de opinii și principii greșite. Unii au profitat pe nedrept de cei pe care i-au presupus a fi sub jurisdicția lor. S-au hotărât să le impună și altora propriile condiții. Ei au vrut să aplice principiul: condu sau distruge...

¹¹ Aceasta este singura declarație cunoscută, scrisă de Ellen White, care arată că și-ar fi pierdut încrederea în organizația Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Îndoiala pe care a exprimat-o aici nu a mai fost niciodată repetată în următorii 26 de ani din viața ei.

¹² Comentariile din paranteză sunt făcute de Ellen White.

¹³ Aceste declarații sunt făcute într-o perioadă de criză la nivelul conducerii Conferinței Generale, înainte de reorganizarea care avea să soluționeze o mare parte a problemelor existente la data aceea. (nota redactorului)

Puterea arbitrară, care s-a manifestat ca și cum poziția ar fi făcut din oameni zei, mă înspăimântă și ar trebui să trezească groază. Ea este un blestem, oriunde și de către oricine ar fi practică. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1895, p. 359-360.

Mult prea multe răspunderi importante sunt încredințate unui număr restrâns de persoane și unii nu-L iau pe Dumnezeu ca Sfătător al lor. Ce știi acești bărbați despre nevoile lucrării în țările străine? În ce măsură pot ei să hotărască cum să răspundă la solicitările prin care li se cer lămuriri? Chiar dacă li s-ar scrie fără nici o întârziere, ar fi nevoie de trei luni, pentru ca cei din țările străine să primească un răspuns la întrebările lor. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1896, p. 321.

Cei care locuiesc în țări îndepărtate nu fac ceea ce le spune judecata lor că este bine, dacă nu solicită mai întâi aprobare de la Battle Creek. Înainte de a merge mai departe, ei așteaptă un „Da” sau un „Nu”, din acel loc. – *Special Testimonies, Series A*, 1896, p. (9) 32.

Nu este înțelept să alegi un singur om ca președinte al Conferinței Generale. Lucrarea Conferinței Generale s-a extins și unele lucruri au fost complicate în mod inutil. S-a arătat o lipsă de discernământ. Trebuie să aibă loc o împărțire a teritoriului și trebuie planuite alte metode pentru a schimba starea de lucruri.¹⁴ – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1896, p. 342.

¹⁴ Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a fost organizată în 1863 cu 3500 de membri, o jumătate de duzină de conferințe locale, în jur de 30 de pastori angajați și un comitet al Conferinței Generale, format din trei persoane. Președintele Conferinței Generale era pe deplin capabil să asigure conducerea și sfatul necesar unei organizații atât de mici. El putea să asiste personal la orice întrunire importantă și, în plus, să dea personal atenție multora dintre problemele legate de lucrarea de publicare. Totuși, prin anul 1896, lucrarea bisericii se dezvoltase mult în Statele Unite și se întinsese, de asemenea, în Europa, Australia și Africa. Nu mai era posibil ca un singur om să asigure supravegherea și conducerea corespunzătoare unei asemenea lucrări larg răspândite. Ellen White a stăruit să se facă o împărțire a câmpului în așa fel, încât membrii bisericii din toată lumea să nu aștepte sfat doar de la un singur om. Aceasta s-a realizat prin uniuni de conferințe și diviziuni.

Conducătorii neînțelepți nu vorbesc de la Dumnezeu

Glasul venit de la Battle Creek, care a fost socotit ca fiind o autoritate în ceea ce privește modul în care trebuie făcută lucrarea, nu mai este glasul lui Dumnezeu. – *Manuscript Releases*, vol. 17, 1896, p. 185.

Sunt deja câțiva ani de când eu nu am mai considerat Conferința Generală ca fiind vocea lui Dumnezeu. – *Manuscript Releases*, vol. 17, 1890, p. 216.

În posturi sfinte ar trebui să se afle persoane care să reprezinte glasul lui Dumnezeu către popor, așa cum am crezut că ar fi Conferința Generală din trecut. – *General Conference Bulletin*, 3 aprilie 1901, p. 25.

Nu este necesară o nouă denominațiune

Dacă iei fragmente din *Mărturii*, care vorbesc despre încheierea timpului de probă și despre zguduirea care va avea loc în poporul lui Dumnezeu, vei putea spune că cei curați și sfinți se vor despărți de acest popor. Toate aceste declarații îi plac acum vrăjmașului... Dacă ar fi mulți care ar accepta punctele tale de vedere, vorbind și acționând după ele, am vedea una dintre cele mai mari instigări fanatice, care a existat vreodată printre adventiștii de ziua a șaptea. Aceasta este exact ceea ce dorește Satana. – *Selected Messages*, cartea 1, 1890, p. 179.

Domnul nu ți-a dat o solie în care să-i numești pe adventiștii de ziua a șaptea Babilon și să ceri ca poporul lui Dumnezeu să iasă afară din biserică. Toate motivele pe care ai putea să mi le prezinți nu pot avea greutate pentru mine cu privire la acest subiect, pentru că Domnul mi-a dat o lumină de netăgăduit, care se opune unei asemenea solii...

Eu știu că Domnul Își iubește biserica. Ea nu trebuie să fie dezorganizată sau dezmembrată în fracțiuni independente. Nu există câtuși de puțin vreun temei pentru aceasta, nu există nici cea mai mică dovadă că ar trebui să fie așa ceva. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1993, p. 63, 68, 69.

Vă spun, fraților, că Domnul are „un corp organizat” prin care va lucra... Când cineva se îndepărtează de corpul organizat al poporului lui Dumnezeu, care păzește poruncile Lui, când începe să

cântărească biserica în balanța vederilor lui și să-și afirme părerile împotriva ei, atunci puteți ști că nu Dumnezeu îl conduce. El se află pe un drum greșit. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1893, p. 17, 18.

Dumnezeu va pune totul în ordine

Nu trebuie să ne îndoim sau să ne temem că lucrarea nu va reuși. Dumnezeu Se află în fruntea lucrării și El va pune totul în ordine. Dacă problemele vor impune o rearanjare a celor care se află în fruntea lucrării, Dumnezeu Se va îngriji de aceasta și va face ca orice rău să lucreze spre bine. Să avem încredere că Dumnezeu va conduce în port, nevătămată, minunata corabie în care se află poporul Său.

Nu are Dumnezeu o biserică vie? El are o biserică, dar ea nu este biserica biruitoare, ci o biserică luptătoare. Ne pare rău că există membri cu defecte, că există neghină printre grâu... Deși vor exista necazuri în biserică, și vor fi până la sfârșitul lumii, în aceste ultime zile, biserica va trebui să fie lumina unei lumi care este mângjită și demoralizată de păcat. Această biserică slăbită și cu defecte, care are nevoie să fie muștrată, avertizată și sfătuită, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia Hristos Își concentrează atenția supremă. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1893, p. 45, 49.

Forțele lui Satana nu vor triumfa niciodată. Biruința va fi de partea soliei îngerului al treilea. Așa cum Comandantul oștirii Domnului a dărâmat zidurile Ierihonului, tot așa va birui și poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile Lui, iar toate forțele care i se opun vor fi înfrânte. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1898, p. 410.

Se cere distribuirea răspunderii

Ceea ce dorim acum este o reorganizare. Vrem să începem de la temelie și să clădim pe un principiu diferit...

Aici sunt cei care trebuie să stea în fruntea diferitelor noastre instituții, a instituțiilor de învățământ și a conferințelor din diferite localități și state. Toți aceștia trebuie să fie oameni capabili să ne reprezinte, să aibă un cuvânt de spus în conceperea și organizarea planurilor care trebuie duse la îndeplinire. Având în vedere imensitatea întregului teritoriu, în conducere trebuie să fie mai mult de

unul, doi sau trei oameni. Lucrarea este mare și nici o minte ome-
nească nu poate făuri singură planul pentru lucrarea care trebuie
făcută...

Aș vrea să declar acum că Dumnezeu nu a rânduit nici o
autoritate regească în rândurile noastre, care să conducă vreunul
dintre domeniile lucrării. Lucrarea a fost foarte mult limitată din
cauza eforturilor de a controla fiecare aspect al ei... Trebuie să aibă
loc o înnoire, o reorganizare. Comitetelor trebuie să li se dea forța
și autoritatea care le sunt necesare.¹⁵ – *General Conference Bulletin*,
5 aprilie 1901, p. 69,70.

Trebuie să se formeze noi conferințe. A fost voia lui Dumnezeu
să fie organizată Uniunea de Conferințe din Australia... Nu este
necesar să se trimită cereri la Battle Creek, la mii de mile distanță,
pentru a fi aprobate, și apoi să se aștepte săptămâni de zile pentru
răspuns. Cei care au motive bine întemeiate trebuie să hotărască
singuri ce trebuie făcut. – *Ibid.*

Reacția produsă în sesiunea din 1901 a Conferinței Generale

Cine credeți că a fost printre noi de când a început această
conferință? Cine credeți că a ținut la distanță pozițiile inadmisibile,
care se ivesc în general la asemenea întruniri? Cine a mers în sus și
în jos printre rândurile de scaune ale acestui Tabernacol? Dumnezeu
cerului și îngerii Săi. Ei nu au venit aici să vă dezbine și să vă distrugă,
ci să vă dea gânduri bune și pașnice. Îngerii au fost printre noi, ca să
conducă lucrările lui Dumnezeu și să țină la distanță puterile întune-
ricului, pentru ca lucrarea hotărâtă de Dumnezeu să poată fi
îndeplinită, și nu împiedicată. Îngerii lui Dumnezeu au lucrat printre
noi. Niciodată în viața mea nu am fost mai uimită ca atunci când
am văzut cum s-au schimbat lucrurile la această întrunire. Dumnezeu
a făcut să fie așa. Ea nu este opera noastră. Mi-au fost prezentate
instrucțiuni, dar, până când problema nu a fost rezolvată, nu am
putut să le înțeleg. Îngerii lui Dumnezeu au fost prezenți în această

¹⁵ Din cuvântul de deschidere al sorei White din 2 aprilie 1901, la sesiunea
Conferinței Generale din Battle Creek.

adunare. Aș dori ca fiecare dintre voi să recunoască acest fapt și, de asemenea, să-și aducă aminte că Dumnezeu a spus că El va vindeca rănile poporului Său. – *General Conference Bulletin*, 25 aprilie 1901, p. 463, 464.

În timpul Conferinței Generale, Domnul a lucrat cu putere pentru poporul Său. De fiecare dată când mă gândesc la această întrunire, o dulce solemnitate coboară asupra mea și trimite o rază de recunoștință în sufletul meu. Noi am văzut minunatele intervenții ale Domnului și Răscumpărătorului nostru. Lăudat să fie sfântul Său Nume, pentru că a adus eliberare poporului Său. – *Review and Herald*, 26 noiembrie 1901.

A fost necesar să se organizeze Uniunea de Conferințe, pentru a nu se exercita o conducere dictatorială din partea Conferinței Generale asupra celorlalte conferințe independente. Puterea cu care a fost ea investită nu trebuie să fie concentrată asupra unui singur om sau asupra a doi sau șase oameni. Diviziunile independente trebuie conduse de un consiliu.¹⁶ – *Ellen G. White Manuscript* 26, 3 aprilie 1903.

Încrederea în organizarea adventiștilor de ziua a șaptea este reafirmată

Noi nu putem să pășim acum dincolo de temelia stabilă de Dumnezeu. Nu putem să intrăm acum într-o altă nouă organizație, pentru că aceasta ar însemna renegarea adevărului. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1905, p. 390.

Am fost instruită să le spun adventiștilor de ziua șaptea din toată lumea că Dumnezeu ne-a ales să fim un popor deosebit, o comoară a Lui. El a hotărât ca biserica Sa de pe pământ să rămână perfect unită în Duhul și sub îndrumarea Domnului oștirilor, până la vremea sfârșitului. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1908, p. 397.

Într-o vreme când un mic grup de oameni, cărora li s-a încredințat conducerea lucrării, au căutat să ducă la îndeplinire, în numele

¹⁶ Pentru informații suplimentare cu privire la schimbările organizatorice făcute la sesiunea Conferinței Generale din 1901, a se vedea Enciclopedia A.Z.Ș., vol.10, ed. revăzută, p. 1050-1053.

Conferinței Generale, planuri nehibzuite de a limita lucrarea lui Dumnezeu, eu am spus că nu voi mai considera glasul Conferinței Generale ca fiind glasul lui Dumnezeu. Dar aceasta nu înseamnă că hotărârile Conferinței Generale, compuse dintr-o adunare de persoane, alese ca să reprezinte toate părțile câmpului, nu trebuie să fie respectate.

Dumnezeu a rânduit ca reprezentanții bisericii Sale din toate părțile pământului, când sunt adunați într-o Conferință Generală, să aibă autoritate. Greșeala pe care unii sunt în pericol s-o comită este aceea de a atribui minții și judecății unui om sau unui mic grup de oameni măsura deplină a autorității și a influenței cu care Dumnezeu Și-a investit biserica, prin judecata și glasul Conferinței Generale, instruite să facă planuri pentru prosperitatea și înaintarea lucrării Sale. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 260, 261.

Dumnezeu a investit biserica Sa cu o autoritate specială și cu o putere pe care nimeni nu este îndreptățit s-o nesocotească și s-o disprețuiască, pentru că oricine face astfel disprețuiește glasul lui Dumnezeu. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 164.

Mă simt încurajată și fericită pe măsură ce îmi dau seama că Dumnezeu Își călăuzește poporul și că va continua să fie cu el chiar până la sfârșit.¹⁷ – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1913, p. 406.

O declarație a lui W. C. White

I-am vorbit (d-nei Lida Scott) despre modul cum a privit mama experiența bisericii rămășiței și despre convingerea ei fermă, că Dumnezeu nu va îngădui ca biserica să apostazieze într-o asemenea măsură, încât după ea să urmeze o altă biserică, desprinsă din aceasta. – W. C. White către E. E. Andross, 23 mai 1915, White Estate Correspondence File.

Încă este nevoie de redeșteptare spirituală

Într-o zi, la amiază, scriam despre lucrarea care ar fi putut fi făcută la ultima Conferință Generală (1901), dacă oamenii aflați în

¹⁷ Din solia de închidere a soriei White la sesiunea Conferinței Generale a adventiștilor de ziua a șaptea. Aceste cuvinte au fost citite la sesiune de președintele C. G. A. G. Daniells, în 27 mai 1913.

poziții de încredere ar fi urmat voia și calea lui Dumnezeu. Cei care au avut o mare lumină nu au umblat în ea. Întrunirea s-a încheiat și schimbarea nu s-a făcut. Oamenii nu s-au umilit înaintea Domnului, așa cum ar fi trebuit să o facă, și Duhul Sfânt nu a fost revărsat.

Am continuat să scriu în acest fel, până când mi-am pierdut cunoștința și am avut impresia că asistam la o scenă care se desfășura la Battle Creek.

Erau adunați în aula Tabernacolului. S-a făcut o rugăciune, s-a cântat un imn și, apoi, s-a făcut iarăși o rugăciune. Se înălța cea mai fierbinte rugăciune către Dumnezeu. Întrunirea era marcată de prezența Duhului Sfânt...

Nici unul nu era atât de mândru, încât să nu facă o mărturisire din toată inima, iar cei care conduceau această lucrare erau persoane cu influență, dar care mai înainte nu avuseseră curajul să-și mărturisească păcatele. Era o bucurie cum nu fusese simțită niciodată mai înainte în Tabernacol.

Apoi, m-am trezit din starea de inconștiență și, pentru un timp, nu am putut să-mi dau seama unde mă găsesc. Instrumentul de scris era încă în mâna mea. Mi se spusese: „Așa ar fi putut să fie. Domnul așteptase să facă toate acestea pentru poporul Său. Tot cerul așteptase să fie îndurător”. M-am gândit unde am fi putut fi, dacă s-ar fi făcut o lucrare temeinică la ultima Conferință Generală. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 5 ianuarie 1903, p. 104-106.

Am fost adânc impresionată de scenele care mi-au fost descoperite foarte recent, în timpul nopții. Se părea că are loc o mare mișcare – o lucrare de redeșteptare – care apărea în multe locuri. Poporul nostru mergea în ordine, răspunzând chemării lui Dumnezeu.¹⁸ – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1913, p. 515.

Răbdarea lui Dumnezeu cu poporul Său

Biserica a dat greș în mod regretabil în îndeplinirea așteptărilor Răscumpărătorului ei și totuși Domnul nu Se leapadă de poporul Său. El încă îl rabdă, nu pentru că ar fi găsit ceva bun în el, ci pentru ca Numele Lui să nu poată fi dezonorat înaintea dușmanilor

¹⁸ Din prima solie a soarei White, la sesiunea Conferinței Generale din 1913.

adevărului și ai neprihănirii, pentru ca agenții satanici să nu triumfe prin nimicirea poporului lui Dumnezeu. El le-a tolerat mult timp nestatornicia, necredința și negliobia. I-a pedepsit cu o surprinzătoare îndurare și compătimire. Dacă vor lua aminte la învățăturile Lui, El le va îndepărta înclinațiile perverse, dându-le o mântuire veșnică și făcând din ei monumente eterne ale puterii harului Său. – *The Signs of the Times*, 13 noiembrie 1901.

Trebuie să ne amintim că, așa slabă și plină de defecte cum este ea, biserica este singurul obiect de pe pământ, asupra căruia Domnul Hristos Își concentrează atenția supremă. El veghează neîncetat asupra ei, cu multă grijă, și o întărește prin Duhul Său cel Sfânt. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1902, p. 396.

Dumnezeu lucrează prin aceia care îi sunt credincioși

Domnul va avea întotdeauna un popor ales, care să-I slujească. Când poporul iudeu L-a lepădat pe Hristos, Prințul Vieții, Dumnezeu a luat de la ei Împărăția Sa și a dat-o neamurilor. El va continua să lucreze după acest principiu în fiecare ramură a lucrării Sale.

Când o biserică se dovedește necredincioasă față de Cuvântul Domnului, oricare i-ar fi poziția, oricât de înaltă și de sfântă i-ar fi chemarea, Domnul nu mai poate să lucreze cu ea. Alții sunt aleși atunci, ca să poarte răspunderi importante. Dar, dacă aceștia, la rândul lor, nu-și curăță viața de orice faptă rea, dacă nu-și stabilesc principii curate și sfinte la toate hotarele, atunci Domnul îi va pedepsi cu asprime, îi va smeri și, dacă nu se pocăiesc, îi va îndepărta din locul lor și-i va face de rușine. – *Manuscript Releases*, vol. 14, 1903, p. 102.

Judecați după lumina primită

Biserica adventiștilor de ziua șaptea va fi cântărită cu cântarul Sanctuarului. Ea va fi judecată după privilegiile și avantajele pe care le-a avut. Dacă experiența ei spirituală nu corespunde avantajelor pe care i le-a acordat Domnul Hristos cu un preț nemărginit, dacă binecuvântările conferite nu au calificat-o să facă lucrarea care i-a fost încredințată, asupra ei va fi pronunțată sentința: „Găsit prea ușor”. Ea va fi judecată după lumina primită și după ocaziile avute...

Solemnele muștrări de avertizare, arătate prin distrugerea unor clădiri instituționale¹⁹ prea mult îndrăgite, ne spun: „Adu-ți aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi” (Apocalipsa 2,5).

Dacă biserica în care se dospește acum lepădarea de propriile ei principii nu se va pocăi și nu se va converti, va culege roadele faptelor sale, până când îi va fi silă de ea însăși. Când nu va mai ceda în fața răului și va alege binele, când Îl va căuta pe Dumnezeu cu toată smerenia și va ajunge la înălțimea chemării ei în Hristos, când va sta neclintită pe platforma adevărului și, prin credință, se va ține strâns de descoperirile încredințate ei, biserica va fi vindecată. Ea se va înfățișa în simplitatea și puritatea ei, desprinsă de încurcăturile lumești, arătând că adevărul a făcut-o liberă. Atunci, membrii ei vor fi într-adevăr aleșii lui Dumnezeu, reprezentanții Săi. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 21 aprilie 1903, p. 247-251.

Istoria lui Israel ne avertizează

În aceste ultime zile, poporul lui Dumnezeu va fi expus întocmai la aceleași primejdii la care a fost expus și vechiul Israel. Cei care nu vor primi avertizările date de Dumnezeu vor cădea în aceleași pericole ca și vechiul Israel și nu vor intra în odihnă din cauza necredinței lor. Vechiul Israel a suferit nenorociri cumplite datorită inimii lor nesfințite și a neascultării lor. Lepădarea lor finală, ca națiune, a fost rezultatul propriei necredințe, al încrederii în sine, al orbirii spirituale și al împietririi inimii lor. Prin istoria lor, înaintea noastră este înălțat un semnal de pericol.

„Luați seama dar, fraților, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu... Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început” (Evrei 3,12.14). – *Letter* 30, 1895.

¹⁹ Sanatoriul de la Battle Creek, cea mai mare și cea mai bine cunoscută instituție adventistă din lume, a ars până la temelie în 18 febr. 1902. Aceasta a fost urmată de distrugerea, tot prin foc, a Review and Herald Publishing Association, în 30 dec. 1902.

Biserica luptătoare nu este perfectă

Biserica luptătoare nu este biserica biruitoare și pământul nu este cerul. Biserica este compusă din bărbați și femei supuși greșelilor, cu lipsuri, care sunt elevi în școala lui Hristos, ca să fie învățați, pedepsiți și educați pentru viața de aici și pentru cea viitoare, nemuritoare. – *The Signs of the Times*, 4 ianuarie 1883.

Sunt unii care par să creadă că, intrând în biserică, li se vor împlini așteptările și vor întâlni numai oameni curați și perfecți. Ei sunt plini de zel în credința lor și, când văd greșeli la membrii bisericii, spun: „Noi am părăsit lumea, ca să nu mai avem de a face cu caractere rele, dar răul se află și aici” și se întrebă, așa cum au întrebat servii din parabolă: „De unde a apărut dar neghina?” Însă noi nu trebuie să fim dezamăgiți în felul acesta, pentru că Domnul nu ne-a îndreptățit să ajungem la concluzia că biserica este perfectă și, oricât de mare ar fi zelul nostru, nu vom reuși să facem biserica luptătoare tot atât de curată ca biserica biruitoare. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1893, p. 47.

Biserica biruitoare va fi credincioasă și se va asemăna cu Hristos

Lucrarea se va încheia în curând. Membrii bisericii luptătoare, care s-au dovedit credincioși, vor deveni biserica biruitoare. – *Evan-gelism*, 1892, p. 707.

Viața Domnului Hristos a fost o viață plină de solia divină a iubirii lui Dumnezeu. El a dorit nespus de mult să le dăruiască și altora această iubire din abundență. Fața Lui iradia compătimire, iar purtarea Lui era caracterizată de milă, smerenie, adevăr și iubire. Fiecare membru al bisericii Sale luptătoare trebuie să manifeste aceleași calități, dacă vrea să se alăture bisericii biruitoare. – *Fundamentals of Christian Education*, 1895, p. 179.

Viața devoțională a rămășiței

O dublă preocupare

În această vreme, înainte de a doua venire a Domnului Hristos pe norii cerului, trebuie să fie făcută o lucrare asemănătoare lucrării lui Ioan Botezătorul. Dumnezeu are nevoie de oameni care să pregătească un popor capabil să reziste în ziua cea mare a Domnului...

Pentru a fi în stare să vestim o astfel de solie, în același fel în care a fost vestită de Ioan, trebuie să avem o experiență spirituală asemănătoare cu a lui Ioan. Această lucrare trebuie să fie îndeplinită mai întâi în noi. Trebuie să privim la Dumnezeu și, privind la El, vom pierde din vedere propriul nostru eu. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 332, 333.

Comuniunea cu Dumnezeu ne va înnobila caracterul și viața. Oamenii vor ști despre noi, așa cum au știut despre primii ucenici că au fost cu Isus. Aceasta va acorda lucrătorului o putere pe care nimic altceva n-o poate da. El nu trebuie să-și permită să fie lipsit de această putere. Viața noastră trebuie să fie marcată de o dublă preocupare – o viață de meditație și o viață de acțiune, rugăciune tăcută și slujire sânguincioasă. – *The Ministry of Healing*, 1905, p. 512.

Rugăciune și străduință, străduință și rugăciune, acestea vor constitui preocuparea vieții noastre. Trebuie să vă rugați ca și cum rezultatul și slava I s-ar datora în întregime lui Dumnezeu și să lucrați ca și cum ar fi în totalitate datorია voastră. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1881, p. 538.

Nici un om nu se află în siguranță fără rugăciune, nici măcar o singură zi, ba chiar nici o clipă. – *The Great Controversy*, 1911, p. 530.

Cine se roagă, dar nu face nimic altceva, în curând va înceta să se roage. – *Steps to Christ*, 1892, p. 101.

Prinși cu tărie de Hristos

Vine furtuna, o furtună care va încerca credința fiecăruia, oricât de mare ar fi ea. Credincioșii trebuie să se țină cu tărie de Hristos acum, altfel păcatul îi va duce pe un drum greșit. – *Evangelism*, 1905, p. 361, 362.

Ar fi bine pentru noi să consacram în fiecare zi o oră de meditație pentru contemplarea vieții lui Isus. Ar trebui să urmărim viața Lui moment cu moment și să lășăm ca imaginația noastră să se oprească asupra fiecărei scene, în special asupra celor de la sfârșit. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 83.

Singura apărare împotriva răului este rămânerea lui Hristos în inimă, prin credința în neprihănirea Lui. Dacă nu devenim legați pe viață de Dumnezeu, nu vom putea rezista niciodată efectelor nelegiuite ale iubirii de sine, ale îngăduirii poftelor și ale ispitei de a păcătui. Pentru un timp, putem renunța la multe obiceiuri rele, putem să ne îndepărtăm de Satana, dar, fără o legătură vie cu Dumnezeu, prin predarea noastră Lui clipă de clipă, vom fi biruiți. Fără o experiență personală cu Hristos și o continuă părtășie cu El, noi suntem la discreția vrăjmașului și, până la urmă, vom face ceea ce ne spune el. – *Idem*, p. 324.

Isus Hristos Cel crucificat ar trebui să fie obiectul contemplării noastre, al vorbirii noastre și al celor mai plăcute simțiri ale noastre. – *Steps to Christ*, 1892, p. 103, 104.

Modelat de Duhul Sfânt

Inima omenească nu va cunoaște niciodată fericirea, până când nu I se va încredința lui Dumnezeu pentru a fi modelată de Duhul Sfânt, care face ca sufletul înnoit să semene cu modelul, cu Domnul Isus Hristos. Prin influența Sa, vrăjmașia împotriva lui Dumnezeu este schimbată în credință și iubire, iar mândria în umilință. Sufletul înțelege frumusețea adevărului, iar Hristos este onorat prin superioritatea și desăvârșirea caracterului. – *Our High Calling*, 1896, p. 152.

Această lucrare nu constituie un impuls al naturii noastre, nici o însușire a minții sau o înclinație a inimii, ci nevoia de a fi clipă de clipă sub stăpânirea Duhului lui Dumnezeu. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 421.

Duhul luminează întunericul nostru, risipește neștiința noastră și ne ajută în nenumăratele noastre nevoi. Dar cugetul trebuie să fie în permanență dornic să-L urmeze pe Dumnezeu. Dacă îngăduim ca iubirea de lume să intre în el, dacă nu avem dorința de a ne ruga și de a vorbi cu Acela care este izvorul tăriei și al înțelepciunii, Duhul nu poate locui în noi. – *Our High Calling*, 1904, p. 154.

Necesitatea studiului biblic

Nici o inimă reînnoită nu poate fi menținută tot timpul curată, dacă sarea Cuvântului nu este folosită zilnic. Harul divin trebuie să fie primit zilnic, altfel nici un om nu va rămâne convertit. – *Our High Calling*, 1897, p. 215.

Credința voastră să fie întemeiată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Țineți cu tărie mărturia vie a adevărului. Aveți credință în Hristos, ca Mântuitor personal. El a fost și va fi mereu pentru noi Stânca Veacurilor. – *Evangelism*, 1905, p. 362.

Creștinii trebuie să se pregătească pentru ceea ce va veni curând asupra lumii, ca o surpriză coplesitoare, și această pregătire trebuie să fie făcută prin studiul sârguincios al Cuvântului lui Dumnezeu și prin străduința de a se conforma întocmai principiilor acestuia. – *Prophets and Kings*, p. 626 (c1914).

În timpul marelui conflict, nu va rezista nimeni, în afară de aceia care și-au întărit mintea cu adevărurile Bibliei. – *The Great Controversy*, 1911, p. 593.

Numai cei care au fost cercetători sârguincioși ai Scripturilor și care au primit iubirea de adevăr vor fi la adăpost de puternicele amăgiri care țin lumea în robia lor. – *Idem*, p. 635.

Poporul nostru trebuie să înțeleagă profețiile lui Dumnezeu, să dețină o cunoaștere sistematică a principiilor adevărului descoperit, care-l va pregăti pentru ceea ce va veni asupra pământului și-l va feri să fie influențat de orice curent de doctrină. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 273.

Fixează Sfânta Scriptură în memorie

De multe ori pe zi, clipe prețioase de aur trebuie să fie consacrate rugăciunii și cercetării Sfințelor Scripturi, căci viața spirituală poate exista în suflet numai dacă încredințăm memoriei text după text. – *Idem*, vol. 4, 1880, p. 459.

Cuvântul prețios al lui Dumnezeu este standardul pentru tinerii care vor să-I rămână credincioși Împăratului cerului. Să studieze Scripturile, să învețe pe dinafară text după text și să dobândească o cunoaștere a celor spuse de Domnul. – *My Life Today*, 1887, p. 315.

Clădiți în jurul vostru un zid de texte din Sfânta Scriptură și veți vedea că lumea nu poate să-l dărâme. Învățați versete din Biblie pe dinafară și, apoi, răspundeți-i lui Satana, când vine cu ispitele sale: „Stă scris”. În felul acesta a întâmpinat Domnul ispitele lui Satana și le-a opus rezistență. – *Review and Herald*, 10 aprilie 1888.

Păstrează în memorie cuvintele prețioase ale lui Hristos. Ele vor fi mai de preț decât argintul și aurul. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 81.

Când mergeți la lucru, luați cu voi o Biblie de buzunar și folosiți orice ocazie pentru a învăța pe dinafară prețioasele ei făgăduințe. – *Review and Herald*, 27 aprilie 1905.

Va veni timpul când mulți vor fi lipsiți de Cuvântul scris. Dar, dacă acest Cuvânt este întipărit în memorie, nimeni nu-l poate lua de acolo. – *Manuscript Releases*, vol. 1, 1906, p. 760.

Să cercetăm Cuvântul lui Dumnezeu, să încredințăm memoriei făgăduințele Sale prețioase, în așa fel încât, atunci când vom fi lipsiți de Biblia noastră, să fim totuși în posesia Cuvântului lui Dumnezeu. – *Idem*, vol. 10, 1909, p. 298.

Apocalipsa 14 este o ancoră pentru poporul lui Dumnezeu

În aceste ultime zile, este datoria noastră să precizăm înțelesul complet al soliilor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Tot ce întreprindem trebuie să fie conform Cuvântului lui Dumnezeu. Prima, a doua și a treia solie îngerească sunt renumite și descoperite în capitolul 14 din Apocalipsa, de la versetul 6 până la sfârșit. – *Manuscript Releases*, vol. 13, 1896, p. 68.

Mulți care au acceptat cea de-a treia solie nu au trecut prin experiența vestirii primelor două solii. Satana a înțeles lucrul acesta și ochiul lui cel rău a fost asupra lor ca să-i deruteze, dar îngerul al treilea le-a arătat Sfânta Scriptură, iar celor care nu au avut o experiență în ceea ce privește soliiile trecute, li s-a arătat calea spre Sanctuarul ceresc. Mulți au înțeles lanțul perfect al adevărului în soliiile îngerești și le-au primit cu bucurie, în ordinea lor, urmându-L pe Isus, prin credință, în Sanctuarul din cer. Aceste solii mi-au fost arătate ca o ancoră pentru poporul lui Dumnezeu. Aceia care le-au înțeles și le-au primit vor fi feriiți de a fi luați de valul multelor amăgiri ale lui Satana. – *Early Writings*, 1858, p. 256.

Educați-vă mintea să creadă în Cuvântul lui Dumnezeu

Cei care își iau libertatea de a contesta Cuvântul lui Dumnezeu, de a se îndoi de orice, atunci când există posibilitatea de a fi sceptici, vor vedea că le va fi necesar un efort extraordinar pentru a avea credință la vreme de necaz. Influența care întunecă mintea educată în spiritul necredinței va fi aproape imposibil de biruit, pentru că, în felul acesta, sufletul este prins în mreaja lui Satana și devine incapabil să rupă îngrozitoarea rețea care a fost țesută din ce în ce mai strâns în jurul lui.

Printr-o atitudine de îndoială, omul îi cheamă în ajutorul său pe agenții lui Satana. Singura speranță pentru cel care a fost educat în spiritul necredinței este să se agațe cu disperare de Mântuitorul și, ca un copil, să-și predea voința și felul lui de a fi lui Hristos, ca să poată fi adus din întuneric la lumina Sa minunată. Omul nu are puterea de a-și reveni singur din capcana lui Satana. Cel care și-a însușit deprinderea de a contesta, de a se îndoi și de a critica se întărește singur în necredință. – *Ellen G. White Manuscript 3*, 1895.

Pregătirea pentru încercările viitoare

Servii lui Hristos nu trebuie să se pregătească pentru a ști cum să vorbească când vor fi trași la răspundere pentru credința lor. Pregătirea lor trebuie să fie făcută zi de zi, strângând adevărurile prețioase ale Cuvântului lui Dumnezeu ca pe o comoară în inima

lor, hrănindu-se cu învățăturile lui Hristos și întărindu-și credința prin rugăciune. Apoi, când va veni vremea încercării, Duhul Sfânt le va aduce aminte tocmai acele adevăruri care vor impresiona inima celor ce vor veni să-i asculte. Dumnezeu va face să țâșnească în memoria lor cunoștința obținută prin cercetarea sânguincioasă a Scripturilor, exact în momentul când va fi nevoie de ea. – *Counsels on Sabbath School Work*, 1900, p. 40, 41.

Când va veni vremea încercării, unii dintre aceia care acum le predică altora își vor da seama, la examinarea doctrinelor pe care le susțin, că sunt multe lucruri pentru care nu pot oferi un argument satisfăcător. Ei nu și-au cunoscut marea lor ignoranță până când nu au fost încercați în felul acesta. În biserică, există mulți care consideră că înțeleg ceea ce cred și nu-și vor cunoaște slăbiciunea până când nu se vor ivi controverse. Când vor fi despărțiți de cei care au aceeași credință și vor fi obligați să stea izolați și singuri și să dea socoteală pentru credința lor, vor fi surprinși să vadă cât de confuze le sunt ideile despre ceea ce acceptaseră ca fiind adevăr. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 707.

Controlul asupra puterilor morale

Iscușința în a găsi argumente în sprijinul credinței noastre este o bună realizare, dar, dacă adevărul nu pătrunde mai adânc, sufletul nu va fi niciodată salvat. Inima trebuie să fie curățită de orice pată morală. – *Our High Calling*, 1893, p. 142.

Puțini își dau seama că datoria lor este să-și exercite controlul asupra gândurilor și a imaginației. Este greu pentru o minte nedisciplinată să se mențină fixată asupra subiectelor folositoare. Dar, dacă gândurile nu sunt ocupate cu ceea ce trebuie, religia nu poate să înflorească în suflet. Minte trebuie să se preocupe numai cu lucruri sfinte și veșnice, altfel va nutri gânduri neînsemnate și ușuratic. Atât puterile intelectuale, cât și cele morale trebuie să fie disciplinate, și ele se vor întări și se vor dezvolta prin exercițiu. – *Our High Calling*, 1881, p. 111.

Trebuie să încurajăm și să cultivăm gânduri curate și neprihănite și să întărim puterile morale, nu pe cele înjositoare și senzuale.

Dumnezeu să ne ajute să ne trezim din poftele îngăduinței noastre egoiste! – *Medical Ministry*, 1896, p. 278.

Exemplul lui Enoh

Înainte de a fi luat la cer, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani, iar starea lumii de atunci nu a fost mai favorabilă decât este astăzi pentru desăvârșirea caracterului creștin. Cum a umblat Enoh cu Dumnezeu? El și-a educat mintea și inima să simtă mereu că se află în prezența lui Dumnezeu, iar, când era nesigur, Enoh își înălța rugăciunile către Dumnezeu, ca El să-l aibă în paza Lui.

Enoh a refuzat să facă orice ar fi putut să-L supere pe Dumnezeul său. Domnul era mereu prezent înaintea lui. Enoh se ruga: „Învață-mă căile Tale, ca să nu mă rătăcesc. Care este hotărârea ta cu privire la mine? Ce trebuie să fac, ca să Te onorez pe Tine, Dumnezeul meu?” În felul acesta, el și-a croit neîncetat cărarea și umblarea sa în armonie cu poruncile lui Dumnezeu și a avut o desăvârșită încredere și speranță că Tatăl ceresc îl va ajuta. El nu a avut gândul și voința sa proprie. Acestea erau cufundate cu totul în voința Tatălui său.

Enoh a fost un reprezentant al aceluia care vor fi pe pământ când va veni Hristos și care vor fi luați la cer fără să vadă moartea. – *Sermons and Talks*, vol. 1, 1886, p. 32.

Enoh a fost ispitit întocmai ca și noi. El a trăit într-o societate aproape tot așa de prietenoasă și de neprihănită ca cea de astăzi. Atmosfera pe care o respira era viciată de păcat și stricăciune, la fel ca a noastră, și totuși el a trăit o viață de sfințenie. El nu a fost mânjit de păcatele care predominau în epoca în care a trăit. Tot așa și noi putem să rămânem curați și necorupți. – *Testimonies for the Church*, vol. 2, 1866, p. 122.

Să ne reamintim binecuvântările din trecut ale lui Dumnezeu

Examinând istoria trecutului nostru, urmărind fiecare pas de înaintare până în situația noastră prezentă, pot să spun: Domnul fie laudat! Când văd ce a înfăptuit Dumnezeu, mă simt plină de uimire și de încredere în Domnul Hristos, Conducătorul nostru. Nu

avem a ne teme de nimic pentru viitor, decât de a uita calea pe care ne-a condus Domnul și învățătura Sa din istoria trecutului nostru. – *Life Sketches*, 1902, p. 196.

Un timp pentru meditație serioasă

Dacă a fost vreodată un timp când oricine se teme de Dumnezeu se cuvine să mediteze cu seriozitate, atunci acesta este acum, când evlavia personală este esențială. Fiecare ar trebui să se întrebe: „Cine sunt eu și care este lucrarea și misiunea mea în acest timp? De care parte activez eu – de partea lui Hristos sau de partea vrăjmașului?”

Fiecare suflet să se smerească înaintea lui Dumnezeu, pentru că acum trăim în mod sigur în marea Zi a Ispășirii. Chiar acum, cazul multora este adus înaintea lui Dumnezeu spre examinare, pentru că ei mai au de dormit doar puțină vreme în mormântul lor. Nu mărturisirea voastră de credință va garanta pentru voi în acea zi, ci starea în care se află sufletul vostru. Este templul sufletului meu curățit de orice mănjitură? Sunt păcatele mele mărturisite și mă căiesc de ele înaintea lui Dumnezeu, ca să poată fi șterse? Mă consider eu prea nepăsător? Doresc eu să fac oricând orice sacrificiu pentru desăvârșirea cunoașterii lui Isus Hristos? Simt eu în fiecare clipă că nu mai sunt al meu, ci că Îi aparțin lui Hristos, că slujirea mea Îi aparține lui Dumnezeu, pentru că sunt al Lui?” – *Ellen G. White Manuscript 87*, 1886.

Trebuie să ne întrebăm: „Pentru ce trăim și lucrăm? Și care va fi rezultatul tuturor acestora?” – *The Signs of the Times*, 21 noiembrie 1892.

Să trăim având în vedere Ziua Judecății

Pe măsură ce priveam oamenii din orașele noastre, grăbindu-se încoace și încolo la treburile lor, m-am întrebat în mintea mea dacă se gândesc vreodată la ziua lui Dumnezeu care stă să vină. Fiecare dintre noi ar trebui să trăiască cu gândul la ziua cea mare, care va veni în curând. – SAT 25 (1886).

Nu ne putem permite să trăim fără să ținem seama de Ziua Judecății, pentru că, deși a fost îndelung amânată, acum este aproape,

este chiar la uși și vine în grabă. În curând, trâmbița arhanghelului îi va face pe cei vii să tresară și îi va trezi pe cei morți. – *Child Guidance*, 1892, p. 560, 561.

Gata pentru revenirea lui Hristos

Dacă acum nu găsim nici o plăcere în contemplarea lucrurilor cerești, dacă nu avem nici un interes pentru căutarea cunoașterii lui Dumnezeu și nu ne bucurăm privind caracterul lui Hristos, dacă sfințenia nu are nici o atracție pentru noi, atunci putem fi siguri că speranța noastră pentru cer este zadarnică. Deplina conformare față de voia lui Dumnezeu trebuie să fie ținta supremă, aflată mereu în fața creștinului. El va simți plăcere să vorbească despre Dumnezeu, despre Domnul Isus, despre căminul fericit și curat, pe care Hristos L-a pregătit pentru cei ce-L iubesc. Apostolul prezintă contemplarea acestor teme, când sufletul se desfată cu asigurările binecuvântate ale lui Dumnezeu, ca fiind o pregustare a „puterilor veacului viitor”. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 745.

Dacă sunteți împăcați cu Dumnezeu, atunci sunteți gata pentru venirea lui Hristos, chiar dacă ar fi să fie astăzi. – *In Heavenly Places*, 1891, p. 227.

Stilul de viață și activitatea rămășiței

Un spirit de slujire și de sacrificiu de sine

Dumnezeu a așteptat mult timp ca spiritul de slujire să ia în stăpânire întreaga biserică, astfel încât fiecare să lucreze pentru El, potrivit cu posibilitățile lui. Dacă membrii bisericii lui Dumnezeu își vor face partea lor de lucru pentru împlinirea misiunii de evanghelizare în câmpurile în care este nevoie, acasă și în străinătate, lumea întreagă va fi avertizată curând și Domnul Isus va reveni pe pământ cu putere și cu slavă. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 111.

Pretutindeni există tendința de a înlocui efortul individual cu activitatea organizațiilor. Înțelepciunea omenească tinde spre consolidare, spre centralizare, spre construirea de mari biserici și instituții. Mulțimea lasă lucrarea de binefacere pe seama instituțiilor și a organizațiilor. Ei se consideră scutiți de contactul cu oamenii, inima lor se răcește, devin din ce în ce mai egoiști în preocupările lor și nu-i mai impresionează nimic. Iubirea de Dumnezeu și de oameni pierde din suflul lor.

Domnul Hristos le încredințează urmașilor Săi o lucrare individuală – o lucrare care nu poate fi făcută prin delegare. Grija pentru cel bolnav și pentru cel sărman, vestirea Evangheliei pentru cel pierdut nu trebuie lăsate pe seama comitetelor sau a generozității organizate. Evanghelia cere o răspundere individuală, un efort individual și un sacrificiu personal. – *The Ministry of Healing*, 1905, p. 147.

„Lucrați până Mă voi întoarce!”

Domnul Hristos spune: „Lucrați până Mă voi întoarce!” (Luca 19,13). Poate că au mai rămas doar puțini ani până când se va încheia

istoria vieții noastre, dar până atunci trebuie să lucrăm. – *Review and Herald*, 21 aprilie 1896.

Domnul Hristos dorește ca fiecare să învețe să mediteze în liniște la cea de-a doua venire a Sa. Toți trebuie să cerceteze zilnic Cuvântul lui Dumnezeu, dar să nu-și neglijeze îndatoririle prezente. – *Letter* 28, 1897.

Domnul Hristos a declarat că, atunci când va veni, unii dintre cei ce-L așteaptă vor fi angajați în diferite activități. Unii vor semăna în câmp, alții vor culege și strânge recolta și alții vor măcina la moară. Nu este voința lui Dumnezeu ca aleșii Săi să-și părăsească îndatoririle și răspunderile vieții, să se complacă într-o atitudine de contemplare pasivă, trăind într-o reverie religioasă. – *Ellen G. White Manuscript* 26, 1901.

Pe cât îți este posibil, fă tot ce poți mai bine în această viață. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 488.

Ca și cum fiecare zi ar putea fi ultima

Noi ar trebui să veghem, să lucrăm și să ne rugăm, ca și cum ziua de astăzi ar fi ultima zi care ne este îngăduită. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 200.

Singura noastră siguranță este să ne facem lucrul de fiecare zi, muncind, veghind și așteptând încrezători în fiecare clipă, în puterea Celui care a fost mort, dar trăiește și e viu în vecii vecilor. – *Letter* 66, 1894.

În fiecare dimineață, consacrați-vă lui Dumnezeu, pe voi și pe copiii voștri, pentru ziua respectivă. Nu faceți socoteala lunilor și a anilor, căci nu vă aparțin. Vouă vă este dată doar o zi scurtă. Lucrați în timpul orelor ei pentru Domnul, ca și cum ar fi ultima zi de pe pământ. Depuneți toate planurile voastre înaintea lui Dumnezeu, pentru a fi îndeplinite sau abandonate, așa cum vă va arăta providența Sa. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 44.

Respectarea conștiințioasă a Sabatului

Prin respectarea Sabatului, Tatăl nostru Cel din ceruri dorește să mențină printre oameni cunoașterea Lui. Dumnezeu dorește ca

Sabatul să ne îndrepte mintea către El, ca singurul Dumnezeu viu și adevărat, pentru ca, prin cunoașterea Lui, să putem avea viață și pace. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 349.

Pe tot parcursul săptămânii, trebuie să avem în minte Sabatul și să ne pregătim să-l sfințim așa cum spune porunca. Nu trebuie să respectăm Sabatul doar ca pe o literă a Legii, trebuie să înțelegem influența lui spirituală asupra tuturor activităților vieții...

Când Sabatul este recunoscut în felul acesta, celor vremelnice nu li se va îngădui să le ia locul celor spirituale. Nici o îndatorire care aparține celor șase zile de lucru nu va fi lăsată pentru Sabat. – *Idem*, p. 353, 354.

Necesitățile vieții trebuie să fie satisfăcute, bolnavii să fie îngrijiți, iar lipsurile celor nevoiași, împlinite. Cel care neglijează să aline suferința în zi de Sabat nu va fi socotit nevinovat. Sfânta zi de odihnă a Domnului a fost făcută pentru om și faptele făcute din milă sunt în perfectă armonie cu scopul ei. Dumnezeu nu dorește ca fapăturile Lui să sufere nici măcar o oră de durere, dacă ea poate fi ușurată în Sabat sau în oricare altă zi. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 207.

Credincioșie în zecimi și daruri

Zecimea este sfântă, rezervată de Dumnezeu pentru Sine. Ea trebuie să fie adusă în tezaurul Său și folosită pentru susținerea lucrătorilor Evangheliei în lucrarea lor... Citiți cu atenție capitolul 3 din Maleahi și vedeți ce spune Dumnezeu cu privire la zecime. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 249.

Noul Testament nu repetă instituirea legii cu privire la zecime, așa cum nu face nici cu cea privitoare la Sabat, pentru că valabilitatea ambelor este recunoscută și profunda lor însemnătate spirituală este justificată. – *Counsels on Stewardship*, 1882, p. 66.

Domnul îi cheamă acum pe adventiștii de ziua a șaptea din fiecare localitate să I se consacre și să facă tot ce pot mai bine, după posibilitățile lor, ca să ajute lucrarea Lui. Prin generozitatea cu care aduc daruri și ofrande, El dorește ca ei să-și exprime aprecierea pentru binecuvântările Sale și recunoștința pentru harul Său. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 132.

Generozitatea arătată după moarte este un slab înlocuitor al binefacerii din timpul vieții. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 155.

Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, necesitățile lucrării vor crește mereu. – *Idem*, p. 156.

Noi suntem supuși la încercări în lumea aceasta, ca să dovedim că suntem pregătiți pentru viața viitoare. Nimeni nu va putea intra în cer cu un caracter mânjit de murdăria josnică a egoismului. De aceea, Dumnezeu ne încearcă aici, încredințându-ne bunuri vremelnice, pentru ca felul în care le folosim să arate dacă ni se pot încredința sau nu bogățiile veșnice. – *Counsels on Stewardship*, 1893, p. 22.

Înființați noi instituții

Unii ar putea zice: „Dacă Domnul vine în curând, de ce mai este nevoie să înființăm școli, sanatorii și fabrici de alimente? De ce mai este nevoie ca tinerii noștri să învețe meserii?”

Este planul lui Dumnezeu ca noi să ne dezvoltăm talentele cu care ne-a înzestrat. Dar nu putem face aceasta, dacă nu le folosim. Perspectiva revenirii în curând a Domnului Hristos nu trebuie să ne îndemne la inactivitate. Mai degrabă trebuie să ne determine să facem tot ce putem spre binele și folosul omenirii. – *Medical Ministry*, 1902, p. 268.

Pretutindeni în lume trebuie făcută o mare lucrare și nimeni să nu tragă concluzia că, din cauză că sfârșitul este aproape, nu mai este nevoie de un efort deosebit pentru a construi diferite instituții, după cum o impune lucrarea... Când Domnul ne va porunci să nu mai facem efortul de a construi case de adunare, de a înființa școli, sanatorii și edituri, va fi timpul să ne încrucișăm brațele și să-L lăsăm pe Domnul să-Și încheie lucrarea, dar acum este ocazia noastră de a ne arăta zelul pentru Dumnezeu și iubirea față de oameni – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 440.

Lucrarea medicală misionară

Pe măsură ce persecuția religioasă va distruge libertățile națiunii noastre, aceia care vor lua poziție pentru libertatea de conștiință

vor fi puși în situații nefavorabile. Având în vedere aceasta, ei ar trebui, atâta timp cât mai au posibilitatea, să acumuleze cunoștințe cu privire la boli, la cauzele, prevenirea și tratamentul lor. Cei care vor proceda astfel vor găsi oriunde un câmp de lucru. Pretutindeni vor fi tot mai mulți oameni în suferință, care vor avea nevoie de ajutor, nu numai printre cei de aceeași credință cu noi, ci și, într-o mare măsură, printre cei care nu cunosc adevărul. – *Counsels on Health*, 1892, p. 506.

Doresc să vă spun că, în curând, acolo unde nu vor mai putea lucra predicatorii, se va putea lucra pe linie medicală. – *Counsels on Health*, 1901, p. 533.

Poporul lui Dumnezeu să-și prețuiască sănătatea

Mi s-a arătat că reforma în privința sănătății constituie o parte a soliei îngerului al treilea și este tot atât de strâns legată de aceasta, precum este brațul de corp. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1867, p. 486.

Ceaiul, cafeaua, tutunul și alcoolul trebuie să fie prezentate ca fiind niște permisivități păcătoase. Nu pe același plan putem pune carnea, ouăle, untul, brânza și alte alimente asemănătoare, pe care le așezăm pe masă. Nu pe acestea trebuie să le prezentăm mai întâi, ca și când ar constitui aspectul cel mai important al lucrării noastre. În ceea ce le privește pe primele – ceaiul, cafeaua, tutunul, vinul și toate băuturile alcoolice – nu trebuie acceptate cu moderație, ci înlăturate complet. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1881, p. 287.

Adevărata cumpătare ne învață să ne lipsim în totalitate de orice este dăunător și să folosim cu chibzuință ceea ce este sănătos. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 562.

Aerul curat, lumina soarelui, cumpătarea, odihna, activitatea, hrana potrivită, folosirea apei, încrederea în puterea divină – acestea sunt adevăratele leacuri. – *The Ministry of Healing*, 1905, p. 127.

Orice dăunează sănătății nu slăbește numai vigoarea fizică, ci tinde să slăbească și puterile mintale și morale. Îngăduirea oricărei deprinderi nesănătoase face să fie mult mai dificil, pentru oricine, să reziste în fața răului. – *Idem*, p. 128.

Revenirea la alimentația de la început

Dumnezeu încearcă să ne aducă înapoi, pas cu pas, la planul Său de la început – ca omul să se hrănească cu produsele naturale ale pământului. Pentru cei care așteaptă revenirea Domnului, mâncarea de carne va fi, în cele din urmă, înlăturată; carnea va înceta să alcătuiască o parte din hrana lor. Trebuie să avem întotdeauna în vedere acest scop și să ne străduim să lucrăm permanent în direcția lui. – *Counsels on Health*, 1890, p. 450.

În poporul care pretinde că așteaptă revenirea în curând a lui Hristos, trebuie să se vadă reforme mari. În ceea ce privește reforma sănătății, poporul nostru trebuie să facă o lucrare care încă nu a fost făcută. Cei care încă se hrănesc cu carnea animalelor, primejduindu-și sănătatea fizică, mintală și spirituală, ar trebui să fie treziți cu privire la pericolul mâncării de carne. Mulți dintre cei care acum sunt numai pe jumătate convertiți cu privire la mâncarea de carne se vor îndepărta și nu vor mai umbla cu poporul lui Dumnezeu. – *Review and Herald*, 27 mai 1902.

Timp de post și de rugăciune

De acum și până la încheierea timpului, poporul lui Dumnezeu trebuie să fie mai plin de râvnă, mai clarvăzător, să nu se încredă în înțelepciunea proprie, ci în înțelepciunea Conducătorului său. El trebuie să hotărască zile de post și de rugăciune. Poate că nu va fi necesară abținerea totală, dar să mănânce cu cumpătare din alimentele cele mai simple. – *Counsels on Diet and Foods*, 1904, p. 188, 189.

Postul adevărat, care ar trebui să le fie recomandat tuturor, constă în abținerea de la orice hrană excitantă și folosirea corespunzătoare a hranei sănătoase și simple, pe care Dumnezeu a pus-o la dispoziție din belșug. Oamenii trebuie să se gândească mai puțin la ceea ce vor mânca și vor bea din hrana vremelnică, ci mai mult la hrana din cer, care va da tărie și vitalitate întregii lor experiențe religioase. – *Medical Ministry*, 1896, p. 283.

Aluatul evlaviei nu și-a pierdut în întregime puterea. Atunci când primejdia și descurajarea din biserică vor fi mai mari, mica grupă

care rămâne în lumină va suspina și va geme din cauza urăciunilor făcute în țară. Dar rugăciunile ei se vor înălța și mai mult în favoarea bisericii, pentru că membrii ei s-au luat după obiceiurile lumii. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 209, 210.

Încrederea deplină în Dumnezeu

Din cauza unor lucrători neconsacrați, lucrurile vor merge uneori rău. Este posibil să plângeți din cauza consecințelor purtării greșite a altora, dar să nu vă îngrijați. Lucrarea se află sub supravegherea binecuvântatului Domn. Tot ceea ce El cere este ca lucrătorii să vină la El pentru a primi instrucțiuni și să respecte îndrumările Sale. El are pe inimă toate departamentele lucrării – bisericile, misiunile, școlile de Sabat și instituțiile noastre. De ce să ne îngrijorăm? Dorința fierbinte de a vedea biserica plină de viață trebuie să fie însoțită de o încredere deplină în Dumnezeu...

Nimeni să nu-și suprasolicite puterile date de Dumnezeu, în efortul de a grăbi înaintarea lucrării Domnului. Puterea omenească nu poate grăbi lucrarea; ea trebuie să fie unită cu puterea inteligențelor cerești...

Chiar dacă ar fi îndepărtați forțat toți lucrătorii care poartă acum cele mai grele poveri, lucrarea lui Dumnezeu tot ar înainta. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 298.

Altarul familial

Seara și dimineața, adunați-vă împreună cu copiii voștri, ca să vă închinați lui Dumnezeu, citind din Cuvântul Său și cântând spre lauda Sa. Învățați-i să repete Legea lui Dumnezeu. – *Evangelism*, 1904, p. 499.

Faceți ca timpul dedicat altarului familial să fie scurt, dar înălțător. Aveți grijă ca nu cumva copiii voștri sau oricare alt membru al familiei să se teamă de el, din cauză că este plictisitor sau lipsit de interes. Când este citit sau explicat un capitol lung și este înălțată o rugăciune lungă, acest serviciu prețios devine obositor și este o ușurare când se încheie...

Tatăl trebuie să aleagă un fragment din Scriptură, interesant și ușor de înțeles; câteva versete vor fi suficiente pentru o învățătură care să poată fi cercetată și practică în cursul zilei. Se pot pune întrebări, pot fi făcute unele observații serioase, interesante, sau poate fi prezentată spre exemplificare o povestire scurtă și la subiect. Apoi, se pot cânta câteva strofe dintr-o cântare inspirată, iar rugăciunea să fie scurtă și la subiect. Cel care rostește rugăciunea nu trebuie să se roage pentru toate lucrurile, ci să-și exprime cererile în cuvinte simple și să-L laude pe Dumnezeu cu recunoștință. – *Child Guidance*, 1884, p. 521, 522.

Feriți-vă de asocierea cu lumea

„După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: 'A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urite; pentru că toate neamurile au băut din vinul mîniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.'” (Apocalipsa 18,1-3). Când se va auzi această solie și proclamarea adevărului își va face lucrarea de separare, noi, ca santinele credincioase ale lui Dumnezeu, trebuie să discernem care este adevărata noastră poziție. Să nu ne asociem cu cei lumești, pentru ca nu cumva să împărtășim spiritul lor, iar discernământul nostru spiritual să devină confuz, deoarece îi vedem pe cei care au adevărul și vestesc solia Domnului din perspectiva bisericilor care se pretind creștine. În același timp, să nu fim ca fariseii, păstrând distanța față de ei. – *The Ellen G. White 1888 Materials*, 1893, p. 1161.

Toți cei care veghează și așteaptă venirea lui Hristos pe norii cerului nu se vor amesteca cu lumea, intrând în societăți dedicate plăcerii și participând la întruniri pentru distracție. – *Ellen G. White Manuscript 4*, 1989.

Nu este voia lui Dumnezeu să ne angajăm, prin contracte, în parteneriate sau asocieri de afaceri cu cei care nu sunt de credința noastră. – *Review and Herald*, 4 august 1904.

Trebuie să ne asociem cu alții atât cât este posibil, fără a ne sacrifica principiile. Aceasta nu înseamnă să intrăm în hobiurile și societățile lor, ci să-i lăsăm să vadă că noi suntem din toată inima alături de ei în ceea ce privește subiectul cumpătării. – *Temperance*, 1884, p. 220.

Recreația pe care o aprobă Hristos

Este privilegiul și datoria creștinilor să caute să-și refacă puterile spirituale și să-și fortifice corpurile printr-o recreație nevinovată, cu scopul de a-și folosi puterile fizice și mintale spre slava lui Dumnezeu. – *Messages to Young People*, 1871, p. 364.

Creștinii au la dispoziția lor mai multe surse de fericire și pot spune cu precizie care sunt bucuriile permise și corecte. Ei pot să se bucure de acele recreări care nu le vor irosi mintea și nu le vor înjosi sufletul, care nu dezamăgesc și nu lasă în urmă un sentiment de deprimare în stare să distrugă respectul de sine și să bareze posibilitățile de a fi folositori. Dacă acolo unde se duc pot să-L ia pe Isus cu ei și să păstreze un duh de rugăciune, atunci sunt în perfectă siguranță. – *Messages to Young People*, 1884, p. 38.

Întrunirile noastre ar trebui conduse în așa fel, iar noi ar trebui să ne purtăm într-o asemenea manieră, încât, atunci când ne întoarcem acasă, să putem avea conștiința împăcată că nu L-am jignit pe Dumnezeu sau pe semenul nostru, să fim siguri că nu am rănit sau păgubit în nici un fel pe aceia cu care am fost împreună și nu am avut asupra lor o influență dăunătoare...

Orice prilej de bucurie în care puteți să vă angajați, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lui cu credință, nu va fi periculos. Dar orice distracție care vă face incapabili pentru rugăciunea în taină, pentru consacrare pe altarul rugăciunii sau pentru participarea la adunările de rugăciune nu este sigură, ci periculoasă. – *Messages to Young People*, 1913, p. 386.

Muzica să înalțe sufletul

Așa cum copiii lui Israel, în timpul călătoriei lor prin pustie, își înveseleau drumul prin cântece sfinte, tot așa astăzi Dumnezeu îi

îndeamnă pe copiii Săi să-și înveselească viața de peregrini. Puține mijloace sunt mai eficace pentru a fixa în memorie cuvintele Sale ca reprezentarea lor prin cântece. Asemenea cântece au o putere minunată. Ele au puterea de a domoli firile aspre și necultivate, de a stimula gândirea, de a trezi compătimirea, de a încuraja armonia în acțiuni și de a alunga tristețea și îngrijorarea care distrug curajul și slăbesc străduința. – *Education*, 1903, p. 167, 168.

Muzica face parte din adorarea lui Dumnezeu în curțile cerești și, prin cântările noastre de laudă, ar trebui să ne străduim să ne apropiem, atât cât ne este posibil, de armonia corurilor cerești... Ca parte a serviciului divin, cântarea este, în aceeași măsură, atât act de închinare, cât și rugăciune. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 594.

Folosirea instrumentelor muzicale nu trebuie să ridice nici o obiecție. Acestea au fost folosite în serviciile religioase încă din timpurile vechi. Închinătorii Îl laudau pe Dumnezeu cu harfa și cu chimvalul, deci și astăzi muzica trebuie să-și aibă locul ei în serviciile noastre religioase. – *Evangelism*, 1898, p. 500, 501.

Teatrul

Teatrul se află printre cele mai primejdioase locuri dedicate plăcerii. În loc să fie o școală a moralității, așa cum se pretinde adesea, el este chiar focarul imoralității. Prin aceste distracții, obiceiurile vicioase și înclinațiile păcătoase sunt întărite. Cântecele vulgare, gesturile, expresiile și atitudinile desfrânate strică imaginația și înjosesc moravurile.

Fiecare tânăr care frecventează în mod obișnuit asemenea reprezentații își va strica principiile. Nu există în țara noastră o influență mai puternică în ceea ce privește otrăvirea imaginației, distrugerea impresiilor religioase și tocirea gustului pentru plăcerile liniștite și pentru realitățile cumpătate ale vieții, ca distracțiile oferite de teatru. Dragostea față de aceste reprezentații crește cu fiecare îngăduință, așa cum se intensifică dorința pentru băuturi îmbățătoare, pe măsură ce sunt folosite. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1881, p. 652, 653.

Binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi invocată asupra timpului petrecut la teatru sau la dans. Nici un creștin nu ar dori să

întâmpine moartea într-un asemenea loc sau să fie găsit acolo când va veni Domnul Hristos. – *Messages to Young People*, 1882, p. 398.

Singurele bucurii sigure sunt acelea care nu vor alunga gândurile serioase și religioase. Singurele locuri sigure, în care putem intra, sunt acelea în care Domnul Isus poate merge cu noi. – *Our High Calling*, 1883, p. 284.

Îmbrăcămintea și podoabele

Nu este necesar să facem din subiectul îmbrăcămintei punctul principal al religiei noastre. Avem altceva mai de preț despre care să vorbim. Vorbiți despre Hristos și, când inima este convertită, orice nu este în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu va cădea de la sine. – *Evangelism*, 1889, p. 272.

Dacă suntem creștini, să-L urmărim pe Hristos, chiar dacă drumul pe care trebuie să mergem calcă peste înclinațiile noastre firești. Nu este de nici un folos să vă spunem că nu trebuie să îmbrăcați aceasta sau aceea, pentru că, dacă simțiți plăcere în inima voastră pentru lucruri inutile, îndepărtarea podoabelor va fi asemenea tăierii frunzișului dintr-un copac. Înclinațiile inimii firești vor ieși din nou la iveală. Trebuie să aveți o conștiință proprie. – *Child Guidance*, 1892, p. 429, 430.

Rog poporul nostru să se comporte cu grijă și temere înaintea lui Dumnezeu. Urmați obiceiurile în îmbrăcămintă, în măsura în care sunt conforme cu principiile sănătății. Surorile noastre să se îmbrace simplu, cum multe fac de altfel, să poarte rochii din materiale durabile, potrivite cu vârsta, dar să nu se preocupe tot timpul numai de problema îmbrăcămintei. Ele ar trebui să se îmbrace în haine modeste, decente și plăcute. Să-i ofere lumii un exemplu viu cu privire la podoaba interioară a harului lui Dumnezeu. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1897, p. 242.

Înfățișarea exterioară este o oglindă a inimii. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1856, p. 136.

Nevoia de publicații

Publicațiile puse în circulație să fie scrise în limbajul cel mai clar și simplu, să explice subiectele de importanță vitală și să facă

cunoscute lucrurile care vor veni asupra lumii. – *The Home Missionary*, 1 februarie 1890.

Prima și cea de-a doua solie au fost vestite în anii 1843 și 1844, iar acum ne aflăm în timpul proclamării celei de-a treia solii, dar toate cele trei solii trebuie să continue a fi vestite... Aceste solii trebuie prezentate lumii prin publicații și expuneri, ca să arătăm tot ce a fost și tot ce va fi pe linia istoriei profetice. – *Counsels to Writers and Editors*, 1896, p. 26, 27.

Adevărul curat trebuie prezentat în pliante și broșuri, iar acestea să fie împrăștiate ca frunzele toamna. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 230.

Patriarhi și profeți, Daniel și Apocalipsa și Marea Luptă sunt necesare acum mai mult ca oricând. Ele trebuie să fie larg răspândite, pentru că adevărurile subliniate în ele vor deschide mulți ochi care acum nu văd. – *Colporteur Ministry*, 1905, p. 123.

Atâta timp cât continuă timpul de probă, vor exista și împrejurări favorabile pentru colportori, ca să-și facă lucrarea. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 478.

Fără atacuri violente în publicațiile noastre

Aceia care scriu pentru publicațiile noastre să nu facă nici un fel de atacuri și aluzii nepoliticoase, care, cu siguranță, vor face rău și ne vor îngrădi calea, împiedicându-ne să facem lucrarea pe care o avem de făcut – aceea de a ajunge la toate categoriile de oameni, inclusiv la catolici. Lucrarea noastră este să spunem adevărul cu iubire, să nu-l amestecăm cu elementele nesfințite ale unei inimi firești și să nu vorbim despre lucruri care se potrivește spiritului posedat de potrivnicii noștri...

Nu trebuie să folosim cuvinte aspre și tăioase. Scoateți-le din orice articol scris și omiteți-le în fiecare cuvântare rostită. Să lăsăm Cuvântul Domnului să facă tăieturile și muștrările; omul mărginit să se ascundă în Isus Hristos și să rămână în El. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 240, 241, 244.

Trebuie să excludem din scrierile și declarațiile noastre fiecare exprimare care, dacă ar fi luată separat, ar putea fi interpretată într-o manieră greșită, pentru a fi făcută să pară împotriva legii și a

ordinii. Totul trebuie să fie analizat cu grijă, ca nu cumva să fim luați în evidență, pentru că am rostit ceva care să ne facă să părem neloiali față de țara noastră și de legile ei. – *Letter* 36, 1895.

Creștinismul nu se evidențiază prin acușări și condamnări. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 397.

Atenție la consecințele secundare

Dumnezeu nu a trecut pe lângă poporul Său, ca să aleagă un om aici și altul acolo, ca fiind singurii demni de a li se încredința adevărul. El nu dă unui om o lumină contrară credinței stabilite a organizației. La fiecare reformă, s-au ridicat oameni care au emis această pretenție... Nimeni să nu fie atât de încrezător în sine, încât să creadă că Dumnezeu i-a dat o lumină deosebită, mai presus de frații lui.

Cineva acceptă o idee nouă și originală, care pare să intre în conflict cu adevărul... el stăruie asupra ei până ce îi pare a fi învăluită de frumusețe și importanță, pentru că Satana are putere să-i dea această aparență falsă. În cele din urmă, ea devine subiectul care-l preocupă cu totul, punctul cel mai important, în jurul căruia se învâрте totul, și adevărul este smuls din inimă...

Vă avertizez să fiți atenți la aceste consecințe secundare, a căror tendință este să abată cugetul de la adevăr. Greșeala nu este niciodată inofensivă, căci ea aduce întotdeauna confuzie și dezbinare. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 291, 292.

Puneți accentul pe unitate, nu pe deosebiri

Există mii de ispite deghizate, pregătite pentru aceia care au lumina adevărului, iar unica siguranță pentru fiecare dintre noi este să nu acceptăm nici o învățătură nouă, nici o interpretare nouă a Scripturilor, fără ca, mai întâi, să o supunem atenției fraților cu experiență. Aduceți-o înaintea lor cu un spirit smerit, ascultător, cu rugăciune zeloasă și, dacă ei nu văd lumină în ea, acceptați judecata lor, pentru că „prin marele număr al sftincilor, ai biruință”.

Se vor ivi bărbați și femei care vor declara că au o lumină nouă și o nouă descoperire și a căror tendință este de a clătina credința în ceea ce privește vechile pietre de hotar. Învățăturile lor nu vor suporta

proba Cuvântului lui Dumnezeu și totuși vor exista suflete care vor fi amăgite. Vor fi puse în circulație rapoarte false, iar unii vor fi prinși în această capcană... Niciodată nu putem fi destul de precauți împotriva oricărei forme de rătăcire, pentru că Satana caută tot timpul să-i abată pe oameni de la adevăr. – *Idem*, p. 293, 295, 296.

Trebuie să scoatem în evidență, ca fiind esențială, necesitatea de a fi uniți, nu în sensul că ar trebui să le cerem celorlalți să fie de aceeași părere cu noi, dar, dacă toți caută să-și însușească blândețea și umilința lui Hristos, vor avea cugetul lui Hristos. Atunci va exista unitate în gândire. – *Letter 15*, 1892.

Îi îndemn pe aceia care pretind a crede în adevăr să fie în armonie cu frații lor. Nu căutați să-i dați lumii prilejul de a spune că suntem extremiști, că suntem dezbinați, că unul învață ceva și altul altceva. Evitați dezbinările! – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1893, p. 57.

Cum să întâmpinăm criticile

Cei care s-au îndepărtat de la credință vor veni la adunările noastre, ca să ne abată atenția de la lucrarea pe care Dumnezeu vrea s-o facem. Voi nu vă puteți permite să vă întoarceți urechile de la adevăr spre închipuiri. Nu vă opriți pentru a încerca să-l convertiți pe cel care rostește cuvinte de ocară împotriva lucrării voastre, ci lăsați să se vadă că sunteți însuflețiți de Duhul lui Isus Hristos, iar îngerii lui Dumnezeu vor pune pe buzele voastre cuvinte care vor ajunge la inima împotrivorilor voștri. Dacă acești oameni persistă în a-și impune părerile, aceia din adunare care au o minte echilibrată vor înțelege că standardul vostru este cel mai înalt. Vorbiți în așa fel, încât să se cunoască că Isus Hristos vorbește prin voi. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 148, 149.

Înălțați Cuvântul lui Dumnezeu

Dacă ne străduim să declanșăm stări emoționale, le vom obține într-o asemenea măsură, încât nu le vom mai putea ține sub control. „Predică Cuvântul” cu calm și cu claritate. Noi nu trebuie să considerăm că ar fi de datoria noastră să generăm emoții puternice.

Numai Duhul Sfânt poate da naștere unui entuziasm sănătos. Lăsați-L pe Dumnezeu să lucreze, iar cel pe care-l folosește El să se comporte cu băgare de seamă, veghind, așteptând, rugându-se și privind la Isus în fiecare clipă, condus și stăpânit de Duhul cel prețios, care este lumină și viață. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1894, p. 16, 17.

Trebuie să le vestim oamenilor Cuvântul cel puternic al lui Dumnezeu și, dacă primesc acest Cuvânt, Duhul Sfânt va veni, dar El vine întotdeauna așa cum am spus-o mai înainte: într-un fel care se adresează rațiunii oamenilor. În vorbirea noastră, în cântările noastre și în toate practicile noastre spirituale, trebuie să dăm pe față acea liniște și demnitate și acea teamă sfântă, care trebuie să-l caracterizeze pe orice copil adevărat al lui Dumnezeu. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1908, p. 43.

Nu prin emoții, nici prin provocare, ci doar prin Cuvânt, căci numai pe platforma Cuvântului lui Dumnezeu ne putem afla în siguranță. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1908, p. 375.

Viața în mediul rural

Idealul divin

Deși tot ce făcuse Dumnezeu era de o frumusețe desăvârșită și se părea că nimic nu lipsea pe pământul creat de Dumnezeu pentru a-i face pe Adam și pe Eva fericiți, totuși El le-a arătat marea Sa iubire, sădind, special pentru ei, o grădină. O parte din timpul lor avea să fie folosit în fericita îndeletnicire a îngrijirii grădinii, iar restul timpului urmau să-l petreacă primind vizitele îngerilor, ascultând învățăturile lor și meditănd într-o stare de fericire. Munca lor nu era obositoare, ci plăcută și înviorătoare. Această grădină frumoasă avea să fie căminul lor, reședința lor specială. – *Spiritual Gifts*, vol. 3, 1864, p. 34.

Care au fost condițiile alese de nemărginitul Tată pentru Fiul Său? Un cămin izolat pe colinele galileene, o familie care se susținea prin muncă cinstită și plină de demnitate, o viață de simplitate, lupta zilnică cu greutatea și lipsurile, lepădarea de sine, economie și răbdare, slujire voioasă, ora de studiu alături de mama Sa, din sururile desfășurate ale Scripturii, liniștea zorilor sau a înserării în valea înverzită, serviciile sfinte ale naturii, studiul creațiunii și al Providenței și comuniunea sufletului cu Dumnezeu – acestea au fost condițiile și ocaziile din primii ani de viață pământească ai lui Isus. – *The Ministry of Healing*, 1905, p. 365, 366.

Departe de orașe

Ieșiți din orașe cât mai curând posibil! Cumpărați o mică bucată de pământ, unde să puteți avea o grădină, unde copiii voștri pot să urmărească creșterea florilor și să învețe de la ele lecțiile simplității și ale purității. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1903, p. 356.

„Afară din orașe!” este solia mea din acest timp. Să fiți convingși că poporul nostru este chemat să se așeze la multe mile depărtare de marile orașe. O privire asupra orașului San Francisco ar lămuri mintea voastră inteligentă, arătându-vă necesitatea de a ieși afară din orașe...

Domnul Își cheamă poporul să se așeze la multe mile depărtare de orașe, pentru că, atunci când nici nu vă gândiți, focul și pucioasa vor cădea din cer peste aceste orașe. Pedepsa va fi pe măsura păcatelor lor. Când un oraș este distrus, poporul nostru să nu privească aceasta ca fiind un lucru lipsit de importanță, crezând în același timp că, dacă li s-ar fi oferit ocazii prielnice, ar fi putut să-și ridice o casă tocmai în acele orașe distruse...

Toți cei care vor să înțeleagă semnificația acestor lucruri să citească capitolul 11 din Apocalipsa. Citiți fiecare verset și descoperiți lucrurile care vor avea loc în aceste orașe. Citiți, de asemenea, scenele descrise în capitolul 18 al aceleiași cărți. – *Manuscript Releases*, 10 mai 1906, p. 1518.

Tații și mamele care posedă o bucată de pământ la țară și o casă confortabilă sunt regi și regine. – *The Adventist Home*, 1894, p. 141.

Lucrarea în orașe să se facă din afara lor

Ca popor păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, noi trebuie să părăsim orașele. Asemenea lui Enoh, trebuie să lucrăm în orașe, dar să nu locuim în ele. – *Evangelism*, 1899, p. 77, 78.

Lucrarea în orașe să se facă venind din afara lor. Solul lui Dumnezeu a spus: „Nu vor fi avertizate orașele? Ba da, dar nu de către poporul lui Dumnezeu care locuiește în ele, ci de către cei care le vizitează pentru a le avertiza cu privire la ceea ce va veni asupra pământului”. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1902, p. 358.

De ani de zile mi-a fost dată lumina specială că nu trebuie să așezăm în orașe centrul lucrării noastre. Vacarmul și confuzia care umplu aceste orașe, situațiile care se creează în ele prin sindicate și greve s-ar dovedi o mare piedică pentru lucrarea noastră. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 84.

Când nelegiuirea abundă într-o națiune, întotdeauna se aude o voce care să avertizeze și să învețe asemenea vocii lui Lot în Sodoma.

Cu toate acestea, Lot ar fi putut să-și ferească familia de multe rele, dacă nu ar fi ales să locuiască în acel oraș păcătos și corupt. Tot ceea ce a realizat Lot și familia lui în Sodoma, ar fi putut realiza, chiar dacă ar fi locuit altundeva, la o oarecare distanță în afara orașului. – *Evangalism*, 1903, p. 78.

Deocamdată, unii vor fi obligați să lucreze în Chicago, dar aceștia trebuie să pregătească centre de lucru în zonele rurale și de acolo să meargă în oraș pentru a lucra. Domnul ar dori ca poporul Său să caute și să cumpere locuri modeste și ieftine, care să constituie centre pentru lucrare. Uneori, vor descoperi și terenuri mai întinse, pe care vor putea să și le cumpere la un preț surprinzător de mic. – *Idem*, 1906, p. 402.

Bogate binecuvântări într-un mediu înconjurător natural

Spunem din nou, „Afară din orașe!”. Să nu priviți ca fiind o mare pierdere faptul că trebuie să mergeți între dealuri și munți, ci căutați acele locuri retrase, unde să puteți fi singuri cu Dumnezeu pentru a învăța voia și căile Lui...

Îndemn poporul nostru să facă din căutarea spiritualității preocuparea principală a vieții lui. Domnul Hristos este la ușă. De aceea, îi spun poporului nostru: „Să nu considerați ca fiind o pierdere când sunteți chemați să părăsiți orașele și să vă mutați departe de ele, la țară. Aici îi așteaptă bogate binecuvântări pe aceia care le vor prețui. Când priviți scenele din natură, operele Creatorului, lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, fără să vă dați seama, veți fi schimbați după chipul Său”. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1908, p. 355, 356.

Caracterul se dezvoltă mai ușor în mediul rural

Părinții se stabilesc cu familia lor în aglomerația din orașe, deoarece își închipuie că acolo le este mai ușor decât la țară să obțină mijloacele de existență. Când nu sunt la școală, neavând ce face, copiii își primesc educația pe stradă. Din cauza tovarășiilor rele, ei deprind obiceiul viciului și al risipei. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 232.

Trimiteți-i pe copii la școlile situate în oraș, unde îi așteaptă tot felul de ispite, ca să-i atragă și să-i strice, iar lucrarea de clădire a caracterului va fi de zece ori mai dificilă, atât pentru părinți, cât și pentru copii. – *Fundamentals of Christian Education*, 1894, p. 326.

Orașele sunt pline de ispite. Noi ar trebui să ne plănuim lucrarea în așa fel, încât să-i ținem pe tinerii noștri cât mai departe posibil de această contaminare. – *The Adventist Home*, 1902, p. 136.

Este timpul ca poporul nostru să-și mute familiile din orașe în localități mai retrase, altfel mulți dintre tineri și chiar mulți dintre cei mai în vârstă vor fi prinși în capcană și înrobiți de vrăjmaș. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 101.

Nu există nici măcar o familie din o sută care să beneficieze din punct de vedere fizic, mental sau spiritual de pe urma faptului că locuiește în oraș. Credința, speranța, dragostea, fericirea pot fi mult mai bine obținute în locuri retrase, unde se află câmpii, coline și păduri. Duceți-i pe copiii voștri departe de privilegiile și de vacarmul orașelor, departe de zăngănitul și vuietul tramvaielor și al atelajelor, și mintea lor va deveni mai sănătoasă. Veți vedea că este mult mai ușor să-i faceți să înțeleagă adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu. – *The Adventist Home*, 1905, p. 137.

Sănătate fizică mai bună în mediul rural

Nu este voința lui Dumnezeu ca poporul Său să se stabilească în orașe, unde există în permanență vacarm și confuzie. Copiii lui ar trebui să fie cruțați de așa ceva, pentru că întregul lor organism este degradat de graba, agitația și zgomotul din orașe. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1902, p. 357.

Multora dintre cei care locuiesc în orașe, care n-au nici măcar un petic de iarbă verde pe care să calce și care, an după an, văd afară doar curți murdare, străduțe înguste, ziduri de cărămidă și pavaje, cerul acoperit de nori de praf și fum, dacă ar putea merge undeva în natură, la o fermă înconjurată de câmpii verzi, de păduri, dealuri și izvoare, cu cerul limpede și cu aerul curat și proaspăt de la țară, li s-ar părea că sunt aproape ca în cer. – *The Ministry of Healing*, 1905, p. 191, 192.

Ambianța orașelor este adesea un pericol pentru sănătate. Permanenta predispoziție de a veni în contact cu boala, aerul poluat de acolo, apa murdară, hrana nesănătoasă, locuințele îngrămădite, întunecoase și insalubre reprezintă doar câteva dintre multele rele pe care le vor întâmpina. Nu a fost planul lui Dumnezeu ca oamenii să fie aglomerați în orașe, înghesuiți în apartamente din case supraetajate. – *Idem*, p. 365.

Cultivați alimentele de care aveți nevoie

Domnul dorește ca poporul Său să se mute la țară, unde oamenii se pot stabili într-un loc în care să-și cultive singuri fructele și vegetalele necesare și unde copiii lor pot fi aduși în contact direct cu lucrările lui Dumnezeu din natură. Solia mea este să vă duceți familiile departe de orașe. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1902, p. 357, 358.

Mereu și mereu, Domnul ne-a dat instrucțiuni că poporul nostru trebuie să-și ducă familiile departe de orașe, la țară, unde pot să-și cultive alimentele necesare, pentru că, în viitor, problema cumpărării și a vânzării va fi una dintre cele mai serioase. Ar trebui acum să începem să luăm aminte la instrucțiunile pe care ni le-a dat, în mai multe ocazii, în mod insistent: „Ieșiți din orașe și mergeți la țară, unde casele nu sunt îngrămădite unele într-altele și unde veți putea fi la adăpost de amestecul potrivnicilor”. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1904, p. 141.

Stabiliți instituțiile „numai în afara orașelor mari”

Să fie aleși oameni cu judecată sănătoasă, care să caute, fără a-și face cunoscute intențiile, proprietăți în zone rurale, de unde se poate ajunge ușor în oraș, care să fie potrivite pentru mici școli de instruire a lucrătorilor și unde vor putea fi puse la dispoziție și facilități pentru tratarea sufletelor bolnave și obosite, care nu cunosc adevărul. Căutați aceste locuri numai în afara orașelor mari, unde pot fi asigurate construcțiile necesare, fie ca un dar din partea proprietarului, fie cumpărate la un preț rezonabil, din darurile poporului nostru. Nu construiți clădiri în orașele pline de zgomot. – *Evangelism*, 1909, p. 77.

Cooranbong, New South Wales

Unde să fie situată școala noastră biblică din Australia?... Dacă școlile noastre ar fi situate în orașe sau la puține mile de ele, ar fi foarte dificil să combatem influența educației primite de elevi cu privire la sărbători și la practicile asociate acestora, cum ar fi cursele de cai, pariurile și oferirea de premii...

Vom vedea că este necesar să ne înființăm școlile în afara orașelor și departe de ele și totuși nu atât de departe, încât să nu putem intra în legătură cu ele pentru a le face bine și pentru a lăsa ca lumina să strălucească în mijlocul întunericului moral. – *Fundamentals of Christian Education*, 1894, p. 310, 313.

Tot ce am văzut la fața locului mi-a făcut o impresie favorabilă, cu excepția faptului că era prea departe de arterele de comunicație și deci nu am avea posibilitatea de a face ca lumina noastră să lumineze în mijlocul întunericului moral, care acoperă marile noastre orașe asemenea giulgiului morții. Aceasta pare a fi singura obiecție care îmi vine în minte. Pe de altă parte, nu ar fi recomandabil să înființăm școala într-unul din marile orașe. – *Manuscript Releases*, vol. 8, 1894, p. 137.

Huntsville, Alabama

Cei care răspund de activitățile școlare practice la Graysville și Huntsville²⁰ ar trebui să vadă ce pot face aceste instituții pentru a institui învățarea unor meserii care să-i ajute pe cei din poporul nostru, care doresc să părăsească orașele, să poată obține locuințe modeste fără o cheltuială prea mare și, de asemenea, să poată găsi locuri de muncă. – *Letter 25* (1902).

Cumpărarea fermei care aparține școlii din Huntsville s-a datorat providenței lui Dumnezeu. Așezarea ei este foarte bună. Aproape de ea se află mari pepiniere, unde unii dintre studenți au lucrat întreaga perioadă de vară pentru a-și câștiga banii cu care să plătească întreținerea la școala din Huntsville. – *Special Testimonies, Series B (12)*, 1904, p. 11.

²⁰ Proprietatea de la Graysville, Tennessee, la 50 mile nord de Chatanooga, era de 9 acri de pământ, în vecinătatea unui sat de circa 200 de locuitori. În 1916, școala a fost mutată la Collegedale, locul în care se află și în prezent.

Ferma școlii de la Huntsville este un loc foarte frumos și cu cei peste 300 de acri de pământ ar trebui să realizeze mult în domeniul educației industriale și al agriculturii. – *Ibid.*

De curând, mi s-a pus întrebarea: „Nu ar fi mai bine să se vândă pământul școlii de la Huntsville și să se cumpere un loc mai mic?” Mi-a fost dată instrucțiunea că această fermă nu trebuie să fie vândută, pentru că poziția ei prezintă multe avantaje în ceea ce privește dezvoltarea unei școli pentru cei de culoare. – Sp M 359 (1904).

Berrien Springs, Michigan

Aud că există planul de a situa școala la Berrien Springs, la sud-vest de Michigan. Mi-a plăcut mult descrierea acestui loc... Într-un asemenea loc, ca Berrien Springs, școala poate deveni un exemplu și sper că nimeni nu se va interpune pentru a împiedica desfășurarea acestei lucrări. – *Manuscript Releases*, vol. 4, 12 iulie 1895, p. 407.

Mâna binecuvântată a Domnului a fost cu poporul nostru în alegerea unui loc pentru școală. Acest loc corespunde cu ceea ce mi-a fost arătat referitor la locul unde trebuie să se afle școala. Este departe de orașe și acolo se află din abundență pământ bun pentru agricultură și spațiu suficient, deci nu va fi nevoie să construim casele prea aproape unele de altele. Există acolo destul teren unde elevii pot fi învățați să cultive pământul. – *Review and Herald*, 28 ianuarie 1902.

Prin mutarea colegiului de la Battle Creek și stabilirea lui la Berrien Springs, frații Magan și Sutherland au acționat în armonie cu lumina dată de Dumnezeu. Ei au muncit din greu și cu mari dificultăți... Dumnezeu a fost cu ei, El a aprobat străduințele lor. – *Manuscript Releases*, vol. 4, 1904, p. 260, 261.

Stoneham, Massachusetts

În providența Sa, Domnul a deschis calea pentru ca lucrătorii Săi să facă un pas înainte în New England – un teritoriu unde va trebui să fie făcută o lucrare cu totul deosebită. Frații de acolo au fost împuterniciți să aranjeze mutarea sanatoriului din South Lancaster la Melrose, un loc mult mai aproape de Boston și totuși

destul de departe de orașul aglomerat, așa încât pacienții să aibă condițiile cele mai prielnice pentru recăpătarea sănătății. Transferul sanatoriului din New England într-un loc atât de convenabil, lângă orașul Boston, este în providența lui Dumnezeu.

Când Își întinde mâna pentru a pregăti calea înaintea noastră, Dumnezeu nu permite nimănui să dea înapoi, întrebând dacă este înțelept să mergem mai departe sau refuzând să dea încurajare și ajutor. Mutarea sanatoriului din New England, de la South Lancaster, la Melrose, mi-a fost prezentată ca fiind hotărâtă de Domnul. – *Special Testimonies, Series B (13)*, 1902, p. 3.

Takoma Park, Washington, D.C.

Locul achiziționat pentru școala și sanatoriul nostru este tot ce se putea dori. Terenul se aseamănă cu imaginile care mi-au fost prezentate de Domnul. Este foarte potrivit pentru scopul pe care ni l-am propus. Există spațiu suficient pentru o școală și un sanatoriu, fără a se aglomera nici una dintre cele două instituții. Aerul este curat și apa, de asemenea. Un râu frumos curge direct pe terenul nostru, de la nord la sud. Râul acesta este mai de preț decât o comoară de aur sau de argint. Terenul pentru construcții se află la o înălțime excelentă pentru drenaj.

Într-o zi, am făcut o plimbare prin Takoma Park. O mare parte a zonei este acoperită de o pădure naturală. Casele nu sunt mici și înghesuite, ci spațioase și confortabile. Ele sunt înconjurată de pini, stejari, arțari și alți arbori frumoși și robuști, plantați aici. Majoritatea proprietarilor sunt oameni de afaceri, mulți dintre ei fiind funcționari la birourile guvernamentale din Washington. Ei merg zilnic în oraș și se întorc seara la locuințele lor liniștite.

Pentru biroul editurii, a fost aleasă o poziție bună, la o distanță convenabilă de oficiul poștal, și a fost găsit, de asemenea, și locul pentru casa de rugăciune. Takoma Park parcă ar fi fost special pregătit pentru noi și aștepta să fie ocupat de instituțiile noastre și de deservenții lor. – *The Signs of the Times*, 15 iunie 1904.

Domnul mi-a descoperit aceasta în mod hotărât. Lucrarea de publicare făcută la Battle Creek trebuie să continue în apropiere de Washington. Dacă, după un timp, Domnul ne va spune să ne mutăm

departe de Washington, ne vom muta. – *Review and Herald*, 11 august 1903.

Madison, Tennessee

Am fost surprinsă când, discutând despre lucrarea pe care doreau să o facă în Sud, au vorbit despre înființarea unei școli într-un loc aflat la o mare distanță de Nashville. Din lumina care mi-a fost dată, am știut că nu ar fi bine să se procedeze așa și le-am spus aceasta. Lucrarea pe care pot s-o facă acești frați (E.A. Sutherland și P.T.Magan), datorită experienței câștigate la Berrien Springs, trebuie să fie continuată la o distanță suficient de mică de Nashville, deoarece în Nashville nu s-a lucrat încă așa cum ar fi trebuit. Pentru lucrătorii din școală va fi o mare binecuvântare să fie destul de aproape de Nashville, ca să se poată sfătui cu lucrătorii de acolo.

Căutând un loc pentru școală, frații au găsit o fermă de vânzare, de 400 de acri, cam la 9 mile de Nashville. Suprafața fermei, poziția ei, distanța de Nashville și prețul moderat, cu care ar putea fi cumpărată, par să o recomande ca fiind tocmai locul potrivit pentru școală. Am fost de acord să fie cumpărat acest loc. Am știut că, în cele din urmă, va fi necesar întregul teren. – *Review and Herald*, 18 august 1904.

Mountain View, California

De asemenea, au fost date instrucțiuni că editura Pacific Press ar trebui mutată din Oakland. O dată cu trecerea anilor, orașul s-a mărit, iar acum este necesar să mutăm tipografia într-un loc ceva mai rural, unde se pot obține terenuri pentru locuințele angajaților. Cei care lucrează la birourile noastre de editură nu ar trebui obligați să locuiască în orașe aglomerate. Ei ar trebui să aibă prilejul de a obține locuințe acolo unde să poată trăi fără a avea nevoie de salarii mari. – *Fundamentals of Christian Education*, 1904, p. 492.

Mountain View este un orașel care are multe avantaje. Este înconjurat de livezi frumoase. Clima este blândă și pot fi cultivate fructe și vegetale de tot felul. Orașul nu este prea mare și totuși are curent electric, oficiu poștal și multe alte avantaje, care, în mod obișnuit, se găsesc numai în orașele mari. – *Letter* 141, 1904.

Unii s-au întreat de ce trebuie să fie mutat biroul nostru de editură de la Oakland la Mountain View. Dumnezeu Și-a îndemnat poporul să părăsească orașele. Tinerii care lucrează în instituțiile noastre nu trebuie să fie expuși la ispitele și imoralitatea din orașele mari. Mountain View pare să fie locul potrivit pentru biroul editurii. – *Country Living*, 1905, p. 29.

Loma Linda, California

Îi mulțumim Domnului că avem un sanatoriu bun la Paradise Valley, la 7 mile de San Diego, un sanatoriu la Glendale, la 8 mile de Los Angeles și un loc mare și frumos la Loma Linda, la 62 de mile de Los Angeles, aproape de Redlands, Riverside și San Bernardino. Proprietatea de la Loma Linda reprezintă unul din cele mai frumoase locuri pentru sanatoriu, pe care le-am văzut vreodată. – *Loma Linda Messages*, 1905, p. 141.

Loma Linda este un loc pe care Domnul l-a desemnat în mod special pentru a fi un centru de formare a misionarilor medicali. – *Letter* 188, 1907.

Există aici avantaje minunate pentru o școală: ferma, livada, terenul de pășunat, clădirile mari, pământul abundent, frumusețea locului – totul este o mare binecuvântare. – *Loma Linda Messages*, 1907, p. 310.

Acest loc, Loma Linda, are posibilități minunate și, dacă se vor folosi cu credințioșie de aceste avantaje, pentru a deveni adevărați misionari medicali, cei ce se află aici vor fi o lumină strălucitoare pentru cei din jurul lor. Noi trebuie să-L căutăm zilnic pe Dumnezeu, ca să primim înțelepciunea Lui. – *Letter* 374, 1907.

Aici avem posibilități ideale pentru o școală și pentru un sanatoriu. Sunt avantaje pentru studenți și mari avantaje pentru pacienți. Am fost instruită că aici ar trebui să avem o școală condusă după principiile vechilor școli ale profeților... Medicii trebuie să-și primească educația lor aici. – *Medical Ministry*, 1907, p. 75, 76.

Angwin, California

Examinând această proprietate, am afirmat că este superioară în multe privințe. Școala nu ar putea fi situată într-un loc mai bun. Este la 8 mile de St. Helena și ferită de ispitele orașului...

Cu timpul, va fi necesar să se construiască mai multe căsuțe pentru studenți și acestea vor trebui zidite chiar de ei, sub îndrumarea unor profesori capabili. Cheresteaua pentru această lucrare poate fi pregătită chiar pe loc și studenții pot învăța cum să construiască într-o manieră demnă de laudă.

Nu trebuie să ne mai temem că vom bea apă poluată, pentru că aici apa curată se află din abundență, fără plată, din tezaurul Domnului. Nu știu cum am putea fi suficient de recunoscători pentru aceste favoruri...

Ne dăm seama că Domnul a știut ce ne trebuie și că doar providența Sa ne-a adus aici. Dumnezeu ne-a vrut aici și ne-a adus aici. Am fost sigură de aceasta de îndată ce am sosit pe aceste meleaguri... Sunt convinsă că, dacă vă veți plimba prin aceste locuri, veți ajunge la aceeași părere: că Domnul a hotărât acest loc pentru noi. – *Manuscript Releases*, vol. 1, 1909, p. 340, 341, 343.

Orașele

Primii constructori de orașe

După ce a fost blestemat de Dumnezeu, Cain a plecat din casa tatălui său. El a ales mai întâi să se ocupe cu agricultura și, apoi, a întemeiat o cetate pe care a denumit-o după numele primului său născut (Gen.4,17). El s-a ascuns de fața Domnului, a respins făgăduința redobândirii Edenului și a căutat bunurile și bucuriile pe pământ, sub blestemul păcatului, așezându-se în fruntea mării categorii de oameni care se închină dumnezeului acestei lumi. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 81.

Pentru un timp, urmașii lui Noe au continuat să locuiască în mijlocul munților unde s-a oprit corabia. Pe măsură ce numărul lor a crescut, apostazia i-a condus rapid la dezbinare. Cei care doreau să-L uite pe Creator și să se lepede de îngrădirile Legii Sale simțeau o permanentă neplăcere față de exemplul și învățătura celor ce se temeau de Dumnezeu și, după un timp, s-au hotărât să se despartă de ei. Ca urmare, au pornit spre câmpia Șinear, pe malurile râului Eufrat...

Aici au hotărât să construiască o cetate și în ea un turn de o înălțime atât de uimitoare, încât să devină o minune a lumii (Gen. 11,2-4) – *Idem*, p.118, 119.

Orașele sunt focare ale viciului

Goana după plăceri și distracții este concentrată în orașe. Mulți părinți care aleg un cămin în oraș pentru copiii lor, gândind că le oferă avantaje mai mari, sunt dezamăgiți și se căiesc prea târziu de teribila lor greșală. Orașele de astăzi devin cu repeziciune tot mai asemănătoare Sodomei și Gomorei. Numeroasele sărbători încura-

jează inactivitatea. Sporturile captivante, spectacolele, cursele de cai, jocurile de noroc, băuturile alcoolice și petrecerile stimulează la maximum fiecare pasiune. Tineretul este absorbit de curentul popular... – *Christ's Object Lessons*, 1900, p. 54.

Mi-a fost dată lumina că orașele vor fi pline de confuzie, violență și crimă și că aceste lucruri se vor înmulți până la sfârșitul istoriei acestui pământ. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 84.

În întreaga lume, orașele devin focare ale viciului. La fiecare pas, predomină priveriștile și zgomotele răului. Pretutindeni se află ademeniri la senzualitate și desfrâu. – *The Ministry of Healing*, 1905, p. 363.

Judecățile care vin asupra orașelor

Lovituri înspăimântătoare vor veni asupra pământului, iar palatele grandioase, construite cu mare cheltuială, vor deveni cu siguranță mormane de ruine. – *Manuscript Releases*, vol. 3, 1891, p. 312.

Când mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu va fi retrasă, distrugătorul își va începe lucrarea. Atunci, asupra orașelor noastre vor veni cele mai mari nenorociri. – *Idem*, p. 314.

Dumnezeu le adresează locuitorilor pământului avertizări, cum ar fi incendiile din Chicago, din Melbourne, din Londra și cel din New-York. – *Ellen G. White Manuscripts 127*, 1897.

Sfârșitul este aproape și fiecare oraș va fi bulversat în toate felurile. În fiecare oraș vor apărea tulburări. Orice poate fi zguduit va fi zguduit și nu știm ce va mai veni după aceea. Pedepsele vor fi pe măsura nelegiurii oamenilor, potrivit cu lumina adevărului care le-a fost dat. – *Manuscript Releases*, vol. 1, 1902, p. 248.

Oh, dacă poporul lui Dumnezeu ar fi conștient cu privire la distrugerea iminentă a miilor de orașe care acum sunt dedate aproape în întregime idolatriei!

Timpul când marile orașe vor fi șterse de pe fața pământului și când toți ar trebui să fie avertizați despre aceste judecăți care vin este aproape. – *Evangelism*, 1910, p. 29.

Clădirile declarate rezistente la catastrofe vor fi distruse

Am văzut clădirile cele mai costisitoare, construite din materiale despre care se presupunea că sunt rezistente la foc, și totuși aceste

edificii mândre se vor preface în scrum, așa cum a pierit Sodoma în flăcările răzbunării lui Dumnezeu... Monumentele măgulitoare ale măreției omenești se vor prăbuși în țărâna pământului, chiar înainte de venirea ultimei mari distrugerii a lumii. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1901, p. 418.

Dumnezeu Își retrace Duhul Său de la orașele nelegiuite, care au devenit asemenea orașelor lumii de dinaintea potopului și asemenea Sodomei și Gomorei... Castele costisitoare, minuni ale talentului arhitectural, vor fi distruse fără nici o avertizare în prealabil atunci când Domnul va socoti că proprietarii lor au depășit limitele răbdării. Distrugerea prin foc a clădirilor impresionante, despre care se presupunea că sunt neinflamabile, constituie o ilustrare a modului în care, în scurt timp, arhitectura pământului va zăcea în ruine. – *This Day With God*, 1902, p. 152.

Oamenii vor continua să înalțe clădiri scumpe, care costă multe milioane. Se va acorda o atenție deosebită frumuseții lor arhitecturale, tăriei și solidității cu care sunt construite, dar Domnul mi-a arătat că, în ciuda trăinicieii lor și a decorării costisitoare, aceste clădiri vor avea parte de soarta templului din Ierusalim. – 5BC 1098 (1906).

Orașul New-York

Dumnezeu nu Și-a revărsat mânia fără milă. El își întinde încă mâna ocrotitoare. Solia Lui trebuie să fie vestită în marele New-York. Oamenilor trebuie să li se arate cum poate Dumnezeu, cu o atingere a mâinii Sale, să distrugă averile pe care și le-au adunat, în ciuda zilei celei mari de pe urmă. – *Manuscript Releases*, vol. 3, 1902, p. 310, 311.

Nu am o lumină specială cu privire la ceea ce va veni asupra orașului New-York. Tot ceea ce știu este că, într-o zi, marile construcții vor fi dărâmate de puterea lui Dumnezeu, care întoarce și răstoarnă... Moartea va fi pretutindeni. Din această cauză, sunt atât de nerăbdătoare ca orașele noastre să fie avertizate. – *Review and Herald*, 5 iulie 1906.

Într-o ocazie, fiind în orașul New-York, în timpul nopții, mi s-a cerut să privesc clădirile care se înălțau, etaj după etaj, către cer. Aceste clădiri erau garantate împotriva incendiilor și fuseseră ridicate spre slava proprietarilor și a constructorilor lor...

Scena care a trecut apoi pe dinaintea mea reprezenta o alarmă de incendiu. Oamenii priveau clădirile semețe, despre care se presupunea că sunt garantate împotriva focului, și spuneau: „Ele sunt în siguranță deplină”. Dar clădirile au ars ca și când ar fi fost făcute din smoală. Mașinile de pompieri nu puteau face nimic pentru a opri distrugerea. Pompierii erau incapabili să mânuiască pompele. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 12, 13.

Chicago și Los Angeles

De asemenea, am văzut evenimentele care vor avea loc în curând în Chicago și în alte orașe mari. Pe măsură ce nelegiuirea creștea și puterea ocrotitoare a lui Dumnezeu era retrasă, apăreau furtuni și intemperii distrugătoare. Clădirile erau nimicite de foc și zguduite de cutremure...

La câțva timp după aceasta, mi s-a arătat că viziunea cu privire la clădirile din Chicago – atragerea fondurilor financiare ale poporului nostru pentru construirea lor, precum și distrugerea lor – a fost o pildă pentru poporul nostru, avertizându-l să nu investească mari sume în proprietățile situate în Chicago și nici în alte orașe, afară de cazul în care providența lui Dumnezeu deschide în mod explicit calea și arată în mod clar datoria de a clădi sau de a cumpăra clădiri, ca o necesitate pentru a vesti solia de avertizare. Un avertisment asemănător a fost dat și cu privire la construirea în Los Angeles. În mai multe rânduri, am fost instruită că nu trebuie să investim mijloacele noastre financiare pentru a construi clădiri costisitoare în orașe. – *The Paulson Collection*, 1906, p. 50.

San Francisco și Oakland

San Francisco și Oakland devin ca Sodoma și Gomora, și Domnul Își va revărsa mânia asupra lor. Nu peste mult timp, vor suferi judecățile Sale. – *Ellen G. White Manuscris 30*, 1903.

Teribilul cutremur care s-a abătut asupra orașului San Francisco²¹ va fi urmat de alte manifestări ale puterii lui Dumnezeu. Legea Sa

²¹ Cutremurul și incendiul din San Francisco, din 18-19 aprilie 1906, s-a soldat cu 503 morți și o pagubă de aproximativ 350 milioane de dolari.

a fost călcată. Orașele au ajuns pângărite de păcate. Studiați istoria cetății Ninive: Dumnezeu a trimis prin Iona o solie specială pentru acest oraș nelegiuit... Multe solii asemănătoare ar fi date și în vremea noastră, dacă orașele pline de păcate s-ar pocăi, așa cum a făcut Ninive. – *Ellen G. White Manuscript 61a*, 3 iunie 1906.

Chiar și în orașele peste care au căzut pedepsele lui Dumnezeu, ca o consecință a nelegiuirii lor, nu există nici un semn de pocăință. Cârciumile continuă să fie pline și oamenii sunt supuși la multe ispitiri. – *Letter 268*. 20 august 1906.

Alte orașe nelegiuite

Pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestui pământ, scenele dezastrului de la San Francisco se vor repeta și în alte locuri... Aceste lucruri mă fac să fiu foarte impresionată, pentru că știu că ziua judecății este foarte aproape de noi. Judecățile care deja au venit sunt un avertisment, dar nu constituie pedeapsa definitivă care va veni asupra orașelor nelegiuite...

(Habacuc 2,1-20; Țefania 1,1-3.20; Zaharia 1,1-4.14; Maleahi 1,1-4 – citate de referință). În curând, vom fi martorii acestor scene, așa cum au fost ele descrise cu claritate. Amintesc aceste uluitoare declarații din Scriptură pentru a fi studiate cu atenție de fiecare. Profețiile scrise în Vechiul Testament reprezintă Cuvântul Domnului pentru ultimele zile și se vor împlini tot atât de sigur ca și dezastrul de la San Francisco, la care am fost martori. – *Letter 154*, 26 mai 1906.

Sunt îndemnată să vestesc solia că orașele pline de nelegiuri și păcate până la refuz vor fi distruse prin cutremure, incendii și inundații. – *Evangelism*, 27 aprilie 1906, p. 27.

Toate avertismentele lui Hristos cu privire la evenimentele care vor avea loc aproape de încheierea istoriei acestui pământ se împlinesc acum în marile noastre orașe. Dumnezeu îngăduie ca aceste lucruri să fie aduse la lumină, pentru ca toți să le înțeleagă. Orașul San Francisco este un exemplu despre ceea ce va veni asupra întregii lumi. Corupția și mituirea, deturnarea de fonduri, afacerile necinstite printre oamenii care au puterea de a-i elibera pe cei vinovați și de a-i condamna pe cei nevinovați – toate aceste nelegiuri umplu marile

orașe ale pământului și fac lumea să fie așa cum a fost și cea din zilele dinaintea popoului. – *Letter 230*, 1907.

Sindicatul în orașe

Satana lucrează cu mult zel în orașele aglomerate. Lucrarea lui se vede în confuzia, grevele, dezacordul dintre muncă și capital și în ipocrizia care a pătruns în biserici... Pofța firii pământești, mândria, etalarea egoismului, abuzul de putere, cruzimea și forța, folosite pentru a-i obliga pe oameni să se unească în confederații și uniuni, legându-se singuri în snopii buni de ars în focurile mari din ultimele zile, toate acestea sunt opera agenților satanici. – *Evangelism*, 1903, p. 26.

Cei răi s-au unit în asociații, au format trusturi, uniuni și confederații. Noi nu trebuie să avem nici o legătură cu aceste organizații. Dumnezeu este Conducătorul nostru și El ne cheamă să ieșim din lume și să fim deosebiți. „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul, nu vă atingeți de ce este necurat” (2 Corinteni 6,17). Dacă nu vom face așa, dacă vom continua să ne unim cu lumea și să privim lucrurile dintr-un punct de vedere lumesc, vom deveni la fel ca lumea. Dacă politica lumească și ideile lumești guvernează toate acțiunile noastre, nu vom mai putea sta pe platforma înaltă și sfântă a adevărului veșnic. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, 1903, p. 1142.

Sindicatul sunt o sursă de necazuri pentru adventiști

Sindicatul vor fi unul dintre mijloacele care vor aduce asupra acestui pământ o vreme de necaz cum n-a fost de la începutul lumii...

Câțiva oameni se vor asocia ca să pună mâna pe toate mijloacele care pot fi obținute în anumite sectoare de afaceri. Se vor forma sindicate, iar cei care vor refuza să se alăture acestor uniuni vor deveni suspecti...

Din cauza acestor uniuni și confederații, curând, instituțiilor noastre le va fi foarte greu să-și continue lucrarea în orașe. Avertismentul meu este: Rămâneți afară din orașe! Nu clădiți sanatorii în orașe! – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1903, p. 142.

Se apropie repede timpul când puterea de conducere a sindicatelor va fi foarte apăsătoare. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1904, p. 141.

În orașe sunt mulți care doresc cu ardoare lumina și adevărul

Dumnezeu Se va ocupa în mod sigur de orașele lumii, totuși nu le va pedepsi după măsura deplină a indignării Sale, deoarece vor mai exista încă unele suflete care se vor desprinde de sub puterea amăgitoare a vrăjmașului, se vor pocăi și vor fi transformate. – *Evangelism*, 1906, p. 27.

Întinericul spiritual, care acoperă lumea întreagă, este intensificat în centrele urbane aglomerate. În orașe, lucrătorii Evangheliei se confruntă cu cea mai mare nepocăință și cu cea mai mare nevoie. Dar tot în aceste orașe, câștigătorii de suflete găsesc cele mai mari ocazii pentru lucrare. În mulțimile care nu au nici o idee despre Dumnezeu și despre cer, există mulți care doresc cu ardoare lumina și curăția inimii. Chiar și printre cei neglijenți și indiferenți sunt mulți aceia a căror atenție poate fi reținută de descoperirea iubirii lui Dumnezeu pentru sufletul omenesc. – *Review and Herald*, 17 noiembrie 1910.

În orașe să se lucreze cu mai mult zel

În cadrul pregătirii pentru revenirea Domnului nostru, avem de făcut o lucrare importantă în orașele mari. În aceste mari centre, avem de adus o mărturie solemnă – cuvinte de încurajare pentru lucrătorii care se întrețin singuri. – *Pamphlet* 113, 1909, p. 5.

Solia de avertizare pentru acest timp nu se vestește cu seriozitate în marea lume a afacerilor. Zi după zi, centrele de comerț și industrie sunt aglomerate de bărbați și de femei care au nevoie de adevărul prezent, dar care nu obțin cunoștința salvatoare a prețioaselor sale principii, deoarece nu se depun suficiente eforturi serioase și perseverente pentru a ajunge la această categorie de oameni, acolo unde sunt ei. – *Counsels to Writers and Editors*, 1909, p. 14.

Acum trebuie vestită solia îngerului al treilea, nu numai în țările îndepărtate, ci și în locurile neglijate, din apropierea noastră, unde

sunt mulți care trăiesc neavertizați și nemântuiți. Orașele noastre de pretutindeni solicită o lucrare serioasă și din toată inima, din partea servilor lui Dumnezeu. – *Review and Herald*, 17 noiembrie 1910.

Nu toți pot părăsi încă orașele

Ori de câte ori este posibil, părinții sunt datori să le asigure copiilor lor locuințe la țară. – *The Adventist Home*, 1906, p. 141.

Din ce în ce mai mult, pe măsură ce timpul înaintează, poporul nostru va trebui să părăsească orașele. De ani de zile, am fost instruită că frații și surorile noastre, și mai ales familiile cu copii, trebuie să aibă în vedere părăsirea orașelor, pe măsură ce li se ivește ocazia. Mulți vor trebui să se străduiască serios pentru a găsi o asemenea posibilitate. Dar, până când li se va ivi prilejul de a pleca, ei ar trebui să fie mai activi în lucrarea misionară, oricât de limitată ar putea fi sfera lor de influență. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1906, p. 360.

Orașele noastre sunt tot mai rele și devine din ce în ce mai evident faptul că aceia care rămân în ele, fără să fie nevoie, o fac cu riscul pierderii mântuirii sufletului lor. – *Country Living*, 1907, p. 9.

Orașele mari și mici sunt cufundate în păcat și corupție morală. Totuși, încă mai sunt oameni ca Lot în fiecare Sodomă. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 136.

În orașe este nevoie de școli, biserici și restaurante

Se poate face mult mai mult pentru mântuirea și educația copiilor celor care, în prezent, nu pot să plece din orașe. Aceasta este o problemă demnă de cele mai susținute eforturi din partea noastră. Biserica trebuie să înființeze școli pentru copiii din oraș și, în legătură cu aceste școli, acolo unde este necesar, să fie luate măsuri pentru a se asigura învățământul superior. – *Child Guidance*, 1903, p. 306.

Restaurantele noastre trebuie să se afle în orașe, pentru că aceasta ar putea fi singura modalitate prin care lucrătorii restaurantelor ar putea ajunge la unii oameni pentru a-i învăța principiile unei bune viețuiri. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1903, p. 142.

În repetate rânduri, Domnul ne-a învățat că lucrarea în orașe trebuie coordonată din centre situate în afara acestora. În orașe

trebuie să avem case de adunare pentru servicii în onoarea lui Dumnezeu, dar instituțiile care se ocupă de publicațiile noastre, de vindecarea bolnavilor și de educarea lucrătorilor (colegii) trebuie să fie stabilite în afara orașelor. Îndeosebi pentru tineretul nostru este important să fie la adăpost de ispitele vieții din oraș. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1907, p. 358.

Nu sunt recomandate mutările grăbite la țară

Fiecare să-și ia timp și să chibzuiască cu grijă pentru a nu fi asemenea omului din parabolă, care a început să clădească și nu a fost în stare să termine. Nici o mutare nu ar trebui să fie făcută, fără ca deplasarea și tot ce ține de ea să fie chibzuite cu grijă și cântărite sub toate aspectele...

Sunt unele persoane care se grăbesc să facă ceva și pornesc la acțiune fără să știe ce vor să facă. Dumnezeu nu cere așa ceva... Nimic să nu fie făcut într-o manieră dezordonată, care să ducă la pierderi sau la sacrificare de bunuri materiale, din cauza cuvântărilor înflăcărâte, nechibzuite, care stârnesc un entuziasm ce nu este după voia lui Dumnezeu și fac, în acest fel, ca o biruință, a cărei obținere era esențială, să se transforme în înfrângere, din cauza lipsei de cumpătare ce caracterizează o judecată sănătoasă și a unui plan bine gândit, potrivit cu principiile și scopurile noastre.²² – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1893, p. 362, 363.

Semnalul părăsirii în grabă a orașelor

Nu este prea departe timpul când, la fel ca primii ucenici, vom fi siliți să ne căutăm refugiul în locuri pustii și izolate. Așa cum asediul Ierusalimului de către armatele romane a fost semnalul de fugă pentru creștinii iudei, tot astfel adoptarea de către națiunea noastră

²² Mesaj scris pe data de 22 dec.1893, ca răspuns la o scrisoare venită din partea unui angajat din conducerea de la Battle Creek, care o informase pe sora White că, răspunzând îndemnurilor ei, „între o sută și două sute de oameni” se pregătesc să părăsească orașul pentru a pleca la țară „cât mai curând posibil.” (vezi *Selected Messages*, book 2, p. 361, 364).

a decretului de impunere a sabatului papal va fi o avertizare pentru noi. Atunci va fi timpul să părăsim orașele mari și să ne pregătim să le părăsim și pe cele mici, pentru a locui în zone retrase, în locuri izolate, la munte. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 464, 465.

**Câțiva drepti se vor mai afla încă în orașe,
după adoptarea decretului**

În timpul strămtorării, am fugit cu toții din orașe și sate, dar am fost urmăriți de cei nelegiuți care au intrat în casele sfinților cu sabia. – *Early Writings*, 1858, p. 34.

Pe măsură ce părăseau orașele și satele, sfinții erau urmăriți de cei nelegiuți, care căutau să-i omoare. Dar săbiile care fuseseră ridicate să omoare pe poporul lui Dumnezeu se frângeau și cădeau fără putere la pământ, ca paietele. Îngerii lui Dumnezeu îi ocroteau pe sfinți. – *Idem*, p. 284, 285.

Deși un decret general va stabili timpul când păzitorii poruncilor lui Dumnezeu puteau fi omorâți, în unele cazuri, vrăjmașii vor anticipa decretul și se vor strădui să le ia viața chiar înainte de data specificată. Dar nimeni nu va putea să treacă peste puternicii ocrotitori aflați în jurul fiecărui suflet credincios. Unii vor fi atacați în timpul fugii lor din orașe și sate, dar săbiile ridicate împotriva lor se vor rupe și vor cădea fără putere la pământ ca niște paie. Alții vor fi apărați de îngeri sub înfățișarea unor războinici. – *The Great Controversy*, 1911, p. 631.

Legile duminicale

Satana nu recunoaște autoritatea lui Dumnezeu

Dumnezeu acuză Babilonul, „pentru că a făcut ca toate neamurile să bea din vinul mâniei desfrânării ei”...

Dumnezeu a făcut lumea în șase zile și în ziua a șaptea S-a odihnit. El a sfințit această zi și a pus-o deoparte pentru Sine, ca să fie păzită de poporul Lui, de-a lungul generațiilor. Dar fiul pierzării, ridicându-se mai presus de Dumnezeu, așezându-se în Templul Domnului și declarându-se a fi Dumnezeu, s-a gândit să schimbe vremile și legile. Această putere, vrând să se dovedească nu numai ca fiind egală cu Dumnezeu, ci mai presus de El, a schimbat ziua de odihnă, punând prima zi a săptămânii acolo unde trebuia să fie ziua a șaptea. Lumea protestantă a preluat acest copil al papalității, socotindu-l ca sfânt. În Cuvântul lui Dumnezeu, acest act este numit „desfrânarea Babilonului” (Apocalipsa 14,8). – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1900, p. 979.

În timpul dispensațiunii creștine, marele vrăjmaș al fericirii omului a făcut din Sabatul poruncii a patra ținta atacului său special. Satana spune: „Voi lucra împotriva planurilor lui Dumnezeu. Îi voi împrumuturi pe urmașii mei să înlăture monumentul lui Dumnezeu, Sabatul zilei a șaptea. În felul acesta, îi voi arăta lumii că ziua sfințită și binecuvântată de Dumnezeu a fost schimbată. Acea zi nu va mai trăi în cugetele oamenilor. O voi șterge din memoria lor. Voi pune în locul ei o zi care nu poartă sigiliul lui Dumnezeu, o zi care nu poate să fie un semn între Dumnezeu și poporul Său. Îi voi face pe cei care vor accepta această zi să-i atribuie o sfințenie pe care Dumnezeu a atribuit-o zilei a șaptea”. – *Prophets and Kings*, p. 183, 184 (c. 1914).

Sabatul, marea problemă în litigiu

În războiul care va fi dus în ultimele zile, toate puterile corupte, care s-au abătut de la supunerea față de Legea lui Iehova, se vor uni împotriva poporului lui Dumnezeu. În acest război, Sabatul poruncii a patra va fi marea problemă în litigiu, pentru că, în porunca Sabatului, Marele Dătător al Legii Se identifică pe Sine ca fiind Creatorul cerurilor și al pământului. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1891, p. 392.

„Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele”, a spus Domnul, „căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc” (Exod 31,13). Unii vor căuta să așeze obstacole în calea respectării Sabatului, spunând: „Voi nu știți care zi este Sabatul”, dar ei par să înțeleagă de unde vine duminica și vor arăta un mare zel în făurirea unei legi care să impună respectarea ei. – *The Kress Collection*, 1900, p. 148.

Mișcarea legii duminicale din anul 1880²³

Am așteptat de mulți ani să fie decretată în țara noastră o lege duminicală, și acum, când această mișcare este pe punctul de a fi declanșată, ne întrebăm: Ce poate să facă poporul nostru în această situație?... Ar trebui, mai ales, să-L căutăm pe Dumnezeu, ca să-i dea acum poporului Său har și putere. Dumnezeu trăiește și noi nu credem că a venit pe deplin timpul când El ar dori să fie restrânse libertățile noastre.

Profetul a văzut „patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac” (Apocalipsa 7,1). Un alt înger, care venea dinspre răsărit, a strigat către ei, spunând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeuului nostru” (Apocalipsa 7,3). Aceasta ne arată lucrarea

²³ Pentru mai multe informații privitoare la contextul în care au fost rostite citatele lui Ellen G. White, vezi *Selected Messages*, book 3, p. 380-402, și *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 711-718.

pe care o avem de făcut – să strigăm către Dumnezeu, ca îngerii să țină cele patru vânturi, până ce vor fi trimiși misionari în toate părțile lumii și va fi proclamată solia de avertizare împotriva neascultării de Legea lui Iehova. – *Review and Herald*, 11 decembrie 1888.

Susținătorii legii duminicale nu-și dau seama de ce fac

Mișcarea pentru duminică își croiește acum drumul prin întuneric. Conducătorii ei își ascund adevărata intenție și mulți dintre cei care se alătură mișcării nu văd încotro se îndreaptă curentul subteran... Ei acționează fără să vadă. Ei nu văd că, dacă un guvern protestant sacrifică principiile care au făcut națiunea să fie liberă și independentă și introduc, prin lege, în Constituție, principiile care propagă minciuna și amăgirea papală, se cufundă în grozăviile romano-catolice din evul întunecat. – *Ibidem*.

Chiar și dintre cei angajați în mișcarea de impunere a duminicii, mulți sunt orbi față de rezultatele care vor decurge din această acțiune. Ei nu văd că lovesc în mod direct în libertatea religioasă. Mulți nu au înțeles niciodată însemnătatea Sabatului biblic și falsa temelie pe care se sprijină instituirea duminicii..

Toți cei care se străduiesc să schimbe Constituția și să asigure o lege care să impună respectarea duminicii prevăd prea puțin consecințele. Criza se află chiar în fața noastră. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 711, 753.

Nimeni să nu stea nepăsător și inactiv

Este datoria noastră să facem tot ce ne stă în putere, ca să îndepărtăm pericolul amenințător... Bărbaților și femeilor din toată țara le revine marea răspundere de a se ruga, cerându-I lui Dumnezeu să rispească acest nor al răutății și să mai acorde încă puțină vreme de har, în care să lucrăm pentru Domnul. – *Review and Herald*, 11 decembrie 1888.

Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu trebuie să se trezească și să acționeze, ca să poată primi ajutorul special, pe care numai Dumnezeu li-l poate da. Trebuie să lucreze cu și mai mult zel, ca să amâne, atât cât este cu putință, nenorocirea care îi amenință. – *Idem*, 18 decembrie 1888.

Poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu să nu rămână tăcut în această vreme, ca și cum ar accepta situația cu bunăvoință. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1889, p. 975.

Nu îndeplinim voința lui Dumnezeu, dacă stăm liniștiți, fără să facem ceva pentru păstrarea libertății de conștiință. Să fie înălțate spre ceruri rugăciuni fierbinți și stăruitoare, pentru ca această nenorocire să poată fi amânată, până când vom putea să ne îndeplinim misiunea neglijată atât de mult timp. Să ne rugăm cu mai multă seriozitate și, apoi, să lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 714.

Sunt mulți care se simt în largul lor și care, ca să zicem așa, sunt adormiți. Ei spun: „Dacă profeția a prezis impunerea respectării duminicii, legea va fi cu siguranță decretată” și, ajungând la această concluzie, ei rămân într-o stare de așteptare liniștită a evenimentului, mângâindu-se cu ideea că Dumnezeu Își va ocroti poporul în ziua necazului. Dar Dumnezeu nu ne va salva, dacă noi nu facem nici un efort pentru a îndeplini lucrarea pe care El ne-a încredințat-o.

Ca străjeri credincioși, trebuie să vedeți sabia care vine și să dați alarma, pentru ca bărbații și femeile să nu meargă, din neștiință, pe o cale pe care ar fi putut s-o evite, dacă ar fi știut adevărul. – *Review and Herald*, 24 decembrie 1889.

Protestați împotriva legilor duminicale prin scris și prin vot

Nu trebuie să ne străduim să fim pe placul acelor oameni care își vor folosi influența pentru a suprima libertatea religioasă și pentru a pune în aplicare măsuri opresive, care să-i îndemne sau să-i oblige pe cetățeni să respecte duminca în locul Sabatului. Prima zi a săptămânii nu este o zi care să fie respectată. Ea este un sabbat fals, iar membrii familiei Domnului nu pot fi alături de cei care preamăresc această zi și nesocotesc Legea lui Dumnezeu prin disprețuirea Sabatului Său. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să voteze instalarea unor asemenea oameni în posturi înalte, pentru că, dacă procedează astfel, devin părtași la păcatele pe care le vor înfăptui în timpul mandatului lor. – *Fundamentals of Christian Education*, 1899, p. 475.

Nădăjduiesc că trâmbița va da un sunet lămurit cu privire la această mișcare pentru legea duminicală. Cred că ar fi mai bine

dacă, în revistele noastre, subiectul perpetuării Legii lui Dumnezeu ar fi tratat în mod special... Ar trebui să facem acum tot ce putem ca această lege duminicală să nu fie aprobată. – *Counsels to Writers and Editors*, 1906, p. 97, 98.

Statele Unite vor adopta o lege duminicală

Când națiunea noastră își va încălca principiile de guvernare într-o asemenea măsură, încât să decreteze o lege duminicală, protestantismul își va da mâna cu papalitatea, unindu-se în această acțiune. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 712.

Protestanții vor trece de partea papalității cu întreaga lor putere de influență. Printr-un act național, menit să impună sabbatul fals, ei vor da viață și vigoare credinței corupte a Romei, reînviind tirania și oprimarea conștiinței. – Martie 179 (1893)

Mai devreme sau mai târziu, legile duminicale vor fi adoptate. – *Review and Herald*, 16 februarie 1905.

În curând, legile duminicale vor fi impuse, iar oamenii aflați în poziții de răspundere se vor înrăi împotriva micului grup al celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu. – *Manuscript Releases*, vol. 4, 1909, p. 278.

Profeția din Apocalipsa 13 declară că puterea reprezentată de fiara cu coarne de miel va face ca „pământul și locuitorii lui” să se închine papalității, simbolizate acolo de fiara care „seamănă cu un leopard”... Această profeție se va împlini atunci când Statele Unite vor impune respectarea duminicii, pe care Roma papală o pretinde ca fiind o recunoaștere specială a supremației ei...

Corupția politică distruge iubirea de dreptate și respectul pentru adevăr și, chiar în America cea liberă, cârmuitorii și legislatorii, pentru a-și asigura bunăvoința publicului, vor ceda cererii populare pentru o lege care să impună respectarea duminicii. – *The Great Controversy*, 1911, p. 578, 579, 592.

Argumente folosite de apărătorii legii duminicale

Satana oferă propriile interpretări cu privire la evenimente și oamenii cred, așa cum dorește el, că nenorocirile care umplu țara

sunt o consecință a călcării duminicii. Crezând că potolesc mânia lui Dumnezeu, acești oameni influenți emit legi menite să impună respectarea duminicii. – *Manuscript Releases*, vol. 10, 1899, p. 239.

Tocmai această categorie difuzează ideea că răspândirea rapidă a corupției este datorată în mare măsură profanării așa-numitului „sabat creștin” și că impunerea respectării duminicii ar îmbunătăți foarte mult starea morală a societății. Această pretenție va fi susținută mai ales în America, unde doctrina despre Sabatul adevărat a fost cel mai mult predicată. – *The Great Controversy*, 1911, p. 587.

Protestantismul și catolicismul acționează de comun acord

Protestantismul va da o mână de ajutor puterii romano-catolice. Apoi, va apărea o lege împotriva Sabatului creațiunii lui Dumnezeu și, în cele din urmă, Dumnezeu Își va îndeplini „lucrarea Sa ciudată” pe pământ. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1886, p. 910.

Cum poate Biserica Romano-Catolică să se dezvinovățească de acuzația de idolatrie, nu putem pricepe... Și aceasta este religia la care protestanții încep să se uite cu multă bunăvoință și care, în cele din urmă, se va uni cu protestantismul. Totuși, această unire nu va fi efectuată printr-o schimbare în catolicism, pentru că biserica Romei nu se va schimba niciodată. Ea se pretinde infailibilă. Protestantismul va fi cel care se va schimba. Adoptarea ideilor liberale din partea sa îl conduce într-o poziție în care va putea să se ia de mână cu catolicismul. – *Review and Herald*, 1 iunie 1886.

Lumea așa-zis protestantă va forma o confederație cu omul nelegiurii, iar biserica și lumea vor fi într-o armonie bazată pe corupție. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1891, p. 975.

Catolicismul din Lumea Veche și protestantismul din Lumea Nouă vor acționa în același fel împotriva celor ce cinstesc toate poruncile divine. – *The Great Controversy*, 1911, p. 616.

Legile duminicale onorează Roma catolică

Când principalele biserici ale Statelor Unite se vor uni, pe baza acelor puncte de doctrină pe care le au în comun, și vor influența

statul, ca să-și impună decretele și să-și susțină instituțiile, atunci America protestantă va fi format deja un chip al ierarhiei romano-catolice, iar aplicarea de pedepse civile asupra celor ce nu se vor conforma va fi rezultatul inevitabil.

Impunerea respectării duminicii de către bisericile protestante este o impunere a recunoașterii papalității...

Chiar prin faptul de a impune o datorie religioasă prin intermediul puterii civile, bisericile formează un chip al fiarei și, în felul acesta, obligativitatea respectării duminicii în Statele Unite este o impunere a adorării fiarei și a chipului ei. – *Idem*, p. 445, 448, 449.

Când protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie, ca să prindă mâna puterii romane, când se va apropia de abis, ca să dea mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniuni, țara noastră va nega chiar principiile Constituției sale, ca stat protestant și republican, și va lua măsuri pentru propagarea neadevărurilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a venit timpul ca Satana să-și facă lucrarea sa uimitoare și că sfârșitul este aproape. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 451.

Roma își va recăpăta supremația pierdută

Pe măsură ce ne apropiem de criza finală, este de o importanță vitală să existe armonie și unitate între uneltele Domnului. În ciuda faptului că lumea este plină de revolte, războaie și dezbinări, oamenii se vor uni sub un conducător unic – puterea papală – pentru a se împotrivi lui Dumnezeu, în persoana martorilor Săi. Această unire este consolidată de marele apostat. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 182.

Legea pentru impunerea respectării duminicii ca zi de odihnă va aduce după sine o apostazie națională de la principiile republicane, care au stat la baza întemeierii acestui stat. Religia papalității va fi acceptată de conducători, iar Legea lui Dumnezeu va fi făcută fără valoare. – *Manuscript Releases*, vol. 7, 1906, p. 192.

Succesul papalității a fost favorizat de o vreme de o mare întunecime intelectuală, dar se va dovedi că și o vreme de mare lumină intelc-tuală este la fel de favorabilă succesului ei. – *Spirit of Prophecy*, vol. 4, 1884, p. 390.

În eforturile care se intensifică acum în Statele Unite, în scopul de a asigura sprijinul statului pentru instituțiile și obiceiurile bisericii, protestanții merg pe calea papalității. Ba mai mult, ei deschid ușa papalității pentru a recâștiga, în America protestantă, supremația pe care a pierdut-o în Lumea Veche. – *The Great Controversy*, 1911, p. 573.

O lege duminicală națională înseamnă o apostazie națională

Pentru a-și asigura popularitatea și sprijinul, legislatorii vor ceda în fața cererii pentru o lege duminicală... Prin decretul de impunere a instituției papale, prin violarea Legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va îndepărta cu totul de dreptate...

Așa cum apropierea armatelor romane a fost pentru ucenici un semn al iminenței distrugerii a Ierusalimului, tot astfel și această apostazie va fi pentru noi un semn că s-a ajuns la limita răbdării lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 451.

Noi trebuie să luăm poziția fermă de a nu respecta prima zi a săptămânii ca zi de odihnă, pentru că nu este ziua care a fost binecuvântată și sfințită de Iehova, iar, prin respectarea duminicii, ne-am așeza singuri de partea marelui amăgitor...

Când Legea lui Dumnezeu va fi îndepărtată și apostazia va deveni păcat național, Domnul va veni în ajutorul poporului Său. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1889, p. 388.

Poporul Statelor Unite a fost un popor favorizat, dar, când va restrânge libertatea religioasă, se va supune protestantismului și va acorda sprijin papalității, atunci măsura vinovăției lui se va împlini și „apostazia națională” va fi înregistrată în cărțile cerului. – *Review and Herald*, 2 mai 1893.

Apostazia națională va fi urmată de ruină națională

Când națiunea noastră va decreta, în consiliile ei legislative, legi care să constrângă conștiința oamenilor cu privire la privilegiile religioase, impunând respectarea duminicii și folosind forța împotriva celor care țin Sabatul zilei a șaptea, Legea după voia lui Dumnezeu va fi, practic, îndepărtată din țara noastră și apostazia

națională va fi urmată de ruină națională. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1888, p. 977.

Când, acționând după îndemnul lui Satana, conducătorii țării se vor așeza, din proprie inițiativă, de partea omului nelegiurii, atunci va fi o vreme de apostazie națională. Atunci se va împlini măsura vinovăției. Apostazia națională va fi semnul ruinei naționale. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1891, p. 373.

Principiile romano-catolice vor fi luate în grija și protecția statului. Această apostazie națională va fi urmată cu repeziciune de ruina națională. – *Review and Herald*, 15 iunie 1897.

Când, pentru a susține o religie falsă, bisericile protestante se vor uni cu acea putere civilă, din partea căreia, atunci când i s-au opus, strămoșii lor au îndurat cea mai crudă persecuție, sabbatul papal va fi impus de autoritatea bisericii, unită cu cea a statului. Atunci va fi o apostazie națională, care se va sfârși numai în ruină națională. – *Evangelism*, 1899, p. 235.

Când statul își va folosi forța pentru a impune hotărârile bisericii și pentru a susține instituțiile ei, atunci America protestantă va fi format deja un chip al papalității și va avea loc o apostazie națională, care se va sfârși numai în ruină națională. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1910, p. 976.

Legislația duminicală universală

Istoria se va repeta. Religia falsă va fi înălțată. Prima zi a săptămânii, o zi obișnuită de lucru, care n-a fost în nici un fel sfințită, va fi înălțată, așa cum a fost înălțată statuia din Babilon. Toate națiunile, limbile și popoarele vor fi obligate să sfințească acest sabbat fals... Decretul de impunere și respectare a acestei zile va fi trimis în toată lumea. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1897, p. 976.

Pe măsură ce America, țara libertății religioase, se va uni cu papalitatea, forțând conștiința și obligându-i pe oameni să cinstească sabbatul fals, popoarele din fiecare țară de pe glob vor fi îndemnate să urmeze exemplul ei. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 18.

Problema Sabbatului va fi cea din urmă, în marele conflict final, la care va lua parte întreaga lume. – *Idem*, p. 352.

Națiunile străine vor urma exemplul Statelor Unite. Cu toate că aici va fi începutul, aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părțile lumii. – *Idem*, p. 395.

Înlocuirea adevărului cu minciuna constituie ultimul act al dramei. Când această înlocuire va deveni generală, Dumnezeu Se va descoperi. Când legile oamenilor vor fi înălțate mai presus de Legea lui Dumnezeu, când puterile acestui pământ vor încerca să-i forțeze pe oameni să țină prima zi a săptămânii, vom ști că a venit timpul ca Dumnezeu să lucreze. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1901, p. 980.

Înlocuirea Legii lui Dumnezeu cu legile oamenilor, preamărirea duminicii, doar prin puterea autorității omenești, în locul Sabatului biblic, constituie ultimul act al dramei. Când această înlocuire va deveni universală, Dumnezeu Se va descoperi. El Se va ridica în măreția Lui ca să zguduie teribil pământul. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 141.

Întreaga lume va susține legea duminicală

Cei răi... au declarat că ei au fost cei care au avut adevărul, că printre ei au avut loc minuni, că îngerii din ceruri au vorbit cu ei, că în mijlocul lor au fost înfăptuite semne și lucruri uimitoare și că acesta a fost mileniul pământesc pe care l-au așteptat de atâta timp. Lumea întreagă a fost convertită și a fost de acord cu legea duminicală. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1884, p. 427, 428.

Lumea întreagă va fi incitată la vrăjmășie împotriva adventiștilor de ziua a șaptea, pentru că ei nu îi vor aduce papalității omagiul lor, prin cinstirea duminicii, care este instituția acestei puteri anti-hristice. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1893, p. 37.

Cei care calcă Legea lui Dumnezeu vor institui legi omenești și îi vor forța pe oameni să le accepte. Oamenii se vor sfătui și vor plănui ce să facă. „Întreaga lume respectă duminica”, spun ei. „Atunci de ce acest popor, care este atât de mic la număr, nu se supune legilor țării?” – *Ellen G. White Manuscripts* 163, 1897.

Controversa se concentrează în lumea creștină

Lumea așa-zis creștină va fi teatrul unor acțiuni mari și decisive. Oameni puternici vor decreta legi menite să controleze conștiința,

după exemplul papalității. Babilonul va face ca toate națiunile să bea din vinul mâniei desfrânării ei. Fiecare națiune va fi implicată. Despre acest timp, Ioan, descoperitorul, declara (Apocalipsa 18,3-7; 17,13.14 – citat de referință): „Toți au același gând. Va fi unire generală, o mare armonie, o confederație a forțelor satanice și acestea îi vor da fiarei puterea și stăpânirea lor”. Astfel, se va manifesta aceeași putere arbitrară și opresivă împotriva libertății religioase – a libertății de a te închina lui Dumnezeu după cum îți dictează conștiința – care a fost manifestată de papalitate în trecut, când i-a persecutat pe cei ce au îndrăznit să refuze a se conforma ritualurilor și ceremoniilor religioase ale romanismului. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1891, p. 392.

În marele conflict dintre credință și necredință va fi implicată întreaga lume creștină. – *Review and Herald*, 8 februarie 1893.

Întreaga lume creștină va fi împărțită în două mari clase: cei „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos” și cei care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei. – *The Great Controversy*, 1911, p. 450.

Deoarece Sabatul a devenit punctul special de controversă în lumea creștină și autoritățile civile s-au unit ca să impună respectarea duminicii, refuzul persistent al unei minorități de a ceda cererii populare va face obiectul urii generale. – *Idem*, p. 615.

Pe măsură ce decretul emis de diverși conducători ai lumii creștine împotriva celor ce păzesc poruncile le va retrage acestora protecția guvernului și-i va lăsa la discreția celor ce le doresc pieirea, poporul lui Dumnezeu va fugi din orașe și se va asocia în grupuri, ca să locuiască în cele mai pustii și mai izolate locuri. – *Idem*. p. 626.

Nu vă lăsați provocați

Cei care alcătuiesc bisericile noastre au trăsături de caracter care pot să-i facă, dacă nu sunt atenți, să se simtă indignați, pentru că, din cauza unei expuneri greșite, le este suprimată libertatea cu privire la activitatea din timpul duminicii. Nu vă mâniați din această pricină, ci aduceți totul în rugăciune înaintea lui Dumnezeu! Numai El poate să restrângă puterea cârmuitorilor. Nu vă pripiți! Nimeni să nu se laude în mod nechibzuit cu libertatea lui, folosind-o ca pe o haină a răutății,

ci, ca servi ai lui Dumnezeu, „Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, dați cinste împăratului” (1 Petru 2,17).

Acest sfat se va dovedi de o reală valoare pentru cei care vor fi în situații critice. Nu trebuie să se manifeste nici o atitudine care ar putea să fie interpretată ca sfidare sau răutate. – *Manuscript Releases*, vol. 2, 1898, p. 193, 194.

Abțineți-vă de la lucru duminica

Cu privire la teritoriul din sud²⁴, atât cât este posibil, lucrarea trebuie făcută acolo cu multă înțelepciune și atenție – așa cum ar fi lucrat Hristos. Oamenii vor afla repede ce credeți voi despre duminică și vor pune întrebări cu privire la Sabat. Atunci veți putea să le vorbiți, dar nu în așa fel încât să le atrageți atenția asupra lucrării voastre. Nu trebuie să vă distrugeți singuri posibilitatea de a lucra pentru Domnul, muncind duminica.

Faptul că vă abțineți de la lucru duminica nu înseamnă că ați primit semnul fiarei... În locurile unde împotrivirea este atât de puternică, încât poate să provoace persecuții, dacă se lucrează duminica, frații noștri să considere acea zi un prilej de a face lucrare misionară veritabilă. – *The Southern Work*, 1895, p. 69, 70.

Dacă ar veni să vă spună: „Trebuie să încetați lucrul și să opriți mașinile de tipărit duminica”, eu nu v-aș spune: „Lăsați mașinile să meargă”, deoarece conflictul nu este între voi și Dumnezeuul vostru. – *Ellen G. White Manuscripts* 163, 1898.

Nu trebuie să aveți impresia că ni s-a poruncit să-i supărăm pe vecinii noștri, care venerează duminica, făcând eforturi hotărâte de a lucra în acea zi, în mod intenționat în prezența lor, ca să ne arătăm independența. Surorile noastre nu trebuie să aleagă duminica pentru a-și spăla rufele. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1889, p. 399.

Angajați-vă în activități spirituale duminica

Voi încerca să răspund la întrebarea voastră cu privire la ceea ce ar trebui să faceți în cazul în care vor fi impuse legi duminicale.

²⁴ În 1880 și 1890, impunerea legii duminicale a fost severă mai ales în statele sudice ale Statelor Unite. Vezi *American State Papers* (RH, 1943, p. 517-562).

Lumina dată mie de Domnul, la vremea când ne așteptăm exact la o criză de felul celei care vi se pare că se apropie, a fost că, atunci când oamenii vor fi incitați de o putere satanică pentru a impune respectarea duminicii, adventiștii de ziua șaptea vor trebui să-și arate înțelepciunea prin abținerea de la munca obișnuită, consacrand acea zi activității misionare.

Prin sfidarea legilor duminicale, nu vom face decât să-i întărâtăm la persecuție pe religioșii zeloși, care caută să le impună. Nu le dați ocazia să vă numească infractori... Faptul că o persoană dă dovadă de înțelepciune, menținând pacea, prin abținerea de la muncă, dacă acest lucru poate să jighească, nu înseamnă că primește semnul fiarei...

Duminica poate fi folosită pentru a îndeplini diverse activități care vor face mult pentru Domnul. În acea zi, pot fi organizate întruniri în aer liber și în case particulare. Poate fi făcută lucrarea din casă în casă. Scriitorii pot consacra această zi pentru a-și scrie articolele. Oriunde este posibil, duminica să fie ținute servicii religioase. Faceți ca aceste întruniri să fie deosebit de interesante. Cântați cântece de adevărată redeșteptare și vorbiți cu putere și convingere despre iubirea Mântuitorului. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 232, 233.

Îndrumați-i pe studenți să organizeze întruniri în diferite locuri și să facă lucrare misionară medicală. Ei vor găsi oamenii acasă și vor avea o ocazie minunată pentru a le prezenta adevărul. Acest fel de a petrece duminica este întotdeauna pe placul Domnului. – *Idem*, p. 238.

Împotrivirea face să apară frumusețea adevărului

Zelul celor care ascultă de Domnul va crește pe măsură ce lumea și biserica se vor uni să înlăture Legea. Orice obiecție ridicată împotriva poruncilor lui Dumnezeu va deschide calea pentru înaintarea adevărului și îi va împuternici pe apărătorii acestuia să prezinte importanța lui înaintea oamenilor. Există o frumusețe și o forță în adevăr, pe care nimic nu le scoate la iveală decât împotrivirea și persecuția. – *Manuscript Releases*, vol. 13, 1896, p. 71, 72.

Acest timp, când se face un asemenea efort pentru impunerea respectării duminicii, este tocmai timpul în care lumii trebuie să i se

prezinte adevăratul Sabat, în contrast cu cel fals. În providența Sa, Domnul este cu mult înaintea noastră. El a îngăduit ca problema duminicii să iasă în evidență, pentru ca Sabatul poruncii a patra să poată fi prezentat înaintea adunărilor legislative. În felul acesta, conducătorii națiunii pot să-și îndrepte atenția spre mărturia Cuvântului lui Dumnezeu în favoarea adevăratului Sabat. – *Manuscript Releases*, vol. 1, 1890, p. 197.

Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni

Partizanii adevărului sunt chemați acum să aleagă între nerespectarea cerinței evidente a lui Dumnezeu sau pierderea libertății. Dacă vom renunța la Cuvântul lui Dumnezeu și dacă vom accepta obiceiurile și tradițiile omenești, poate că ni se va mai permite să trăim printre oameni, să cumpărăm, să vindem și să ni se respecte drepturile. Dar, dacă ne menținem loialitatea față de Dumnezeu, o vom face sacrificându-ne drepturile, pentru că vrăjmașii Legii lui Dumnezeu s-au aliat pentru a suprima judecata independentă cu privire la credința religioasă și pentru a controla conștiința oamenilor...

Poporul lui Dumnezeu va recunoaște guvernarea omenească drept instituție rânduită în mod divin și, prin învățătura și exemplul lui, va recomanda ascultarea de ea ca fiind o datorie sacră, atâta timp cât autoritatea acesteia este exercitată în sfera ei legitimă. Dar, când pretențiile ei intră în conflict cu cele ale lui Dumnezeu, noi trebuie să alegem să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie recunoscut și ascultat ca o autoritate mai presus de toată legislația omenească. „Așa zice Domnul!” nu trebuie să fie dat la o parte pentru „Așa zice biserica sau statul!”. Coroana lui Hristos trebuie să fie înălțată mai presus de toate diademele puternicilor pământului. – *The Home Missionary*, 1 noiembrie 1893.

Satana le oferă oamenilor împărățiile lumii, dacă îi recunosc supremația. Mulți procedează astfel, sacrificând cerul. Este mai bine să mori decât să păcătuiești, mai bine să fii lipsit decât să înșeli, mai bine să fii flămând decât să minți. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1880, p. 495.

Un scurt timp de strâmtorare

Un timp de strâmtorare înainte de încheierea harului

La pagina 33 din *Experiențe și viziuni*, se spune: „...La începutul timpului de strâmtorare, am fost umpluți cu Duhul Sfânt și am continuat să vestim Sabatul într-o manieră mai amplă”.

Această viziune a fost dată în 1847, pe vremea când doar foarte puțini frați adventiști respectau Sabatul și, dintre aceștia, doar puțini credeau că respectarea lui era de o importanță atât de mare, încât să traseze o linie de despărțire între poporul lui Dumnezeu și cei necredincioși. Acum, împlinirea acestei viziuni începe să se vadă. Începutul aceluși „timp de strâmtorare”, menționat aici, nu se referă la timpul când vor începe să cadă plăgile, ci la timpul dinainte de revărsarea lor, când Hristos este încă în Sanctuar. În acel timp, când lucrarea de mântuire se va încheia, va veni pe pământ o vreme de strâmtorare, națiunile se vor înfuria, dar vor fi ținute în frâu, ca să nu împiedice lucrarea îngerului al treilea. – *Early Writings*, 1854, p. 85, 86.

Sfârșitul libertății religioase în Statele Unite

Prin lucrarea lui Satana, Legea lui Dumnezeu va fi înlăturată. În țara noastră, care s-a mândrit cu libertatea religioasă, libertatea se va sfârși. Lupta care va agita întreaga lume se va da cu privire la problema Sabatului. – *Evangelism*, 1875, p. 236.

O mare criză îl așteaptă pe poporul lui Dumnezeu. Foarte curând, națiunea noastră va încerca să le impună tuturor respectarea primei zile a săptămânii ca zi sfântă. Ea nu va ezita să-i oblige pe oameni să respecte, împotriva propriei conștiințe, ziua pe care o declară a fi Sabatul. – *Review and Herald*, 11 decembrie 1888.

Advențiștii de ziua a șaptea vor lupta pentru Sabatul zilei a șaptea. Autoritățile Statelor Unite și ale altor țări se vor ridica cu trufie și putere și vor emite legi pentru restrângerea libertății religioase. – *Ellen G. White Manuscript 78*, 1897.

Protestanții din Statele Unite vor fi cei dintâi care vor întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna spiritismului. Ei se vor întinde peste abis, ca să dea mâna cu puterea Romei și, sub influența acestei întreite uniuni, această țară va merge pe urmele Romei papale, în călcarea drepturilor privitoare la conștiință. – *The Great Controversy*, 1911, p. 588.

Biserica și statul împotriva poporului lui Dumnezeu

Toți cei care nu se vor supune decretelor consiliilor naționale și nu vor respecta legile naționale, înalțând sabbatul instituit de omul fărădelegii, prin nesocotirea sfintei zile a lui Dumnezeu, vor simți nu numai puterea asupritoare a papalității, ci și a lumii protestante, chipul fiarei. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1886, p. 380.

Acele organizații religioase, care refuză să asculte soliile de avertizare, vor fi influențate de o amăgire puternică și se vor uni cu puterea civilă pentru a-i persecuta pe sfinți. Bisericile protestante se vor uni cu puterea papală, ca să persecute pe poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile...

Această putere, care se aseamnă cu un miel, se va uni cu balaurul, ca să facă război împotriva celor care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos. – *Manuscript Releases*, vol. 14, 1899, p. 162.

Biserica apelează la brațul puternic al autorității civile și, în această lucrare, catolicismul și protestantismul se vor uni. – *The Great Controversy*, 1911, p. 607.

În fața tribunalelor

Cei care vor trăi în timpul ultimelor zile ale istoriei acestui pământ vor ști ce înseamnă să fii persecutat din cauza adevărului. În tribunale va domni nedreptatea. Judecătorii vor refuza să asculte motivele celor care sunt credincioși poruncilor lui Dumnezeu, pentru că ei

știu că argumentele în favoarea poruncii a patra sunt de necontestat. Ei vor spune: „Noi avem o lege și, după legea noastră, el trebuie să moară”. Legea lui Dumnezeu nu înseamnă nimic pentru ei. „Legea noastră” este legea supremă pentru ei. Cei care respectă această lege omenească vor fi protejați, dar celor care nu se vor pleca în fața sabatului idol, nu li se va arăta nici un fel de bunăvoință. – *The Signs of the Times*, 26 mai 1898.

Când vom fi duși în fața curților de judecată, vom fi nevoiți să renunțăm la drepturile noastre sau să intrăm în conflict cu Dumnezeu. Nu trebuie să pledăm pentru drepturile noastre, ci pentru dreptul lui Dumnezeu asupra noastră. – *Manuscript Releases*, vol. 5, 1895, p. 69.

Advenștii vor fi tratați cu dispreț

Aceeași minte iscusită, care a complotat împotriva credincioșilor din secolele trecute, caută și acum să-i ștergă de pe fața pământului pe cei ce se tem de Dumnezeu și respectă Legea Sa...

Bogăția, geniul, educația se vor uni pentru a-i acoperi de dispreț. Conducătorii prigonitori, slujitorii și membrii bisericii vor conspira împotriva lor. Prin cuvântări și scrieri, prin laude, amenințări și batjocuri, ei vor căuta să le distrugă credința. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 450.

Va veni un timp când, din cauza susținerii adevărului biblic, vom fi tratați ca trădători. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 394.

Aceia care cinstesc Sabatul biblic vor fi denunțați ca inamici ai legii și ai ordinii, ca unii care dărâmă rezistența morală a societății, produc anarhie și corupție și pricinuesc pedepsele lui Dumnezeu asupra pământului. Motivele lor de conștiință vor fi declarate îndărătnicie, încăpățănare și dispreț față de autorități. Ei vor fi acuzați de lipsă de loialitate față de guvern. – *The Great Controversy*, 1911, p. 592.

Toți cei care, în acele timpuri rele, vor dori să-L slujească fără teamă pe Dumnezeu, așa cum le dictează conștiința, vor avea nevoie de curaj, tărie, o cunoaștere a lui Dumnezeu și a Cuvântului Său, pentru că toți cei care sunt credincioși lui Dumnezeu vor fi persecutați, motivele lor vor fi contestate, cele mai bune eforturi

ale lor vor fi interpretate greșit, iar numele lor vor fi lepădate ca fiind ceva rău. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 431, 432.

Tot felul de persecuții

Persecuțiile împotriva protestanților, duse de către Roma catolică, prin care religia lui Hristos a fost aproape anihilată, vor fi mai mult decât întrecute atunci când protestantismul și papalitatea se vor uni. – *Selected Messages*, cartea 1, 1889, p. 387.

Satana are o mie de divizii ascunse, care vor năvăli asupra poporului credincios, care păzește poruncile lui Dumnezeu, pentru a-l obliga să-și încalce conștiința. – *Letter* 30a, 1892.

Nu trebuie să fim surprinși de nimic din ceea ce ar putea să se întâmple acum. Nu trebuie să ne mirăm de nici o succesiune a ororilor. Cei ce calcă în picioarele lor nelegiuite Legea lui Dumnezeu au același spirit pe care l-au avut cei care L-au insultat și trădat pe Domnul Isus. Fără nici o muștrare de conștiință, ei vor face faptele tatălui lor, Diavolul. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1897, p. 416.

Aceia care vor să-și reîmprospăteze memoria și să învețe despre adevăr, să studieze istoria primei biserici din timpul și de după Ziua Cincizecimii. Studiați cu atenție, în cartea *Faptelor Apostolilor*, experiențele lui Pavel și ale celorlalți apostoli, pentru că poporul lui Dumnezeu din zilele noastre trebuie să treacă prin experiențe asemănătoare. – *The Paulson Collection*, 1907, p. 118.

Orice sprijin pământesc va fi retras

Curând, bogățiile acumulate vor fi fără valoare. Când se va da decretul că nimeni nu poate cumpăra sau vinde, cu excepția celor care au semnul fiarei, foarte multe bunuri materiale nu vor mai fi de nici un folos. Dumnezeu ne cheamă acum să facem tot ce ne stă în putere pentru a-i vesti lumii semnalul de alarmă. – *Review and Herald*, 21 martie 1878.

Vine timpul când nu vom mai putea vinde cu nici un preț. Curând va fi dat decretul care le va interzice oamenilor să vândă sau să cumpere de la oricine nu are semnul fiarei. Această profeție era pe punctul de a se împlini în California, acum câțva timp, dar a fost

doar o amenințare a suflului celor patru vânturi. Ele continuă să fie ținute de cei patru îngeri. Noi încă nu suntem gata. Mai este încă o lucrare de făcut, apoi, cei patru îngeri vor primi porunca de a da drumul celor patru vânturi, ca să sufle peste pământ. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 152.

În ultimul mare conflict al controversei cu Satana, cei care sunt credincioși lui Dumnezeu vor înțelege că orice sprijin pământesc le va fi retras. Pentru că refuză să încalce Legea Sa și să asculte de autoritățile pământești, li se va interzice să cumpere și să vândă. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 121, 122.

Satana spune: „De teamă că nu vor avea ce să mănânce și cu ce să se îmbrace, ei se vor uni cu lumea în călcarea Legii lui Dumnezeu. Pământul va trece în întregime sub stăpânirea mea.” – *Prophets and Kings*, p. 183, 184 (c 1914).

Unii vor fi închiși pentru credința lor

Unii vor fi închiși, din cauză că vor refuza să profaneze Sabatul Domnului. – *The Paulson Collection*, 1907, p. 118.

Deoarece apărătorii adevărului refuză să cinstească sabbatul duminicii, unii dintre ei vor fi aruncați în închisoare, alții vor fi exilați, iar alții vor fi tratați ca niște sclavi. Pentru înțelepciunea omenească, toate acestea par acum imposibile, dar, când Duhul lui Dumnezeu, care-i reține, se va retrage de la oameni și ei se vor afla sub stăpânirea lui Satana, care urăște învățăturile divine, vor avea loc evenimente ciudate. Inima poate fi foarte crudă, când frica și iubirea de Dumnezeu sunt îndepărtate. – *The Great Controversy*, 1911, p. 608.

Dacă vom fi chemați să suferim pentru Numele lui Hristos, trebuie să fim gata să mergem în închisoare, având încredere în El, așa cum se încrede un copil în părinții lui. Acum este timpul să cultivăm credința în Dumnezeu. – *Our High Calling*, 1892, p. 357.

Mulți vor fi omorâți

Lucrul cel mai bun pentru noi este să stabilim o strânsă legătură cu Dumnezeu și, dacă El îngăduie să devenim martiri din cauza adevărului, acesta poate fi mijlocul de a aduce mai multe suflete la adevăr. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1886, p. 420.

Mulți vor fi închiși, mulți vor fugi din orașe mari și mici pentru a-și scăpa viața și mulți vor deveni martiri pentru Numele lui Hristos, stând neclintii în apărarea adevărului. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1889, p. 397.

Înainte de noi există perspectiva unei lupte continue, cu riscul de a fi închiși, de a ne pierde averea și chiar viața în apărarea Legii lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 712.

Oamenilor li se va cere să respecte edictele omenești, profanând Legea divină. Aceia care rămân credincioși lui Dumnezeu vor fi amenințați și proscrisi. Ei vor fi „trădați până și de părinți, frați, rude și prieteni”, chiar până la moarte. – *Prophets and Kings*, p. 588 (c. 1914).

Nu trebuie să avem tăria morală și curajul martirilor de odinioară, până când nu vom fi aduși în situația în care au fost ei... Dacă va trebui să aibă loc o reîntoarcere la persecuții, se va da și harul care să trezească toate energiile sufletului pentru dovedirea adevăratului eroism. – *Our High Calling*, 1889, p. 125.

Ucenicii nu au fost înzestrați cu tăria morală și curajul martirilor, până când nu a fost nevoie de un asemenea har. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 354.

Cum să stăm neclintii sub persecuții

Vom constata că trebuie să ne desprindem de toate mâinile, în afară de mâna lui Hristos. Prietenii se vor dovedi perfizi și ne vor trăda. Rudele amăgite de dușman vor crede că-L servesc pe Dumnezeu, dacă ni se împotrivesc și dacă depun cele mai hotărâte eforturi pentru a ne aduce în situații grele, în speranța că vom renunța la credință. Dar, în mijlocul întunericului și al primejdiei, noi trebuie să ne așezăm mâna în mâna lui Hristos. – *Maranatha*, 1889, p. 197.

Singura cale prin care oamenii vor fi capabili să rămână neclintii în luptă este aceea de a fi bine ancorați și fixați în Hristos. Ei trebuie să primească adevărul așa cum este el în Isus. Numai dacă este prezentat în felul acesta poate să împlinească nevoile sufletului. Propovăduirea lui Hristos cel crucificat, Hristos, neprihănirea noastră, este ceea ce satisface foamea sufletului. Când le trezim

oamenilor interesul pentru acest mare adevăr central, credința, speranța și curajul apar în inimă. – *General Conference Daily Bulletin*, 28 ianuarie 1893.

Din cauza credinței lor, mulți vor fi alungați din casa lor și își vor pierde moștenirea de aici, dar, dacă își vor dărui inimile lui Hristos, prin primirea soliei harului Său, și se vor bizui pe Înlocuitorul și Garantul lor, care este chiar Fiul lui Dumnezeu, vor rămâne totuși plini de bucurie. – *The Signs of the Times*, 2 iunie 1898.

Persecuția răspândește pe poporul lui Dumnezeu

În unele locuri, când se va stârni vrăjmășia împotriva celor care respectă Sabatul Domnului, poate că va fi necesar ca poporul lui Dumnezeu să plece în alte părți, unde nu vor fi tratați cu o dușmănie atât de înverșunată.

Dumnezeu nu le cere copiilor Săi să rămână acolo unde, din cauza purtării oamenilor nelegiuți, influența lor nu poate avea nici un efect și unde viața le este pusă în pericol. Când libertatea și viața ne sunt periclitate, este nu numai privilegiul, ci chiar datoria noastră categorică să mergem în locuri unde oamenii sunt doritori să audă Cuvântul vieții și unde ocaziile pentru predicarea Cuvântului vor fi mai favorabile. – *Ellen G. White, Manuscript 26*, 1904.

În curând, vine vremea când, din cauza persecuției, poporul lui Dumnezeu va fi împrăștiat în multe țări. Aceia care au primit o educație multilaterală vor fi avantajăți oriunde se vor afla. – *Manuscript Releases*, vol. 5, 1908, p. 280.

Persecuția duce la unitate în poporul lui Dumnezeu

Când furtuna persecuției va veni realmente asupra noastră, oile adevărate vor auzi glasul Păstorului. Se vor depune eforturi pline de abnegație pentru salvarea celor pierduți și multe oi care s-au îndepărtat de turmă se vor întoarce pentru a-L urma pe Marele Păstor. Poporul lui Dumnezeu se va aduna și va înfrunta dușmanul ca o tabără unită. În fața pericolului comun, lupta pentru întăietate va înceta și nu vor mai fi discuții cu privire la cine să fie socotit cel mai mare. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 401.

În timp de criză intervenția lui Dumnezeu devine mai evidentă

Din când în când, Domnul Și-a făcut cunoscut felul de a lucra. El este atent la ceea ce se petrece pe pământ. Când a venit criza, El S-a descoperit și S-a interpus, pentru a împiedica îndeplinirea planurilor lui Satana. Adesea, El a îngăduit situații în care națiunile, familiile sau persoanele să se afle în criză, pentru ca intervenția Lui să poată deveni mai evidentă. Atunci, a făcut să se afle că există un Dumnezeu în Israel, care sprijină și apără pe poporul Său.

Când disprețul față de Legea lui Iehova va fi aproape universal, când poporul Său va fi târât în necazuri de către semenii lor, Dumnezeu va interveni. El va răspunde rugăciunilor arzătoare ale poporului Său, pentru că Lui îi place ca ei să-L caute din toată inima și să se încreadă în El, ca Mântuitor al lor. – *Review and Herald*, 15 iunie 1897.

Pentru un timp, asupritorilor li se va permite să triumfe asupra aceluia care cunosc sfintele porunci ale lui Dumnezeu... În cele din urmă, Dumnezeu va îngădui ca Satana să-și descopere caracterul, ca mincinos, acuzator și ucigaș. În felul acesta, biruința finală a poporului Său va fi făcută mai evidentă, mai glorioasă, deplină și desăvârșită. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1914, p. 414.

Poporul lui Dumnezeu va fi curățit prin necazuri

În curând, vor veni necazuri în toată lumea. Se cuvine ca fiecare să caute să-L cunoască pe Dumnezeu. Nu avem timp de pierdut...

Iubirea lui Dumnezeu pentru biserica Sa este nemărginită. Grijă Sa pentru moștenirea Lui este continuă. El nu admite să vină vreo întristare asupra bisericii, doar dacă așa ceva este necesar pentru curățirea ei, pentru binele ei prezent și veșnic. El Își va curăți biserica, așa cum a curățit Templul, la începutul și la încheierea misiunii Sale pe acest pământ. Tot ce aduce El asupra bisericii, prin încercări dureroase, survine pentru ca poporul Său să-și însușească o mai profundă evlavie și o mai multă forță pentru a vesti biruința crucii în toate părțile lumii. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 228.

Supărări, necazuri, ispite, nefericire și diferitele noastre încercări sunt mijloacele folosite de Dumnezeu, ca să ne șlefuiască, să ne sfințească, să ne pregătească pentru grâнарul ceresc. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, 1872, p. 115.

Amăgirile lui Satana din ultimele zile

Sub veșmântul creștinătății

Ne apropiem de sfârșitul istoriei acestui pământ și Satana lucrează ca niciodată mai înainte. El se străduiește să acționeze în calitate de conducător al lumii creștine. Satana lucrează prin intermediul minunilor sale false, cu o vehemență uluitoare. El este înfățișat ca un leu care dă târcoale și caută pe cine să înghită. El dorește să cuprindă întreaga lume în confederația sa. Ascunzându-și hidoșenia sub veșmântul creștinătății, el își atribuie însușirile unui creștin și pretinde a fi chiar Hristos. – *Manuscript Releases*, vol. 8, 1901, p. 346.

Cuvântul lui Dumnezeu declară că, atunci când Satana va găsi de cuviință că, prin aceasta, își va putea atinge scopul, el se va manifesta prin agenții lui sub forma unui creștinism fals, cu o putere atât de mare, încât să înșele, „dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși” (Matei 24,24). – *Ellen G. White Manuscripts 125*, 1901.

Dacă spiritele își vor mărturisi credința în Biblie și vor arăta respect pentru instituțiile bisericii, lucrarea lor va fi acceptată, ca fiind o manifestare a puterii divine. – *The Great Controversy*, 1911, p. 588.

Cel mai puternic bastion al viciului din lumea noastră, nu este viața nelegiuită a păcătoșilor abandonați sau a proscrisilor degenerați, ci o viață care pare virtuoaasă, onorabilă și nobilă, dar în care este nutrit un păcat, este îngăduit un viciu... În felul acesta, geniul, talentul, simpatia și chiar faptele generoase și amabile pot deveni momeli ale lui Satana pentru a ademeni sufletele în prăpastia ruinei. – *Education*, 1903, p. 150.

Chiar și în Biserica Adventistă

Trebuie să ne temem mai mult de ceea ce este înăuntrul bisericii decât de ceea ce este în afara ei. Cele mai mari obstacole în calea

puterii și a succesului sunt cele din sânul bisericii, nu cele din lume. Necredincioșii au dreptul să se aștepte ca aceia care mărturisesc că păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus să facă mai mult decât orice altă categorie, pentru ca, prin viața lor consecventă, prin exemplul evlaviei lor și prin influența lor activă, să promoveze și să onoreze cauza pe care o reprezintă. Dar cât de adesea pretenșii apărători ai adevărului s-au dovedit a fi cea mai mare piedică în calea înaintării lui! Îngăduirea necredinței, exprimarea îndoielilor, rămânerea în întuneric încurajează prezența îngerilor răi și deschid calea pentru îndeplinirea planurilor lui Satana. – *Selected Messages*, cartea 1, 1887, p. 122.

Spiritele mincinoase contrazic Scripturile

Sfinții trebuie să dobândească din Scripturi o înțelegere deplină a adevărului pe care vor fi obligați să-l susțină. Ei trebuie să înțeleagă starea morților, pentru că spiritele demonilor li se vor înfățișa, pretinzând că sunt prietenii și rudele lor iubite, care vor declara că Sabatul a fost schimbat, precum și alte doctrine nebiblice. – *Early Writings*, 1854, p. 87.

Aceste spirite mincinoase vor lua chipul apostolilor, care vor fi făcuți să contrazică lucrurile pe care le-au scris sub inspirația Duhului Sfânt, când erau pe pământ. Ei vor nega originea divină a Bibliei. – *The Great Controversy*, 1911, p. 557.

Satana îi va prinde pe oameni în plasa amăgirilor sale, prin cele două mari rătăcirii: nemurirea sufletului și sfințirea duminicii. În timp ce prima pune temelie spiritismului, a doua creează legătura cu Roma papală. – *Idem*, p. 588.

Vor apărea oameni care vor declara că ei sunt Hristos în persoană și vor pretinde titlul și închinarea care Îi aparțin Răscumpărătorului lumii. Ei vor face minuni uimitoare de vindecare și vor declara că au descoperiri din Cer, care contrazic mărturia Scripturii...

Dar poporul lui Dumnezeu nu va fi înșelat. Învățăturile acestui Hristos mincinos nu sunt în concordanță cu Scriptura. El pronunță binecuvântări pentru închinătorii fiarei și ai chipului ei, adică tocmai pentru acea categorie de oameni asupra căreia Biblia declară că Dumnezeu va revărsa cupa neamestecată a mâniei Sale. – *Idem*, p. 624, 625.

Redeșteptări false

Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri în mijlocul adventiștilor nominali²⁵ și al bisericilor decăzute. Înainte de căderea plăgilor, membrii și slujbașii acestor biserici vor fi chemați să iasă afară din ele, iar ei vor primi adevărul cu bucurie. Satana știe aceasta și, înainte de vestirea mării strigări a îngerului al treilea, va provoca un mare entuziasm în aceste organizații religioase, pentru ca aceia care au lepădat adevărul să creadă că Dumnezeu este cu ei. – *Early Writings*, 1858, p. 261.

Înainte de venirea ultimelor judecăți asupra pământului, în poporul Domnului va avea loc o redeșteptare a evlaviei de la început, atât de mare cum nu s-a mai văzut din timpurile apostolilor... Vrajmașul sufletelor dorește să împiedice această lucrare și, înainte de a veni timpul unei asemenea mișcări, se va strădui s-o împiedice prin introducerea unei contrafaceri. În acele biserici pe care le va putea influența prin puterea sa amăgitoare, Satana va face să pară că asupra lor au fost revărsate binecuvântările speciale ale lui Dumnezeu și se va manifesta o lucrare despre care se va crede că este un mare interes religios.

Însă aceasta va fi o agitație emoțională, un amestec de adevăr și minciună, potrivite în așa fel, încât să inducă în eroare. Totuși, nimeni nu trebuie să se lase înșelat. În lumina Cuvântului lui Dumnezeu, nu este greu să se stabilească natura acestor mișcări. Oriunde oamenii neglijează mărturia Bibliei și se îndepărtează de adevărurile ei clare, care cercetează sufletul și care cer lepădare de sine și renunțare la lume, putem fi siguri că acolo binecuvântările lui Dumnezeu nu sunt revărsate. – *The Great Controversy*, 1911, p. 464.

Muzica poate să devină o capcană

Domnul mi-a arătat că lucrurile despre care mi-ați relatat că au avut loc în Indiana²⁶ se vor întâmpla chiar înaintea încheierii timpului de probă. Vor fi tot felul de manifestări ciudate, strigăte și tobe,

²⁵ Nu este vorba de adventiștii de ziua a șaptea, ci de o altă grupare existentă în timpul lui Ellen White – nota redactorului.

²⁶ Aceste comentarii au fost făcute în legătură cu mișcarea „Holy flesh“ (trup sfânt), de la întrunirea din 1890. Pentru amănunte, vezi *Selected Messages*, book 2, p. 31-39.

muzică și dans. Minteaa ființelor înzestrate cu rațiune va deveni atât de confuză, încât nu va mai fi capabilă să ia hotărâri corecte...

Un vacarm asurzitor tulbură gândirea și pervertește însușirile, care, dacă ar fi folosite corespunzător, ar putea fi o binecuvântare. Puterile uneltelor satanice se combină cu zgomotele și gălăgia, creând o atmosferă de carnaval, iar acest fapt este considerat lucrarea Duhului Sfânt... Asemenea lucruri care au avut loc în trecut vor avea loc și în viitor. Prin felul în care va fi folosită, Satana va face din muzică o capcană. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1900, p. 36, 38.

Să nu îngăduim prezentarea unor programe ciudate, care nu fac altceva decât să îndepărteze mintea de la emoțiile profunde, provocate de Duhul Sfânt. Lucrarea lui Dumnezeu s-a caracterizat întotdeauna prin liniște și demnitate. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1908, p. 42.

Falsa vorbire în limbi

Fanatismul, falsa entuziasmare, falsa vorbire în limbi și manifestările gălăgioase au fost considerate niște daruri pe care Dumnezeu le-a așezat în biserică. În această privință, unii au fost amăgiți. Rezultatele unor asemenea manifestări nu au fost bune. „După roadele lor îi veți cunoaște” (Matei 7,16). Fanatismul și gălăgia au fost considerate dovezi speciale ale credinței. Unii nu sunt satisfăcuți de o întrunire, dacă nu se simt extrem de fericiți și de impresionați. Ei se străduiesc să obțină aceste rezultate și provoacă o stare de entuziasm. Dar influența unor asemenea întruniri nu este binefăcătoare. Când starea de fericită însuflețire emoțională s-a dus, ei se simt mai descurajați decât înainte de întrunire, pentru că fericirea lor nu a provenit din adevărata sursă.

Cele mai folosite întruniri pentru înaintarea spirituală sunt acelea caracterizate prin solemnitate și o profundă cercetare a inimii, în care fiecare caută să se cunoască pe sine cu seriozitate și, în adâncă umilință, dorește să învețe de la Hristos. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1864, p. 412.

Îngerii cei răi apar ca ființe omenști

Satana se va folosi de orice prilej, ca să-i îndepărteze pe oameni de la supunerea față de Dumnezeu. El și îngerii care au căzut o dată

cu el vor apărea pe pământ sub înfățișarea unor oameni, căutând să înșele. La rândul lor, și îngerii lui Dumnezeu vor apărea sub înfățișare omenească și vor folosi orice mijloace posibile pentru a împiedica înfăptuirea planurilor vrăjmașului. – *Manuscript Releases*, vol. 8, 1903, p. 399.

Luând înfățișare omenească, îngerii cei răi vor vorbi cu aceia care cunosc adevărul. Ei vor interpreta greșit și vor suci expunerile solilor lui Dumnezeu... Au uitat adventiștii de ziua șaptea avertizarea dată în capitolul 6 din Efeseni? Noi suntem angajați într-un război împotriva oștilor întunericii. Dacă nu-L urmăm îndeaproape pe Conducătorul nostru, Satana va câștiga biruința asupra noastră. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1903, p. 411.

Îngerii cei răi vor lua înfățișarea unor credincioși care vor activa în rândurile noastre, ca să introducă un duh puternic de necredință. Nu-i lăsați să vă descurajeze, ci veniți cu o inimă sinceră să cereți ajutorul Domnului împotriva puterilor uneltelor satanice. Aceste puteri ale răului vor participa la întrunirile noastre nu pentru a primi o binecuvântare, ci pentru a lucra împotriva influențelor Duhului lui Dumnezeu. – *Mind, Character, and Personality*, vol. 2, 1909, p. 504, 505.

Luând înfățișarea celor morți

Nu este greu pentru îngerii cei răi să preia înfățișarea, atât a sfinților, cât și a păcătoșilor care au murit, și să li se arate oamenilor. Aceste manifestări vor fi tot mai frecvente și, pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, vor apărea evenimente de un caracter și mai surprinzător. – *Evangelism*, 1875, p. 604.

Aceasta este una dintre amăgirile cele mai reușite și mai atrăgătoare ale lui Satana – gândită anume pentru a cuceri simpatia celor care i-au depus pe cei dragi ai lor în mormânt. Îngerii cei răi apar sub înfățișarea acestora și povestesc întâmplări legate de viața lor. Astfel, îi conving pe unii să creadă că prietenii lor morți sunt îngeri care zboară în jurul lor și comunică cu ei. Acești îngeri răi, care se prefac a fi prietenii lor decedați, sunt priviți cu un fel de venerație și, pentru mulți, cuvântul lor are o greutate mai mare decât Cuvântul lui Dumnezeu. – *The Signs of the Times*, 26 august 1889.

Satana are puterea de a face să apară în fața oamenilor chipul prietenilor lor decedați. Imitarea este perfectă, trăsăturile sunt cele

cunoscute, ca și cuvintele și glasul, toate sunt reproduse cu o uimitoare claritate... Mulți vor fi confrunțați cu spiritele diavolilor, care iau înfățișarea rudelor și a prietenilor și declară cele mai periculoase erezii. Acești vizitatori vor apela la cele mai duioase sentimente de iubire și vor înfăptui minuni pentru a-și susține pretențiile. – *The Great Controversy*, 1911, p. 552, 560.

Satana Îl va imita pe Domnul Hristos

Vrăjmașul se pregătește să amăgească întreaga lume prin puterea sa făcătoare de minuni. El va lua înfățișarea unui înger de lumină, ca să-L imite pe Isus Hristos. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1894, p. 96.

Dacă oamenii sunt atât de ușor duși în rătăcire acum, cum vor rezista oare când Satana Îl va imita pe Hristos și va înfăptui minuni? Cine va rămâne neclintit în fața falsei lui declarații că este Hristos, când, de fapt, este doar Satana care se dă drept Hristos și pare să îndeplinească lucrările lui Hristos? – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1897, p. 394.

Satana va începe lupta și Îl va imita pe Hristos. El va reprezenta greșit, va întrebuița greșit și va denatura orice îi va fi cu putință. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1898, p. 411.

O putere a întunericului lucrează pentru a produce ultimele mari evenimente ale dramei: Satana vine în Numele lui Hristos și lucrează cu toată amăgirea nelegiurii în viața acelor care se asociază în organizații secrete. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 28.

Satana îl imită pe Hristos în fiecare detaliu

Există o limită dincolo de care Satana nu poate să treacă și aici se folosește de amăgire și contraface lucrarea pe care, în realitate, nu are puterea s-o îndeplinească. În ultimele zile, Satana va apărea într-o asemenea manieră, încât să-i facă pe oameni să creadă că el este Hristos, care vine pentru a doua oară pe pământ. Într-adevăr, el se va preface într-un înger de lumină. Dar, cu toate că va avea înfățișarea lui Hristos în fiecare detaliu, atât cât permite o imitație, el nu va înșela pe nimeni, cu excepția celor care, asemenea lui Faraon,

încearcă să se opună adevărului. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 698.

Ca apogeul al mării drame a amăgirii, Satana însuși Îl va imita pe Domnul Hristos. Vreme îndelungată, biserica a declarat că așteaptă venirea Mântuitorului, ca o împlinire a speranțelor ei. Atunci, marele amăgitor va face să se creadă că Hristos a venit. În diferite părți ale pământului, se va arăta printre oameni, ca o ființă maiestuoasă, de o strălucire uimitoare, semănând cu descrierea Fiului lui Dumnezeu, dată de Ioan în Apocalipsa (Apocalipsa 1,13-15). Slava care-l va înconșura nu va fi întrecută de nimic din ceea ce a văzut ochiul muritor până atunci. În văzduh va răsună strigătul de biruință: „A venit Hristos! A venit Hristos!”

Oamenii vor cădea la pământ și i se vor închina, în timp ce el își va ridica mâinile și va rosti o binecuvântare asupra lor, așa cum îi binecuvânta Domnul Hristos pe ucenicii Săi, când era pe pământ. Glasul lui va fi blând, liniștit și foarte melodios. În cuvinte duioase, pline de milă, el va prezenta unele din acele adevăruri cerești, pline de har, pe care le rostea Mântuitorul. Va vindeca bolile oamenilor și, apoi, asumându-și caracterul lui Hristos, va pretinde că a schimbat Sabatul cu duminica și le va porunci tuturor să sfințească ziua pe care a binecuvântat-o. – *The Great Controversy*, 1911, p. 624.

Satana pretinde că răspunde rugăciunilor sfinților

Satana vede că este pe cale să piardă. El nu poate să atragă după el întreaga lume. Ca un ultim efort disperat pentru a-i învinge pe credincioși prin înșelăciune, el Îl imită pe Domnul Hristos. Se îmbracă în veșmintele regale, care au fost descrise cu precizie în viziunea lui Ioan. Are puterea de a face așa ceva. Satana apare în fața urmașilor săi induși în eroare, a lumii creștine, care nu a primit dragostea de adevăr, ci și-a găsit plăcerea în neleguire (călcarea Legii), ca fiind Hristos care vine a doua oară.

El se declară a fi Hristos, o ființă minunată, maiestuoasă, înveșmântată în măreție, cu glas liniștit și cuvinte plăcute, cu o slavă neîntrecută de nimic din tot ce au văzut ochii muritorilor. Atunci, urmașii săi amăgiți, duși în rătăcire, înalță un strigăt de biruință: „Hristos a venit a doua oară! Hristos a venit! El și-a ridicat mâinile, întocmai cum făcea când era pe pământ, și ne-a binecuvântat...”

Sfinții privesc cu uimire. Vor fi și ei amăgiți? Se vor închina și ei lui Satana? Îngerii lui Dumnezeu sunt în preajma lor. Se aude un glas limpede, puternic, melodios: „Priviți în sus!”

Înainte a celor ce se rugau, se afla o singură țintă: salvarea finală și veșnică a sufletului lor. Această țintă le-a stat tot timpul în față; acea viață nemuritoare, care le fusese promisă celor ce aveau să rabde până la sfârșit. Oh, cât de serioase și de fierbinți au fost rugăciunile lor! Judecata și veșnicia erau mereu prezente în gândul lor. Prin credință, ochii lor erau ațintiți spre tronul strălucitor, înaintea căruia aveau să stea cei îmbrăcați în alb. Aceasta îi ferea de îngăduirea păcatului.

Încă un efort și Satana își folosește ultimul șiretlic. El îi aude cum strigă fără încetare spre Hristos pentru a veni să-i elibereze. Ultima lui strategie este aceea de a-L imita pe Hristos și de a-i face să creadă că rugăciunile lor au fost ascultate. – *Ellen G. White Manuscris 16*, 1884.

Cum se deosebește imitația de ceea ce este adevărat

Lui Satana nu i se permite să imite felul în care va veni Domnul Hristos. – *The Great Controversy*, 1911, p. 625.

Satana... va veni imitându-L pe Isus Hristos, va înfăptui minuni nemaipomenite și oamenii vor cădea în fața lui și-l vor adora ca pe Isus Hristos. Ni se va porunci să venerăm această ființă, pe care lumea o va glorifica, crezând că este Hristos. Ce va trebui să facem? Spuneți-le oamenilor că Domnul Hristos ne-a atras atenția tocmai împotriva unui astfel de vrăjmaș, care este cel mai înrăit dușman al omului, deși pretinde că e Dumnezeu, și că, atunci când Hristos Își va face apariția, ea va fi cu putere și cu mare slavă și El va fi însoțit de zece mii de ori zece mii de îngeri. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, 1888, p. 1106.

Satana se străduiește să obțină orice avantaj... Prefăcut în înger de lumină, el va umbla pe pământ ca un făcător de minuni. În cuvinte frumoase, va prezenta sentimente alese, va rosti cuvinte plăcute și va îndeplini fapte bune. Hristos va fi întruchipat. Dar, într-un singur punct va fi o deosebire însemnată. Satana îi va îndepărta pe oameni de la Legea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, el va falsifica dreptatea

atât de bine, încât, dacă va fi posibil, îi va înșela chiar și pe cei aleși (Matei 24,24). Capete încoronate, cârmuitori în locuri înalte se vor pleca în fața falselor sale teorii. – *Fundamentals of Christian Education*, 1897, p. 471, 472.

Vor fi săvârșite minuni

Bolnavii vor fi vindecați în fața noastră. Vor fi săvârșite minuni sub ochii noștri. Suntem noi pregătiți pentru încercarea care ne așteaptă, când semnele mincinoase ale lui Satana vor fi și mai pe deplin manifestate? – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1862, p. 302.

Vor exista oameni care vor înfăptui minuni sub influența duhurilor rele. Prin vrăjile lor, îi vor îmbolnăvi pe oameni, iar apoi vor îndepărta aceste boli, făcându-i pe alții să spună că bolnavii au fost vindecați în mod miraculos. Satana a procedat întotdeauna în felul acesta. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1903, p. 53.

În curând, vor avea loc întâmplări uluitoare, în care Satana va fi direct implicat. Cuvântul lui Dumnezeu declară că Satana va săvârși minuni. El îi va îmbolnăvi pe oameni și după aceea își va retrage brusc puterea satanică, iar bolnavii vor fi considerați vindecați. Aceste aparente vindecări îi vor pune la încercare pe adventiștii de ziua a șaptea. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1904, p. 53.

Prin tot felul de amăgiri, Satana poate îndeplini semne care vor părea minuni autentice. Acesta a fost modul în care a încercat el să strecoare îndoiala în mintea israeliților, în timpul eliberării lor din Egipt (Matei 24,24; 2 Tesaloniceni 2,9) – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1907, p. 52.

Foc din cer

Nu trebuie să avem încredere în pretențiile oamenilor. Așa cum a descris Domnul Hristos, ei pot să declare că săvârșesc minuni de vindecare a bolnavilor. Oare este ceva uimitor în acest fapt, când în spatele lor se află chiar marele amăgitor, făcătorul de minuni, care va ajunge până acolo încât va coborî foc din cer sub privirile oamenilor? – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1887, p. 49.

Tocmai semnele mincinoase ale diavolului vor constitui modalitatea prin care lumea va fi luată în robie și el va face să cadă foc

din cer sub privirile oamenilor. Satana va săvârși minuni și această putere uimitoare, făcătoare de minuni, va atrage spre el întreaga lume. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1890, p. 51.

Satana va veni să-i înșele, dacă va fi posibil, chiar și pe cei aleși. El va pretinde că este Hristos și va veni prefăcându-se a fi cel mai mare misionar medical. Satana va face să cadă foc din cer sub privirile oamenilor, ca să dovedească faptul că este Dumnezeu. – *Medical Ministry*, 1903, p. 87, 88.

Este arătat în Cuvânt că vrăjmașul va lucra prin agenții săi, care s-au îndepărtat de la credință, iar ei vor înfăptui minuni aparente, chiar făcând să cadă foc din cer sub privirile oamenilor. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1907, p. 54.

„Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele care i se dăduse să le facă” (Apocalipsa 13,13.14).

Aici nu sunt prezise numai înșelătorii. Oamenii sunt amăgiți prin minuni pe care slujitorii lui Satana au puterea de a le săvârși, nu pe care doar pretind că le săvârșesc. – *The Great Controversy*, 1911, p. 553.

Satana va fi zeificat

În această vreme, antihristul va apărea ca fiind adevăratul Hristos și, ca urmare, Legea lui Dumnezeu va fi pe deplin îndepărtată din națiunile lumii. Răzvrătirea împotriva sfintei Legi a lui Dumnezeu va fi pe deplin pregătită. Dar adevăratul conducător al acestei revolte este Satana, îmbrăcat ca un înger de lumină. Oamenii vor fi amăgiți, îl vor preamări în locul lui Dumnezeu și-l vor zeifica. Dar Cel Atotputernic va interveni și va pronunța sentința împotriva bisericilor apostaziate, care se vor uni într-o preamărirea lui Satana. „Tocmai pentru aceea, într-o singură zi, vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare” (Apocalipsa 18,8). – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1893, p. 62.

Deoarece a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos se apropie, agenții satanici sunt puși în mișcare. Satana va apărea nu numai ca fiind omenească, ci Îl va imita și pe Isus Hristos, iar lumea care a

respins adevărul îl va primi ca pe Domnul domnilor și Împăratul împăraților. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol.5, 1900, p. 1105, 1106.

Minunile nu dovedesc nimic

Predați-vă lui Dumnezeu, rugați-vă pentru iluminare divină, ca să puteți discerne ceea ce este adevărat, pentru ca, atunci când se va arăta puterea uimitoare, făcătoare de minuni, și când vrăjmașul va veni ca un înger de lumină, să puteți face deosebirea între lucrarea adevărată a lui Dumnezeu și lucrarea de imitație a puterilor întunericului. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1888, p. 389.

Modul în care a lucrat Domnul Hristos a fost acela de a povădui Cuvântul și de a alina suferința prin minuni de vindecare. Am fost instruită că, în prezent, noi nu mai putem lucra în felul acesta²⁷, pentru că Satana își va exercita puterea prin săvârșirea de minuni. Servii lui Dumnezeu nu mai pot lucra azi prin mijloace supranaturale, din cauză că vor fi săvârșite fapte de vindecare neadevărate, cu pretenția că ar fi înfăptuite prin putere divină. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1904, p. 54.

Poporul lui Dumnezeu nu va fi în siguranță în ceea ce privește înfăptuirea de minuni, pentru că Satana va imita minunile săvârșite. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 16.

Minunile nu pot înlocui Biblia

Dacă cei prin care se fac vindecări au tendința de a-și scuza, pe temeiul acestor manifestări supranaturale, neglijarea Legii lui Dumnezeu și persistă în neascultare, înseamnă că nu au puterea cea mare a lui Dumnezeu. Dimpotrivă, aceasta este puterea făcătoare de minuni a marelui amăgitor. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1885, p. 50, 51.

²⁷ În timpul Marii Strigări, misiunea poporului lui Dumnezeu va fi însoțită de minuni (vezi cap.14), dar ele nu vor avea semnificația pe care au avut-o în vremea lui Hristos. Înfăptuirea de minuni nu va mai fi o dovadă a aprobării divine.

Biblia nu va fi niciodată înlocuită de manifestări supranaturale. Adevărul trebuie studiat și căutat ca o comoară ascunsă. Nu vor fi acordate iluminări extraordinare, în mod izolat de Cuvântul lui Dumnezeu și nici în locul acestuia. Rămâneți lângă Cuvânt, primiți în minte Cuvântul dăinuiitor, care-l face pe om înțelept în ceea ce privește mântuirea. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1894, p. 48.

În curând, vom vedea în mod clar ultima mare amăgire. Anti-hristul își va îndeplini lucrările sale uimitoare sub privirile noastre. Contrafacerea va semăna atât de mult cu ceea ce este adevărat, încât, fără ajutorul Sfințelor Scripturi, va fi imposibil să se facă deosebirea. Fiecare declarație și fiecare miracol trebuie să fie verificate prin mărturia lor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 593.

Amăgirea va fi universală

Acum este nevoie de bărbați și de femei care să lucreze cu zel pentru salvarea de suflete, deoarece Satana a început bătălia asemenea unui general puternic și, în timpul care a mai rămas, lucrează prin cele mai de neconceput metode, ca să închidă ușa în fața luminii pe care Dumnezeu dorește să o trimită poporului Său. El atrage întreaga lume în rândurile sale, iar cei puțini, care sunt credincioși poruncilor lui Dumnezeu, sunt singurii care pot să-i reziste, dar Satana va încerca să-i înfrângă și pe aceștia. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1889, p. 389.

Prin metodele iscusite ale lui Satana, vor apărea chipurile celor morți și mulți i se vor alătura aceluia care iubește minciuna. Avertizez poporul nostru că până și printre noi vor fi unii care se vor îndepărta de credință și vor asculta de duhurile înșelătoare și de învățăturile demonilor. Prin aceștia adevărul va fi vorbit de rău.

O lucrare de necrezut va avea loc. Chiar și pastori, juriști și medici, care au îngăduit ca aceste minciuni să pună stăpânire pe spiritul lor de discernământ, vor deveni ei înșiși niște amăgitori asociați cu marele înșelător. Ei vor fi cuprinși de o stare de confuzie spirituală. – *The Upward Look*, 1903, p. 317.

Zguduirea

Calitatea de membru al bisericii nu garantează mântuirea

O declarație solemnă, pe care o fac pentru biserică, este aceea că nici măcar unul din douăzeci de membri, ale căror nume sunt înscrise în registrul bisericii, nu este pregătit să-și încheie istoria vieții pe acest pământ și că va fi la fel de lipsit de Dumnezeu și de speranță în lume ca și păcătoșii de rând. – *Christian Service*, 1905, p. 41.

Cei care au avut ocazii de a asculta și de a primi adevărul și care, în ciuda faptului că s-au alăturat Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, socotindu-se poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile, totuși nu manifestă mai multă putere și mai multă consacrare față de Dumnezeu decât bisericile oficiale, vor suferi plăgile lui Dumnezeu la fel ca și bisericile care se împotrivesc Legii lui Dumnezeu. – *Manuscript Releases*, vol. 19, 1898, p. 176.

Pleava separată de grâu

În biserică vor fi dezbinări și se vor dezvolta două categorii de credincioși. Grâul și neghina vor crește împreună până la seceriș. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1896, p. 114.

O mare cernere va avea loc. Pleava trebuie să fie separată de grâu la timp. Pentru că neghina abundă, dragostea celor mai mulți se răcește. Acum este timpul când credinciosul adevărat va fi cel mai tare. – *Letter 46*, 1887.

Istoria răzvrătirii lui Datan și Abiram se repetă și va fi repetată până la încheierea timpului. Cine va fi de partea Domnului? Cine va fi amăgit și, la rândul lui, va deveni amăgitor? – *Letter 15*, 1892.

Domnul va veni în curând. În fiecare biserică trebuie să aibă loc un proces de curățire, de cercetare, pentru că printre noi se află

oameni răi, care nu iubesc adevărul și nu-L onorează pe Dumnezeu. – *Review and Herald*, 19 martie 1895.

Trăim în timpul încercării, în timpul când tot ceea ce va putea să cadă va cădea. Domnul nu-i va ierta pe cei care cunosc adevărul, dacă nu ascultă de poruncile Lui, prin cuvinte și prin fapte. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 332.

Persecuțiile curăță biserica

Prosperitatea înmulțește numărul celor ce se declară credincioși, iar împotrivirea îi elimină din biserică. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1876, p. 89.

Nu este prea departe timpul când fiecare suflet va fi încercat. Semnul fiarei ne va fi impus. Celor care au cedat pas cu pas pretențiilor lumii și s-au conformat obiceiurilor ei, nu li se va părea greu mai degrabă să cedeze în fața autorităților, decât să se expună disprețului, insultei, amenințării cu închisoarea și cu moartea. Lupta se va da între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. În acest timp, în biserică, aurul va fi separat de zgură. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 81.

În absența persecuției, în rândurile noastre s-au strecurat oameni care păreau a fi sănătoși la minte și al căror creștinism părea în afara oricărei îndoieli, dar, când va veni persecuția, aceștia se vor despărți de biserică. – *Evangelism*, 1890, p. 360.

Când va fi înlăturată Legea lui Dumnezeu, biserica va fi cernută prin încercări de foc și un număr de membri, cu mult mai mare decât numărul de membri care credem noi că vor cădea atunci, vor cădea acum, se vor asocia cu duhurile înșelătoare și vor accepta învățăturile demonilor. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1891, p. 368.

Credincioșii superficiali vor renunța la credință

Lucrarea pe care biserica nu a reușit s-o facă în timp de pace și de prosperitate va trebui s-o facă într-o vreme de criză teribilă, în cele mai descurajatoare și mai neprielnice împrejurări. Avertizările pe care compromisul cu lumea le-a redus la tăcere sau le-a împiedicat trebuie să fie vestite sub împotrivirea cea mai acerbă din partea dușmanilor credinței, iar, în acel timp, clasa superficială, conserva-

toare²⁸, a cărei influență a întârziat continuu progresul lucrării, va renunța la credință. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 463.

Dacă Satana vede că Domnul Își binecuvântează poporul și-l pregătește să recunoască amăgirile lui, el va lucra cu putere deosebită pentru a aduce fanatismul, pe de-o parte, și formalismul rece, pe de altă parte, astfel încât să-și poată aduna o recoltă de suflete. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1890, p. 19.

Aceia care au avut privilegiul și ocazia deosebite pentru a deveni înțelepți în ceea ce privește adevărul și care totuși continuă să acționeze împotriva lucrării pe care Dumnezeu o dorește îndeplinită, vor fi îndepărtați, pentru că Dumnezeu nu acceptă serviciul nici unei persoane a cărei inimă este împărțită. – *Ellen G. White Manuscripts* 64, 1898.

Pe măsură ce în jurul nostru se înmulțesc încercările, în rândurile noastre se vor vedea atât dezbinarea, cât și unirea. Unii care acum sunt gata să pună mâna pe armele de luptă, în vreme de pericol adevărat, vor dovedi că nu au clădit pe stâncă. Ei vor ceda ispitei. Cei care au avut o mare lumină și privilegiul prețioase, dar nu s-au folosit de ele, vor pleca de lângă noi. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 400.

Mărturia directă produce zguduirea

Am întrebat ce înseamnă zguduirea pe care am văzut-o și mi s-a arătat că va fi rezultatul mărturiei directe, evocate de sfatul Martorului Credincios către Laodicea. Aceasta va avea efect asupra inimii celui ce o va primi și îl va face să înalțe stindardul și să răspândească adevărul cu putere. Mulți nu vor putea suporta această mărturie sinceră. Ei se vor ridica împotriva, iar acest fapt va produce o zguduire în poporul lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1857, p. 181.

Printre noi sunt unii care, asemenea lui Acan, vor face mărturisiri prea târziu pentru a mai putea fi salvați. Ei nu sunt în armonie cu

²⁸ Ellen White nu face nici o deosebire între teologii conservatori și cei liberali. Ea îi descrie aici pe cei care pun pe primul plan adaptarea la obiceiurile lumii, iar cauza lui Dumnezeu pe al doilea.

cea ce este drept. Ei disprețuiesc mărturia sinceră, care ajunge la inimă, și s-ar bucura să-i aducă la tăcere pe cei ce le aduc reproșuri. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, 1873, p. 272.

Dumnezeu solicită o reluare a mărturiilor directe, vestite în anii trecuți. El ne cheamă la o reînnoire a vieții spirituale. Energiile spirituale ale poporului Său au fost prea mult timp adormite, dar acum trebuie să se producă o înviere din moartea aparentă. Prin rugăciune și mărturisirea păcatelor, trebuie să pregătim drumul Împăratului. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 297.

Critica nedreaptă duce la pierderea sufletelor

Chiar și în zilele noastre, au fost și vor continua să fie familii întregi, care s-au bucurat odată de adevăr, dar își vor pierde credința din cauza calomniilor și a minciunilor care li s-au spus cu privire la cei pe care i-au iubit și de la care au primit sfaturi bune. Ei își deschid inima pentru a fi semănată neghină. Neghina răsare printre grâu și se înmulțește, iar recolta de grâu devine din ce în ce mai mică și adevărul prețios își pierde puterea asupra lor. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1898, p. 411.

Învățăturile false îi vor atrage pe unii

Religia și așa-zisa știință vor fi puse în opoziție una față de alta, deoarece oamenii mărginiți nu înțeleg puterea și măreția lui Dumnezeu. Mi-au fost prezentate următoarele cuvinte ale Sfintelor Scripturi: „Se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor” (Fapte 20,30). Acest fapt se va vedea în mod sigur în mijlocul poporului lui Dumnezeu. – *Evangelism*, 1890, p. 593.

Când va veni cernerea, prin introducerea de teorii false, asemenea cititori superficiali, neancorați nicăieri, vor fi ca nisipul mișcător. Ei vor aluneca în orice direcție care va fi în armonie cu sentimentele lor de amărăciune. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1897, p. 112.

Pentru că nu au dragoste de adevăr, vor fi captivați de amăgirile vrăjmașului. Ei vor da atenție duhurilor înșelătoare și învățăturilor

diavolești și se vor îndepărta de la credință. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 401.

Vrăjmașul va introduce teorii false, cum ar fi învățătura că Sanctuarul nu există. Acesta este unul din punctele de doctrină cu privire la care va avea loc o îndepărtare de la credință. – *Evangelism*, 1905, p. 224.

Lepădarea mărturiilor duce la apostazie

Un lucru este sigur: acei adventiști de ziua a șaptea, care se vor așeza sub stindardul lui Satana, vor renunța mai întâi la credința lor în avertismentele și muștrările conținute în mărturiile Duhului lui Dumnezeu. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1903, p. 84.

Ultima mare înșelăciune a lui Satana va fi aceea de a anula efectul mărturiei Duhului lui Dumnezeu. „Când nu este nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu” (Prov. 29,18). Satana va lucra cu iscusință, în diferite feluri și prin diferite unelte, pentru a zdruncina încrederea rămășiței poporului lui Dumnezeu în mărturia adevărată. – *Selected Messages*, cartea 1, 1890, p. 48.

Vrăjmașul a făcut eforturile cele mai abile cu putință pentru a zdruncina credința poporului nostru în mărturii... Aceasta se întâmplă exact așa cum a plănuit Satana, iar cei care au pregătit calea ca poporul să nu mai acorde atenție avertizărilor și muștrărilor din mărturiile Duhului lui Dumnezeu, vor asista la apariția unui val de erori și erezii de tot felul. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1890, p. 83.

Planul lui Satana este acela de a slăbi încrederea poporului lui Dumnezeu în mărturii. Apoi, urmează neîncrederea cu privire la punctele vitale ale credinței noastre, stâlpii poziției noastre, după aceea, îndoiala și în privința Sfințelor Scripturi și, în cele din urmă, marșul în jos, spre pierzare. Când mărturiile care au fost crezute cândva sunt privite cu neîncredere și lepădate, Satana știe că cei amăgiți nu se vor opri aici și își dublează eforturile până când îi lansează într-o răzvrătire fățișă, care va deveni incurabilă și va sfârși în distrugere. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1879, p. 211.

Defecte printre conducătorii bisericii

Multe stele pe care le-am admirat pentru strălucirea lor vor dispărea în întuneric. – *Prophets and Kings*, p. 188 (c.1914).

Oameni pe care El i-a onorat mult vor urma, în momentele de încheiere ale istoriei acestui pământ, exemplul vechiului Israel... Prin îndepărtarea de la principiile mărețe, pe care le-a stabilit Hristos prin învățăturile Sale, printr-o lucrare săvârșită după planurile omenești, în care Scripturile sunt folosite pentru a se justifica direcția greșită a faptelor făcute sub îndrumarea perversă a lui Lucifer, oamenii vor fi întăriți într-o concepție greșită, iar adevărul de care au nevoie pentru a-i feri de obiceiuri rele va ieși din sufletul lor așa cum se iese apa dintr-un vas spart. – *Manuscript Releases*, vol. 13, 1904, p. 379, 381.

Mulți vor dovedi că nu sunt una cu Hristos, că nu sunt morți față de lume, pentru a putea primi viața Lui; și, adesea, oameni care au ocupat poziții de răspundere vor apostazia. – *Review and Herald*, 11 septembrie 1888.

Pastorii neconsacrați vor fi îndepărtați

Marea încercare (impunerea legii duminicale), care este atât de aproape, îi va îndepărta din lucrare pe cei care nu au fost chemați de Dumnezeu, iar El va avea un corp pastoral curat, sincer, consacrat și pregătit pentru revărsarea ploii târzii. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1886, p. 385.

Mulți vor sta la amvoanele noastre având în mâini torța unei profeții false, care a fost aprinsă din focul diabolic al lui Satana...

Unii vor pleca dintre noi și nu vor mai conduce corabia. Dar acești oameni nu vor putea împiedica adevărul, pentru că el continuă să meargă înainte și în sus, până la venirea sfârșitului. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1898, p. 409, 411.

După cum declară Cuvântul lui Dumnezeu, precum și soliile pe care le-a dat servei Sale, este posibil ca unii pastori și unii medici să se abată de la credință. – *Manuscript Releases*, vol. 7, 1906, p. 192.

Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea

Cernerea făcută de Dumnezeu îi va îndepărta pe mulți, asemenea unor frunze uscate. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1876, p. 89.

Pleava va fi dusă departe de vânt, ca un nor, chiar și din locurile unde vedem acum numai grămezi de grâu bogat. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882 p. 81.

În curând, poporul lui Dumnezeu va fi supus unor încercări grele și cea mai mare parte dintre aceia care acum par a fi sinceri și credincioși, se vor dovedi a fi din metal lipsit de valoare...

Când religia lui Hristos va fi disprețuită până la extrem, când Legea Sa va fi mai nesocotită decât oricând înainte, atunci va trebui să avem cel mai fierbinte zel și cea mai neclintită hotărâre. Încercarea la care vom fi supuși va fi aceea de a rezista în apărarea adevărului și a neprihănirii, în timp ce majoritatea ne părăsește, și de a purta bătăliile Domnului, atunci când campionii sunt rari. În acel timp, va trebui să acumulăm căldură din răceala altora, curaj din lașitatea lor și loialitate din trădarea lor. – *Idem*, p. 136.

Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea, dar nu va cădea. Ea va rezista, iar păcătoșii din Sion vor fi cernuți, și pleava va fi despărțită de grâul cel prețios. Aceasta va fi o încercare teribil de grea, dar trebuie totuși să aibă loc. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1886, p. 380.

Pe măsură ce se apropie furtuna, o mare categorie de oameni care, în ciuda faptului că și-au mărturisit credința în solia îngerului al treilea, nu au fost sfințiți prin ascultarea de adevăr, își vor părăsi locurile și vor intra în rândurile adversarilor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 608.

Credincioșii lui Dumnezeu vor ieși la iveală

Domnul are servi credincioși, care vor ieși la iveală în timpul cernerii și al verificării. Există multe suflete prețioase, care acum nu se văd, dar care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Ei nu au avut lumina care a strălucit în raze puternice asupra voastră. Totuși, este posibil ca sub aparența aspră și neatrăgătoare, să se descopere strălucirea curată a unui adevărat caracter creștin. În timpul zilei, privim cerul, dar nu vedem stelele. Totuși, ele se află acolo, la locul lor, pe firmament, dar ochiul nu poate să le observe. Însă, în timpul nopții, putem vedea adevărata lor strălucire. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 80, 81.

De fiecare dată când are loc o persecuție, martorii iau niște decizii, fie de a rămâne de partea lui Hristos, fie de a se întoarce împotriva Lui. Oamenii care își arată simpatia pentru cei condamnați pe nedrept și nu sunt înverșunați contra lor își vor da pe față atașamentul față de Domnul Hristos. – *The Signs of the Times*, 20 februarie 1901.

Așteptați să apară împotrivirea, să predomine iarăși bigotismul și intoleranța și să se aprindă din nou persecuția, și atunci cei cu inima împărțită și ipocriții se vor clătina și vor părăsi credința, dar creștinul adevărat va sta neclintit, ca o stâncă, cu o credință mai puternică și o speranță mai vie decât în zilele de prosperitate. – *The Great Controversy*, 1911, p. 602.

Noii convertiți le vor lua locul celor care pleacă

Unii n-au rezistat în fața zguduirii și s-au pierdut pe drum. Cei nepăsători și indiferenți, care nu li s-au alăturat celor care au prețuit biruința și mântuirea atât de mult, încât să se roage cu perseverență și să agonizeze pentru ea, nu au reușit să o câștige și au fost lăsați în întuneric, iar locurile lor au fost imediat ocupate de alții, care s-au atașat de adevăr și au intrat în rânduri. – *Early Writings*, 1858, p. 271.

Locurile golite vor fi umplute de cei pe care Domnul Hristos i-a descris ca fiind sosiți în ceasul al unsprezecelea. Numărul celor cu care Se luptă Duhul lui Dumnezeu este mare. Vremea judecăților distrugătoare ale lui Dumnezeu este o vreme de har pentru cei care acum nu au prilejul de a cunoaște adevărul. Domnul va privi spre ei cu duioșie. Inima Lui miloasă este înduioșată, mâna Lui este încă întinsă spre a salva, în timp ce, pentru cei care nu vor să intre, ușa este închisă. Cei care aud pentru prima oară adevărul, în aceste ultime zile, vor fi primiți în mare număr. – *Letter 103*, 1903.

Stindard după stindard era lăsat să zacă în noroi și companie după companie, din oștirea Domnului, se unea cu vrăjmașul, în timp ce seminție după seminție, din rândurile vrăjmașului, se unea cu poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 41.

Ploaia târzie

Lucrarea Duhului Sfânt comparată cu ploaia

„El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie” (Ioel 2,23). În răsărit, ploaia timpurie cade în timpul semănatului. Ea este necesară pentru a face sămânța să încolțească. Ploaia târzie cade aproape de încheierea anotimpului și maturizează cerealele, pregătindu-le pentru seceriș. Domnul folosește aceste activități din natură pentru a reprezenta lucrarea Duhului Sfânt²⁹.

După cum roua și ploaia sunt date, mai întâi pentru a ajuta sămânța să încolțească, iar apoi pentru a o maturiza în vederea secerișului, tot așa Duhul Sfânt este dat pentru a dezvolta, de la o etapă la alta, procesul creșterii spirituale. Coacerea grânelor reprezintă îndeplinirea lucrării harului lui Dumnezeu în suflet. Prin puterea Duhului Sfânt, chipul moral al lui Dumnezeu va fi reprodus în mod desăvârșit în caracter. Noi trebuie să fim transformați în totalitate, devenind asemenea Domnului Hristos.

Prin lucrarea de maturizare a recoltei pământului, ploaia târzie reprezintă harul spiritual care pregătește biserica pentru venirea Fiului Omului. Dar, dacă ploaia timpurie nu a căzut, nu va exista nici o viață și firul verde nu va răsări. Așadar, până când stropii ploii timpurii nu-și îndeplinesc lucrarea, ploaia târzie nu poate conduce nici o sămânță la desăvârșire. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1896, p. 506.

²⁹ Vezi Zaharia 10,1; Osea 6,3; Ioel 2,23.28.

A. Aplicația istorică pentru biserică în ansamblu

Ploaia timpurie a venit în Ziua Cincizecimii, în anul 31 d.Hr.

Ucenicii au respectat porunca Domnului Hristos, așteptând în Ierusalim împlinirea făgăduinței Tatălui – revărsarea Duhului Sfânt. Totuși, nu au așteptat într-o stare de inactivitate. Raportul spune că „tot timpul stăteau în Templu și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu” (Luca 24,53).

În timp ce așteptau îndeplinirea făgăduinței, ucenicii își umileau inima, printr-o pocăință sinceră, și își mărturiseau necredința... Ucenicii se rugau cu multă seriozitate pentru a fi pregătiți să intre în legătură cu oamenii și, în relațiile lor de zi cu zi, să le adreseze cuvinte prin care cei păcătoși să fie conduși la Hristos. Ei au înlăturat toate disputele și toate dorințele pentru supremație și au devenit foarte apropiați unul de altul, într-o atitudine de frățietate creștină. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 35-37.

Numai după ce ucenicii au ajuns la o unitate desăvârșită, când nu s-au mai certat pentru locul cel mai înalt, a fost revărsat Duhul Sfânt asupra lor. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 20.

Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a fost începutul ploii timpurii sau al primei ploii, iar rezultatul a fost măreț. Duhul Sfânt va rămâne prezent în biserica adevărată până la încheierea timpului. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 54, 55.

Rezultatele ploii timpurii din Ziua Cincizecimii

Sub influența Duhului Sfânt, au fost rostite cuvinte de pocăință și mărturisire, amestecate cu cântece de mulțumire pentru păcatele iertate... Mii de suflete au fost convertite într-o singură zi...

Duhul Sfânt... i-a făcut capabili să vorbească, în mod fluent, în limbi care până atunci le fuseseră necunoscute... Duhul Sfânt a făcut pentru ei ceea ce ei n-ar fi putut să îndeplinească într-o viață întreagă. – *Idem*, p. 38, 40.

Inima le-a fost umplută peste măsură cu o bunăvoință atât de mare, atât de profundă, atât de cuprinzătoare, încât i-a îndemnat să meargă până la capătul pământului pentru a mărturisi despre puterea lui Hristos. – *Idem*, p. 46.

Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii? Vestea cea bună despre un Mântuitor înălțat a fost dusă până în cele mai îndepărtate părți ale lumii locuite... Biserica a văzut cum sufletele convertite veneau spre ea din toate direcțiile. Cei ce se îndepărtaseră de Dumnezeu au fost reconvertiți... Ținta stăruitoare a credincioșilor era aceea de a manifesta un caracter asemenea caracterului lui Hristos și de a lucra pentru extinderea Împărăției Sale. – *Idem*, p. 48.

Făgăduința ploii târzii

Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a constituit „ploaia timpurie”, și rezultatul ei a fost plin de glorie. Dar „ploaia târzie” va fi și mai îmbelșugată. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 21.

Este făgăduit că, aproape de încheierea secerișului pământului, va avea loc o binecuvântare specială a harului lui Dumnezeu, cu scopul de a pregăti biserica pentru venirea Fiului Omului. Această revărsare a Duhului Sfânt este asemănată cu ploaia târzie. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 55.

Chiar înainte de venirea ultimelor judecăți ale lui Dumnezeu asupra pământului, va avea loc printre cei ce alcătuiesc poporul Domnului o asemenea redeșteptare a evlaviei de la început, cum nu s-a mai văzut din vremea apostolilor. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate asupra copiilor Săi. – *The Great Controversy*, 1911, p. 464.

Lucrarea va fi asemănătoare celei de la Ziua Cincizecimii. Așa cum „ploaia timpurie” a fost dată la începutul lucrării de evanghelizare, prin revărsarea Duhului Sfânt, pentru a contribui la răsărirea prețioasei semințe, tot așa „ploaia târzie” va fi dată la încheierea lucrării, pentru a pregăti secerișul. – *Idem*, p. 611.

Ploaia târzie va produce marea strigare

În vremea aceea, „ploaia târzie”, sau reînvierea de la fața Domnului va veni ca să dea putere glasului celui tare al îngerului al treilea și să-i pregătească pe sfinți pentru a rezista în timpul revărsării ultimelor șapte plăgi. – *Early Writings*, 1854, p. 86.

I-am auzit pe aceia care purtau armura vestind adevărul cu o mare putere. Lucrarea lor a avut efect... Am întrebat cum s-a produs această mare schimbare. Un înger a răspuns: „Aceasta este ploaia târzie, înviiorarea de la fața Domnului, marea strigare a îngerului al treilea.” – *Idem*, p. 271.

B. Aplicația personală pentru fiecare creștin

Ploaia timpurie produce convertirea; ploaia târzie dezvoltă un caracter asemenea lui Hristos.

În nici un moment al experienței noastre, nu ne putem lipsi de acel ajutor care ne-a dat puterea de a face primul pas. Bindecuvântările primite prin ploaia timpurie sunt necesare până la sfârșit... Pe măsură ce Îl căutăm pe Dumnezeu pentru a primi Duhul Sfânt, El va lucra în noi modestia, smerenia cugetului și o dependență consecventă de Dumnezeu, pentru a beneficia de lucrarea ploii târzii, care ne desăvârșește. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1897, p. 507, 509.

Duhul Sfânt caută să rămână în fiecare suflet. Cei care Îl primesc cu bucurie, ca pe un oaspete de onoare, vor fi făcuți desăvârșiți în Hristos. Lucrarea cea bună, care a fost începută, va fi dusă până la capăt. Gândurile sfinte, simțămintele cerești și faptele creștinești vor lua locul gândurilor necurate, al sentimentelor stricte și al faptelor de răzvrătire. – *Counsels on Health*, 1896, p. 561.

Este posibil să avem deja o măsură din Duhul lui Dumnezeu, dar, prin rugăciune și credință, trebuie să căutăm în mod neconținut să obținem tot mai mult Duh Sfânt. Nu trebuie să încetăm niciodată eforturile. Dacă nu progresăm, dacă nu adoptăm o atitudine care să ne permită primirea, atât a ploii timpurii, cât și a celei târzii, ne vom pierde sufletul, iar răspunderea ne va aparține în exclusivitate...

Întrunirile bisericii, cum ar fi adunările de tabără, cele din cămin și toate situațiile în care se lucrează personal pentru suflete, reprezintă ocaziile indicate de Dumnezeu în vederea revărsării ploii timpurii și a celei târzii. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1897, p. 508.

Când este pregătită calea pentru Duhul lui Dumnezeu, binecuvântarea va veni. Satana nu poate opri căderea torentului de

binecuvântări asupra poporului lui Dumnezeu, după cum nu poate să închidă ferestrele cerului pentru a face ca ploaia să nu mai cadă pe pământ. – *Selected Messages*, cartea 1, 1887, p. 124.

Ar trebui să ne rugăm stăruitor pentru coborârea Duhului Sfânt

Noi ar trebui să ne rugăm la fel de stăruitor pentru coborârea Duhului Sfânt cum s-au rugat ucenicii în Ziua Cincizecimii. Dacă ei au avut nevoie de El în acel timp, cu atât mai mult avem noi nevoie astăzi. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 158 (1882).

Coborârea Duhului Sfânt asupra bisericii este așteptată în viitor, dar este privilegiul bisericii să-L aibă acum. Căutați-L, rugați-vă pentru El și credeți în El. Trebuie să-L avem și Cerul așteaptă să ni-L acorde. – *Evangelism*, 1895, p. 701.

Măsura în care primim Duhul Sfânt este proporțională cu măsura dorinței noastre și a credinței exercitate pentru aceasta, precum și cu felul în care vom folosi lumina și cunoștința pe care le vom primi. – *Review and Herald*, 5 mai 1896.

Noi nu suntem îndeajuns de dispuși să-L deranjăm pe Domnul cu cererile noastre, rugându-L să ne acorde darul Duhului Sfânt. Domnul dorește să fie deranjat în această privință. El dorește să trimitem cât mai multe cereri înaintea tronului Său. – *Fundamentals of Christian Education*, 1909, p. 537

Trebuie să ne smerim inima printr-o pocăință adevărată

O redeșteptare a adevăratei evlavii este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. Aceasta ar trebui să fie principala noastră preocupare. Trebuie să depunem eforturi serioase pentru a obține binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu nu ar fi dispus să-Și reverse binecuvântarea asupra noastră, ci pentru că noi nu suntem pregătiți s-o primim. Tatăl nostru cel ceresc este mult mai doritor să dea Duhul Său cel Sfânt celor care-L cer decât sunt părinții doritori să le dea daruri bune copiilor lor. Lucrarea noastră este aceea de a îndeplini condițiile prin care Dumnezeu a făgăduit să ne acorde binecuvântarea Sa, prin mărturisire sinceră, smerenie, pocăință și rugăciune plină de zel. Nu ne putem aștepta

la o redeșteptare, dacă nu ne rugăm pentru ea. – *Selected Messages*, cartea 1, 1887, p. 121.

Vă spun că, în mijlocul nostru, trebuie să aibă loc o redeșteptare absolută. Cei care-I slujesc Domnului trebuie să fie convertiți. Sunt necesare mărturisiri, acte de pocăință și convertiri. Mulți dintre cei care propovăduiesc Cuvântul au nevoie de harul transformator al lui Hristos în inima lor. Ei ar trebui să nu îngăduie nimic care ar putea să-i împiedice de la îndeplinirea unei lucrări conștiincioase, mai înainte de a fi, pentru totdeauna, prea târziu. – *Letter 51*, 1886.

Reforma trebuie să însoțească redeșteptarea

Sub conducerea Duhului Sfânt, trebuie să aibă loc o redeșteptare și o reformă. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea înseamnă înnoirea vieții spirituale, o înviorare a puterilor minții și o înviere din moartea spirituală. Reforma înseamnă o reorganizare, o schimbare în idei și teorii, obiceiuri și practici. Reforma nu va aduce roadele bune ale neprihănirii, dacă nu este însoțită de redeșteptarea produsă de Duhul Sfânt. Redeșteptarea și reforma trebuie să-și facă lucrarea lor decisivă și, pentru a realiza această lucrare, trebuie să se contopescă. – *Review and Herald*, 25 februarie 1902.

Trebuie să înlăturăm toate certurile și dezbinările

Când lucrătorii Îl au pe Hristos în permanență în inima lor, când orice egoism este mort, când există comuniune, când fiecare se sfințește, în așa fel încât dragostea să se vadă și să se simtă, atunci torențele harului Duhului Sfânt vor veni tot atât de sigur asupra lor, ca și făgăduința lui Dumnezeu, care nu va da greș niciodată, nici măcar cu o iotă sau cu o frântură de literă. Dar, când unii nesocotesc lucrarea altora, pentru a-și arăta propria superioritate, dovedesc că lucrarea lor nu poartă semnătura pe care ar trebui s-o poarte. Dumnezeu nu poate să-i binecuvânteze. – *Selected Messages*, cartea 1, 1896, p. 175.

Ca să stăm în ziua cea mare a Domnului adăpostiți în Hristos, turnul nostru de scăpare, trebuie să îndepărtăm orice invidie și orice

luptă pentru supremație. Trebuie să distrugem complet rădăcinile acestor gânduri nesfinte, ca nu cumva să prindă din nou viață. Să ne așezăm în întregime de partea Domnului. – *This Day With God*, 1903, p. 258.

Creștinii trebuie să îndeparteze toate neînțelegerile și să se predea lui Dumnezeu pentru salvarea celor pierduți. Să ceară, prin credință, binecuvântarea promisă și ea va veni. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 21.

Iubiți-vă unii pe alții

Creștinismul este dezvăluirea celei mai duioase iubiri a unuia față de celălalt... Hristos trebuie să primească iubirea supremă din partea ființelor pe care le-a creat. De asemenea, El cere ca omul să nutrească o sfântă considerație pentru semenii săi. Fiecare suflet va fi salvat prin iubirea care se manifestă mai întâi față de Dumnezeu. Adevărata pocăință este o schimbare de la egoism la dragoste sfințită față de Dumnezeu și unii față de alții. – *Selected Messages*, cartea 1, 1901, p. 114, 115.

Calitățile pe care Dumnezeu le prețuiește cel mai mult sunt mila și curăția inimii. Aceste calități ar trebui să fie nutrite de fiecare creștin. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 85.

Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin amabil și iubitor. – *The Ministry of Healing*, 1905, p. 70.

Se cere o consacrare deplină

Dumnezeu nu va accepta nimic altceva decât o consacrare fără rezerve. Creștinii fără tragere de inimă și păcătoși nu vor putea intra niciodată în cer. Ei nu s-ar simți fericiți acolo, pentru că nu știu nimic despre principiile înalte și sfinte, care îi guvernează pe membrii familiei regale din cer. Creștinul adevărat își păstrează ferestrele sufletului deschise către cer. El trăiește în comuniune cu Hristos. Voința sa este totuna cu voința lui Hristos. Dorința sa cea mai fierbinte este aceea de a deveni, din ce în ce mai mult, asemenea lui Hristos. – *Review and Herald*, 16 mai 1907.

Noi nu putem folosi Duhul Sfânt. Duhul trebuie să ne folosească pe noi. Prin Duhul Sfânt, Dumnezeu lucrează în poporul Său „după

plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea” (Fapte 2,13). Dar mulți nu vor să I se supună. Ei vor să se conducă singuri. Din această cauză, nu primesc darul ceresc. Duhul Sfânt este dat numai acelor care umblă smeriți înaintea lui Dumnezeu și care așteaptă călăuzirea și harul Său. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 672.

Pregătirea căii pentru ploaia târzie

Am văzut că nimeni nu a putut împărtăși „reînvierea”, dacă nu a obținut victoria asupra oricărui cuvânt rău și asupra oricărei fapte rele. De aceea, ar trebui să ne apropiem tot mai mult de Domnul și să căutăm cu seriozitate să realizăm pregătirea necesară pentru a deveni capabili să rezistăm în luptă în ziua Domnului. – *Early Writings*, 1851, p. 71.

Noi suntem cei cărora le revine sarcina de a îndrepta defectele din caracterul nostru și de a curăți templul sufletului de orice întinare. Apoi, ploaia târzie va cădea asupra noastră, așa cum a căzut ploaia timpurie asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 214.

De nimic nu se teme Satana mai mult decât de faptul că poporul lui Dumnezeu va îndepărta orice obstacol și va pregăti calea pentru ca Domnul să poată revărsa Duhul Sfânt asupra bisericii care lăncezește... Fiecărei ispite, fiecărei împotriviri i se poate rezista cu succes „nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor” (Zaharia 4,6). – *Selected Messages*, cartea 1, 1887, p. 124.

Ploaia târzie va veni, iar binecuvântarea lui Dumnezeu va umple fiecare suflet care este curățit de orice întinare. Aceasta este lucrarea noastră acum – să ne consacram lui Hristos, ca să putem fi pregătiți pentru vremea de înviere de la fața Domnului, pentru botezul Duhului Sfânt. – *Selected Messages*, cartea 1, 1892, p. 191.

Să devenim lucrători activi în serviciul lui Hristos

Când bisericile vor deveni vii și lucrătoare, Duhul Sfânt va fi dat ca răspuns la rugăciunea lor sinceră... Atunci ferestrele cerului se vor deschide pentru torențele ploii târzii. – *Review and Herald*, 25 februarie 1890.

Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care va lumina întreg pământul cu slava Sa, nu va veni până când nu vom avea un popor cu o gândire iluminată, care știe din experiență ce înseamnă să fii împreună lucrător cu Dumnezeu. Când vom fi consacrați pe deplin, din toată inima, în serviciul lui Hristos, Dumnezeu va aprecia acest fapt, printr-o revărsare fără măsură a Duhului Sfânt, dar aceasta nu va avea loc până când cea mai mare parte a membrilor bisericii nu vor fi împreună lucrători cu Dumnezeu. – *Christian Service*, 1905, p. 253.

Când muștrarea împotriva indolenței și a lenevirii va înceta să planeze asupra bisericii, Duhul lui Dumnezeu Se va manifesta în mod minunat. Puterea divină se va descoperi. Biserica va vedea lucrarea providențială a Domnului oștirilor. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 46.

„Țineți-vă vasul curat și gata să fie umplut!”

Nu trebuie să ne facem griji cu privire la ploaia târzie. Tot ce avem de făcut este să ne păstrăm vasul curat și gata să fie umplut, pregătit pentru primirea ploii cerești, rugându-ne fără încetare: „Fă să cadă ploaia târzie în vasul meu! Fă ca lumina slăvitului înger care se alătură îngerului al treilea să strălucească asupra mea, dă-mi și mie o parte în lucrare, fă-mă să vestesc solia, ajută-mă să fiu împreună lucrător cu Isus!”. Căutându-L în felul acesta pe Dumnezeu, dați-mi voie să vă spun că, prin harul Său, El vă va ajuta să fiți gata în orice timp. – *The Upward Look*, 1391, p. 283.

Răspunsul poate veni cu o iuțea neașteptată și cu o putere copleșitoare sau poate să fie amânat zile și săptămâni, iar credința să ne fie pusă la încercare. Dar Dumnezeu știe când și cum să răspundă la rugăciunile noastre. Partea care ne revine nouă este să intrăm în legătură cu cerul. Dumnezeu Se îngrijește de partea care-I revine Lui. El este credincios cu privire la ceea ce a promis. Lucrul cel mai însemnat, cel mai important, pentru noi este să fim una în simțire și cuget, să dăm la o parte orice invidie și răutate și, ca niște rugători smeriți, să veghem și să așteptăm. Domnul Isus, Mijlocitorul și Căpetenia noastră, este gata să facă pentru noi tot ce a făcut pentru cei care se rugau și vegheau în Ziua Cincizecimii. – *Spirit of Prophecy*, vol. 3, 1878, p. 272.

Nu există un timp special, pe care să îl precizez cu privire la vremea când va avea loc revărsarea Duhului Sfânt și când îngerul cel puternic din cer i se va alătura îngerului al treilea, ca să încheie lucrarea pentru această lume. Solia mea este că singura noastră garanție constă în faptul de a fi gata pentru reînvierea cerească, având lămpile pregătite și aprinse. – *Selected Messages*, cartea 1, 1892, p. 192.

Nu toți vor primi ploaia târzie

Mi s-a arătat că, dacă cei care fac parte din poporul lui Dumnezeu nu vor face eforturile care se cer din partea lor, ci așteaptă să vină reînvierea asupra lor pentru a le îndepărta răutățile și pentru a le îndrepta greșelile, dacă se așteaptă ca ploaia târzie să-i curețe de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să-i pregătească pentru a lua parte la marea strigare a îngerului al treilea, vor fi găsiți prea ușori. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1867, p. 619.

Sperăm noi să vedem întreaga biserică reînsuflețită? Acest timp nu va veni niciodată. În biserică, există persoane care nu sunt convertite și care nu se vor uni în rugăciune fierbinte și biruitoare. Trebuie să ne îndeplinim lucrarea în mod personal. Trebuie să ne rugăm mai mult și să vorbim mai puțin. – *Selected Messages*, cartea 1, 1887, p. 122.

Putem fi siguri că, atunci când va fi revărsat Duhul Sfânt, cei care nu au primit și nu au prețuit ploaia timpurie nu vor vedea sau nu vor înțelege valoarea ploii târzii. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1896, p. 399.

Numai cei care trăiesc potrivit cu lumina pe care o au vor primi o lumină mai mare. Dacă nu înaintăm zilnic în exemplificarea virtuților unui creștin activ, nu vom recunoaște manifestările Duhului Sfânt în ploaia târzie. Este posibil ca ea să cadă asupra tuturor celor din jurul nostru, fără ca noi să ne dăm seama și s-o primim. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1897, p. 507.

Cei care nu fac eforturi hotărâte, ci doar așteaptă, pur și simplu, ca Duhul Sfânt să-i constrângă să acționeze, vor pieri în întuneric. Nu trebuie să stăm nepăsători, nefăcând nimic în lucrarea lui Dumnezeu. – *Christian Service*, 1905, p. 228.

Marea strigare

Dumnezeu are pietre prețioase în toate bisericile

Dumnezeu are pietre prețioase în toate bisericile și nu este menirea noastră să formulăm acuzații categorice despre lumea care se declară creștină. – 4BC 1184 (1893).

Dumnezeu are reprezentanții Săi în toate bisericile. Deși acestor persoane nu le-au fost prezentate adevărurile speciale, cruciale pentru aceste ultime zile, în împrejurări care să le aducă convingerea în inimă și în minte, totuși nu au întrerupt legătura cu Dumnezeu, printr-o respingere a luminii. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 70, 71.

Mulți dintre catolici sunt cei mai conștiincioși creștini și trăiesc în toată lumina care strălucește asupra lor, iar Dumnezeu va lucra pentru ei. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 243.

În Apocalipsa 18, poporul lui Dumnezeu este chemat să iasă afară din Babilon. Potrivit cu Scriptura, mulți din poporul lui Dumnezeu se află încă în Babilon. În ce grupări religioase poate fi găsită acum cea mai mare parte a urmașilor lui Hristos? Fără îndoială, în diferitele biserici care mărturisesc credința protestantă. – *The Great Controversy*, 1911, p. 383.

Cu toată întunecimea spirituală și înstrăinarea de Dumnezeu, care există în bisericile care alcătuiesc Babilonul, marea parte a adevăraților urmași ai lui Hristos se află încă în mijlocul lor. – *Idem*, p. 390.

Căderea Babilonului nu este încă totală

„Ea a adăpat toate neamurile din vinul mâniai desfrânării ei” (Apocalipsa 14,8). Cum se realizează aceasta? Obligându-i pe oameni să accepte un sabbat fals. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 94.

Cu toate acestea, încă nu se poate spune că... „ea a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei”. Încă nu a determinat toate neamurile să facă aceasta...

Până când nu va fi îndeplinită această condiție și până când unirea bisericii cu lumea nu va fi pe deplin realizată în întreaga lume creștină, căderea Babilonului nu va fi completă. Schimbarea este progresivă, iar deplina împlinire a textului din Apocalipsa 14,8 este o problemă de viitor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 385, 390.

Când vor ajunge păcatele ei pînă la cer (Apocalipsa 18,2-5)? Când Legea lui Dumnezeu va fi în mod definitiv anulată de legile omenești. – *The Signs of the Times*, 12 iunie 1893.

Ultima solie de avertizare a lui Dumnezeu

Dumnezeu a stabilit, în cadrul liniei profetice, un loc pentru soliile din Apocalipsa 14, iar lucrarea lor nu trebuie să înceteze pînă la încheierea istoriei acestui pămînt. – *EGW*, 88 804 (1890).

Apocalipsa 18 arată spre timpul când, ca rezultat al respingerii întreitei avertizări din Apocalipsa 14,6-12, biserica va fi atins pe deplin condiția prezisă de îngerul al doilea, și atunci poporul lui Dumnezeu, care mai este încă în Babilon, va fi chemat să rupă legătura cu biserica decăzută. Aceasta este ultima solie care va mai fi vestită vreodată lumii. – *The Great Controversy*, 1911, p. 390.

(Apocalipsa 18,1.2.4 – citate de referință.) Aceste versete indică o vreme când se va repeta anunțarea căderii Babilonului, așa cum a fost vestită de îngerul al doilea din Apocalipsa 14, 8, cu mențiunea suplimentară asupra imoralităților care vor pătrunde în diferitele organizații care alcătuiesc Babilonul, în perioada de după prima vestire a soliei, în vara anului 1844... Aceste înștiințări, unite cu solia îngerului al treilea, constituie ultima avertizare care va fi dată locuitorilor pămîntului...

Păcatele Babilonului vor fi date pe față. Rezultatele înspăimîntătoare ale impunerii sărbătorilor religioase în biserică de către autoritățile civile, năvălirea spiritismului, înaintarea ascunsă, dar rapidă, a puterii papale, toate vor fi demascate. Prin aceste avertizări solemne, poporul va fi mișcat. Mii și mii de oameni vor asculta cuvinte neuzite pînă atunci. – *Idem*, p. 603, 604, 606.

Esența ultimei solii a lui Dumnezeu

Mai multe persoane mi-au scris, întrebându-mă dacă solia îndreptării prin credință este solia îngerului al treilea, și eu am răspuns: „Este cu adevărat solia îngerului al treilea”. – *Selected Messages*, cartea 1, 1890, p. 372.

În marea Sa îndurare, Domnul i-a trimis poporului Său o solie foarte prețioasă prin frații (E.J.) Waggoner și (A.T.) Jones. Această solie a fost vestită pentru a-L evidenția și mai mult pe Mântuitorul înălțat, jertfa adusă pentru păcatele lumii întregi. Ea a prezentat îndreptățirea prin credință în Cel ce S-a pus chezaș pentru noi și i-a invitat pe oameni să primească neprihănirea lui Hristos, care se dovedește prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu.

Mulți L-au pierdut din vedere pe Isus. Ei au avut nevoie să li se îndrepte privirile spre Persoana Sa divină, spre meritele Sale, spre iubirea Sa neschimbătoare față de familia omenească. Toată puterea a fost încredințată în mâinile Sale, ca El să le poată împărți daruri bogate oamenilor, acordându-i ființei umane, neputincioase, darul de neprețuit al îndreptării Sale. Dumnezeu a poruncit să fie vestită această solie în lumea întregă. Solia îngerului al treilea este solia care trebuie vestită cu tărie și care este însoțită de o mare măsură a revărsării Duhului Său. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1895, p. 91, 92.

Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la o margine la alta a pământului, spre a pregăti calea Domnului. Ea este slava lui Dumnezeu, care încheie lucrarea îngerului al treilea. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 19.

Ultima solie a harului, care trebuie vestită lumii, este o descoperire a caracterului Său iubitor. Copiii lui Dumnezeu trebuie să facă cunoscută slava Sa. Ei trebuie să descopere ce a făcut harul lui Dumnezeu pentru ei, prin viața și caracterul lor. – *Christ's Object Lessons*, 1900, p. 415, 416.

Solia va fi vestită cu mare putere

Pe măsură ce solia a treia va fi vestită cu tot mai multă putere, încheierea lucrării va fi însoțită de o mare slavă, la care va fi părtaș poporul credincios al lui Dumnezeu. Ploaia târzie este cea care îl va

reînsuflați și-l va întări, ca să treacă prin timpul de strâmtorare. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1862, p. 984.

Pe măsura apropierii sfârșitului, mărturiile slujitorilor lui Dumnezeu vor deveni tot mai hotărâte și tot mai pline de putere. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1892, p. 407.

Această solie (Apocalipsa 14,9-12) cuprinde și cele două solii precedente. Ea este reprezentată ca fiind vestită cu glas tare, ceea ce înseamnă că este însoțită de puterea Duhului Sfânt. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1900, p. 980.

Pe măsură ce solia îngerului al treilea devine un strigăt puternic, vestirea ei este însoțită de o mare putere și de o mare glorie. Fețele copiilor lui Dumnezeu vor străluci de lumina cerului. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 17.

Lumina lui Dumnezeu va străluci și mai puternic în mijlocul întunericului profund al ultimei mari crize de pe pământ, iar cântecul speranței și încrederii va fi auzit în tonurile cele mai clare și mai sublime. – *Education*, 1903, p. 166.

Așa cum este prezis în Apocalipsa 18, solia îngerului al treilea va fi proclamată cu mare putere de către cei care vestesc ultima avertizare împotriva fiarei și a chipului ei. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 118.

Asemenea mișcării de la 1844

Puterea care i-a mobilizat pe oameni cu atâta forță, în mișcarea de la 1844, se va dezvălui din nou. Solia îngerului al treilea nu va fi vestită în șoaptă, ci cu glas tare. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 252.

Am văzut că această solie se va încheia cu o putere care va depăși cu mult strigătul de la miezul nopții. – *Early Writings*, 1858, p. 278.

La fel ca în Ziua Cincizecimii

Aștept cu o dorință arzătoare timpul când se vor repeta evenimentele din Ziua Cincizecimii, cu o putere chiar și mai mare. „După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere, și pământul s-a luminat de slava lui” (Apocalipsa 18,1).

Atunci, la fel ca în Ziua Cincizecimii, oamenii vor auzi adevărul, care va fi adresat fiecăruia în limba lui. – 6BC 1055 (1866).

În viziuni de noapte, au trecut prin fața mea scene cu privire la o mare mișcare reformatoare în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Mulți Îl laudau pe Dumnezeu, bolnavii erau vindecați și se înfăptuiau multe alte minuni. Se manifesta un duh de mijlocire, asemenea celui de dinaintea măreței Zile a Cincizecimii. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 126.

Marea lucrare de evanghelizare nu se va încheia cu o manifestare mai puțin însemnată a puterii lui Dumnezeu decât cea de la începutul ei. Profețiile care au fost împlinite prin revărsarea ploii timpurii, la începutul lucrării, se vor împlini din nou prin ploaia târzie, la încheierea ei...

Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele luminate și strălucind de sfântă consacrare, se vor grăbi din loc în loc pentru a vesti solia din cer. Avertizarea va fi dată prin mii de glasuri pe întreg pământul. Vor fi săvârșite minuni, bolnavii vor fi vindecați și cei credincioși vor face semne și minuni. – *The Great Controversy*, 1911, p. 611, 612.

Dumnezeu va folosi mijloace care ne vor surprinde

Dați-mi voie să vă spun că, în această din urmă lucrare, Dumnezeu va interveni într-un mod cu totul ieșit din comun și într-o manieră contrară oricărei metode omenești. Întotdeauna vor fi printre noi unii care vor voi să controleze lucrarea lui Dumnezeu, să dicteze fiecare acțiune ce trebuie îndeplinită, în timp ce lucrarea înaintează sub conducerea îngerului care se alătură îngerului al treilea, în vestirea soliei pentru lume. Dumnezeu va folosi căi și mijloace, prin care se va vedea că El a preluat conducerea în mâinile Sale. Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe care le va folosi Dumnezeu pentru a-Și îndeplini și desăvârși lucrarea de îndreptățire. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1885, p. 300.

Să nu vă imaginați că va fi posibil să faceți planuri pentru viitor. Dumnezeu trebuie să fie recunoscut ca stând la cârmă în toate timpurile și în orice împrejurare. El va lucra prin mijloace care vor fi demne de urmat și care vor susține, vor crește și vor zidi pe poporul Său. – *Counsels to Writers and Editors*, 1895, p. 71.

Mângâietorul nu Se va descoperi într-un mod specific, pe care omul să-L poată delimita, ci așa cum vrea Dumnezeu, în vremuri și pe căi neprevăzute, care să onoreze Numele Său. – EGW 88 1478 (1896).

El va ridica, dintre oamenii obișnuiți, bărbați și femei care să îndeplinească lucrarea Lui, întocmai precum, în vechime, a chemat niște pescari pentru a-I fi ucenici. În curând, va avea loc o trezire care îi va surprinde pe mulți. Cei care nu-și dau seama de ceea ce trebuie făcut vor fi trecuți cu vederea, iar solii cerești vor lucra cu aceia care sunt considerați oameni de rând, pregătindu-i să ducă adevărul în multe locuri. – *Manuscript Releases*, vol. 15, 1905, p. 312.

Lucrători calificați de Duhul Sfânt

În ultima lucrare solemnă, puțini oameni mari vor fi angajați... În vremea noastră, Dumnezeu va face o lucrare la care puțini se așteaptă. El îi va chema și îi va evidenția în mijlocul nostru pe aceia care au fost învățați mai degrabă prin ungerea Duhului Său, decât prin învățătura formală, dobândită în instituțiile de învățământ. Școlile nu sunt demne de disprețuit și de condamnat; ele sunt rânduite de Dumnezeu, dar nu pot oferi decât calificări exterioare. Dumnezeu va dovedi că El nu depinde de învățați, de muritori care își dau singuri importanță. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 80, 81.

Lumina le va fi dată numai sufletelor care o caută cu seriozitate și primesc cu bucurie fiecare rază de iluminare divină din Cuvânt Său sfânt. Doar prin aceste suflete va descoperi Dumnezeu acea lumină și putere, care vor lumina pământul cu slava Sa. – *Idem*, p. 729.

Sunt necesare disciplina spiritului, curăția inimii și a cugetului. Ele sunt de o mai mare valoare decât talentul strălucitor, tactul sau cunoștința. O minte obișnuită, învățată să asculte un „așa zice Domnul”, este mai bine calificată pentru lucrarea lui Dumnezeu decât sunt cei care au capacități, dar nu le folosesc cum trebuie. – *Review and Herald*, 27 noiembrie 1900.

Lucrătorii vor fi calificați mai degrabă prin ungerea Duhului Sfânt, decât prin educarea în instituțiile de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi îndemnați să meargă înainte cu zel sfânt, vestind cuvintele date lor de Dumnezeu. – *The Great Controversy*, 1911, p. 606.

Dumnezeu Se folosește chiar și de cei care nu știu carte

Cei care Îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal vor rezista la verificarea și la încercarea din aceste ultime zile. Întăriți printr-o credință de necontestat în Hristos, chiar și ucenicii neștiutori de carte vor fi capabili să țină piept îndoielilor și disputelor pe care le pot provoca cei necredincioși, făcând de rușine teoriile batjocoritorilor.

Domnul Isus le va da ucenicilor Săi o vorbire și o înțelepciune, pe care împotrivorii lor să nu le poată contrazice și în fața cărora nu vor putea rezista. Cei care nu ar putea învinge amăgirile satanice, folosind argumente logice și raționale, vor mărturisi adevărul într-o manieră directă, care îi va deruta pe așa-ziii oameni învățați. De pe buzele lor vor porni cuvinte de o putere și o înțelepciune atât de convingătoare, încât vor avea loc multe convertiri la adevăr. Mii de oameni vor fi convertiți prin mărturia lor.

De ce poate avea cel ce nu știe carte o asemenea putere, iar cel învățat nu o poate avea? Pentru că cel neștiutor, prin credința în Hristos, a intrat într-o atmosferă de adevăr curat și limpede, pe când cel învățat s-a îndepărtat de adevăr. Omul neînsemnat este martorul lui Hristos. El nu poate să apeleze la istorici sau la așa-numita știință înaltă, dar adună dovezi puternice din Cuvântul lui Dumnezeu. Adevărul despre care vorbește sub inspirația Duhului este atât de curat și de remarcabil și este vestit cu o putere atât de incontestabilă, încât mărturia lui nu poate fi contrazisă. – *Manuscript Releases*, vol. 8, 1905, p. 187, 188.

Copiii vestesc solia

Mulți, chiar și dintre cei neînvățați, vestesc acum cuvintele Domnului. Copiii sunt îndemnați de Duhul Sfânt să meargă și să vestească solia din cer. Duhul Sfânt este revărsat asupra tuturor celor care se supun îndemnurilor Lui și care, lepădând toate tehnicile omenești, regulile impuse și metodele chibzuite, vor vesti adevărul cu puterea Duhului Sfânt. – *Evangelism*, 1895, p. 700.

Când inteligențele cerești vor vedea că oamenii nu mai prezintă adevărul în simplitatea lui, asemenea Domnului Isus, Duhul lui

Dumnezeu îi va impresiona chiar și pe copii, iar ei vor merge să vestească adevărul pentru acest timp. – *The Southern Work*, 1895, p. 66.

Misiunea îngerilor

Îngerii din ceruri vor acționa asupra minții oamenilor, ca să-i determine să studieze subiecte din Biblie. Va fi îndeplinită o lucrare cu mult mai mare decât toate câte au fost făcute și nimic din slava ei nu se va datora oamenilor, pentru că îngerii care slujesc în favoarea celor ce vor fi moștenitori ai mântuirii lucrează zi și noapte. – *Counsels to Writers and Editors*, 1875, p. 140.

În lumea noastră se află mulți oameni asemenea lui Corneliu. Așa cum Dumnezeu a lucrat pentru Corneliu, la fel va lucra și pentru cei ce poartă stindardul cu sinceritate. Ei vor dobândi cunoașterea lui Dumnezeu, așa cum a dobândit-o Corneliu, când a fost vizitat de îngerii din cer. – *Letter* 197, 1904.

Când puterea divină se va uni cu efortul omenesc, lucrarea se va răspândi ca focul în miriște. Dumnezeu va folosi mijloace a căror origine omul nu va fi în stare s-o deslușească. Îngerii vor face o lucrare pe care oamenii ar fi putut avea binecuvântarea de a o îndeplini, dacă nu ar fi neglijat să răspundă chemărilor lui Dumnezeu. – *Selected Messages*, cartea 1, 1885, p. 118.

Întinderea mondială a proclamării

Îngerul care se alătură proclamării soliei îngerului al treilea va lumina întreg pământul cu slava sa. O lucrare de întindere mondială și de o putere neobișnuită este prezisă aici... Cu fața luminată și strălucind de sfântă consacrare, servii lui Dumnezeu se vor grăbi din loc în loc, ca să vestească solia din cer. Prin mii de glasuri, avertizarea va fi răspândită pe întreg pământul. – *The Great Controversy*, 1911, p. 611, 612.

Solia îngerului care-l urmează pe îngerul al treilea trebuie să fie vestită acum în toate părțile lumii. Aceasta va fi solia secerișului și întreaga lume va fi luminată de slava lui Dumnezeu. – *Letter* 86, 1900.

Când furtuna persecuției va izbucni cu adevărat asupra noastră, atunci solia îngerului al treilea va fi vestită tot mai puternic, până va ajunge o mare strigare și întreg pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 401.

Adevărul va fi vestit în fiecare oraș din America. În fiecare țară de pe pământ se va vesti solia de avertizare. – *General Conference Bulletin*, 30 martie 1903.

În timpul mării strigări, ajutată de intervenția providențială a slăvitului ei Domn, biserica va răspândi cunoștința mântuirii în așa măsură, încât lumina va ajunge în fiecare oraș și orășel. – *Evangelism*, 1904, p. 694.

Suntem foarte aproape de criză. Prin puterea Duhului Sfânt, trebuie să vestim acum marile adevăruri pentru aceste ultime zile. Nu va mai fi mult până când fiecare om va auzi avertizarea și va lua o hotărâre. Atunci va veni sfârșitul. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 24.

Regi, legislatori, consilii vor auzi solia

Acum ni se pare de necrezut că fiecare va trebui să stea singur, dar, dacă Dumnezeu mi-a vorbit vreodată, va veni timpul când vom fi aduși în fața consiliilor și înaintea a mii de oameni, pentru Numele Său, și fiecare va avea de dat socoteală pentru credința sa. Atunci, asupra fiecărei poziții care a fost luată pentru adevăr, se va abate critica cea mai severă. Avem deci nevoie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu, ca să putem cunoaște motivele credinței noastre în învățăturile pe care le apărăm. – *Review and Herald*, 18 decembrie 1888.

Mulți vor trebui să stea în fața curților de judecată. Unii vor trebui să stea înaintea regilor și a învățaților lumii, ca să răspundă pentru credința lor. Aceia care au doar o înțelegere superficială a adevărului nu vor fi capabili să explice Scripturile și să ofere argumente precise pentru credința lor. Ei se vor încurca și nu vor face parte dintre aceia care nu vor avea de ce să se rușineze. Nimeni să nu-și închipuie că el n-are nevoie să studieze, pentru că nu i se cere să predice la amvon. Voi nu știți ce poate să vă ceară Dumnezeu. – *Fundamentals of Christian Education*, 1893, p. 217.

Mulți adventiști se vor împotrivi luminii

În bisericile adventiștilor de ziua șaptea va avea loc o minunată manifestare a puterii lui Dumnezeu, dar ea nu va avea influență asupra acelor care nu s-au smerit înaintea Domnului și nu și-au deschis ușa inimii prin mărturisire și pocăință. Din cauza orbirii lor, în manifestarea acelei puteri, care va lumina întreg pământul cu slava lui Dumnezeu, ei nu vor vedea decât ceva periculos, care le va trezi temerile, și se vor înverșuna să reziste împotriva ei. Pentru că Domnul nu lucrează potrivit cu ideile și așteptările lor, ei se vor opune lucrării. „Cum”, vor spune ei, „să nu cunoaștem noi Duhul lui Dumnezeu, când am fost în lucrare atât de mulți ani”? – *Review and Herald*, 23 decembrie 1890.

Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă. Lumina care va lumina pământul cu slava sa va fi numită lumină falsă de către aceia care refuză să umble în slava înaintării ei. – *Idem*, 27 mai 1890.

Cei mai mulți neadventiști vor respinge avertizarea

Majoritatea celor care vor auzi solia nu vor crede solemn avertizare. Mulți vor fi găsiți necredincioși față de poruncile lui Dumnezeu, care sunt o încercare a caracterului. Slujitorii lui Dumnezeu vor fi numiți fanatici. Predicatorii îi vor avertiza pe oameni să nu-i asculte. Noe a fost tratat la fel atunci când Duhul lui Dumnezeu l-a îndemnat să vestească solia, indiferent dacă oamenii urmau să o asculte sau nu. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1895, p. 233.

Unii vor asculta de aceste avertizări, dar majoritatea le vor nesocoti. – *In Heavenly Places*, 1897, p. 343.

Pastorii populari, asemenea fariseilor din vechime, plini de mânie, pentru că autoritatea lor este pusă la îndoială, vor denunța solia ca fiind venită de la Satana și vor întărâta mulțimea iubitoare de păcat să-i vorbească de rău și să-i persecute pe aceia care o vestesc. – *The Great Controversy*, 1911, p. 607.

Mulți oameni vor răspunde chemării

Multe suflete care au fost risipite în mijlocul nenumăratelor organizații religioase au răspuns chemării, și cei prețioși au fost îndemnați

să iasă în grabă din bisericile condamnate, așa cum a fost îndemnat Lot să plece din Sodoma, înainte de distrugerea ei. – *Early Writings*, 1858, p. 279.

Va exista o armată de credincioși care, în ultima încercare, vor sta neclintiți ca o stâncă. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1888, p. 390.

Sunt multe suflete care vor veni din lume și din biserici, chiar și din mijlocul bisericii catolice, al căror zel îl va depăși cu mult pe al acelora care au fost în rândul celor ce au vestit adevărul. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1889, p. 386, 387.

O mulțime de oameni vor primi credința și se vor alătura oștirilor Domnului. – *Evangelism*, 1895, p. 700.

Mulți dintre cei care s-au depărtat de turmă se vor întoarce să-L urmeze pe Marele Păstor. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 401.

În Africa păgână, în țările catolice ale Europei și ale Americii de Sud, în insulele oceanului și în toate colțurile întunecate ale pământului, Dumnezeu are o rezervă de nenumărați aleși, care vor străluci în mijlocul întunericului, dezvăluind cu claritate, în fața lumii apostaziate, puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa. Chiar și acum, în vremea celei mai profunde apostazii, ei ies la iveală în fiecare națiune, limbă și popor, iar, când Satana va face supremul efort, pentru ca „toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi” (Apocalipsa 13,16) să primească, sub amenințarea pedepsei cu moartea, semnul credinței într-o zi de odihnă falsă, acești credincioși „fără prihană și curați, copiii ai lui Dumnezeu, fără vină, vor străluci ca niște lumini în lume” (Filipeni 2,15). – *Prophets and Kings*, p. 188, 189 (c.1914).

Mii de suflete convertite într-o singură zi

În ceasul al unsprezecelea, mii de oameni vor vedea și vor cunoaște adevărul... Aceste convertiri vor fi făcute cu o rapiditate care va surprinde biserica și numai Numele Domnului va fi slăvit. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1890, p. 16.

Într-o singură zi, vor fi convertite la adevăr mii de persoane, care vor înțelege și vor cunoaște adevărul și îndemnurile Duhului Sfânt în ceasul al unsprezecelea. – *EGW* 88 755 (1890).

Va veni timpul când vor fi tot atâția convertiți într-o zi câți au fost în Ziua Cincizecimii, după ce ucenicii au primit Duhul Sfânt. – *Evangelism*, 1905, p. 692.

Cei cu inima curată nu vor mai șovăi

O bună parte din ei nu sunt convingși încă să ia atitudine acum, dar aceste lucruri le influențează viața și, când solia se va vesti cu glas tare, vor fi pregătiți pentru ea. Ei nu vor mai șovăi mult, vor ieși în față și vor lua atitudine. – *Evangelism*, 1890, p. 300, 301.

Curând, peste toți locuitorii pământului va veni ultima încercare. În acea vreme, vor fi luate hotărâri rapide. Cei care au fost convingși prin prezentarea Cuvântului se vor înrola singuri sub stindardul însângerat al Prințului Emanuel. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 149.

Fiecare suflet cu adevărat cinstit va veni la lumina adevărului. – *The Great Controversy*, 1911, p. 522.

Solia va fi vestită, nu atât de mult prin puterea argumentului, cât prin profunda convingere a Duhului lui Dumnezeu. Sămânța a fost semănată și acum va răsări și va da roade. Publicațiile distribuite de lucrătorii misionari și-au exercitat influența, totuși, mulți a căror inimă fusese impresionată, au fost împiedicați să înțeleagă adevărul pe deplin sau să i se supună prin ascultare. Dar, acum, razele luminii pătrund pretutindeni, adevărul este înțeles în toată limpezimea lui, iar copiii cinstiți ai lui Dumnezeu rup legăturile care i-au ținut. Legăturile de familie, relațiile cu biserica nu mai au acum puterea de a-i ține pe loc. În ciuda tuturor forțelor unite împotriva adevărului, un mare număr ia atitudine de partea Domnului. – *Idem*, p. 612.

Influența publicațiilor

În curând, mai mult de o mie de suflete vor fi convertite într-o singură zi. Multe dintre ele au dobândit primele convingeri prin citirea publicațiilor noastre. – *Evangelism*, 1885, p. 693.

Rezultatul publicării acestei cărți – *Marea Luptă* –, nu trebuie să fie judecat după impresia din prezent. Citind-o, unele suflete se vor trezi și vor avea curajul să li se alătore imediat aceluia care țin

poruncile lui Dumnezeu. Totuși, un mare număr dintre cei care o citesc nu vor lua atitudine, până când nu vor vedea că au loc chiar evenimentele care sunt prezise în ea. Împlinirea unora dintre aceste preziceri va inspira credința că și altele se vor împlini, iar la închiderea lucrării, când pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu, multe suflete vor lua atitudine de partea poruncilor lui Dumnezeu, ca rezultat al acestei acțiuni. – *Colporteur Ministry*, 1890, p. 128, 129.

Prin casa noastră de editură, se va îndeplini, într-o mare măsură, lucrarea îngerului care coboară din cer cu mare putere și luminează pământul prin slava sa (Apocalipsa 18,1). – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 140.

Sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei

Doar două categorii

Vor exista numai două categorii. Fiecare grup va fi însemnat într-o manieră distinctă, fie cu sigiliul viului Dumnezeu, fie cu semnul fiarei sau al chipului ei. – *Review and Herald*, 30 ianuarie 1900.

În marele conflict dintre credință și necredință, va fi implicată întreaga lume creștină. Fiecare creștin se va așeza de o parte sau de alta a taberei. Aparent, poate că unii nu se vor angaja în conflict. Este posibil ca ei să nu pară a fi împotriva adevărului, dar nu se vor evidenția cu îndrăzneală de partea lui Hristos, de teamă să nu-și piardă averile sau să se expună la batjocuri. Toți aceștia vor fi socotiți ca vrăjmași ai lui Hristos. – *Idem*, 7 februarie 1893.

Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, delimitarea dintre copiii luminii și copiii întunericului va deveni din ce în ce mai categorică. Ei se vor deosebi tot mai mult. Această diferență este exprimată în cuvintele lui Hristos: „născut din nou” – creat din nou în Hristos, mort față de lume și viu față de Dumnezeu. Acestea sunt zidurile de despărțire, care separă ceea ce este ceresc de

207
ceea ce este pământesc și descriu diferența dintre cei care îi aparțin lumii și cei care s-au separat de ea, aleși și prețioși în ochii lui Dumnezeu. – *Special Testimony to the Battle Creek Church (Ph. 155)*, 1882, p. 3.

Membrii familiei vor fi separați

Cei care au fost membri ai aceleiași familii vor fi separați. Cei drepecți vor primi un semn. „Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc. Eu voi

avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește” (Maleahi 3,17). Cei care au fost ascultători de poruncile lui Dumnezeu se vor alătura grupului sfinților aflați în lumină. Ei vor intra pe porți în cetate și vor avea drept la pomul vieții (Apocalipsa 22,14).

„Unul va fi luat”. Numele său va rămâne înscris în cartea vieții, în timp ce tovarășii lui vor avea semnul despărțirii veșnice de Dumnezeu. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1895, p. 234, 235.

Judecați după lumina primită

Multe persoane care nu au avut privilegiile pe care le-am avut noi vor merge în ceruri, înaintea acelor care au avut mare lumină, dar care nu au trăit în virtutea ei. Mulți au trăit după cea mai bună lumină pe care au avut-o și vor fi judecați după ea. – *Letter* 36, 1895.

Toți trebuie să așteptăm până la timpul hotărât, adică până când avertizarea va fi dusă în toate părțile lumii și fiecărui suflet îi va fi dată suficientă lumină și mărturie. Unii vor avea mai puțină lumină decât alții, dar fiecare va fi judecat după lumina pe care a primit-o. – *Ellen G. White Manuscripts* 77, 1899.

Nouă ne-a fost dată o mare lumină cu privire la Legea lui Dumnezeu. Această Lege este standardul caracterului. Omului i se cere să se pună de acord cu ea și, în raport cu ea, va fi judecat în ziua de pe urmă. În acea zi, oamenii vor fi tratați potrivit cu lumina pe care au primit-o. – *Review and Herald*, 1 ianuarie 1901.

Cei care au avut mare lumină și au nesocotit-o se află într-o poziție mai rea decât aceia care nu au beneficiat de atât de multe avantaje. Acești oameni se înalță pe ei înșiși, dar nu pe Domnul. Pedepsa aplicată ființelor umane va fi, în fiecare caz, în proporție cu dezonoarea pe care au adus-o lui Dumnezeu. – *Manuscript Releases*, vol. 8, 1901, p. 168.

Fiecare va avea lumină suficientă pentru a lua o hotărâre înțeleaptă. – *The Great Controversy*, 1911, p. 605.

Nici o scuză pentru orbirea de bunăvoie

Nimeni nu va fi condamnat, pentru că n-a luat seama la lumina sau cunoștința pe care nu a avut-o niciodată sau nu a putut să o

obțină. Totuși, mulți refuză să asculte adevărul care le este prezentat de trimișii lui Hristos, pentru că vor să se potrivească felului de a fi al lumii, iar adevărul pe care au ajuns să-l înțeleagă și lumina care le-a luminat sufletul îi vor condamna în ziua judecății. – 5BC 1145 (1884).

Cei care au avut ocazia de a auzi adevărul și nu au făcut nici un efort să-l asculte sau să-l înțeleagă, gândind că, dacă nu-l vor asculta, nu vor fi trași la răspundere, vor fi găsiți vinovați înaintea lui Dumnezeu, întocmai ca și cum l-ar fi auzit și l-ar fi respins. Nu va exista nici o scuză pentru aceia care aleg să continue în greșală, când ar fi putut să priceapă adevărul. Prin suferința și moartea Sa, Domnul Isus a făcut ispășire pentru toate păcatele din neștiință, dar, pentru orbirea de bunăvoie, nu s-a făcut nici o ispășire.

Noi nu vom fi făcuți răspunzători pentru lumina care nu a ajuns la înțelegerea noastră, ci pentru aceea căreia i-am opus rezistență și pe care am refuzat-o. Un om nu poate înțelege un adevăr care nu i-a fost prezentat niciodată și, prin urmare, nu ar putea fi condamnat pentru lumina pe care nu a avut-o niciodată. – 5BC 1145 (1893).

Importanța binefacerii

Hotărârea din ziua de pe urmă depinde de măsura în care am practicat facerea de bine. Hristos recunoaște fiecare faptă de generozitate, ca fiind făcută pentru El Însuși. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1896, p. 399.

Când popoarele vor fi adunate înaintea Lui, vor exista doar două categorii, iar soarta lor veșnică va fi hotărâtă de ceea ce au făcut sau neglijat să facă pentru El, în persoana celor sărmani și suferinzi...

Printre păgâni se află unii care se închină lui Dumnezeu fără să știe, cărora nu le-a fost dusă niciodată lumina prin unelte omenești, dar care totuși nu vor pieri. Deși nu au știut nimic despre Legea scrisă a lui Dumnezeu, ei au auzit glasul Lui, vorbindu-le în cugetele lor, și au făcut lucrurile cerute de Lege. Faptele lor sunt o dovadă că Duhul lui Dumnezeu le-a mișcat inima, iar ei sunt recunoscuți ca fiind copii ai lui Dumnezeu.

Cât de surprinși și de bucuroși vor fi cei mai smeriți dintre neamuri și dintre păgâni, când vor auzi de pe buzele Mântuitorului: „Ori de

câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut!” (Matei 25,40). Cât de bucuroasă va fi inima Iubirii Nemărginite, când îi va vedea pe urmașii Săi cum privesc cu surprindere și cu bucurie la auzul cuvintelor Sale de aprobare! – *The Desire of Ages*, 1898, p. 637, 638.

Motivul decide calitatea faptelor

În ziua judecății, unii vor invoca una sau alta dintre faptele lor bune, ca fiind un argument în favoarea răsplătirii lor. Ei vor spune: „Am ajutat un tânăr să-și găsească o slujbă. Am donat bani pentru înființarea unor spitale. Am ajutat văduve și i-am adus în casa mea pe cei săraci”. Da, dar motivele tale au fost atât de mânjite de egoism, încât faptele tale nu au fost plăcute în ochii Domnului. În tot ce ai făcut, eul a fost cel care a ieșit în evidență. – *Ellen G. White Manuscris 53*, 1906.

Motivul este cel care decide calitatea faptelor noastre, etichetându-le fie cu însemnul oprobriului, fie cu acela al unei valori morale superioare. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 615.

Ce este sigiliul lui Dumnezeu

Îndată ce copiii lui Dumnezeu sunt sigilați pe frunte, și acesta nu este un sigiliu sau un semn care să poată fi văzut, ci o consolidare în adevăr, atât intelectuală, cât și spirituală, în așa fel încât să nu poată fi clintiți și, de îndată ce copiii lui Dumnezeu sunt sigilați și pregătiți pentru zguduire, aceasta va avea loc. De fapt, zguduirea a și început. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, 1902, p. 1161.

Sigiliul viului Dumnezeu este pus asupra acelor care au ținut Sabatul Domnului cu conștiinciozitate.³⁰ – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1897, p. 980.

³⁰ Această declarație, și altele asemenea ei, trebuie să fie înțeleasă în lumina pasajelor citate mai înainte în cuprinsul capitolului, care arată că Dumnezeu îi socotește pe oameni răspunzători numai pentru cunoștința pe care o au sau pe care ar fi putut s-o obțină.

Aceia care doresc să aibă sigiliul lui Dumnezeu pe frunte trebuie să țină Sabatul poruncii a patra. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1899, p. 970.

Adevărata respectare a Sabatului este semnul credincioșiei față de Dumnezeu. – *Idem*, p. 981.

Numai porunca a patra, singura dintre cele zece, conține sigiliul marelui Dătător al Legii, Creatorul cerurilor și al pământului. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 350.

Respectarea monumentului Domnului, Sabatul instituit în Eden, Sabatul zilei a șaptea, este testul credincioșiei noastre față de Dumnezeu. – *Letter 94*, 1900.

Fiecare credincios din poporul lui Dumnezeu va primi un semn, întocmai așa cum au fost însemnate porțile caselor evreilor, pentru a feri poporul de nimicire. Dumnezeu declară: „Le-am dat și Sabatele mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc” (Ezechiel 20,12). – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1900, p. 969.

Asemenea lui Hristos în caracter

Sigiliul viului Dumnezeu va fi pus asupra acelor care se dovedesc asemenea lui Hristos în caracter. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1895, p. 970.

Cei care primesc sigiliul viului Dumnezeu și sunt ocrotiți în vremea strâmtorării trebuie să reflecte pe deplin chipul lui Isus. – *Early Writings*, 1851, p. 71.

Sigiliul lui Dumnezeu nu va fi pus niciodată pe fruntea unui bărbat necurat sau a unei femei necurate. Nu va fi pus niciodată pe fruntea unui bărbat sau a unei femei ambițioase sau iubitoare de lume. Nu va fi pus niciodată pe frunțile bărbaților sau ale femeilor cu limbă mincinoasă sau cu inimă înșelătoare. Toți cei care vor primi sigiliul trebuie să fie fără pată înaintea lui Dumnezeu – candidați pentru cer. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 216.

Iubirea se dovedește prin ascultare, și iubirea desăvârșită alungă orice temere. Cei care Îl iubesc pe Dumnezeu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunte și îndeplinesc lucrările lui Dumnezeu. – *Sons and Daughters of God*, 1894, p. 51.

Cei care înving lumea, firea și pe diavolul vor fi cei favorizați, care vor primi sigiliul viului Dumnezeu. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, c.1886, p. 445 (c.1886).

Vă străduiți voi, cu toate puterile date vouă de Dumnezeu, să ajungeți la măsura staturii de bărbați și femei în Hristos? Căutați voi plinătatea Lui, tinzând să ajungeți tot mai sus, încercând să atingeți perfecțiunea caracterului Său? Când slujitorii lui Dumnezeu vor ajunge la acest nivel, vor primi sigiliul pe frunte. Îngerul raportor va declara: „Lucrarea a fost încheiată”. Ei vor fi desăvârșiți în Cel căruia îi aparțin prin creațiune și răscumpărare. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1899, p. 427.

Acum, în timpul sigilării

Am văzut că încercarea prezentă cu privire la Sabat nu a putut veni până când nu s-a încheiat mijlocirea Domnului Isus în Sfânta, trecând dincolo de perdeaua a doua. De aceea, creștinii care nu au ținut Sabatul cel adevărat și care au adormit înainte ca ușa spre Sfânta Sfintelor să se deschidă, o dată cu încheierea strigării de la miezul nopții, din luna a șaptea a anului 1844, se odihnesc acum în speranță, pentru că nu au avut lumina și încercarea cu privire la Sabat, pe care le avem noi acum, de când ușa a fost deschisă. Am văzut că Satana i-a ispitit pe câțiva din poporul lui Dumnezeu în legătură cu acest aspect. Ei au fost neîncredători cu privire la încercarea Sabatului pentru noi acum, deoarece atât de mulți buni creștini au adormit în biruința credinței și nu au păzit adevăratul Sabat...

În acest timp al sigilării, Satana se folosește de orice amăgire, ca să abată mintea poporului lui Dumnezeu de la adevărul prezent și ca să-l facă să ezite. – *Early Writings*, 1851, p. 42, 43.

Am văzut că ea (D-na Hastings) a fost sigilată și se va scula la glasul lui Dumnezeu, va sta pe pământ și va fi printre cei 144.000. Am văzut că nu trebuie să plângem pentru ea. Ea se va odihni în timpul strâmtorării. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1850, p. 263.

Se află pe pământ oameni care au depășit vârsta de 90 de ani. Rezultatul natural al vârstei înaintate se vede în slăbiciunea lor. Dar ei cred în Dumnezeu, iar El îi iubește. Sigiliul lui Dumnezeu este

asupra lor și ei vor fi printre cei despre care Domnul a zis: „Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul” (Apocalipsa 14,13). – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1899, p. 982.

Oh, dacă ar fi pus și pe fruntea noastră sigiliul lui Dumnezeu!

Peste puțin timp, fiecare copil al lui Dumnezeu va fi sigilat. Oh, dacă acest sigiliu ar fi pus și pe fruntea noastră! Cine ar putea suporta gândul că va fi trecut cu vederea atunci când îngerul va merge să pună sigiliul pe fruntea slujitorilor lui Dumnezeu? – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1889, p. 969, 970.

Dacă cei ce cred în adevăr nu sunt ajutați de credința lor în aceste zile de relativă pace, ce i-ar putea susține când va veni marea încercare și când va fi dat decretul împotriva celor care nu se vor închina chipului fiarei și nu vor primi semnul ei pe frunte sau pe mână? Această vreme solemnă nu este departe. În loc să devină slabi și nehotărâți, copiii lui Dumnezeu ar trebui să adune tărie și curaj pentru vremea strâmtorării. – *Testimonies for the Church*, vol. 4, 1876, p. 251.

Ce este semnul fiarei?

Ioan a fost invitat să privească un popor deosebit de aceia care se închinau fiarei sau chipului ei, păzind prima zi a săptămânii. Respectarea acestei zile este semnul fiarei. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1898, p. 133.

Semnul fiarei este sabatul papal. – *Evangelism*, 1899, p. 234.

Când va veni încercarea, se va arăta limpede ce este semnul fiarei. Este respectarea duminicii. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1900, p. 980.

Semnul sau sigiliul lui Dumnezeu este dat pe față prin respectarea Sabatului zilei a șaptea, monumentul operei creațiunii Domnului... Semnul fiarei este opusul acestuia, respectarea primei zile a săptămânii. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 117.

„Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte” (Apocalipsa 13,16). Nu numai că oamenii nu vor avea voie să depună o muncă fizică

duminica, ci vor trebui să recunoască în cugetul lor că duminica este Sabatul. Mărturie specială pentru biserica din Battle Creek. – *Pamphlet* 86, 1897, p. 6, 7.

Când este primit semnul fiarei

Nimeni nu a primit încă semnul fiarei. – *Evangelism*, 1899, p. 234.

Păzirea duminicii nu este încă semnul fiarei și nu va fi, până când nu va fi dat decretul care-i va face pe oameni să se închine sabatului fals. Va veni timpul când această zi va deveni o încercare, dar acest timp încă n-a venit. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1899, p. 977.

Dumnezeu a dat oamenilor Sabatul ca un semn între El și ei, ca un test al credințioșiei lor. În marea criză care ne stă în față, cei care, după ce au primit lumina cu privire la Legea lui Dumnezeu, continuă să n-o asculte și înalță legile omenești mai presus de Legea lui Dumnezeu vor primi semnul fiarei. – *Evangelism*, 1900, p. 235.

Sabatul va fi marele test al credințioșiei, pentru că acesta este punctul de adevăr cel mai controversat. Când încercarea finală va veni asupra oamenilor, atunci va fi trasă linia de deosebire între aceia care-L servesc pe Dumnezeu și aceia care nu-L servesc.

În timp ce respectarea sabatului fals, în conformitate cu legile statului, contrare poruncii a patra, va fi o mărturie a credinței față de o putere care este în contradicție cu Legea lui Dumnezeu, păzirea adevăratului Sabat, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, este o dovadă de credințioșie față de Creator. În timp ce o categorie de oameni primește semnul fiarei, prin acceptarea semnului supunerii față de puterile lumești, cealaltă categorie primește sigiliul lui Dumnezeu, alegând semnul de supunere față de autoritatea divină. – *The Great Controversy*, 1911, p. 605.

Impunerea respectării duminicii constituie încercarea

Nimeni nu este condamnat, atâta timp cât nu a primit lumina și nu a înțeles obligația de a păzi porunca a patra. Dar, când se va da decretul care va impune sabatul fals, iar marea strigare a îngerului al treilea îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la

chipul ei, se va trasa în mod clar linia de demarcație între ceea ce este fals și ceea ce este adevărat. Atunci, cei care vor continua să calce Legea vor primi semnul fiarei. – *Evangelism*, 1899, p. 234, 235.

Când respectarea duminicii va fi impusă prin lege și lumea va fi luminată cu privire la obligativitatea adevăratului Sabat, oricine va călca porunca lui Dumnezeu pentru a asculta un principiu care nu are o autoritate mai mare decât cea a Romei va onora prin aceasta papalitatea mai presus de Dumnezeu. Acea persoană îi va acorda omagiul său Romei și puterii care impune instituția rânduită de Roma. Astfel, se va închina fiarei și chipului ei.

Când oamenii vor respinge instituția pe care Dumnezeu a declarat-o a fi semnul autorității Sale și o vor onora pe aceea pe care Roma a ales-o ca semn al supremației sale, vor primi, prin acest act, semnul supunerii față de Roma – semnul fiarei. Până când problema nu le va fi explicată oamenilor în mod clar și până când nu vor fi aduși în situația de a alege între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor, nu se poate spune că aceia care continuă să calce Legea vor primi „semnul fiarei”. – *The Great Controversy*, 1911, p. 449.

Încheierea timpului de probă

Nimeni nu știe când se va încheia timpul de probă

Dumnezeu nu ne-a descoperit timpul când se va încheia vestirea acestei solii sau când se va sfârși încercarea. Lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, dar să nu încercăm să le aflăm pe cele care au fost ținute ascunse în sfaturile Celui Atotpuernic.

Mi-au sosit scrisori în care am fost întrebată dacă am vreo lumină specială cu privire la data când se va încheia timpul de probă, iar eu am răspuns că am de vestit doar solia că acum este timpul să lucrăm, cât încă mai este zi, pentru că vine noaptea, în care nimeni nu mai poate lucra. – *Selected Messages*, cartea 1, 1894, p. 191.

Impunerea legii duminicale va avea loc înainte de încheierea timpului de probă

Domnul mi-a arătat în mod lămurit că icoana fiarei va fi făcută înainte de încheierea timpului de probă, pentru că aceasta va fi marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care va fi hotărâtă soarta lui veșnică³¹. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1890, p. 81.

Ce este „un chip ca al fiarei” și cum va lua el ființă? Chipul este făcut de fiara cu două coarne și este un chip asemenea fiarei, dar el este numit și chipul fiarei³². Ca să înțelegem cum arată chipul și cum va lua ființă, trebuie să studiem caracteristicile fiarei care reprezintă papalitatea.

³¹ Vezi capitolul precedent, unde marele test pentru poporul lui Dumnezeu este arătat a fi impunerea legii duminicale.

³² Fiara cu două coarne din Apoc. 13,11-17 face un chip asemenea fiarei descrise în Apoc. 13,1-10.

Când prima biserică a devenit coruptă, prin îndepărtarea de simplitatea Evangheliei și acceptarea de ceremonii și obiceiuri păgâne, ea a pierdut Duhul și puterea lui Dumnezeu. De aceea, pentru a supune conștiința oamenilor, a căutat sprijinul puterii civile. Rezultatul a fost papalitatea, o biserică ce stăpânea puterea statului și o folosea pentru a-și atinge scopurile, mai ales pentru pedepsirea „ereziei”. De aceea, pentru ca Statele Unite să formeze un chip al fiarei, puterea religioasă trebuie să stăpânească guvernul civil în așa măsură, încât autoritatea statului să poată fi folosită de către biserică pentru a-și îndeplini propriile scopuri...

„Chipul asemenea fiarei” reprezintă acea formă de protestantism apostaziat, care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 443, 445.

Timpul de probă se încheie atunci când se încheie sigilarea

Exact înainte de a începe timpul strâmtorării, am primit cu toții sigiliul viului Dumnezeu. Apoi, am văzut că îngerii încetează să țină cele patru vânturi. Și am văzut foamete, boli și sabie. O națiune s-a ridicat împotriva altei națiuni și întreaga lume era în dezordine. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1846, p. 968.

Am văzut cum îngerii din ceruri se grăbeau încoace și încolo. Un înger cu o călimară la brâu s-a întors de pe pământ și I-a declarat lui Isus că și-a făcut lucrarea și că sfinții au fost numărați și sigilați. Apoi, am văzut cum Isus, care slujea înaintea chivotului în care se aflau Cele Zece Porunci, a lăsat jos cădelnița. El Și-a ridicat mâinile și a spus cu glas tare: „S-a isprăvit!”. – *Early Writings*, 1858, p. 279.

A mai rămas totuși puțin timp. Dar, până când națiunile și împărățiile nu se vor ridica una împotriva celeilalte, nu va fi încă o luptă generală. Cele patru vânturi vor mai continua să fie ținute, până când se va pune sigiliul pe fruntea servilor lui Dumnezeu. Apoi, puterile lumii își vor alinia armatele pentru o ultimă mare bătălie. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, 1900, p. 14.

Un înger întors de pe pământ anunță că lucrarea s-a încheiat. Încercarea finală a fost adusă asupra lumii și toți cei care s-au dovedit credincioși învățăturilor divine au primit „sigiliul viului Dumnezeu”.

Atunci, Isus Își încetează mijlocirea în Sanctuarul de sus, Își ridică mâinile și, cu glas tare, spune: „S-a isprăvit!” – *The Great Controversy*, 1911, p. 613.

Timpul de probă se va încheia brusc și pe neașteptate

Când Domnul Isus va înceta să pledeze pentru om, cazurile tuturor vor fi hotărâte pentru totdeauna... Timpul de probă va fi încheiat. Mijlocirea Domnului Hristos va înceta în ceruri. Acest timp vine în cele din urmă peste toți, pe neașteptate, și aceia care au neglijat să-și purifice sufletul prin ascultarea de adevăr sunt găsiți dormind. – *Testimonies for the Church*, vol. 2, 1868, p. 191.

Timpul de probă se va încheia brusc, fără de veste, atunci când ne vom aștepta cel mai puțin. Dar noi putem să avem chiar astăzi un raport curat în ceruri și putem ști că Dumnezeu ne primește. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1906, p. 989.

Când se va încheia lucrarea judecării de cercetare, soarta tuturor va fi deja hotărâtă, fie spre viață, fie spre moarte. Timpul de încercare se va termina cu puțin înainte de revenirea Domnului pe norii cerului...

Înainte de potop, după ce Noe a intrat în corabie, Dumnezeu a închis ușa, iar nelegiuirii au rămas afară. Timp de șapte zile, neștiind că soarta lor a fost hotărâtă, oamenii și-au continuat viața de nepăsare și iubire de plăceri și și-au bătut joc de amenințările judecării. „Tot așa”, spune Mântuitorul, „va fi la venirea Fiului omului” (Matei 24,39). Fără zgomot, neobservată, ca hoțul de la miezul nopții, așa va veni clipa decisivă, care va hotărî destinul fiecărui om, retragerea finală a harului oferit oamenilor vinovați...

În timp ce omul de afaceri este absorbit de goana după câștig, în timp ce iubitorul de plăceri este ocupat cu satisfacerea poftelor, în timp ce fiica modei își aranjează podoabele, este posibil ca, tocmai în acea clipă, Judecătorul întregului pământ să pronunțe sentința: „Ai fost cântărit și găsit prea ușor” (Daniel 5,27). – *The Great Controversy*, 1911, p. 490, 491.

Activitatea omenească după încheierea timpului de probă

Cei dreپți și cei răi vor continua să trăiască pe pământ în starea lor de ființe muritoare. Oamenii vor sădi, vor zidi, vor mânca și vor

bea și nimeni nu va ști că în Sanctuarul de sus a fost pronunțată hotărârea finală, irevocabilă. – *Idem*, p. 491.

Când decizia Sanctuarului va fi pronunțată irevocabil și soarta lumii va fi hotărâtă pentru totdeauna, locuitorii pământului nu vor ști nimic. Oamenii vor continua ceremoniile religioase, deși Duhul lui Dumnezeu va fi retras de la ei, și zelul satanic, cu care prințul răului îi va inspira pentru realizarea planurilor sale primejdioase, li se va părea a fi zel pentru Dumnezeu. – *Idem*, p. 615.

Grâu și neghina „vor crește împreună până la seceriș” (Matei 13,30). În îndeplinirea îndatoririlor vieții, cei dreپți vor veni în contact cu cei nelegiuți până în ultima clipă. Copiii luminii vor fi răspândiți printre copiii întunericii, pentru ca toți să poată vedea contrastul. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 100.

Domnul Hristos a declarat că, atunci când va veni El, unii dintre cei ce așteaptă venirea Lui vor fi angajați în diferite ocupații. Unii vor semăna în câmp, alții vor culege și vor strânge recolta și alții vor măcina la moară. – *Ellen G. White Manuscripts* 26, 1901.

Necredința și plăcerile interzise vor persista

Scepticismul și așa-numita știință au subminat într-o mare măsură credința lumii creștine în Biblie. Erori și născociri omenești sunt permise cu bucurie, pentru ca oamenii să-și continue mersul pe cărarea satisfacerii poftelor fără nici o temere, pentru că ei se străduiesc să nu-și mai amintească de Dumnezeu. Ei spun: „Mâine vom face tot ca azi, ba încă și mai rău” (Isaia 56,12). Dar, în mijlocul necredinței și al plăcerilor nelegiuite, este auzit strigătul arhanghelului și trâmbița lui Dumnezeu...

În timp ce lumea întregă este peste măsură de ocupată, cuprinsă de ambiție egoistă pentru câștig, Isus vine ca un hoț. – *Ellen G. White Manuscript* 15b, 1886.

Când cei ce mărturisesc a fi poporul lui Dumnezeu se unesc cu cei din lume, trăind asemenea lor și asociindu-se cu ei în plăceri interzise, când luxul în care trăiește lumea devine luxul bisericii, când sună clopotele de nuntă și toți se așteaptă la mulți ani de prosperitate lumească, atunci, fără veste, ca lumina fulgerelor din cer, va veni sfârșitul iluziilor lor strălucitoare și a speranțelor amăgitoare. – *The Great Controversy*, 1911, p. 338, 339.

Oamenii vor fi cu totul absorbiți de ocupațiile lor

Când Lot i-a avertizat pe membrii familiei sale despre distrugerea Sodomei, ei nu au vrut să ia în considerare cuvintele sale, ci l-au privit ca pe un entuziast fanatic. Nimicirea care a venit i-a găsit nepregătiți. La fel va fi și atunci când va veni Hristos. Fermieri, negustori, juriști, oameni de afaceri vor fi cu totul acaparați de ocupațiile lor și ziua Domnului va veni asupra lor ca o capcană neașteptată. – *Review and Herald*, 10 martie 1904.

Când slujitori ai bisericilor, fermieri, negustori, juriști, oameni renumiți și oameni care par a fi cumsecade vor striga: „Pace și liniște!”, nimicirea va veni pe neașteptate. Luca redă cuvintele lui Hristos astfel: „ziua aceea va veni ca un laț” – ca atunci când un animal își caută prada prin păduri și, pe neașteptate, este prins în capcană de lațul ascuns al vânătorului (Luca 21,35). – *Manuscript Releases*, vol. 10, 1876, p. 266.

Când oamenii se simt în largul lor, sătui de distracții, preocupări doar de a cumpăra și de a vinde, atunci hoțul se apropie pe furiș. Tot așa va fi și la venirea Fiului omului. – *Letter 21*, 1897.

Conducătorii religioși vor fi plini de optimism

Când raționamentul filozofic va înlătura temerea de judecățile lui Dumnezeu, când conducătorii religioși vor declara că urmează perioade lungi de pace și prosperitate, iar lumea va fi absorbită în rutina zilnică a ocupațiilor și a plăcerilor, sădind, zidind, sărbătorind și încheind căsătorii, respingând avertizările lui Dumnezeu și bătându-și joc de trimișii Lui, atunci pieirea va veni asupra lor fără veste și nu vor scăpa. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 104.

Oricând ar veni ea, Ziua Domnului va veni pe neașteptate asupra celor nelegiuți. În timp ce viața își va urma cursul ei neschimbat, iar oamenii vor fi absorbiți de plăceri, afaceri, comerț și câștigarea de averi, în timp ce conducătorii religioși vor preamări progresul și binefacerile descoperirilor omenesti și oamenii vor fi adormiți în iluzia unei false securități, atunci, așa cum hoțul de la miezul nopții se strecoară într-o locuință nepăzită, tot așa „o prăpădenie neașteptată va veni” asupra celor fără grijă și nelegiuți „și nu va fi chip de scăpare” (1 Tesaloniceni 5,3). – *The Great Controversy*, 1911, p. 38.

Satana va presupune că timpul de probă s-a încheiat

În vremea strâmtorării, Satana îi va instiga pe cei nelegiuți și ei îi vor înconjura pe copiii lui Dumnezeu, ca să-i nimicească. Dar Satana știe că în cărțile din ceruri, în dreptul lor, a fost scris cuvântul „iertare”. – *Review and Herald*, 19 noiembrie 1908.

Așa cum l-a influențat pe Esau să meargă împotriva lui Iacov, în timpul strâmtorării, Satana îi va instiga pe cei nelegiuți să nimicească poporul lui Dumnezeu. El vede că îngerii sfinți îi ocrotesc și presupune că păcatele lor au fost iertate, dar nu știe că, în Sanctuarul de sus, cazurile lor au fost hotărâte. – *The Great Controversy*, 1911, p. 618.

O foame după cuvânt

Toți cei care acum nu prețuiesc, nu studiază și nu iubesc Cuvântul lui Dumnezeu, rostit de servii Săi, vor avea motiv să plângă cu amărăciune în ziua de pe urmă. Am văzut că, la încheierea timpului, judecățile lui Dumnezeu vor veni pe pământ. Îngrozitoarele plăgi vor începe să cadă. Aceia care au disprețuit Cuvântul lui Dumnezeu, care L-au tratat cu superficialitate, „vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miază-noapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi” (Amos 8,12). În țară este o foamete pentru auzirea Cuvântului. – *Ellen G. White Manuscris 1*, 1857.

Nu se vor mai face rugăciuni pentru cei păcătoși

Slujitorii lui Dumnezeu și-au făcut ultima lucrare, și-au înălțat ultimele rugăciuni, au vărsat ultimele lor lacrimi amare pentru o biserică răzvrătită și pentru un popor nelegiuit. Ultima lor avertizare solemnă a fost adresată. Oh, atunci, aceia care au mărturisit adevărul, dar nu l-au trăit, cu câtă grabă ar dăruia case, pământuri și bani, care au fost adunate cu lăcomie, îndrăgite și păstrate cu zgârcenie, ca să poată primi puțină mângâiere, să li se arate calea mântuirii, ori ca să audă un cuvânt de speranță sau un sfat de la pastorii lor! Dar nu, ei vor trebui să flămânzească și să înseteze în zadar. Setea lor nu va mai fi niciodată potolită, nu vor mai putea primi nici o mângâiere.

Cazurile lor au fost hotărâte și stabilite pentru veșnicie. Acesta va fi un timp teribil și îngrozitor. – *Ibidem*.

În vremea când judecățile lui Dumnezeu vor cădea fără milă, oh, cât de invidiată va fi, pentru cei păcătoși, situația celor care „stau sub ocrotirea Celui Preaînalt” (Psalmi 91,1), cortul în care Domnul îi va ascunde pe toți cei care L-au iubit și au ascultat poruncile Sale! Pentru aceia care suferă din cauza păcatelor lor, într-un asemenea timp, soarta celor dreپți este desigur una de invidiat, dar ușa harului s-a închis pentru cei nelegiuți. După ce timpul de probă a luat sfârșit, nu vor mai fi înălțate rugăciuni în favoarea lor. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 3, 1901, p. 1150.

Transformarea caracterului nu va mai fi posibilă

Domnul vine cu putere și cu mare slavă. Atunci, lucrarea Lui va fi aceea de a-i separa complet pe cei dreپți de cei nelegiuți. Untdelemnul nu va mai putea fi trecut în vasele celor care nu-l au. Atunci, se vor împlini cuvintele lui Hristos: „Două femei vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul lăsat” (Luca 17,35-36). Cei dreپți și cei nelegiuți pot fi asociați în ocupațiile zilnice ale vieții, dar Domnul cunoaște caracterul. El îi recunoaște pe cei care-I sunt copii ascultători, care respectă și iubesc poruncile Lui. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1895, p. 234.

A muri este ceva solemn, dar a trăi este ceva și mai solemn. Ne vom întâlni din nou cu fiecare gând, cuvânt și faptă din timpul vieții noastre. Ceea ce facem din noi înșine în timpul de încercare, cu aceea va trebui să rămânem pentru toată veșnicia. Moartea aduce descompunerea trupului, dar nu produce nici o schimbare în caracterul nostru; ea nu face decât să îl fixeze pentru totdeauna, fără putință de schimbare. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1885, p. 466.

Un alt timp de încercare nu i-ar convinge pe cei nelegiuți

Noi trebuie să facem tot ce putem mai bine în ocaziile pe care le avem acum. Un alt timp de încercare, în care să ne pregătim pentru cer, nu ni se va mai acorda. Acesta este singurul și ultimul nostru

prilej de a ne forma caracterul care ne va califica pentru căminul viitor, pe care Domnul l-a pregătit pentru toți cei care ascultă poruncile Lui. – *Letter 20*, 1899.

După venirea Domnului, nu va mai fi un alt timp de încercare. Aceia care spun că va fi sunt amăgiți și înșelați. Înainte de venirea lui Hristos, va exista o stare de lucruri asemenea celei de dinainte de potop.

După ce Mântuitorul va veni pe norii cerului, nimănui nu-i va mai fi dată o altă șansă de a obține mântuirea. Toți vor fi luat o decizie. – *Letter 45*, 1891.

Fiecare va fi verificat și încercat potrivit cu lumina care a avut-o. Cei care se întorc de la adevăr spre teorii omenești nu vor mai avea un alt timp de încercare. Nu va fi un mileniu pământesc. Dacă, după ce Duhul Sfânt a adus convingerea în inima lor, s-au împotrivit adevărului și și-au folosit influența pentru a închide calea, astfel încât nici alții să nu-l primească, nu vor mai fi niciodată convinși. Ei nu au căutat să-și transforme caracterul în timpul de probă acordat lor, și Hristos nu le va mai da prilejul s-o ia iarăși de la început. Hotărârea va fi definitivă. – *Letter 25*, 1900.

Cele șapte plăgi finale și cei păcătoși

Timpul mării strâmtorări – partea I

Potirele mâniei lui Dumnezeu vor fi vărsate

Evenimente solemne urmează încă să se întâmple. Trâmbița după trâmbița urmează să sune. Potir după potir se va vărsa, unul după altul, asupra locuitorilor pământului. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1890, p. 426.

În curând, pământul va fi părăsit de îngerul îndurării și ultimele șapte plăgi urmează să fie revărsate... Fulgerele mâniei lui Dumnezeu vor cădea curând și, când Dumnezeu va începe să-i pedepsească pe călcătorii de Lege, nu va mai fi nici o clipă de răgaz până la sfârșit. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1894, p. 182.

Națiunile în conflict

Patru îngeri puternici rețin cele patru vânturi ale pământului, până când servii lui Dumnezeu vor primi sigiliul pe frunte. Națiunile lumii sunt dornice de luptă, dar sunt ținute pe loc de îngeri. Când această forță restrictivă va fi îndepărtată, va veni o vreme de necaz și groază, vor fi inventate arme aducătoare de moarte. Vase de război vor fi scufundate în marele adânc, împreună cu încărcătura lor vie. Toți cei care nu vor avea Duhul Adevărului se vor uni sub conducerea uneltelor satanice, dar vor fi ținuți sub control până când va veni timpul pentru marea bătălie a Armagedonului. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1900, p. 967.

Lumea întregă va fi condusă la ruină

Acum, îngerii rețin vânturile războaielor, astfel încât să nu poată sufla, până când lumea nu va fi avertizată cu privire la soarta ce o

așteaptă, dar o furtună se pregătește, gata să izbucnească asupra pământului, iar, când Dumnezeu le va porunci îngerilor Săi să elibereze vânturile, atunci va fi o asemenea scenă de luptă, încât nici o pană nu o va putea descrie. – *Education*, 1903, p. 179, 180.

Profeția Mântuitorului cu privire la judecata ce avea să vină asupra Ierusalimului urmează să aibă încă o împlinire, față de care teribila pustiire nu a fost decât o palidă umbră. În soarta cetății alese, putem vedea soarta unei lumi care a respins harul lui Dumnezeu și a călcat în picioare Legea Sa. – *The Great Controversy*, 1911, p. 36.

Satana îi va arunca atunci pe locuitorii pământului într-un ultim mare necaz. Când îngerii lui Dumnezeu vor înceta să țină în frâu vânturile fierbinți ale patimii omenești, toate elementele conflictului vor fi lăsate libere. Întreaga lume va fi condusă spre o ruină și mai teribilă decât cea care a venit asupra Ierusalimului de odinioară. – *Idem*, p. 614.

Dumnezeu este tot atât de drept, pe cât este de îndurător

Gloria lui Dumnezeu este relevată prin faptul că El este îndurător, plin de îndelungă răbdare, bunăvoință, bunătate și adevăr. Dreptatea, arătată prin pedepsirea celui păcătos, face parte din slava Sa, tot atât de mult ca și manifestarea îndurării Sale. – *Review and Herald*, 10 martie 1904.

Domnul Dumnezeu lui Israel Își va aduce la îndeplinire judecata asupra idolilor acestei lumi, așa cum a făcut și cu zeii Egiptului. Prin foc și inundații, boli și cutremure, El va distruge întregul pământ. Atunci, poporul Său răscumpărat va înălța Numele Său și-I va aduce slavă pe pământ. Oare aceia care trăiesc în ultimele zile ale istoriei acestui pământ nu ar trebui să devină mai înțelepți cu privire la învățăturile Domnului? – *Manuscript Releases*, vol. 10, 1899, p. 240, 241.

În curând, Acela care a stat ca Mijlocitor pentru noi, care ascultă toate rugăciunile de pocăință și de mărturisire, care este înfățișat având un curcubeu în jurul capului Său, ca simbol al iertării și al iubirii, Își va înceta lucrarea în Sanctuarul ceresc. Iertarea și mila vor coborî atunci de pe tron și dreptatea le va lua locul. Cel spre care a fost ațintită privirea poporului Său Își va afirma dreptul, funcția de Judecător Suprem. – *Review and Herald*, 1 ianuarie 1889.

În toată Biblia, Dumnezeu este prezentat nu numai ca fiind îndurător și binevoitor, ci și ca un Dumnezeu al unei dreptăți stricte și imparțiale. – *The Signs of the Times*, 24 martie 1881.

Certitudinea judecăților lui Dumnezeu

Iubirea lui Dumnezeu este descrisă în zilele noastre, ca fiind de o asemenea natură, încât nu I-ar îngădui să-l pedepsească pe păcătos. Oamenii judecă după standardul lor scăzut cu privire la drept și dreptate. „Ți-ai închipuit că eu sunt ca tine” (Psalmul 50,21). Ei Îl măsoară pe Dumnezeu cu măsura lor. Oamenii își imaginează ce ar face ei în anumite împrejurări și hotărăsc că Dumnezeu va face tot așa cum își închipuie ei că El ar face...

În nici o domnie sau guvernare nu li se acordă infractorilor dreptul de a spune ce pedeapsă trebuie să li se aplice acelor care au călcat legea. Tot ce avem, toate darurile harului Său, pe care le stăpânim, I le datorăm lui Dumnezeu. Caracterul agravant al păcatului împotriva unui asemenea Dumnezeu nu poate fi apreciat, după cum nu poate fi măsurat cerul cu palma. Dumnezeu este în aceeași măsură atât un conducător drept, cât și un Tată. El este Dătătorul Legii. El pronunță și tot El aplică propriile legi. O lege care nu pedepsește nu are nici o putere.

S-ar putea obiecta că un Tată iubitor nu ar putea să-și vadă copiii suferind pedeapsa divină prin foc, când are puterea de a le ușura durerea. Dar, pentru binele supușilor Săi și pentru siguranța lor, Dumnezeu îi va pedepsi pe cei ce calcă Legea. Dumnezeu nu lucrează după planurile omenești. El poate să aplice dreptatea infinită într-un fel pe care omul nu are dreptul să-l urmeze față de semenul său. Noe L-ar fi indignat pe Dumnezeu, dacă l-ar fi înecat pe vreunul dintre batjocoritorii și sfidătorii care îl hărțuiau, dar Dumnezeu a înecat o mulțime imensă. Lot nu ar fi avut dreptul să-i pedepsească pe ginerii săi, dar Dumnezeu a putut s-o facă cu desăvârșită îndreptățire.

Cine va putea spune că Dumnezeu nu va face ceea ce El spune că va face? – *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 207-209; *Manuscript Releases*, vol. 10, 1876, p. 265.

Judecățile vin când Dumnezeu își retrage ocrotirea

Mi s-a arătat că judecățile divine nu vor veni asupra lor direct de la Dumnezeu, ci ei se situează în afara ocrotirii Sale. Dumnezeu îi avertizează, îi pedepsește, îi muștră și le arată singura cale pe care pot merge în siguranță, apoi, dacă aceia care au fost obiectul grijii Sale deosebite vor urma cursul vieții lor, independenți de Duhul lui Dumnezeu, după repetate avertismente, dacă ei își aleg singuri calea, El nu-i mai împuternicește pe îngerii Săi să împiedice atacurile hotărâte de Satana asupra lor.

Puterea lui Satana este cea care acționează pe mare și pe uscat, care aduce nenorocire și suferință și care atrage mulțimile, pentru a fi sigur de prada sa. – *Manuscript Releases*, vol. 14, 1883, p. 3.

Dumnezeu îi va folosi pe vrăjmașii Săi ca instrumente pentru pedepsirea acelor care au urmat propriile lor căi primejdioase, prin care adevărul Său a fost denaturat, judecat greșit și dezonorat. – *The Paulson Collection*, 1894, p. 136.

Duhul lui Dumnezeu, deja insultat, respins, ponegрит, a fost retras de pe pământ. Lucrarea nemiloasă a lui Satana va fi îndeplinită pe mare și pe uscat, cu aceeași rapiditate cu care este retras Duhul lui Dumnezeu. – *Ellen G. White Manuscripts 134*, 1898.

Nelegiuții au depășit granițele încercării lor. Duhul lui Dumnezeu, refuzat continuu, a fost în cele din urmă retras. Nemaifiind la adăpostul harului divin, ei nu mai au nici o ocrotire împotriva celui rău. – *The Great Controversy*, 1911, p. 614.

Din când în când, îngerii sfinți exercită o putere distrugătoare³³

Judecățile lui Dumnezeu urmau să vină asupra Ierihonului. Ea era o cetate întărită. Dar Însuși Comandantul oștirii Domnului venise din cer, să conducă armatele cerului la atac împotriva cetății. Îngerii lui Dumnezeu s-au prins de zidurile masive și le-au dărâmat. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, 1873, p. 264.

³³ Păcătosul trebuie să poarte deplina răspundere pentru pedeapsa care vine asupra lui. Ellen White declară: „Dumnezeu nu nimicește pe nimeni. Păcătosul se nimicește pe sine prin lipsa lui de căință”. 5T 120. Vezi *Marea Luptă*, p. 25-37.

Sub comanda lui Dumnezeu, îngerii sunt atotputernici. Cu un prilej, ascultând de porunca lui Hristos, ei au ucis într-o singură noapte o sută opzeci și cinci de mii de bărbați din armata asiriană. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 700.

Același înger care a venit din curțile cerești să-l salveze pe Petru a fost solul mâniei și al pedepsirii lui Irod. Îngerul l-a lovit pe Petru ca să-l trezească din somn, dar lovitura dată regelui nelegiuit a fost cu totul diferită, căci i-a înfrânt mândria și a adus asupra lui pedeapsa Celui Atotputernic. Supus judecății lui Dumnezeu, Irod a murit în chinuri groaznice, atât trupești, cât și sufletești. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 152.

Un singur înger i-a nimicit pe toți întâii născuți ai egiptenilor și a umplut țara de jale. Când David L-a mâniat pe Dumnezeu, prin numărătoarea poporului, un înger a pricinuit acea teribilă nimicire, prin care a fost pedepsit păcatul său. Aceeași putere nimicitoare, exercitată de îngerii sfinți atunci când le poruncește Dumnezeu va fi exercitată de către îngerii răi atunci când le va îngădui El. Acum, există puteri pregătite, care așteaptă doar permisiunea divină pentru a răspândi pustiirea pretutindeni. – *The Great Controversy*, 1911, p. 614.

Primele două plăgi

Când Domnul Hristos Își încetează lucrarea de mijlocire în Sanctuar, prezisa mânie, neamestecată cu milă, va fi revărsată asupra acelor care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei (Apocalipsa 14,9-10). Plăgile aduse asupra Egiptului, atunci când Dumnezeu era pe punctul de a elibera poporul Israel, au avut un caracter asemănător judecăților mai teribile și mai extinse, care urmează să cadă peste lume, exact înainte de eliberarea finală a poporului lui Dumnezeu. Profetul descrie aceste nenorociri îngrozitoare, spunând: „Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei”. „Și marea s-a făcut sânge, ca sângele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, chiar și tot ce era în mare” (Apocalipsa 16,2.3). – *Idem*, p. 627, 628.

Plăgile cădeau asupra locuitorilor pământului. Unii Îl acuzau pe Dumnezeu și Îl blestemau. Alții alergau la poporul lui Dumnezeu și-i rugau să-i învețe cum să scape de judecățile Lui, dar sfinții nu mai

aveau nimic pentru ei. Ultima lacrimă pentru păcătoși fusese vărsată, ultima rugăciune îndurerată fusese înălțată, ultima povară fusese purtată, ultima avertizare fusese dată. – *Early Writings*, 1858, p. 281.

Plaga a treia

Am văzut că cei patru îngerii aveau să țină cele patru vânturi până când Domnul Isus urma să-Și încheie lucrarea din Sanctuar, apoi vor veni cele șapte plăgi din urmă. Aceste plăgi îi înfuriau pe cei nelegiuți împotriva celor dreți. Ei credeau că noi am adus judecățile lui Dumnezeu asupra lor și că, dacă ar putea să ne șteargă de pe fața pământului, plăgile ar înceta. S-a emis un decret de ucidere a sfinților, care-i făcea să strige zi și noapte pentru eliberare. – *Early Writings*, 1851, p. 36, 37.

„Răurile și izvoarele apelor... s-au făcut sânge” (Apocalipsa 16,4). Cât de teribile sunt aceste suferințe, dar sunt pe deplin îndreptățite de dreptatea lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu declară: „Drept ești Tu, Doamne, care ești și care erai! Tu ești sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta. Fiindcă aceștia au vărsat sângele sfinților și al proorocilor, le-ai dat și Tu să bea sânge. Și sunt vrednici” (Apocalipsa 16,5.6). Prin condamnarea la moarte a poporului lui Dumnezeu, ei s-au făcut tot atât de vinovați de sângele lor, ca și cum l-ar fi vărsat cu propriile mâini. – *The Great Controversy*, 1911, p. 628.

Plaga a patra

În plaga care urmează, soarelui îi este dată puterea să „dogorească pe oameni cu focul lui” (Apocalipsa 16,8). Profeții descriu situația pământului, în acest timp înspăimântător, astfel: „Pământul este întristat... căci bucatele de pe câmp sunt pierdute... Toți pomii de pe câmp s-au uscat... Și s-a dus bucuria de la copiii oamenilor! S-au uscat semințele sub bulgări, grânarele stau goale... Cum gem vitele! Cirezile de boi umbă buimace, căci nu mai au pășune... Căci a secat pâraiele și a mâncat focul izvoarele pustiei. În ziua aceea, cântecele Templului se vor preface în gemete, zice Domnul Dumnezeu, pretutindeni vor arunca în tăcere o mulțime de trupuri moarte” (Ioel 1,10.12.17.18.20; Amos 8,3).

Acest plăgi nu vor fi generale, căci locuitorii pământului ar pieri toți odată. Totuși, ele vor fi cele mai îngrozitoare nenorociri pe care le-au cunoscut vreodată muritorii. – *Idem*, p. 628, 629.

Plaga a cincea

Cu strigăte de triumf, batjocură și blestem, mulțimile de oameni răi sunt gata să se repeadă asupra prăzii lor, când, iată, un întuneric dens, mai profund decât bezna nopții, cade asupra pământului. Apoi, un curcubeu, strălucind de slava de la tronul lui Dumnezeu, acoperă cerurile și pare să înconjoare fiecare grup care se roagă. Mulțimile înfuriate sunt orbite brusc. Strigătele lor batjocoritoare amuțesc. Motivele furiei lor ucigătoare sunt uitate. Cu presimțiri înspăimântătoare, ei privesc simbolul legământului lui Dumnezeu și doresc să fie la adăpost de strălucirea lui copleșitoare...

Când Dumnezeu Își va arăta puterea pentru eliberarea poporului Său, va fi miezul nopții. Soarele va apărea, strălucind cu toată puterea lui. Semne și minuni vor urma într-o succesiune rapidă. Nelegiuții se vor uita îngroziți și uluiți la scena din fața lor, în timp ce dreptii vor privi cu bucurie solemnă semnele eliberării lor. – *Idem*, p. 635, 636.

Legea lui Dumnezeu apare pe cer

Atunci, pe cer apare o mână care ține două table de piatră așezate una peste alta. Profetul spune: „Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă” (Psalmi 50,6). Acea Lege sfântă, dreptatea lui Dumnezeu, care a fost proclamată pe Sinai în mijlocul flăcărilor și al tunetelor pentru a fi călăuză în viață, este acum descoperită oamenilor ca normă de judecată. Mâna deschide tablele și pe ele sunt văzute poruncile Decalogului, scrise parcă de un condei de foc. Cuvintele sunt atât de clare, încât oricine poate să le citească. Amintirile se trezesc, întunericul superstițiilor și al ereziilor este alungat din fiecare cuget, și Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu, scurte, cuprinzătoare și autoritare, sunt prezentate în văzul tuturor locuitorilor pământului. – *Idem*, p. 639.

Cei pierduți îi condamnă pe falșii lor păstori

Membrii care au văzut lumina și au fost convingși, dar au încredințat mântuirea sufletului lor în mâinile pastorului, vor afla în

ziua Domnului că nici un alt suflet nu poate plăti răscumpărarea pentru greșelile lor. Un strigăt teribil va fi auzit: „Sunt pierdut, pentru veșnicie pierdut”. Oamenii vor simți că ar dori să-i rupă în bucăți pe păstorii lor, care le-au predicat minciuni și care au condamnat adevărul. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, 1900, p. 1157.

Toți se unesc să rostească cele mai înverșunate condamnări împotriva slujitorilor bisericii. Păstorii necredincioși au profetizat lucruri liniștitoare. Ei i-au îndemnat pe ascultătorii lor să nesocotească Legea lui Dumnezeu și să-i persecute pe aceia care voiau s-o respecte cu sfințenie. Acum, în disperarea lor, acești învățători mărturisesc înaintea lumii lucrarea lor de amăgire. Mulțimile sunt pline de furie. „Suntem pierduți”, strigă ei „și voi sunteți pricina nimicirii noastre!” și se întorc împotriva foștilor lor păstori. Cei care cândva i-au admirat cel mai mult vor pronunța cele mai groaznice blesteme împotriva lor. Aceleași mâini care îi încununaseră cu lauri se vor ridica să-i nimicească. Săbiile pregătite să-i ucidă pe copiii lui Dumnezeu sunt folosite acum la nimicirea dușmanilor lor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 655, 656.

Aici vedem că biserica, Templul Domnului, urma să fie cea dintâi care va simți lovitură mânia lui Dumnezeu. Bătrânii (Ezechiel 9,6), aceia cărora Dumnezeu le dăduse mare lumină și care au stat ca păzitori ai intereselor spirituale ale poporului, le trădaseră încrederea. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 211.

Cuvântul Domnului este făcut fără efect de către păstorii falși... În curând, propria lor lucrare se va întoarce împotriva lor. Atunci, se vor vedea scenele descrise în Apocalipsa 18, când judecățile lui Dumnezeu vor cădea asupra Babilonului mistic. – *Ellen G. White Manuscript 60*, 1900.

Plaga a șasea

Duhurile demonilor vor merge la împărații pământului și la întreaga lume, ca să-i întărească în amăgire și să-i îndemne să i se alăture lui Satana în ultima sa bătălie împotriva guvernării cerului. – *The Great Controversy*, 1911, p. 624.

Duhul lui Dumnezeu este retras treptat de pe pământ. Satana își adună toate forțele răului pentru a le trimite „la împărații

pământului întreg”, ca să-i strângă sub stindardul său și să-i pregătească „pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic” (Apocalipsa 16,14). – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1890, p. 983.

După ce Ioan a descris în Apocalipsa 16 această putere făcătoare de minuni, care urma să adune lumea pentru ultimul mare conflict, simbolurile sunt îndepărtate și glasul trâmbiței vestește încă o dată un sunet clar: „Iată Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” (Apocalipsa 16,15). După ce au păcătuțit, Adam și Eva au văzut că erau goi, pentru că veșmântul de lumină și de siguranță se îndepărtase de la ei.

Lumea a uitat avertismentele și muștrările lui Dumnezeu, așa cum au făcut și locuitorii pământului de pe vremea lui Noe și așa cum au făcut locuitorii Sodomei. Ei s-au trezit la viață cu toate planurile și invențiile nelegiurii lor, dar, deodată, o ploaie de foc a venit din cer și i-a mistuit pe locuitorii nelegiuiți. „Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului” (Luca 17,30). – *Manuscript Releases*, vol. 14, 1896, p. 96, 97.

Ultima mare luptă între bine și rău

În ultima mare luptă, se vor evidenția două mari puteri opuse. De o parte, se află Creatorul cerului și al pământului, iar cei ce stau alături de El poartă sigiliul Său și ascultă de poruncile Sale. De partea cealaltă, stă prințul întunericului împreună cu aceia care au ales apostazia și răzvrătirea. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1901, p. 982, 983.

Un conflict teribil se află în fața noastră. Ne apropiem de bătălia zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu. Tot ce a fost ținut sub control va fi lăsat să se dezlănțuie. Îngerul îndurării își va strânge aripile, pregătindu-se să coboare de pe tron și să lase lumea sub stăpânirea lui Satana. Cei mari și puternici de pe pământ sunt cuprinși de o puternică revoltă împotriva Dumnezeului cerului. Ei sunt plini de ură împotriva acelor care-L slujesc și, curând, foarte curând, va avea loc ultima mare bătălie dintre bine și rău. Pământul urmează să fie câmpul de bătălie, scena ultimului conflict și al

biruinței finale. Aici, unde Satana i-a condus atât de mult timp pe oameni împotriva lui Dumnezeu, răzvrătirea va fi reprimată pentru totdeauna. – *Review and Herald*, 13 mai 1902.

Luptele dintre cele două armate sunt tot atât de adevărate ca și cele purtate de armatele acestei lumi, iar de rezultatul conflictului spiritual depind destinele veșnice. – *Prophets and Kings*, p. 176 (c.1914).

Întreaga lume va fi adunată, fie de o parte, fie de alta

Întreaga lume se va afla fie de o parte, fie de cealaltă a conflictului. Războiul Armaghedonului va avea loc. Acea zi nu trebuie să ne găsească pe nici unul dormind. Să fim prevăzători, asemenea fecioarelor înțelepte, având untdelemn în vasele de rezervă ale candelor noastre. Puterea Duhului Sfânt trebuie să fie peste noi, iar Comandantul oștirii Domnului va sta în fruntea îngerilor din cer, ca să conducă lupta. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1890, p. 426.

Vrăjmășia lui Satana împotriva binelui se va manifesta din ce în ce mai mult, pe măsură ce își va pune în mișcare puterile, în ultima lui lucrare de răzvrătire, iar fiecare suflet care nu este pe deplin predat lui Dumnezeu și nu este menținut prin putere divină se va alia cu Satana împotriva cerului și i se va alătura în lupta împotriva Conducătorului universului. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1892, p. 465.

În curând, toți locuitorii pământului vor lua atitudine fie pentru, fie împotriva guvernării cerești. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, 1902, p. 141.

Plaga a șaptea

Trebuie să studiem revărsarea celui de-al șaptelea potir (Apocalipsa 16,17-21). Puterile răului nu vor ceda fără luptă, dar Providența are o lucrare de făcut în bătălia Armaghedonului. Când pământul va fi luminat de slava îngerului din Apocalipsa 18, elementele religioase, bune și rele, se vor trezi din somn, iar armatele viului Dumnezeu vor lua poziție. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1899, p. 983.

În curând, se va da bătălia Armagedonului. Acela pe al cărui veșmânt este scris numele „Împăratul împăraților și Domnul domnilor” conduce oștirile cerului „pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb și curat” (Apocalipsa 19,11-16). – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1899, p. 982.

Pământul întreg se ridică și se umflă ca valurile mării. Scoarța lui se rupe în bucăți. Chiar și temeliile lui par să cedeze. Lanțuri de munți se scufundă. Insule locuite dispar. Porturile mărilor, care au devenit asemenea Sodomei prin nelegiuirea lor, sunt înghițite de apele înfuriate... Cele mai mândre orașe ale lumii sunt la pământ. Palatele trufașe, pentru care oamenii mari ai pământului și-au risipit averile, clădindu-le pentru propria slavă, se prăbușesc la pământ în fața ochilor lor. Zidurile închisorilor sunt dărâmate, iar copiii lui Dumnezeu, care au fost ținuți închiși pentru credința lor, sunt puși în libertate. – *The Great Controversy*, 1911, p. 637.

Cele șapte plăgi finale și cei drepti

Timpul mării strâmtorări – partea a II-a

Timpul mării strâmtorări începe după încheierea timpului de probă

Când Domnul Hristos va înceta lucrarea Sa de mijlocire în favoarea omului, atunci va începe acest timp de strâmtorare. Atunci, cazul fiecărui suflet va fi fost hotărât și nu va mai fi nici un sânge ispășitor, care să-l curețe de păcat. Când Domnul Isus Își părăsește poziția de Mijlocitor pentru om înaintea lui Dumnezeu, este făcut anunțul solemn: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” (Apocalipsa 22,11). Atunci, Duhul ocrotitor al lui Dumnezeu va fi retras de pe pământ. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 201.

Poporul lui Dumnezeu este pregătit pentru ceasul de încercare din fața lui

Când se încheie solia îngerului al treilea, harul nu va mai pleda pentru locuitorii vinovați ai pământului. Poporul lui Dumnezeu și-a îndeplinit misiunea. Ei au primit „ploaia târzie, înviorarea de la fața Domnului” și sunt acum pregătiți pentru ceasul de încercare din fața lor.

Îngeri se grăbesc încolo și încioace în ceruri. Un înger întors de pe pământ anunță că și-a îndeplinit misiunea. Încercarea finală a fost adusă peste lume și toți cei care s-au dovedit credincioși învățăturilor divine au primit „sigiliul viului Dumnezeu”. Atunci,

Domnul Isus Își încetează lucrarea de mijlocire în Sanctuarul de sus... Hristos a făcut ispășirea pentru poporul Său și le-a șters păcatele. Numărul supușilor Săi a fost completat. „Domnia, stăpânirea și puterea tuturor împăraților care sunt pretutindeni sub ceruri” (Daniel 7,27) este pe cale să le fie dată moștenitorilor mântuirii, iar Isus va domni ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 613, 614.

Înspăimântător, mai presus de orice înțelegere

Perioada de suferință și chin, care ne stă în față, va necesita o credință care să poată suporta oboseala, amânarea și foamea, o credință care, deși va fi sever încercată, nu va dispărea.

„Un timp de strâmtorare așa cum n-a mai fost niciodată” va veni curând asupra noastră și noi avem nevoie de o experiență pe care acum nu o avem și pe care mulți sunt prea nepăsători pentru a o dobândi. Deseori, se întâmplă că, atunci când ești în așteptarea unei nenorociri, aceasta pare a fi mai mare în închipuire decât în realitate, dar acest lucru nu este valabil pentru criza care ne stă în față. Nici cea mai vie descriere nu poate cuprinde dimensiunea grelei încercări. – *Idem*, 1911, p. 621, 622.

Când Domnul Isus părăsește Sfânta Sfintelor, Duhul Său ocrotitor este retras de la conducători și de la oameni. Ei sunt lăsați în stăpânirea îngerilor răi. Atunci, la sfatul și la îndrumarea lui Satana, vor fi emise asemenea legi, încât, dacă timpul nu ar fi foarte scurt, nimeni nu ar putea fi salvat. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1859, p. 204.

Mulți vor fi chemați la odihnă înaintea timpului de strâmtorare

Nu este întotdeauna bine să cerem o însănătoșire necondiționată... Dumnezeu știe dacă aceia pentru care ne rugăm vor fi sau nu în stare să suporte încercarea și proba care ar putea veni peste ei, dacă ar trăi. El cunoaște sfârșitul de la început. Mulți vor fi chemați la odihnă, înainte ca încercarea fierbinte a timpului de strâmtorare să vină peste lume. – *Counsels on Health*, 1897, p. 375.

Domnul mi-a arătat adesea că mulți copii vor fi chemați la odihnă, înainte de începerea timpului de strămtorare. Noi ne vom vedea iarăși copiii. Ne vom întâlni cu ei în curțile cerești și-i vom recunoaște. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1899, p. 259.

Scopul lui Satana: nimicirea celor ce păzesc Sabatul

Marele amăgitor spune: „Grija noastră principală este de a reduce la tăcere grupul celor ce păzesc Sabatul. În cele din urmă, vom avea o lege care să-i extermine pe toți cei care nu se vor supune autorității noastre”. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1884, p. 472, 473.

Intenția lui Satana este să-i facă să dispară de pe fața pământului, pentru ca supremația lui să nu poată fi contestată. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 1893, p. 37.

Biserica rămășiței va fi trecută printr-o mare încercare și suferință. Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus vor simți mânia balaurului și a oștilor sale. Satana pretinde că lumea îi aparține. El a obținut stăpânirea asupra bisericilor apostaziate, dar aici este o mică grupă care nu-i recunoaște supremația. Dacă ar putea să-i șteargă de pe fața pământului, victoria sa ar fi completă. Așa cum a influențat națiunile păgâne să nimicească poporul Israel, tot așa, în viitorul apropiat, Satana va întărâta puterile nelegiuite de pe pământ să nimicească poporul lui Dumnezeu. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 231.

Argumentele folosite împotriva poporului lui Dumnezeu

Am văzut că cei patru îngeri vor ține cele patru vânturi până când Domnul Isus Își va fi încheiat lucrarea din Sanctuar și, apoi, vor veni cele șapte plăgi finale. Aceste plăgi îi vor înfuria pe nelegiuții împotriva celor drepti. Ei vor crede că noi suntem cei care am adus judecățile lui Dumnezeu asupra lor și că, dacă ar putea să ne șteargă de pe fața pământului, plăgile ar înceta. – *Early Writings*, 1851, p. 36.

Când îngerul îndurării își va strânge aripile și se va îndepărta, Satana va înfăptui faptele rele pe care a dorit de mult să le facă. Furtuni și uragane, războaie și vărsări de sânge – acestea sunt lucrurile

în care își găsește el plăcerea și pe acestea le adună în secerișul său. Atât de deplin vor fi oamenii amăgiți de el, încât vor declara că aceste nenorociri sunt rezultatul profanării primei zile a săptămânii. De la amvoanele bisericilor populare se va auzi declarația că lumea este pedepsită, deoarece duminica nu este onorată așa cum ar trebui să fie. – *Review and Herald*, 17 septembrie 1901.

Se va susține că acei puțini, care se opun unei orânduiri a bisericii și unei legi a statului, nu ar trebui să fie tolerați și că este mai bine să sufere ei, decât să fie aruncate în confuzie și fărădelege națiuni întregi. Același argument a fost adus și împotriva lui Hristos, acum aproape 2.000 de ani, de către „cârmuitorii poporului”... Acest argument va părea decisiv. – *The Great Controversy*, 1911, p. 615.

Moarte pentru toți cei care nu cinstesc duminica

S-a dat un decret ca sfinții să fie omorâți, iar ei au început să strige zi și noapte pentru eliberare. – *Early Writings*, 1851, p. 36, 37.

Așa cum Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a emis un decret ca să fie uciși toți cei care nu se vor închina înaintea chipului, tot așa va fi dată o proclamație ca toți cei care nu vor respecta sfânta zi a duminicii să fie pedepsiți cu închisoarea și cu moartea... Fiecare să citească atent capitolul 13 din Apocalipsa, pentru că el se referă la fiecare ființă umană, mare sau mică. – *Manuscript Releases*, vol. 14, 1896, p. 91.

Vremea strâmtorării este pe punctul de a veni peste poporul lui Dumnezeu. Atunci se va da decretul care le va interzice celor ce păzesc Sabatul Domnului să cumpere sau să vândă și care îi va amenința cu pedeapsa și cu moartea, dacă nu respectă prima zi a săptămânii ca zi de odihnă. – *In Heavenly Places*, 1908, p. 344.

Puternicii pământului, unindu-se să lupte împotriva poruncilor lui Dumnezeu, vor decreta că „toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi sau robi” (Apocalipsa 13,16) trebuie să se conformeze tradițiilor bisericii, prin respectarea sabatului fals. Toți cei care vor refuza obligația vor fi pedepsiți cu aspre pedepse civile și, în cele din urmă, se va declara că merită chiar moartea. – *The Great Controversy*, 1911, p. 604.

În mod deosebit, se va trezi mânia împotriva celor care sfințesc Sabatul poruncii a patra și, în cele din urmă, un decret universal îi va denunța ca meritând moartea. – *Prophets and Kings*, p. 512 (c.1914).

Decretul de pedeapsă cu moartea va fi asemenea celui dat de Ahașveroș

Decretul care va fi emis în cele din urmă împotriva poporului lui Dumnezeu va fi foarte asemănător celui dat de Ahașveroș împotriva evreilor. Astăzi, potrivnicii bisericii adevărate văd în mica grupă care păzește porunca Sabatului un Mardoheu la poartă. Respectul poporului lui Dumnezeu față de Legea Sa este o muștrare permanentă pentru aceia care au lepădat frica de Domnul și care calcă în picioare Sabatul Său. – *Prophets and Kings*, p. 605 (c.1914).

I-am văzut pe conducătorii pământului consultându-se împreună, iar Satana și îngerii săi îi înconjurau și erau preocupați. Am văzut un document, ale cărui copii au fost răspândite în diferite părți ale pământului și prin care se dădeau ordine ca, dacă sfinții nu vor renunța la credința lor deosebită și la Sabat, pentru a respecta prima zi a săptămânii, după un anumit timp, oamenii să fie liberi să-i omoare. – *Early Writings*, 1858, p. 282, 283.

Dacă poporul lui Dumnezeu își va pune încrederea în El și dacă, prin credință, se va baza pe puterea Lui, uneltirile lui Satana vor fi învinse și în zilele noastre, așa cum au fost învinse și pe vremea lui Mardoheu. – *The Signs of the Times*, 22 februarie 1910.

Rămășița își face din Dumnezeu scutul ei

„În vremea aceea, se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar, în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte” (Daniel 12,1). Când va veni această vreme de strâmtorare, fiecare caz va fi deja hotărât și nu va mai fi nici vreme de încercare, nici har pentru cel nepocăit. Sigiliul viului Dumnezeu va fi deja pus asupra poporului Său.

Mica rămășiță, incapabilă să se apere singură în acest conflict aducător de moarte cu puterile pământului, care sunt conduse de oastea balaurului, își face din Dumnezeu scutul ei. Cele mai înalte autorități de pe pământ au adoptat un decret, prin care li se impune să se închine fiarei și să-i primească semnul. Dumnezeu să ajute poporul Său, pentru că ce ar putea face ei fără sprijinul Lui într-un conflict atât de înspăimântător? – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 212, 213.

Poporul lui Dumnezeu părăsește orașele; mulți sunt închiși

Pe măsură ce decretul emis de diferiți conducători ai lumii creștine împotriva celor ce păzesc poruncile va retrage protecția guvernului și-i va da în mâna celor ce le doresc nimicirea, copiii lui Dumnezeu vor fugi din orașe și sate și, asociați în grupuri, vor locui în locurile cele mai pustii și mai izolate. Mulți își vor găsi refugiul în fortărețele munților... Cu toate acestea, mulți credincioși, din toate națiunile și din toate categoriile sociale, bogați și săraci, negri sau albi, vor fi aruncați în sclavia cea mai nedreaptă și mai cruntă. Cei iubiți de Dumnezeu vor petrece zile grele în lanțuri, închiși în celulele închisorilor, condamnați la moarte, unii dintre ei părând chiar să fie lăsați să moară de foame în închisori întunecoase și dezgustătoare. – *The Great Controversy*, 1911, p. 626.

Deși un decret general va stabili data când vor putea fi omorâți păzitorii poruncilor, în unele cazuri, dușmanii lor o vor lua înaintea decretului și vor încerca să le ia viața înainte de timpul specificat. Dar nimeni nu va putea trece peste puternicii păzitori care veghează asupra fiecărui suflet credincios. Unii sunt atacați în timp ce fug din orașe și sate, dar săbiile ridicate împotriva lor se rup și cad fără putere, ca niște paie. Alții sunt apărați de îngeri cu chip de soldați. – *Idem*, p. 631.

În acest timp, copiii lui Dumnezeu nu se află toți într-un singur loc. Ei sunt în grupuri diferite, răspândiți în toate părțile pământului, și vor fi încercați fiecare în parte, nu în grupuri. Fiecare trebuie să reziste singur în fața încercării. – 4BC 1143 (1908).

Credința fiecărui membru al bisericii va fi încercată, ca și cum nu ar mai fi nici o altă persoană credincioasă în lume. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1890, p. 983.

Casele și pământurile nu vor mai fi de folos

În vremea strâmtorării, casele și pământurile nu le vor mai fi de nici un folos sfinților, pentru că ei vor trebui să fugă din fața mulțimii înfuriate și, în acel timp, bunurile lor nu vor mai putea fi dăruite pentru înaintarea cauzei adevărului prezent...

Am văzut că, dacă unii au ținut la proprietățile lor și nu L-au întrebat pe Domnul cu privire la datoria lor, El nu le-a mai spus ce să facă și le-a permis să-și păstreze averile, dar, în vremea strâmtorării, ele vor veni asupra lor ca un munte gata să-i zdrobească. Atunci, vor încerca să mai dispună de ele, dar nu vor mai fi în stare... Cu toate acestea, dacă ar fi dorit să fie învățați, El i-ar fi învățat la vreme de nevoie când să vândă și când să cumpere. – *Early Writings*, 1851, p. 56, 57.

Acum este prea târziu să ne atașăm de bunuri pământești. În curând, casele și pământurile care ne prisosesc nu vor mai fi de nici un folos nimănui, pentru că blestemul lui Dumnezeu va apăsa din ce în ce mai mult asupra pământului. Va veni timpul când se va rosti apelul: „Vindeți ce aveți și dați milostenie!” (Luca 12,33). Solia că ceea ce Îi aparține lui Dumnezeu trebuie să-I fie înapoiat sub formă de daruri pentru înaintarea lucrării Sale în lume trebuie să fie vestită cu credincioșie, ca să ajungă la inima poporului. – *Manuscript Releases*, vol. 16, 1901, p. 348.

Ca în vremea strâmtorării lui Iacov

În cele din urmă, împotriva acelor care sfințesc Sabatul poruncii a patra, va fi emis un decret prin care vor fi denunțați ca meritând cea mai aspră pedeapsă și care le va acorda oamenilor libertatea ca, după un anumit timp, să-i poată ucide. Romano-catolicismul din Lumea Veche și protestantismul apostaziat din cea Nouă vor urma un comportament similar față de cei care cinstesc poruncile divine. Copiii lui Dumnezeu vor ajunge în acele situații de întristare și de suferință, pe care profetul le-a descris ca fiind vremea strâmtorării lui Iacov. – *The Great Controversy*, 1911, p. 615, 616.

Din punct de vedere omenesc, se pare că nu va mai fi mult până când copiii lui Dumnezeu vor trebui să-și pecetluiască mărturia cu

sânge, așa cum au făcut martirii dinaintea lor. Ei înșiși încep să se teamă că Domnul i-a lăsat să piară în mâna vrăjmașilor lor. Este o vreme de agonie îngrozitoare. Ei strigă zi și noapte la Dumnezeu pentru eliberare... Luptă cu Dumnezeu, la fel ca Iacov. Expresia feței dezvăluie lupta lor interioară. Pe fiecare chip se așterne paloarea, dar ei nu încetează să se roage stăruitor. – *Idem*, p. 630.

Experiența lui Iacov, în timpul nopții de luptă și spaimă, reprezintă încercarea prin care trebuie să treacă poporul lui Dumnezeu chiar înainte de revenirea Domnului. Privind acest timp în viziune sfântă, profetul Ieremia spune: „Auzim strigăte de groază; e spaimă nu e pace!... Pentru ce s-au îngălbenit toate fețele? Vai! că ziua aceea este mare; nici una n-a fost ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov, dar Iacov va fi izbăvit din ea” (Ieremia 30,5-7). – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 201.

Cei dreți nu vor mai avea păcate ascunse de mărturisit

Dacă, în vremea strămtorării, poporul lui Dumnezeu ar mai avea păcate încă nemărturisite, care să le apară înaintea ochilor, în timp ce sunt chinuți de frică și de spaimă, ei ar putea fi copleșiți. Disperarea le-ar distruge credința și nu ar mai putea să aibă curajul de insista înaintea lui Dumnezeu pentru eliberare. În ciuda faptului că trăiesc un simțământ profund al nevredniciei lor, totuși nu mai au păcate ascunse. Păcatele lor au mers mai înainte la judecată, au fost șterse și ei nu-și mai pot aminti de ele. – *The Great Controversy*, 1911, p. 620.

Copiii lui Dumnezeu... vor trăi un simțământ profund al nevredniciei și, pe măsură ce-și vor revedea viața, speranțele îi vor părăsi. Totuși, aducându-și aminte de măreția harului lui Dumnezeu, precum și de căința lor sinceră, ei vor pleda pentru făgăduințele Lui, făcute prin Hristos, pentru păcătoșii neputincioși, dar plini de căință. Credința lor nu va dispărea din cauză că nu li se răspunde imediat la rugăciuni. Ei se vor ține strâns de tăria lui Dumnezeu, așa cum a făcut Iacov cu îngerul, iar sufletul lor va spune: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta” (Geneza 32,26). – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 202.

Sfinții nu-și vor pierde viața

Dumnezeu nu va îngădui ca cei răi să-i nimicească pe aceia care au așteptat strămutarea, care nu s-au plecat în fața decretului fiarei și care nu au primit semnul ei. Am văzut că, dacă celor nelegiuți li s-ar permite să-i omoare pe sfinți, Satana împreună cu toată oștirea lui nelegiuită și cu toți cei care-L urăsc pe Dumnezeu ar fi satisfăcuți. Ce triumf ar fi fost pentru maiestatea sa satanică să aibă, în ultima mare bătălie, putere asupra acelor care au așteptat atât de mult timp să-L privească pe Cel pe care L-au iubit! Cei care și-au bătut joc de ideea că sfinții vor fi luați la cer vor vedea grija lui Dumnezeu pentru poporul Său și vor privi cu ochii lor eliberarea glorioasă a sfinților. – *Early Writings*, 1858, p. 284.

Copiii lui Dumnezeu nu vor fi scutiți de suferință. Dar, deși vor fi persecutați și chinuiți, deși vor îndura lipsuri și vor suferi din lipsă de hrană, ei nu vor fi lăsați să piară. – *The Great Controversy*, 1911, p. 629.

Dacă sângele martirilor credincioși ai lui Hristos ar fi vărsat în această vreme, n-ar mai fi, așa cum a fost sângele martirilor, o sămânță semănată să aducă o recoltă pentru Dumnezeu. – *Idem*, p. 634.

Dumnezeu Se va îngriji

În repetate rânduri, Domnul mi-a arătat că a ne face provizii pentru nevoile noastre vremelnice, în vremea strâmtorării, este contrar Bibliei. Am văzut că, dacă în acest timp de strâmtorare, când pe pământ este sabie, foamete și boală, sfinții și-ar depozita rezerve de hrană, fie acasă, fie la câmp, acestea le-ar fi luate cu forța și recolta de pe ogoarele lor ar fi strânsă de străini.

Atunci va fi timpul să ne încredem pe deplin în Dumnezeu, iar El va avea grijă de noi. Am văzut că pâinea și apa ne vor fi asigurate în acea vreme, nu vom duce lipsă și nu vom suferi de foame, pentru că Dumnezeu este în stare să întindă pentru noi o masă în pustie. Dacă va fi necesar, El va trimite corbi să ne hrănească, așa cum a făcut pentru Ilie, sau va face să cadă mană din cer, cum a făcut pentru israeliți. – *Early Writings*, 1851, p. 56.

Am văzut o vreme de strâmtorare înaintea noastră, când lipsuri grele vor obliga poporul lui Dumnezeu să trăiască doar cu pâine și

apă... În vremea strâmtorării, nimeni nu va mai lucra. Suferințele lor vor fi de natură sufletească, iar Dumnezeu Se va îngriji de hrana lor. – *Ellen G. White Manuscris 2*, 1858.

Timpul strâmtorării este chiar în fața noastră. Lipsurile grele vor impune ca poporul lui Dumnezeu să se lepede de sine și să mănânce doar atât cât să-și mențină viața, dar Dumnezeu ne va pregăti pentru acel timp. În acea vreme îngrozitoare, nevoile noastre vor fi ocazia lui Dumnezeu de a dăruii din puterea Sa întăritoare și de a-Și susține poporul. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1859, p. 206.

Pâinea și apa sunt tot ce i-a fost promis poporului rămășiței în vremea de strâmtorare. – *The Story of Redemption*, 1870, p. 129.

În vremea strâmtorării, chiar înainte de venirea lui Hristos, cei dreپți vor fi ocrotiți cu ajutorul îngerilor din cer. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 256.

Nu va mai fi mijlocitor, dar va fi o continuă comuniune cu Domnul Hristos

Hristos a făcut ispășirea pentru poporul Său și le-a șters păcatele. El Și-a completat numărul supușilor Săi...

Când Domnul părăsește Sanctuarul, peste locuitorii pământului se lasă întunericul. În acel timp îngrozitor, cei dreپți vor trebui să trăiască fără mijlocitor în fața unui Dumnezeu sfânt. – *The Great Controversy*, 1911, p. 613, 614.

Își va uita oare Dumnezeu poporul în această oră de încercare? Deși vrăjmașii lor îi pot arunca în închisoare, totuși zidurile închisorilor nu vor putea opri comuniunea dintre sufletul lor și Hristos... Cel care înțelege fiecare slăbiciune a lor, care este obișnuit cu fiecare încercare, este mai presus de toate puterile pământești, și îngerii vor veni la ei în celulele singuratice și le vor aduce lumină și pace din cer. Închisoarea va fi ca un palat, pentru că cei bogati în credință locuiesc acolo, iar zidurile mohorâte vor fi luminate cu lumina din cer, ca atunci când Pavel și Sila se rugau și cântau laude la miezul nopții în temnița din Filipi. – *Idem*, p. 626, 627.

Dacă oamenii ar putea să vadă cu ochi cerești, atunci ar zări cete de îngeri cu o putere deosebită stând în jurul aceluia care au ținut cuvântul răbdării lui Hristos. Cu o gingașă compătimire, îngerii sunt

martori ai suferinței lor și le aud rugăciunile. Ei așteaptă cuvântul Comandantului lor, ca să-i scape din primejdie... Scumpul nostru Mântuitor ne va trimite ajutorul Său exact atunci când vom avea nevoie de el. – *Idem*, p. 630, 633.

Este imposibil să ne imaginăm experiența poporului lui Dumnezeu, care va fi în viață pe pământ, când slava cerească se va uni cu repetarea persecuțiilor din trecut. Ei vor umbla în lumina care vine de la tronul lui Dumnezeu. Prin intermediul îngerilor, va fi o continuă comunicare între cer și pământ...

În mijlocul vremii de strâmtorare care vine – o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceea – poporul ales al lui Dumnezeu va sta neclintit. Satana și oastea lui nu pot să-i nimicească, pentru că îngerii care excelează în putere îi vor proteja. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 16, 17.

Poporul lui Dumnezeu nu nutrește dorințe păcătoase

Acum, în timp ce Marele nostru Preot face ispășire pentru noi, ar trebui să căutăm să devenim desăvârșiți în Hristos. Mântuitorul nostru nu a putut fi determinat să cedeze puterii ispititoare nici măcar printr-un gând. Satana găsește în inima omenească breșe, cum ar fi o dorință păcătoasă nutrită, prin care să poată pătrunde și prin care ispitele sale să-și poată consolida influența. Dar Domnul Hristos a spus despre Sine: „Vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine” (Ioan 14,30). Satana nu a putut să găsească în Fiul lui Dumnezeu nimic care să-l facă în stare să câștige victoria. El a ținut poruncile Tatălui Său și în El nu s-a găsit nici un păcat pe care Satana ar fi putut să-l folosească în avantajul său. Aceasta este starea în care trebuie să fie găsiți cei care vor rezista în vremea strâmtorării. – *The Great Controversy*, 1911, p. 623.

Lupta împotriva eului continuă

Atâta timp cât domnește Satana, va trebui să ne stăpânim eul și să învingem păcatele care ne asaltează. Atâta timp cât va dura viața, nu va fi clipă de răgaz sau punct pe care să-l putem atinge, spunând: „Am ajuns la capăt”. Sfințirea este rezultatul ascultării de o viață întreagă. – *The Acts of the Apostles*, 1911, p. 560, 561.

Trebuie să ducem o luptă permanentă împotriva tendințelor firești și să fim ajutați de influența transformatoare a harului lui Dumnezeu, care atrage mintea spre cele de sus și o deprinde să cugete la cele sfinte. – *Testimonies for the Church*, vol. 2, 1870, p. 479.

În mintea noastră, putem născoci o lume ireală și ne putem închipui o biserică ideală, unde tentațiile lui Satana nu mai pot să îndemne la rău, dar perfecțiunea există numai în imaginația noastră. – *Review and Herald*, 8 august 1893.

Când ființele omenești vor primi un trup sfânt, nu vor mai rămâne pe pământ, ci vor fi luate la cer. Deși păcatul este iertat în această viață, consecințele lui nu sunt îndepărtate acum în totalitate. Dar, la venirea Sa, Domnul Hristos „va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale” (Filipeni 3,21). – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1901, p. 33.

Cei o sută patruzeci și patru de mii

Ei cântau „o cântare nouă” înaintea scaunului de domnie, o cântare pe care nici un om nu o poate învăța, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii. Aceasta este cântarea lui Moise și a Mielului. Nimeni în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii nu poate să învețe acea cântare, pentru că ea este cântarea experienței lor, o experiență pe care nici o grupare nu a avut-o vreodată. „Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge El”. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt strămutați de pe pământ, dintre cei vii, fiind socotiți „ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel” (Apocalipsa 15,2-3; 14,1-5). „Aceștia vin din necazul cel mare” (Apocalipsa 7,14). Ei au trecut printr-o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost alta de când există popoare pe pământ. Ei au îndurat spaima din timpul nopții strâmtorării lui Iacov și au stat fără mijlocitor în timpul vărsării judecăților finale ale lui Dumnezeu. – *The Great Controversy*, 1911, p. 648, 649.

Dumnezeu nu dorește ca ei să intre în discuții contradictorii asupra subiectelor care nu-i ajută la creșterea spirituală, cum ar fi cea privitoare la cine vor fi cei o sută patruzeci și patru de mii. Fără nici o îndoială, nu peste mult timp, cei care sunt aleși de Dumnezeu vor cunoaște răspunsul. – *Selected Messages*, cartea 1, 1901, p. 174.

Poporul lui Dumnezeu salvat

Oastea lui Satana și oamenii nelegiuți îi vor înconjura și vor tre-sălta de bucurie, pentru că li se va părea că nu mai este cale de scă-pare pentru poporul lui Dumnezeu. Dar, în culmea orgiei și a triumfu-lui lor, se aud zgomotele teribile ale celui mai puternic tunet. Cerurile se înnegresc și sunt luminate doar de lumina strălucitoare și de slava impresionantă care vine pe măsură ce vocea lui Dumnezeu răsună din locașul Său cel sfânt.

Temeliile pământului sunt zguduite, clădirile se clatină și cad la pământ cu un trosnet teribil. Marea fierbe ca un cazan și pământul întreg este într-o teribilă agitație. Robia celor drepti este curmată și, în șoapte plăcute și solemne, își spun unul altuia: „Suntem salvați! Acesta este glasul lui Dumnezeu”. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1862, p. 353, 354.

Când protecția legilor omenești le va fi retrasă celor care cinstesc Legea lui Dumnezeu, în diferite țări va avea loc o mișcare simultană pentru nimicirea lor. Când se va apropia timpul stabilit în decret, oamenii vor conspira să smulgă din rădăcini secta urâtă de ei. Se va lua hotărârea ca, într-o singură noapte, să se dea o lovitură decisivă, glasul dizident și mustrător să fie redus la tăcere.

Poporul lui Dumnezeu – unii în celulele închisorilor, alții ascunși în adăposturi izolate din păduri și munți – încă se roagă pentru protecția divină, în timp ce, în fiecare loc, cete de oameni înarmați, îndemnați de oștirile îngerilor răi, se pregătesc pentru lucrarea morții. Cu strigăte de triumf, batjocuri și blesteme, mulțimea de oameni răi este gata să se repeadă asupra prăzii, când, iată, un întuneric dens, mai profund decât bezna nopții, cade peste pământ.

Când Dumnezeu Își va arăta puterea pentru eliberarea poporului Său, va fi miezul nopții... În mijlocul cerului înfuriat se vede un loc senin, de o slavă de nedescris, de unde vine glasul lui Dumnezeu, ca vuietul multor ape, spunând: „S-a isprăvit!” (Apocalipsa 16,17). Acest glas clatină cerurile și pământul...

Cele mai mândre orașe ale pământului sunt în ruine. Palatele trufașe, pentru care oamenii mari ai pământului și-au irosit averea spre slava proprie, se prăbușesc la pământ în fața ochilor lor. Zidurile închisorilor sunt dărâmate și copiii lui Dumnezeu, care au fost ținuți închiși pentru credința lor, sunt puși în libertate. – *The Great Controversy*, 1911, p. 635-637.

Revenirea Domnului Hristos

Plaga a șaptea și învierea specială

Va fi „un mare cutremur de pământ, așa de tare cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare” (Apocalipsa 16,17.18). Firmamentul pare să se deschidă și să se închidă. Slava de la tronul lui Dumnezeu pare să străbată cerul ca un fulger. Munții se clatină ca trestia bătută de vânt și peste tot sunt împrăștiate bucăți de stânci... Pământul întreg se agită și se umflă ca valurile mării. Scoarța lui se rupe în bucăți. Chiar și temeliile lui par să cedeze. Lanțuri de munți se scufundă. Insule locuite dispar... Porturile mărilor, care au devenit asemenea Sodomei, prin nelegiuirea lor, sunt înghițite de apele înfuriate... Mari pietre de grindină, fiecare „în greutate de un talant” (Apocalipsa 16,19-21), își fac opera de nimicire.

Mormintele se deschid și „mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viață veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică” (Daniel 12,2). Toți cei care au murit în credința soliei îngerului al treilea ies din morminte în slavă, ca să audă legământul de pace al lui Dumnezeu cu aceia care au ținut Legea Lui. „Și cei ce L-au străpuns” (Apocalipsa 1,7), cei ce L-au batjocorit și au râs de chinurile Lui, cei mai cruzi împotriviți ai adevărului Său și ai poporului Său sunt înviați, ca să-L privească pe Hristos în slava Sa și să vadă onoarea acordată celor credincioși și ascultători. – *The Great Controversy*, 1911, p. 636, 637.

Dumnezeu anunță timpul venirii lui Hristos

Nori întunecați și grei veneau și se izbeau unul de altul. Cerul s-a împărțit în două și s-a făcut sul. Apoi, am putut să privim prin spațiul

deschis spre Orion, de unde vedea glasul lui Dumnezeu. – *Early Writings*, 1851, p. 41.

Curând, am auzit glasul lui Dumnezeu³⁴, asemenea multor ape, care ne-a spus ziua și ceasul venirii lui Isus. Sfinții în viață, în număr de o sută patruzeci și patru de mii, au știut și au înțeles glasul, în timp ce nelegiuții credeau că a fost un tunet și un cutremur de pământ. – *Idem*, p. 15.

Dumnezeu declara ziua și ceasul venirii lui Isus și pronunța legământul veșnic cu poporul Său. El rostea o frază, apoi Se oprea, în timp ce cuvintele Sale se rostogoleau spre pământ. Israelul lui Dumnezeu stătea cu ochii ațintiți în sus, ascultând cuvintele care veneau din gura lui Iehova și care ajungeau pe pământ asemenea zgomotului asurzitor al celui mai puternic tunet. Era înspăimântător de solemn! La sfârșitul fiecărei propoziții, sfinții strigau: „Glorie, Aleluia!” Fața lor era luminată de slava lui Dumnezeu și strălucea de slavă, așa cum a strălucit fața lui Moise când a coborât de pe Sinai. Nelegiuții nu puteau să-i privească din cauza slavei. Când binecuvântarea fără de sfârșit a fost rostită asupra acelor care Îl onoraseră pe Dumnezeu prin sfințirea Sabatului Său, a izbucnit un strigăt puternic de biruință asupra fiarei și a chipului ei. – *Early Writings*, 1858, p. 285, 286.

Nu am nici cea mai vagă cunoștință cu privire la timpul pronunțat de glasul lui Dumnezeu. Am auzit data proclamată, dar, după ce mi-am revenit din viziune, nu am putut să mi-o reamintesc. Prin fața mea au trecut scene atât de emoționante și de solemne, încât nimic nu este în stare să le descrie. Pentru mine, totul a fost o realitate vie, pentru că, la încheierea acestor scene, a apărut marele nor alb pe care stătea Fiul omului. – *Selected Messages*, cartea 1, 1888, p. 76.

Groaza celor pierduți

Când pământul se va clătina încoace și încolo, întocmai ca un om amețit, când cerurile se vor clătina și ziua cea mare a lui

³⁴ Glasul lui Dumnezeu este auzit, de repetate ori, în perioada imediat precedentă revenirii lui Isus. (Vezi *The Great Controversy*, p. 632, 633, 636, 638, 640, 641).

Dumnezeu va veni, cine va fi în stare să reziste? Cuprinși de o spaimă de moarte, ei privesc spre acea scenă de care zadarnic încearcă să scape. „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea” (Apocalipsa 1,7). Cei nemântuiți rostesc blesteme nesăbuite împotriva naturii neînsuflețite – dumnezeul lor: „Munților și stâncilor cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului” (Apocalipsa 6,16). – *That I May Know Him*, 1896, p. 356.

Când glasul lui Dumnezeu va întrerupe captivitatea poporului Său, va avea loc o teribilă deșteptare a aceluia care au pierdut totul în marea luptă a vieții... Câștigul unei vieți întregi este pierdut într-o clipă. Cei bogăți jelesc distrugerea caselor lor mărețe și risipirea aurului și a argintului lor... Nelegiuții sunt plini de părere de rău, dar nu din cauza indiferenței lor păcătoase față de Dumnezeu și față de semenii lor, ci pentru că Dumnezeu a biruit. Ei se plâng pentru rezultat, dar nu le pare rău de neleguirea lor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 654.

Isus coboară cu putere și cu slavă

Curând, apare la răsărit un nor mic și negru, cam de o jumătate de palmă. Este norul care Îl înconjoară pe Mântuitorul și care, de la distanță, pare învăluit în întuneric. Poporul lui Dumnezeu știe că acesta este semnul Fiului omului. Într-o tăcere solemnă, ei privesc norul care, pe măsură ce se apropie de pământ, devine din ce în ce mai luminos și mai plin de slavă, asemenea unui nor mare și alb, având în partea de jos o slavă ca un foc mistuitor, iar deasupra, curcubeul legământului. Isus vine pe nor ca un biruitor puternic...

O mulțime nenumărată de îngeri sfinți Îl însoțesc în drumul Său, intonând imnuri cerești melodioase. Cerul pare plin de forme strălucitoare – „zece mii de ori zece mii și mii de mii” (Apocalipsa 5,11). Nici o pană omenească nu poate descrie scena, nici o minte muritoare nu este capabilă să-și închipuie splendoarea ei...

Împăratul împăraților coboară pe nor, învăluit în foc strălucitor. Cerurile se înfășoară ca un sul de pergament, pământul tremură înaintea Lui și fiecare munte și insulă sunt mutate din locul lor. – *Idem*, p. 640-642.

Reacția celor care L-au străpuns

Cei care au jucat rolul cel mai important în lepădarea și răstignirea lui Hristos ies din morminte pentru a-L vedea așa cum este, iar cei care L-au respins văd cum sfinții sunt preamăriți, fiind tocmai atunci transformați într-o clipă, într-o clipeală din ochi, și înălțați în văzduh pentru a-L întâmpina pe Domnul lor. Chiar aceia care L-au îmbrăcat cu haina de purpură și I-au pus pe frunte coroana de spini și cei care I-au bătut cuie în palme și în picioare Îl privesc și se jelesc. – *Manuscript Releases*, vol. 9, 1886, p. 252.

Ei își amintesc cât de disprețuită I-a fost iubirea și cât de ponegrită I-a fost mila. Se gândesc cum a fost ales Baraba, un ucigaș și un tâlhar, în locul Lui, cum Isus a fost încoronat cu spini, lovit și răstignit și cum, în clipa chinului Său de moarte pe cruce, preoții și conducătorii își băteau joc de El, spunând: „Să Se pogoare acum de pe cruce și vom crede în El. Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui!” (Matei 27,42). Toate insultele și ura lor față de Hristos, toată suferința pricinuită ucenicilor Lui vor fi tot atât de proaspete în memoria lor ca și atunci când au fost îndeplinite faptele satanice.

Glasul pe care l-au auzit atât de des rugându-i și căutând să-i convingă va răsună din nou în urechile lor. Fiecare nuanță a chemării Sale îndurătoare va vibra în urechile lor, tot atât de limpede ca pe vremea când Mântuitorul vorbea în sinagogi și pe ulițe. Atunci, cei care L-au străpuns vor cere stâncilor și munților să cadă peste ei și să-i ascundă de fața Celui care stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului. – *Letter* 131, 1900.

Deșteptați-vă, voi care dormiți, și ridicați-vă!

Norii încep să se răsucescă întocmai ca un sul de pergament și acolo se află, strălucitor și limpede, semnul Fiului omului. Copiii lui Dumnezeu știu ce înseamnă acel nor. Se aude sunetul muzicii și, când se apropie, mormintele sunt deschise și morții sunt înviați. – *Manuscript Releases*, vol. 9, 1886, p. 251, 252.

„Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele” (Ioan

5,28.29). Acest glas va răsuna în curând pentru toți morții, din toate generațiile, și fiecare sfânt care doarme în Isus se va trezi și va părăsi temnița mormântului său. – *Ellen G. White Manuscris* 137, 1897.

Morții prețioși, de la Adam și până la cel din urmă sfânt care a murit, vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor ieși afară din morminte la o viață nemuritoare. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 606

În mijlocul cutremurului de pământ, al strălucirii fulgerelor și al sunetului tunetelor, glasul Fiului Omului îi cheamă afară pe sfinții adormiți. El privește mormintele dreptilor, apoi, ridicându-și mâinile spre cer, strigă: „Deșteptați-vă, deșteptați-vă, deșteptați-vă, voi care dormiți în țărână, și sculați-vă!”. De pretutindeni, din lungul și din latul pământului, morții vor auzi acel glas și cei care-l vor auzi vor învia. Întregul pământ va răsuna sub pașii acelei armate imense, din orice națiune, neam, limbă și popor. Din închisoarea morții, ei vor ieși înveșmântați în slavă nemuritoare și vor striga: „Oh, moarte, unde este boldul tău? Oh, mormânt, unde este biruința ta?” (1 Corinteni 15,55). Dreptii cei vii și sfinții înviați își vor uni glasurile într-un lung și voios strigăt de biruință. – *The Great Controversy*, 1911, p. 644.

Din peșteri, ascunzișuri și temple

În fortărețele munților, în peșterile și ascunzișurile pământului, Mântuitorul Își descoperă prezența și slava.

Încă puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Ochii Lui, ca para focului, vor pătrunde în temnițele cele mai bine închise și îi vor căuta pe cei ascunși, pentru că numele lor sunt scrise în cartea vieții Mielului. Ochii Mântuitorului sunt asupra noastră și în jurul nostru, observând fiecare dificultate, sesizând fiecare pericol. Nu există loc în care ochii Lui să nu poată pătrunde, nici necazuri și suferințe ale poporului Său, pe care compătimirea Lui să nu le poată ajunge...

La prima vedere a măreției lui Isus Hristos, copilul lui Dumnezeu va fi cuprins de spaimă. El va simți că nu poate să trăiască în prezența sfințeniei Sale. Dar i se va spune, așa cum i s-a spus lui Ioan: „Nu te teme!”. Domnul Isus Și-a pus mâna dreaptă peste Ioan. El l-a ridicat pe cel căzut cu fața la pământ înaintea Sa. Tot așa va face și cu cei credincioși și încrezători în El. – *That I May Know Him*, 1886, p. 360, 361.

Moștenitorii lui Dumnezeu au venit din mansarde, din colibe, din temnițe și de pe eșafode, din munți și din pustiuri, din peșterile pământului și din cavernele mărilor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 650.

Din adâncurile oceanului, din mine și din munți

Când Domnul Hristos va veni să-i adune pe cei care I-au fost credincioși, ultima trâmbiță va suna și va fi auzită pe întregul pământ, de la vârfurile celor mai semeți munți până la cele mai de jos galerii ale celor mai adânci mine. Morții cei dreپți vor auzi sunetul ultimei trâmbițe și vor ieși afară din mormintele lor, ca să fie îmbrăcați în nemurire și să-L întâmpine pe Domnul lor. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1904, p. 909.

Insist cu plăcere asupra învierii celor morți, care vor ieși afară din toate părțile pământului, din apele adâncului. Nici unul nu va fi trecut cu vederea. Fiecare va auzi glasul Său. Ei vor ieși afară în triumf și în biruință. – *Letter* 113, 1866.

Ce privilegiate vor oferi acești munți și aceste dealuri (din Elveția) când Domnul Hristos, dătătorul Legii, îi va chema afară pe cei morți! Ei vor ieși din caverne, din temnițe și din fântânile adânci, în care au fost îngropate corpurile lor. – *Letter* 97, 1886.

Nelegiuții sunt nimiciți

În lupta dementă a propriilor patimi cumplite și prin înspăimântătoarea revărsare a mâniei neamestecate cu milă a lui Dumnezeu, se prăbușesc toți locuitorii pământului – preoții conducători și poporul, bogații și săracii, cei mici și cei mari. „Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt. Nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi pe pământ” (Ieremia 25,33).

La venirea lui Hristos, cei nelegiuți vor fi șterși de pe fața întregului pământ, mistuiți de suflarea gurii Sale și nimiciți prin strălucirea slavei Sale. Domnul Hristos Își va conduce poporul spre cetatea lui Dumnezeu, iar pământul va fi golit de locuitorii lui. – *The Great Controversy*, 1911, p. 657.

„Dumnezeul nostru este un foc mistuitor” pentru păcat, oriunde s-ar găsi el (Evrei 12,29). În toți cei care se supun puterii Sale, Duhul

lui Dumnezeu va mistui păcatul. Dar, dacă oamenii se agață de păcat, ei devin una cu el. Atunci, slava lui Dumnezeu, care nimicește păcatul, va trebui să-i nimicească și pe ei. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 107.

Gloria feței Sale, care pentru cei drepți este viață, va fi un foc mistuitor pentru cei nelegiuți. – *Idem*, p. 600.

Nimicirea nelegiuțiilor este un act de îndurare

Ar putea oare aceia ale căror inimi sunt pline de ură împotriva lui Dumnezeu, a adevărului și a sfințeniei, să se amestece cu mulțimea din cer și să I se alătore în cântările de laudă? Ar putea ei să suporte slava lui Dumnezeu și a Mielului? Nu, nu! Lor li s-au acordat ani de încercare, în care să-și poată forma caracterul pentru cer, dar ei nu și-au educat niciodată mintea să iubească puritatea, n-au învățat niciodată limbajul cerului, și acum este prea târziu. O viață întreagă de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu i-a făcut nepotrivii pentru cer. Puritatea, sfințenia și pacea din el ar fi un chin pentru ei, iar slava lui Dumnezeu ar fi un foc mistuitor. Ei ar dori să fugă din acel loc sfânt. Nimicirea va fi binevenită pentru ei, ca să poată fi ascunși de fața Celui care a murit pentru mântuirea lor. Soarta nelegiuțiilor este hotărâtă de propria lor alegere. Ei singuri au contribuit la excluderea lor din cer, și acesta este un act de dreptate și de îndurare din partea lui Dumnezeu. – *The Great Controversy*, 1911, p. 542, 543.

Ne întoarcem acasă

Dreptii în viață sunt schimbați „într-o clipă, într-o clipeală de ochi” (1 Corinteni 15,52). La glasul lui Dumnezeu, ei sunt glorificați, făcuți nemuritori și, împreună cu sfinții înviați, sunt înălțați în văzduh pentru a-L întâmpina pe Domnul lor. Îngerii îi „vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă” (Matei 24,31). Copiii mici sunt aduși de îngerii sfinți în brațele mamelor lor. Prietenii despărțiți de mult timp prin moarte sunt acum reuniți pentru a nu se mai despărți niciodată și, cu cântări de bucurie, urcă împreună spre cetatea lui Dumnezeu. – *Idem*, p. 645.

Noi toți am intrat în nor și am urcat timp de șapte zile spre Marea de Cristal. – *Early Writings*, 1851, p. 16.

În timp ce carul se înălța, roțile strigau: „sfânt” și, în timp ce se mișcau, aripile strigau: „sfânt”; suita de îngeri sfinți din jurul norului striga: „sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu cel Atotputernic” și sfinții din nor strigau: „Glorie, Aleluia”! – *Idem*, p. 35.

Oh, cât de minunat va fi să-L vedem pe Mântuitorul și să fim primiți cu bucurie ca răscumpărați ai Săi. Am așteptat mult, dar nu trebuie să ne pierdem nădejdea. Dacă vom putea doar să-L vedem pe Împărat în toată frumusețea Lui, vom fi fericiți pentru totdeauna. Îmi vine să strig cu voce tare: „Ne întoarcem acasă!”. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 253.

Îngerii cântă: „Hristos a biruit!”

În ziua aceea, cei răscumpărați vor străluci în slava Tatălui și a Fiului. Îngerii, atingând harfele lor de aur, Îi vor ura bun venit Împăratului și trofeelor biruinței Sale – aceia care au fost spălați și albiți în sângele Mielului. Un cântec de biruință va răsună cu putere și va umple cerul întreg. Hristos a biruit! El intră în curțile cerești, însoțit de cei răscumpărați, care sunt martorii Lui. Misiunea Sa de suferință și sacrificiu n-a fost în zadar. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 285-286.

Cu o iubire care nu poate fi exprimată, Isus le urează bun venit credincioșilor Săi „în bucuria Domnului lor”. Bucuria Mântuitorului este să vadă în Împărăția slavei sufletele care au fost mântuite prin chinul Său de moarte și prin umilința Sa. – *The Great Controversy*, 1911, p. 647.

Ca rezultat al lucrării Sale, Domnul Hristos va vedea răsplata Sa. În acea mare mulțime, pe care nici un om nu ar putea-o număra, înfățișată „fără prihană și plină de bucurie înaintea slavei Sale” (Iuda 24), El, al cărui sânge ne-a răscumpărat și a cărui viață ne-a învățat, „va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora” (Isaia 53,11). – *Education*, 1903, p. 309.

Sfinții vor primi coroane și harfe

Am văzut un număr foarte mare de îngeri aducând din cetate coroane slăvite – o coroană pentru fiecare sfânt, cu numele lui scris

pe ea. Pe măsură ce Isus cerea coroana, îngerii I le prezentau și, cu mâna Lui cea dreaptă, blândul Isus puneă coroanele pe capul sfinților. – *Early Writings*, 1858, p. 288.

Când am ajuns la Marea de Cristal, cei o sută patruzeci și patru de mii s-au așezat într-un careu desăvârșit. Unii dintre ei aveau coroane foarte strălucitoare, alții mai puțin. Unele coroane erau pline de stele, în timp ce altele aveau doar puține stele. Toți erau foarte mulțumiți de coroanele lor. – *Idem*, p. 16, 17.

Coroana vieții noastre va fi strălucitoare sau va fi palidă, va scânteia cu multe stele sau va fi luminată doar de puține mărgăritare, potrivit cu propria comportare. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, 1895, p. 1105.

În cer nu va fi nici un mântuit cu o coroană fără stele. Dacă veți intra acolo, veți întâlni în curțile slavei cel puțin un suflet care a găsit intrarea cu ajutorul vostru. – *The Signs of the Times*, 6 iunie 1892.

Înainte de a intra în cetatea lui Dumnezeu, Mântuitorul le dăruiește urmașilor Săi simbolurile victoriei și-i investește cu însemnele demnității lor regale. Șirurile strălucitoare sunt aranjate sub forma unui pătrat desăvârșit, în jurul Împăratului lor... Pe capul biruitorilor, Isus, cu mâna Lui dreaptă, așază coroana slavei... În fiecare mână este pusă ramura de palmier a biruinței și o harfă strălucitoare. Atunci când îngerii comandanți dau tonul, fiecare mână atinge coardele harfelor cu multă îndemânare, făcând să răsunе o muzică dulce în tonuri bogate și melodioase... Înaintea celor răscumpărați se află Cetatea cea sfântă. Isus deschide larg porțile de mărgăritar; și oamenii care au trăit adevărul intră în ea. – *The Great Controversy*, 1911, p. 645, 646.

Moștenirea sfinților³⁵

Un dar de la Domnul

Hristos, numai Hristos, cu neprihănirea Sa, va obține pentru noi un pașaport pentru cer. – *Letter* 6b, 1890.

Inima mândră se străduiește să obțină mântuirea, dar atât dreptul de a intra în cer, cât și pregătirea noastră pentru el, se găsesc în neprihănirea lui Hristos. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 300.

Pentru ca noi să putem deveni membri ai familiei din cer, El a devenit un membru al familiei omenești. – *Idem*, p. 638.

Decât dreptul de proprietate al celui mai nobil palat de pe pământ, mai bine să avem drept la locuințele pe care Domnul nostru S-a dus să le pregătească. Mai de preț decât toate cuvintele de laudă pământești vor fi cuvintele Mântuitorului către servii Săi credincioși: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii” (Matei 25,34). – *Christ’s Object Lessons*, 1900, p. 374.

De ce trebuie să ne gândim la lumea viitoare

Isus ne-a adus cerul aproape și ne prezintă slava Lui într-o manieră accesibilă ochilor noștri, ca nu cumva veșnicia să fie exclusă din preocupările noastre. – *The Signs of the Times*, 4 aprilie 1895.

³⁵ Diferitele priveliști ale cerului și ale pământului, prezentate lui Ellen White, au fost înfățișări ale realităților veșnice. I-au fost arătate lucrurile cerești în termenii concepțiilor omenești. Din cauza limitelor înțelegerii și a limbajului nostru omenesc, nu putem cunoaște pe deplin înfățișarea adevărată a scenelor descrise. „Acum vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos, dar atunci vom vedea față în față. Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin” (1 Corinteni 13,12).

Privind mereu la realitățile veșnice, ne vom obișnui să cultivăm gânduri despre prezența lui Dumnezeu. Acest obicei va fi un scut împotriva apariției vrăjmașului, ne va da tărie și certitudine și ne va ridica sufletul mai presus de orice temere. Respirând atmosfera cerului, nu vom mai respira miasele lumii...

Domnul Isus vine să ne prezinte avantajele și minunata imagine a lumii de sus, pentru ca atracțiile cerului să devină familiare gândurilor noastre, iar pe culoarele memoriei noastre să fie atârinate tablourile frumuseților cerești și veșnice...

Marele Învățător îi oferă omului o imagine a lumii viitoare. El o aduce în raza privirilor lui, cu tot ce are ea mai de preț... Dacă El poate să fixeze mintea noastră asupra vieții viitoare, cu binecuvântările ei, în comparație cu preocupările vremelnice ale acestei lumi, contrastul izbitor este adânc imprimat în minte și pune stăpânire pe inimă, suflet și pe întreaga ființă. – *Our High Calling*, 1890, p. 285, 286.

Motivele creștinului

Niciodată n-ar putea fi făcute să acționeze motive mai convingătoare și mijloace mai puternice ca răsplătirile peste măsură de mari pentru faptele bune, bucuria de a fi în cer, societatea îngerilor, comuniunea și iubirea lui Dumnezeu și a Fiului Său, înnobilarea și dezvoltarea tuturor energiilor în timpul veșniciei – nu sunt acestea stimulente puternice și încurajări care să ne îndemne să-I aducem Creatorului și Răscumpărătorului nostru slujirea unei inimi pline de iubire? – *Steps to Christ*, 1892, p. 21, 22.

Dacă vom putea să-L întâmpinăm pe Isus în pace și să fim salvați, pentru totdeauna salvați, vom fi cele mai fericite ființe. Oh, să fim acasă, în cele din urmă, acolo unde cei răi nu ne mai pot supăra și unde cel obosit se va putea odihni! – *Letter* 113, 1886.

Îmi place să văd tot ce este frumos în natură, în această lume. Cred că aș fi pe deplin mulțumită pe acest pământ, înconjurată de lucrurile bune ale lui Dumnezeu, dacă nu ar fi fost întunecat de blestemul păcatului. Dar vom avea ceruri noi și un pământ nou. Ioan a văzut aceasta în viziune sfântă și a zis: „Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: 'Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui și

Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor” (Apocalipsa 21,3). Oh, ce speranță binecuvântată, ce măreață perspectivă! – *Letter* 62, 1886.

Un loc adevărat și tangibil

Ce izvor de bucurie pentru ucenici, să știe că aveau în cer un asemenea Prieten care să pledeze în favoarea lor! Prin înălțarea vizibilă a lui Hristos, toate ideile și concepția lor despre cer au fost schimbate. Mai înainte, socoteau cerul ca pe o întindere nesfârșită, locuită de duhuri imateriale. Acum, cerul era legat de Isus, pe care ei Îl iubiseră și-L veneraseră mai presus de oricine altcineva, cu care stătuseră de vorbă și călătoriseră, căruia Îi atinseseră chiar trupul înviat...

Cerul nu mai putea să le apară ca un spațiu nemărginit, de neînțeles, plin de duhuri ce nu pot fi atinse. Acum, îl priveau ca pe viitorul lor cămin, unde iubitul lor Mântuitor avea să pregătească locuințe pentru ei. – *Spirit of Prophecy*, vol. 3, 1878, p. 262.

Teama de a nu face ca moștenirea viitoare să pară prea materială i-a îndemnat pe mulți să spiritualizeze chiar adevărurile care ne fac să privim cerul ca fiind căminul nostru. Domnul Hristos i-a asigurat pe ucenicii Săi că merge să le pregătească locuințe în casa Tatălui Său. – *The Great Controversy*, 1911, p. 674, 675.

Pe Noul Pământ, cei răscumpărați se vor angaja în activitățile și bucuriile care i-au făcut fericiți pe Adam și pe Eva la început. Va fi trăită viața din Eden, viața în grădină și la câmp. – *Prophets and Kings*, p. 730, 731 (c.1914).

O slavă de nedescris

Am văzut frumusețea peste măsură de mare și slava lui Isus. Fața Lui era mai strălucitoare decât soarele la amiază. Veșmântul Său era mai alb decât albul cel mai curat. Cum aș putea... să vă descriu slava cerului și îngerii minunați, care cântau din gură și cu harfele lor cu zece corzi? – *Letter* 3, 1851.

Nu pot să descriu lucrurile minunate pe care le-am văzut acolo. Oh, dacă aș putea să vorbesc în limba Canaanului, atunci aș putea să vă spun măcar puțin despre măreția acelei lumi mai bune! – *Early Writings*, 1851, p. 19.

Vorbirea este cu totul prea limitată pentru a încerca să descrie cerul. Pe măsură ce scenele trec prin fața mea, rămân mută de uimire. Fermecată de neîntrecuta măreție și de slava desăvârșită, las jos instrumentul de scris și exclam: „Oh, ce iubire! Ce iubire minunată!” Vorbirea cea mai înflăcărată nu reușește să descrie slava cerului sau profunzimile fără egal ale iubirii Mântuitorului. – *Early Writings*, 1858, p. 289.

Limba omenească este incapabilă să descrie răsplătirea celor neprihăniți. Ea va fi cunoscută doar de aceia care o vor vedea. Nici o minte mărginită nu poate să înțeleagă slava paradisiului lui Dumnezeu. – *The Great Controversy*, 1911, p. 675.

Dacă am putea să privim măcar o dată Cetatea cerească, nu am mai dori niciodată să mai trăim din nou pe pământ. – *The Signs of the Times*, 9 aprilie 1889.

Râuri, coline și copaci

Aici am văzut pomul vieții și tronul lui Dumnezeu. Din tron izvora un râu cu apă curată, iar pe fiecare parte a râului era pomul vieții. Pe o parte a râului era o tulpină a copacului și pe cealaltă parte era o altă tulpină; amândouă de aur curat, cristalin. La început, am crezut că văd doi copaci. Am privit din nou și am văzut că se uneau la vârf și alcătuiau un singur copac. Deci acesta era pomul vieții, pe amândouă malurile râului vieții. Ramurile lui se plecau spre locul unde stăteam noi și fructele erau minunate; arătau asemenea aurului amestecat cu argint. – *Early Writings*, 1851, p. 17.

Acolo sunt ape veșnic curgătoare, limpezi precum cristalul, și, pe malurile lor, copacii unduitori își aruncă umbrele peste cărările pregătite pentru răscumpărării Domnului. Acolo, câmpiile întinse se sfârșesc în coline de o mare frumusețe și munții lui Dumnezeu își înalță vârfulurile lor semețe. Pe câmpiile liniștite, de pe lângă acele ape vii, poporul lui Dumnezeu, care a fost atât de mult timp străin și călător, va găsi un cămin. – *The Great Controversy*, 1911, p. 675.

Flori, fructe și animale

Am văzut un alt câmp plin cu tot felul de flori și, când le-am cules, am exclamat: „Ele nu se vor veșteji niciodată!” Alături, am

văzut un câmp cu iarbă înaltă, nemaipomenit de măreț la privit. Iarba era de un verde viu și avea o strălucire de argint și de aur, în timp ce se unduia mândră, spre slava Împăratului Isus. După aceea, am ajuns într-o câmpie cu tot felul de animale – leul, mielul, leopardul și lupul, toate erau împreună, într-o perfectă înțelegere. Am trecut prin mijlocul lor și ele au mers liniștite după noi.

Apoi, am intrat într-o pădure, nu ca pădurile întunecate pe care le avem aici, ci luminoasă și peste măsură de măreață. Ramurile copacilor se mișcau încoace și încolo și noi toți am strigat: „Vom locui în siguranță în pustii și vom dormi în păduri”. Am trecut mai departe prin păduri, în drumul nostru spre Muntele Sionului.

Pe munte era un templu măreț... În jurul templului, erau tot felul de arbori, ca să înfrumusețeze locul: fagi, pini, brazi, măslini, mirtți, rodii și smochini care se plecau sub greutatea smochinelor coapte. Aceștia făceau ca locul să fie peste măsură de minunat...

Am văzut o masă de argint curat, lungă de mai multe mile, totuși ochii noștri puteau s-o cuprindă cu privirea în întregime. Am văzut fructele pomului vieții, mană, migdale, smochine, rodii, struguri și multe alte soiuri de fructe. L-am rugat pe Isus să mă lase să mănânc și eu din fructe. – *Early Writings*, 1851, p. 18, 19.

Puterea tinereții veșnice

Toți ies din mormintele lor cu aceeași statură cu care au intrat în ele. Adam, care se află în mulțimea celor înviați, are o înălțime impozantă și o înfățișare maiestuoasă, doar cu puțin mai mic la statură decât Fiul lui Dumnezeu. El prezintă un contrast evident față de oamenii din generațiile de mai târziu. În această privință, se vede marea degenerare a rasei umane. Dar toți se ridică din mormânt cu proșpețimea și puterea tinereții veșnice. Reîntorși la pomul vieții din Edenul de mult pierdut, cei răscumparați „vor crește” (Maleahi 4,2) până la statura deplină a omenirii, în slava ei de la început. – *The Great Controversy*, 1911, p. 644, 645.

Dacă Adam nu ar fi fost înzestrat, la creațiune, cu o forță vitală de douăzeci de ori mai mare decât cea pe care o au oamenii acum, neamul omenesc, cu obiceiurile lui actuale de a trăi, nesocotind

legile naturale, s-ar fi stins de mult. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, 1872, p. 138.

Nimeni nu va avea nevoie și nu va dori să se odihnească. Acolo, nimeni nu va obosi în îndeplinirea voinței lui Dumnezeu sau aducând laudă Numelui Său. Vom simți întotdeauna proșpețimea dimineții și vom fi departe de terminarea ei... Însușirea cunoștințelor nu va mai obosi mintea și nu va epuiza energiile. – *The Great Controversy*, 1911, p. 676, 677.

Cerul este sănătate în toate. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, 1872, p. 172.

Fericirea garantată

Isus a ridicat vălul care ascundea viața viitoare. „La înviere”, a spus El, „nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer” (Matei 22,30). – *The Desire of Ages*, 1898, p. 605.

În ziua de azi, există oameni care își exprimă credința că pe noul pământ vor fi căsătorii și nașteri de copii, dar cei care cred în Sfintele Scripturi nu pot accepta asemenea doctrine. Învățătura că pe noul pământ se vor naște copii, nu este o parte a „cuvântului sigur al profeției”.

Este o dovadă de îngâmfare să-ți îngădui presupuneri și teorii cu privire la ceea ce Dumnezeu nu ne-a făcut cunoscut în Cuvântul Său. Noi nu trebuie să ne angajăm în ipoteze cu privire la starea noastră viitoare. – *Selected Messages*, cartea 1, 1904, p. 172, 173.

Lucrătorii pentru Dumnezeu nu ar trebui să piardă timpul, făcând presupuneri asupra condițiilor care vor domni pe Noul Pământ. Este o dovadă de îngâmfare să-ți îngădui presupuneri și teorii cu privire la lucrurile pe care Dumnezeu nu ni le-a descoperit. El S-a îngrijit de tot ce va fi necesar pentru fericirea noastră în viața viitoare și nu trebuie să facem presupuneri cu privire la planurile Sale pentru noi, nici să măsurăm condițiile din viața viitoare, potrivit condițiilor din această viață. – *Gospel Workers*, 1904, p. 314.

Identitatea celor mântuiți va fi păstrată

Învierea lui Isus a fost o preînchipuire a învierii finale a tuturor celor care au adormit în El. Înfrățirea Mântuitorului înviat, purtarea

Lui, vorbirea, toate erau familiare pentru ucenicii Săi. Așa cum a înviat Isus dintre morți, tot așa vor învia și cei ce dorm în El. Noi ne vom recunoaște prietenii, așa cum L-au recunoscut ucenicii pe Domnul Isus. Poate că, în această viață muritoare, ei au fost deformați, bolnavi sau desfigurați și, deși vor învia în perfectă sănătate și simetrie, totuși, în trupul de slavă, identitatea lor va fi cu desăvârșire păstrată. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 804.

Vor ieși din morminte cu aceeași înfățișare, dar ea va fi eliberată de boală și de orice defect. Fiecare va reveni la viață cu aceeași individualitate a trăsăturilor, așa încât prietenii se vor recunoaște reciproc. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, 1900, p. 1093.

Acolo vom fi chiar așa cum suntem cunoscuți. Acolo, iubirile și simpatiile pe care Dumnezeu le-a sădit în suflet își vor găsi cea mai adevărată și plăcută împlinire. – *Education*, 1903, p. 306.

O înfățișare plăcută și un veșmânt de lumină

Când a ieșit din mâna Creatorului său, Adam a avut o înălțime nobilă și o simetrie minunată. El a fost de două ori mai înalt decât oamenii care trăiesc acum pe pământ și a fost bine proporționat. Trăsăturile sale erau desăvârșite și frumoase. Culoarea feței sale nu era nici albă, nici palidă, ci era rumenă, strălucind de nuanța vie a sănătății. Eva nu era chiar atât de înaltă ca Adam. Capul ei ajungea cu puțin mai jos de umerii lui. Ea avea o înfățișare la fel de nobilă, desăvârșită în simetrie și foarte frumoasă. – *Spiritual Gifts*, vol. 3, 1864, p. 34.

Perechea nevinovată nu purta veșminte artificiale. Ei erau îmbrăcați cu un veșmânt de lumină și de slavă, așa cum sunt învăluți îngerii. Atâta timp cât au trăit în ascultare de Dumnezeu, acest veșmânt de lumină a continuat să-i învelească. – *Patriarchs and Prophets*, 1890, p. 45.

Bucuria de a ne vedea familia în cer

Am văzut o suită de îngeri de fiecare parte a porții și, când am intrat, Isus a rostit: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți

Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii”. Domnul ne-a spus să ne bucurăm împreună cu El. Ce înseamnă aceasta? Taților și mamelor, este bucuria de a vedea că truda sufletului vostru și eforturile voastre sunt răsplătite. Acolo sunt copiii voștri și coroana vieții este pe capul lor. – *The Great Controversy*, 1911, p. 567, 568.

Cel mai mare dar al lui Dumnezeu este Hristos, a cărui viață ne aparține, căci S-a dat pentru noi. El a murit pentru noi și a înviat pentru noi, așa încât să putem ieși din mormânt, să fim împreună cu îngerii cei slăviți din cer, să ne întâlnim cu cei iubiți ai noștri și să le recunoaștem chipurile, pentru că asemănarea cu Hristos nu schimbă înfățișarea lor, ci o transformă după chipul Său glorios. Toți sfinții care aici, pe pământ, sunt uniți printr-o legătură de familie se vor recunoaște acolo unul pe altul. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1898, p. 316.

Mântuirea copiilor și a celor handicapați mintal

Pe măsură ce ies nemuritori din patul lor de țărână, copiii își iau imediat zborul în brațele mamelor lor. Ei se întâlnesc din nou pentru a nu se mai despărți niciodată. Dar mulți dintre acești micuți nu au mame acolo. Am așteptat în zadar să auzim minunatele cântări de biruință din partea mamelor lor. Îngerii îi primesc pe copiii fără mame și îi conduc la pomul vieții. – *Selected Messages*, cartea a 2-a, 1858, p. 260.

Unii au întrebat dacă și copilașii părinților credincioși vor fi mântuiți, în condițiile în care ei nu au avut parte de o verificare a caracterului, căci toți trebuie să fie verificați și caracterul lor trebuie încercat. S-a pus întrebarea: Cum pot acești copilași să fie verificați și încercați? Am răspuns că încrederea părinților credincioși este valabilă și în dreptul copiilor mici, ca atunci când Dumnezeu a trimis judecățile Sale asupra primilor născuți ai egiptenilor...

Nu putem spune că toți copilașii părinților necredincioși vor fi mântuiți, pentru că Dumnezeu nu ne-a făcut cunoscut planul Său cu privire la această problemă, iar noi ar trebui să lăsăm aceasta pe seama lui Dumnezeu și să stăruim asupra subiectelor lămurite din Cuvântul Său. – *Selected Messages*, cartea a 3-a, 1885, p. 313-315.

Cu privire la cazul lui A., voi îl vedeți așa cum este acum și deplângeți simplitatea lui. El nu are conștiința păcatului. Harul lui Dumnezeu va îndepărta această infirmitate transmisă ereditar și el va avea o moștenire printre sfinții în lumină. Vouă Dumnezeu v-a dat rațiune. A. este un copil în ceea ce privește capacitatea lui de a raționa, dar el are supunerea și ascultarea unui copil. – *Manuscript Releases*, vol. 8, 1893, p. 210.

Omagiul adus mamelor credincioase

Când va începe judecata și vor fi deschise cărțile, când marele Judecător va rosti: „Bine!” și când coroana vieții nemuritoare va fi pusă pe fruntea învingătorului, mulți își vor ridica coroana în fața universului și, arătând spre mamele lor, vor spune: „Ea a făcut din mine tot ceea ce sunt, prin harul lui Dumnezeu. Învățătura și rugăciunile ei au fost binecuvântate spre mântuirea mea veșnică”. – *Messages to Young People*, 1881, p. 330.

Îngerii lui Dumnezeu vor face nemuritoare numele mamelor ale căror eforturi au câștigat pe copiii lor pentru Hristos. – *The Great Controversy*, 1911, p. 568.

Răsplata câștigătorilor de suflete

Când cei răscumparați vor sta înaintea lui Dumnezeu, la auzirea numelor lor, vor răspunde suflete prețioase, care vor fi acolo datorită eforturilor credincioase și răbdătoare depuse în favoarea lor, datorită rugămintelor și străduințelor de a-i îndupleca să fugă spre Cetățuie. Astfel, cei care, în această lume, au fost împreună lucrători cu Dumnezeu își vor primi răsplata. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 196, 197.

Când vor fi deschise porțile acelei minunate cetăți de sus, iar cei care au păzit adevărul vor intra în ea, pe capul lor vor fi așezate coroane de slavă și ei Îi vor atribui lui Dumnezeu cinstea, slava și mărirea. Atunci, unii vor veni la tine și vor spune: „Dacă n-ar fi fost cuvintele pe care mi le-ai spus cu atâta bunătate, dacă n-ar fi fost lacrimile, rugămintele și eforturile tale zeloase, niciodată nu L-aș fi văzut pe Împărat în toată frumusețea Lui”. Ce răsplată va fi aceasta! Cât de neînsemnată este lauda ființelor omenești, în această viață

pământească trecătoare, în comparație cu infinitele răsplătiri care îl așteaptă pe cel credincios în viața viitoare nemuritoare! – *Cuvinte de încurajare pentru lucrătorii care se susțin singuri.* – Pamphlet 113, 1909, p. 16.

Caracterul nostru neschimbat

Dacă vrei să fii un sfânt în cer, trebuie să fii un sfânt pe pământ. Trăsăturile de caracter pe care ți le formezi în viața de pe pământ nu vor fi schimbate prin moarte sau prin înviere. Veți ieși din mormânt cu aceeași fire pe care ați manifestat-o în căminul și în anturajul vostru. La venirea Sa, Isus nu va schimba caracterul. Lucrarea de transformare trebuie să fie făcută acum. Trăirea noastră de zi cu zi ne hotărăște soarta. Defectele de caracter trebuie să fie regretate și biruite prin harul lui Hristos și, în această vreme de încercare, trebuie să ne formăm un caracter armonios, ca să putem fi pregătiți pentru locuințele de sus. – *Manuscript Releases*, vol. 13, 1891, p. 82.

Atmosfera pașnică și plină de iubire a cerului

Pacea și armonia curților cerești nu vor fi mânjite de prezența nici unei persoane aspre sau neprietenoase. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 140.

În cer, totul este nobil și înălțător. Toți caută folosul și fericirea celorlalți. Nimeni nu se dedică lui însuși și nu caută să se îngrijească de sine. Cea mai mare bucurie pentru toate ființele sfinte este să asiste la bucuria și la fericirea celor din jurul lor. – *Testimonies for the Church*, vol. 2, 1869, p. 239.

Mi se părea că mă aflu acolo unde totul era pace, unde niciodată nu pot avea loc luptele violente de pe pământ – cerul, o împărăție a neprihănirii, unde sunt adunați toți cei sfinți, curați și binecuvântați, de zece mii de ori zece mii și mii de mii, trăind și umblând în fericită și curată intimitate, laudându-L pe Dumnezeu și pe Mielul, care stătea pe tron.

Glaserile lor erau în armonie desăvârșită. Niciodată nu-și făceau rău unul altuia. Prinții cerului, puternicii acestor grandioase domenii, se iau la întrecere numai în facerea de bine și în căutarea fericirii și a bucuriei

unul pentru altul. Acolo, cel mai mare este cel din urmă în ochii lui și cel din urmă este cel mai mare în recunoștința și bogăția dragostei.

Acolo nu sunt greșeli ascunse, care să întunece mintea. Adevărul și cunoștința, clare, puternice și desăvârșite, au alungat orice îndoială și nici un nor de bănuială nu-și aruncă umbra sa periculoasă peste locuitorii fericiți ai cerului. Dulcea și desăvârșita pace a cerului nu este tulburată de glasuri care se ceartă. Locuitorii lui nu cunosc nici durerea, nici tristețea, nici lacrimile. Totul este o armonie deplină, o ordine desăvârșită și o fericire absolută...

Cerul este un cămin, unde împreună simțire este vie în fiecare inimă, exprimată în fiecare privire. Acolo domnește iubirea. Acolo nu sunt motive de ceartă, de dezbinare, sau de nemulțumire. – *Manuscript Releases*, vol. 9, 1882, p. 104, 105.

Nici ispite și nici păcat

Nici un pom al cunoștinței binelui și răului nu va mai oferi prilej de ispitire. Acolo nu va mai fi ispititor, nici posibilitate de a greși. – *Education*, 1903, p. 302.

Am auzit strigăte de biruință din partea îngerilor și a sfinților răscumpărați, care sunau ca zece mii de instrumente muzicale, pentru că nu aveau să mai fie necăjiți și ispitiți de Satana și pentru că locuitorii altor lumi fuseseră eliberați de prezența și ispitirile lui. – *The Story of Redemption*, 1858, p. 416

Comuniunea cu Tatăl și cu Fiul

Acolo, copiii lui Dumnezeu au privilegiul de a fi în comuniune directă cu Tatăl și cu Fiul... Îi vom vedea față în față, fără să mai fie între noi un vâl întunecat. – *The Great Controversy*, 1911, p. 676, 677.

Vom locui întotdeauna cu El și ne vom bucura de lumina prețioasă a Feței Sale. Inima mea tresaltă de bucurie la gândul acestei minunate perspective! – *In Heavenly Places*, 1856, p. 352.

Cerul este acolo unde este Hristos. Pentru cei care Îl iubesc pe Hristos, cerul nu ar fi cer, dacă El nu ar fi acolo. – *Ellen G. White Manuscripts 41*, 1897.

Acolo va exista o legătură apropiată și duioasă între Dumnezeu și sfinții înviați. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 606.

Noi vom așeza la picioarele Mântuitorului coroanele pe care le-a pus pe capul nostru și, atingând harfele de aur, vom umple tot cerul cu laude la adresa Celui ce stă pe tron. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 254.

Dacă, în timpul acestei vieți, rămân credincioși lui Dumnezeu, în cele din urmă, „ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor” (Apocalipsa 22,4). Ce altceva înseamnă fericirea cerului, decât să-L vezi pe Dumnezeu? Ce bucurie mai mare ar putea avea păcătosul mântuit prin harul lui Hristos, decât să-L privească în față pe Dumnezeu și să-L cunoască pe El ca Tată? – *Idem*, p. 268.

În societatea îngerilor și a credincioșilor din toate veacurile

Fiecare răscumpărat va înțelege care a fost misiunea îngerilor în viața lui. Îngerul care i-a fost păzitor din primele clipe ale vieții, care i-a vegheat pașii și i-a salvat viața în ziua primejdiei, care a fost cu el în valea umbrei morții și a însemnat locul său de odihnă, care a venit primul să-l salute în dimineața învierii – ce minunat va fi să poată sta de vorbă cu el, să audă istoria intervenției divine în viața lui, cooperarea cerului în fiecare lucrare pentru omenire! – *Education*, 1903, p. 305.

Nu vom ști niciodată de câte pericole, văzute și nevăzute, am fost feriți prin intervenția îngerilor până când nu vom înțelege, în lumina veșniciei, actele de providență ale lui Dumnezeu. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 240.

Iubirea și simpatiile pe care Dumnezeu Însuși le-a sădit în suflet își vor găsi acolo cea mai sinceră și mai plăcută împlinire. Comuniunea curată cu ființele sfinte, viața socială, armonioasă, cu îngerii binecuvântați și cu cei credincioși din toate veacurile, care și-au spălat veșmintele și le-au albit în sângele Mielului, legăturile sfinte care unesc „întreaga familie din cer și de pe pământ” (Efeseni 3,15), toate acestea vor contribui la instaurarea fericirii celor răscumparați. – *The Great Controversy*, 1911, p. 677.

Mărturie pentru ființele necăzute

„Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească” (Matei 20,28). Lucrarea lui Hristos de pe pământ este continuată în cer, iar

răsplata noastră pentru conlucrarea cu El în această lume va consta în dreptul și privilegiul cel mai înalt de a lucra cu El în lumea care va veni. „Voi Îmi sunteți martori, zice Domnul, că Eu sunt Dumnezeu” (Isaia 43,12). Tot așa va fi și în veșnicie.

De ce a fost îngăduit ca marea luptă să continue de-a lungul secolelor? Oare de ce nu a fost întreruptă existența lui Satana încă de la începutul răzvrătirii lui? Pentru ca universul să poată fi convins de dreptatea lui Dumnezeu, manifestată în modul Său de tratare a răului, pentru ca păcatul să poată fi condamnat veșnic. În planul răscumpărării se află înălțimi și adâncimi, pe care nici chiar veșnicia nu le va epuiza vreodată, minuni pe care până și îngerii doresc să le înțeleagă. Dintre toate ființele create, numai cei răscumpărați au cunoscut, din propria experiență, adevărata luptă cu păcatul. Ei au lucrat împreună cu Hristos și au împărtășit suferințele Sale, ceea ce îngerii nu au putut face. Oare, nu vor avea ei de dat nici o mărturie cu privire la știința mântuirii, nimic care să le fie de folos ființelor necăzute? – *Education*, 1903, p. 308.

Laudă la adresa lui Dumnezeu prin muzica bogată și melodioasă

Acolo va fi muzică și cântec, o asemenea muzică și asemenea cântece, încât, în afară de cele care au fost auzite în viziunile date de Dumnezeu, nu au fost auzite de nici o ureche muritoare și nu au fost concepute de nici o minte omenească...

Cântecul pe care îl vor cânta cei răscumpărați – cântecul experienței lor – va face cunoscută slava lui Dumnezeu: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor! Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești Sfânt” (Apocalipsa 15,3,4). – *Education*, 1903, p. 307-309.

În cer există un înger care conduce întotdeauna, care atinge primul harfa și dă tonul, apoi toți i se alătură în muzica bogată și desăvârșită a cerului. Ea nu poate fi descrisă. Este o armonie cerească, divină. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, 1857, p. 146.

El va sta pe Muntele Măslinilor, nu ca un om al suferinței, ci ca un împărat slăvit și biruitor, în timp ce „Aleluia” evreiască, împreună

cu osanalele neamurilor și cu glasurile celor mântuiți, ca o oaste grandioasă, vor face să răsunе proclamația: „Să fie încoronat ca Domn al tuturor!”. – *The Desire of Ages*, 1898, p. 830.

Cercetarea comorilor universului

Când vălul care ne-a întunecat înțelegerea va fi îndepărtat, iar ochii noștri vor privi acea lume de frumuseți, pe care acum abia o întrezărim prin microscop, când vom privi gloriile cerului, scrutate acum cu privirea de la distanță prin telescop, când rugina păcatului va fi îndepărtată, întregul pământ va apărea „în frumusețea Domnului, Dumnezeului nostru”. Ce domeniu vast va fi deschis studiului nostru! Acolo, cercetătorul științei va putea citi rapoartele creațiunii și nu va mai găsi nici o referire la legea răului. El va putea asculta muzica vocilor naturii și nu va mai descoperi nici o notă de tânguire, nici un ton de durere...

Toate comorile universului vor putea fi cercetate de copiii lui Dumnezeu. Cu o plăcere inexprimabilă, vom intra în bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute. Vom avea parte de comorile obținute de-a lungul veacurilor petrecute în contemplarea lucrărilor mâinilor lui Dumnezeu. – *Education*, 1903, p. 303, 307.

Eliberați de firea muritoare, vor merge în zborul lor neobosit către lumile din depărtare, lumi care s-au înfiorat de durere la spectacolul nenorocirilor omenești și care au izbucnit în cântece de bucurie la veștile despre un suflet răscumpărat... Cu vederea neîntunecată, ei vor privi cu mirare la slava creațiunii, sori, stele și sisteme, toate în ordinea lor stabilită, rotindu-se în jurul tronului lui Dumnezeu. Pe toate lucrurile, de la cel mai mic până la cel mai mare, este scris Numele Creatorului și în toate este arătată bogăția puterii Sale. – *The Great Controversy*, 1911, p. 677, 678.

Revederea istoriei sacre

Mulțimea celor mântuiți va călători dintr-o lume într-alta și o mare parte din timpul lor va fi folosit pentru cercetarea tainelor mântuirii. – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 1886, p. 990.

Tainele răscumpărării vor fi în inima, în cugetul și pe buzele celor mântuiți, în veacurile fără de sfârșit. Ei vor înțelege adevărurile pe care Hristos dorea să le descopere ucenicilor Săi, dar pe care ei nu aveau destulă credință pentru a le înțelege. Mereu și mereu, vor apărea noi aspecte ale desăvârșirii slavei lui Hristos. În veacuri fără de sfârșit, gospodarul cel credincios va scoate din comoara sa lucruri noi și lucruri vechi. – *Christ's Object Lessons*, 1900, p. 134.

Atunci, i se va descoperi desfășurarea marii lupte, care a luat naștere înainte de începerea timpului și care se sfârșește doar când timpul va înceta. Istoria începutului păcatului, a minciunii aducătoare de moarte prin lucrarea ei perversă, a adevărului care, neabătându-se de la căile lui cele drepte, a întâmpinat și a învins rătăcirea – toate vor fi date la iveală. Vălul care se interpune între lumea vizibilă și cea invizibilă va fi dat la o parte și vor fi descoperite lucruri minunate. – *Education*, 1903, p. 304.

Deși întristările, durerile și ispitirile de pe pământ s-au sfârșit și cauza lor a fost îndepărtată, copiii lui Dumnezeu vor păstra în permanență o amintire vie a prețului plătit pentru mântuirea lor...

Mântuitorul nostru va purta veșnic semnele răstignirii Sale. Pe cap, pe coastă, pe mâini și pe picioare, Îi vor rămâne urmele lucrării nemiloase a păcatului. – *The Great Controversy*, 1911, p. 651, 674.

Nedumeririle vieții vor fi explicate

Atunci, vor fi lămurite toate nedumeririle din experiența vieții. Acolo unde ni s-a părut că nu este decât confuzie și dezamăgire, proiecte distruse și planuri zădărnice, se va vedea că a existat un plan călăuzitor, măreț și biruitor, și o armonie divină. – *Education*, 1903, p. 305.

Acolo, Domnul Isus ne va conduce la apa vie, care curge din tronul lui Dumnezeu, și ne va explica aspectele întunecate ale împrejurărilor prin care ne-a trecut pe acest pământ pentru a ne desăvârși caracterul. – *Testimonies for the Church*, vol. 8, 1904, p. 254.

Tot ceea ce ne-a nedumerit cu privire la intervențiile lui Dumnezeu în viața noastră ne va fi lămurit în lumea viitoare. Tainele harului vor fi desfășurate înaintea noastră. Acolo unde mintea noastră mărginită descoperea doar confuzie și promisiuni neîm-

plinite, vom vedea o armonie desăvârșită și minunată. Atunci, vom ști că iubirea nemărginită a rânduit experiențele care ni s-au părut cel mai greu de suportat. Pe măsură ce ne vom da seama de grija duioasă a Aceluia care face ca toate lucrurile să lucreze spre binele nostru, ne vom bucura cu o bucurie de nedescris. – *Testimonies for the Church*, vol. 9, 1909, p. 286.

Rezultatul îndeplinirii oricărei fapte nobile

Toți cei care au lucrat cu un spirit neegoist vor vedea rodul străduințelor lor. Se va vedea rezultatul îndeplinirii fiecărui principiu drept și al fiecărei fapte nobile. Câte ceva se vede și aici, pe pământ. Dar cât de puțin din rezultatul îndeplinirii celei mai nobile lucrări din lume i se descoperă autorului ei în această viață! Câți nu se ostenesc în mod altruist și neobosit pentru persoane la care nu ajung și pe care nu le cunosc! Părinți și învățători trec la odihnă cu gândul că munca lor de o viață a fost în zadar. Ei nu știu că prin credincioșia lor au făcut să țâșnească izvoare de binecuvântări, care nu vor înceta niciodată să curgă. Numai prin credință îi văd pe copiii pe care i-au educat, devenind o binecuvântare, un îndemn, pentru semenii lor și influența lor se va repeta înmiit.

Mulți lucrători vestesc în lume solii de curaj și de speranță, cuvinte care aduc binecuvântare inimilor, în fiecare țară, dar cei care trudesec singuri și neștiuți știu prea puțin despre aceste rezultate. Astfel, sunt oferite daruri, sunt purtate poveri și sunt săvârșite lucrări. Oamenii seamănă o sămânța din care, peste mormintele lor, alții culeg recoltele binecuvântate. Ei sădesc copaci, pentru ca alții să poată mânca fructele. Aici, ei sunt mulțumiți să știe că au pus în mișcare forțe care lucrează spre bine. În viața viitoare, va fi văzută activitatea și influența tuturor acestora. – *Education*, 1903, p. 305, 306.

Bucuria noastră va crește neîncetat

Umilirea Fiului lui Dumnezeu pentru a putea lua chip omenesc, minunata iubire și bunăvoință a Tatălui în dăruirea Fiului Său sunt taine ale mântuirii, care constituie pentru îngerii din cer obiectele unei uimiri neîncetate... Acestea vor fi pentru cei răscumpărați su-

biecte de cercetare în veacurile veșnice. Pe măsură ce vor contempla lucrarea lui Dumnezeu, de creațiune și de răscumpărare, noi adevăruri vor fi descoperite minții lor uimite și încântate. Cu cât vor învăța mai mult despre înțelepciunea, dragostea și puterea lui Dumnezeu, cu atât mintea lor se va dezvolta neîncetat, iar bucuria lor va crește mereu. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1889, p. 702, 703.

Pe măsură ce vor trece, anii veșniciei vor aduce descoperiri tot mai bogate și mai mărețe cu privire la Dumnezeu și la Domnul Hristos. Cu cât va progresa cunoștința, cu atât mai mult vor crește iubirea, venerația și fericirea. Cu cât vor afla mai multe despre Dumnezeu, cu atât mai mare va fi admirația lor pentru caracterul Lui. Pe măsură ce Domnul Isus le descoperă bogățiile răscumpărării și uimitoarele cuceriri în marea luptă cu Satana, inima celor răscumpărați va fi cuprinsă de o și mai fierbinte devoțiune și, cu o bucurie nestăvilită, vor atinge harfa de aur și de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se vor uni, izbucnind în coruri puternice de laudă. – *The Great Controversy*, 1911, p. 678.

Întotdeauna va mai rămâne nemărginit de mult

Fiecare aptitudine se va dezvolta, fiecare capacitate va crește. Cele mai grandioase proiecte vor fi aduse la îndeplinire, cele mai sublime năzuințe vor fi atinse, cele mai înalte dorințe vor fi realizate. Totuși, se vor ivi noi culmi de depășit, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles și noi obiective care vor antrena energiile corpului, ale minții și ale sufletului. – *Education*, 1903, p. 307.

Oricât de departe vom înainta în cunoașterea înțelepciunii și a puterii lui Dumnezeu, întotdeauna va rămâne nemărginit mai mult. – *Review and Herald*, 14 septembrie 1886.

Toată iubirea părintească, transmisă din generație în generație în inima omenească, toate izvoarele duiosiei, care s-au deschis în sufletul oamenilor, sunt ca un pârâu minuscul față de oceanul nemărginit, când sunt comparate cu nemărginita și ineputabilă iubire a lui Dumnezeu. Limba nu poate să o exprime, pana nu poate să o descrie. Puteți să meditați în fiecare zi, puteți să cercetați cu sârguință Sfintele Scripturi pentru a le înțelege, puteți să recurgeți la toată puterea și capacitatea pe care vi le-a dat Dumnezeu, în străduința

de a înțelege iubirea și compătimirea Tatălui ceresc și totuși va mai rămâne încă neînchipuit de mult. Puteți să cercetați această iubire timp de veacuri și totuși niciodată nu veți putea înțelege pe deplin lungimea, lățimea, adâncimea și înălțimea iubirii lui Dumnezeu, prin dăruirea Fiului Său, ca să moară pentru lume. Veșnicia însăși nu va putea să o dezvăluie pe deplin niciodată. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, 1882, p. 740.

Întregul univers declară că Dumnezeu este iubire

Marea luptă s-a încheiat. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Întregul univers este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate imensa creațiune. De la Cel care a creat totul izvorăște viață, lumină și bucurie, străbătând toate lumile spațiului infinit. De la cel mai mic atom până la cea mai mare planetă, toate lucrurile însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și în bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire. – *The Great Controversy*, 1911, p. 678.

